Scanned with CamScanner

C Ă R Ţ I r o m a n t i c e ----------ft

SCRIA i.OUCBSl IJIMM HAM

Mjrrlti, din™ de IVrmw, H «|mtf fmpifvtaid d» reipnn*drlh «Hile >i dcuWiţţaţiik imjHwc ilr ililnl nobiliar, În |wtftn*ffk omiînrutcie «feiolc ou mal «u nici un firmei de cJind 4 râm* văduvi dc tâiilnlt fiind di aurni cilc comiiigrttJ u lemdr piu iiî»roait> ftri „¡ri un viimr< Deirlndu-fi O alungi mt hoUiâţte vi ¡xuticipe L una diniir petrecerile tcandaJoatr or g?m«zate la reşedinţa lordului JustinUn Strânge* cunoscut penu u vuţ» libcrţiiu pc **cur** o duce, Insl prezenţa ci în cava acelui bâr- biir eu ugunnţa ar crea un scandal, aţa ca singura ioluţie este* o w deghitra - ţi nu oricum» ci alege sa îmbrace ha inc hârbfttcşu ¡.I pretindă câ «te un tânăr dornic dc aventuri

Aşteptând cu nerăbdare o noapic de plăceri ncbânuîte. I ord Strânşi: *este* şocat când dcscoperi că sub hainele unui tânâr naiv jc afla oca mai frumoasă ţi mai volupruoasi femeie pe care a cu- no*cui-o vreodată. Dar dc ce o tânăra ca ea îţi risci reputaţia participând la o aventură atât de scandaloasă? Şi ar putea ei

o ademenească să râmă ni cu eL. pentru totdeauna?

•

^FJoisa James ne încânta cu surprize, unu>r ţi weiu educatoare în fiecare carte a seriei."

Pubhshert Wcekly ♦

Unita |ame» e»tc una dintre cele mai apreciate scriitoare amew cane de literatura romantkâ, Cirţlle ei au fu« publicare 20 *de* ţâri. Majoritatea romanelor ule dc dragoste % ***au*** aliat în tupttl *New York Tlmtt* al celor mai bine vândute rirţl.

lilnKti fu mm

t Tupyntihi [1] • 200H I InHii Jnimn Tijiifc dn*pmrlle re«m(f

Lira

lint ţi í jltii tnnuintíítf sunt milrci înreijisrrare ale Grupului l:dirorial Litera tel.: 0V?4 S2 66 ^ 021 319 63 90: (HI 425 16 19 e-mail: con tactil i tera.ro www.Hrera.rtj

Ne puteţi vtiira pe www.l itera.ro/lirabooks.ro

Duceai nt>[?ţii Eloisa James

Copyright €> 2021 Grup Media Litera pentru versiunea În limlia română Toate ii reptil rile rezerva ic

&Jiror: Vidraşcu fiii Redactor: Daniela Nat Corector: Ort lina Câlincscu CopcrtJ¡ Mariana Mnnolache Tehnoredactare >i preprew: Ioana Crisrea

Scanned with CamScanner

ELOÍSA JAMES Ducesa nopţii

Traduccrc din limba engleză Anca Mihailescu

LITERA

Bucureşt

i***Această cane*** *ti* ***este dedicatei l:ti Geo^tte Heyer* Deşi*** cdţfiw scriitori ***d***inaintea ***ti au*** îtnbr4cac ***femeile*** În haine masculine (îmi vine *tn* minte SfiafecsfjeaTc), ctihîwU doamnei ***Heyer,*** extrem de amuzante, au stabilit standawkfc modei în coate ***romanele de*** drage* te.

Nu ***puteam*** sortii îmbmc ***personajele fără ajutorul a ttei oameni*** jfafculojî: ***editorul mm, Carrle*** Ferotij asistenta ***mea, Kim*** Castilia, asistenta mea de ***cercetare,*** Fran^eea Drouitt, ***Vă*** sunt enorm ***de*** recunoscătoare ***fiecăreia*** dintre voi.

Nu tit tiitim«! rAni cititorii de ***pe pagina mea*** online (uutn-u, eioUajames.com) surit ***o*** ¿wrmanentd încântare, o fwwflxaTe ji 0 ***sursă de idei. Vă rog să*** fnctviri ***pe site ş| să vă*** aîâturaţii

prolog

Justiţia ducesei

15 decembrie 1733, tribuna/ui corni catului, ducatul Berrow
PirţîdeaţiÎ onorabilul ReginaU ***Truder***
-N-am vrut să mă mărit cu amândoi!
- Problema, zise ducesa şi se apleca în faţă, nu este ca teai căsătorit de două ori, ci că te-ai căsătorit cu al doilea soţ când primul încă era ín viaţă.
- Ei bine, nu voiam ca Avery să moara, explică Love- day Billing, Voiam doar să mă mărit cu John, asta-i tot. Nu m-am putut abţine. Hram obosită, mă simţeam sin-
iar eL> El a stat cu mine întro seară.
Judecătorul horcăi şi Loveday se gândi că era posibil sá se fi trezit, dar apoi el începu din nou sâ sforăie.
Ducesa de Berrow avea o privire blândă, dar îşi clătina capul spre Loveday.
- Dar erai deja măritată cu Avery - cu domnul Mos- îey - când te-ai măritat cu John.
Loveday îşi plecă fruntea.
-Avery m-a părăsit cu trei ani în urmă, zise ea+ Nu ştiam dacá mă mai vrea, pentru câ a spus că eram mai proastă decât o scroafa primăvara,

Scanned with
CamScanner

Ducesa aven o anumită grație, asemenea soției unui predicator Rochia îi era neagră, dar strălucitoare. Părul ei era la fel de frumos, buclat şi ondulat ţi strâns.deasupra capului în felul în care obişnuiau doamnele íme să-l Poarte, tar privirea îi era aşa Jc iertătoare. încât Iove- tluY simţi d¡ntr-odată că trebuia să spună adevărul Parca era iarăşi copilă în bucătăria mamei, ele unde furase ° Prăjitură.

-Nn sunt măritată cu adevărat cu Avery Mnsley, zise ca. Cu coada ochiului viViu cum Avcry ¡.şi ridică hrusc capul Hram deja căsătorită când m-am măritat cu Avcry, Şi **lui** m-am meritat cu adevărat cu el pentru cil am avut un preot irlande: pe nume Usher, care mi-a zis în secret că nu a fost o căsătorie adevărată.

Avery probabil se prăbuşise de pe scaun la auzul veştii, dar Loveday era concentrata asupra ducesei.

-Tata m-a meritat prima dată când aveam 12 ani.

- Doisprezece!

Ducesa părea un pic şocată, aşa că ea încerca să explice.

-N-a fost aşa de râu. Eram mai dezvoltată şi valoram ceva, aşa că nu a fost aşa de rău.

-Cum il cheamă'

-Acela a fost domnul Buckiey. Dar a murit, aşa că, după ce nu a mai fost domnul Buckiey, m-am măritat cu Harold Eccles.

-Nu se întâmplă ca domnul Eccles să fie mort? se interesă ducesa pe un ton plin de speranţă.

- E cât de viu poate fi cineva care locuieşte în închi-soarea datornicilor Îl \izitez mereu când sunr la Londra. L-au închis pentru două panglici de pălărie şi o haină. E de aproape unsprezece anî acolo. »Aşa că m-am măritat - ea făcu o pauză ca să fie sigură că aşa era - cu monjiiuT Giovanni Batrista. El era un domn italian, care a zis că mă ia cu eL Dar mî-a dat o pereche de mănuşi şi apoî a plecat.

-Şi pe urmă a apărut domnul Moslev' întrebă ducesa.

Loveday apTobă din cap.

- N-ar fi trebuit să o fac, zise ea. Ştiam că nu ar ti trebuit. Dar nu ştiam ce să fac când m-a cerut. Dar apoi a plecat.

- Erai într-o situaţie dificilă, rosti ducesa. Daca am înţeles bine. primul soţ a murit, al doilea e ta închisoare, al treilea a plecat în Italia, al patrulea nu e cu adevărat *ojul rău ii al cincilea...

N m *wur |v nimeni cnre să se Îngrijească de mine ji de ön^l leiţii eil tata mi mai vorbeşte cu mine cíe
i Ami a iip<Hur iiiiUaiuil.

Scanned with CamScanner

i l^ucesa se uită prin foile Uiti^i de hărrie care pluteau
"H'seL Nu sunt menţionaţi copii în
ţvUt^rik* iwtcrt,
Uătbauil sofisticat din Londra care stătea lăngă ***)A***||| interveni;

Nu au lost considerate informaţii relevante pentru i-hrtrimuM patentii, Excelenţă. Clientul meu s-a însurat ai ea cu hună credinţă, aţa cum indică certificatul. A.s putea să mai remarc că aceste proceduri judiciare simt absolut neobişnuitei **Cu** siguranţă, onorabilul judecător Truder ar trebui rre;ir.

Puccsa îl ignoră. Loveday ar fi putut să-i spună omului din Londra că acolo, în Berrow, aşa se făcea. Tui Jer era un beţiv, dar nu conta cu adevărat pentru cl ii ducesa reiolvau lucrurile împreună, aşa cum se lăeea pe vremuri, ceea ce era destul de bine penrru onixul IVrrow.

Ai cui sunt copiii? întrebă ducesa ţi se întoarse lo ved av.

- Ai tuturor» de fapt, zhe Loveday fără speranţă, l-am vbtnir fiecăruia câte unul. Cu excepţia lui John, desigur, pentru că abia iumuu căsătorit.

-Ai patru copii? :ise ducesa.

Cinci, l hirold, care e la închisoare, are doi. În sala de judecară se lăsă liniştea. Loveday îl putea 1H John cum îîi mişca picioarele. Dacă măcar.. Dar ᵐ prea tăt:m,

într-adevăr doamna Bceles, remarcă ducesa. Wlay aprobă din cap,

- ca aveţi dreptate, doamnă ducesă.

" JV^eU nţA! şuieră un bărbat de lân^ ₜ ,
. : repetă ea ascultătoare. Dar Hatold e la
7
lltl*wo$_{iUtM}$ datornicilor.
*Eloidfi fante**

Duccsa se uită spre boxă, aşa că privi şi Loveday într-acolo. Acolo emu John, cu ochii lui albaştri, şi Avery, cu gura lui mica şi supărată, ca întotdeauna.

- De ce aţi făcut această acuzaţie, domnule Moslcy,' întrebă ducesa.

Avery vru să vorbească, dar problema era că el o voia înapoi, chiar şi după tot ce spusese despre ea.

Ducesa se uită la el serioasă. Apoi se întoarse spre Loveday.

-Ai ceva bani? întrebă ea.

-Oh, mii răspunse Loveday. Nu am alţi bani decât ce îmi dau soţii mei.

Se lăsă un moment de tăcere şi apoi ducesa vorbi pe un ton şi mai blând,

-Tatăl dumitale mai trăieşte, doamnă Eccles?

- Dn, dar el., făcu ea şi se opri.

Scanned with CamScanner

Ducesa îşi împreună mâinile cu duioşie.
- E bolnav, nu-i aşa.'
-Aşa am auzit, şopti Loveday.
- Iar tatăl dumitale are nişte bani pe care ar putea să vi-i lase moştenire?
Loveday se uită la ochii albaştri ai lui John şi se simţi ca o proastă.
- De asta mă vrea Avery înapoi. Din pricina morii. Şi John... Presupun că şi John m-a curtat tot din cauza asta. Pentru moară.
John se ridică şi pleca, gest care vorbi de la sine.
Avery plecă şi el, aşa că Loveday plânse un pic, apoi ducesa vorbi din nou,
-Ai greşit foarte mult mărirându-te cu atâţia bărbaţi, Loveday.
-Ştiu, făcu Loveday şi îşi trase nasul.
-O să-i recomand judecătorului să te achite. Dar nu trebuie să te măriţi din nou. Vreau să-l scoţii de la închisoare pe domnul Eccles. Şi apoi să trăieşti cu el.
s
-Aşa o să fac, promise Loveday.

piiL-ein se Întinse îl înghionti pe judecător. El sfor Ai o data sau de două ori şi se tre=i, Ea îi spuse ceva si el pufni din nou înainte să vorbească,

- Cazul e închişi

Apoi judccătotul se cocoşă iarăşi în scaunul lui.

Loveday rămase acolo o dipă, înainte să-ţidea seama ca era liberii să plece. Doar că ducesa voia să n vad;u Aşa că se duse în faţă, iar ducesa o lua de mână. ii spuse o poveste frumoasă despre domnul Ecdcs - adică Hatold, cel de la închisoare care ar fi trebuit să o trateze cu pe o prinţesă pentru că urma sfl. fie proprietara de mmrll,

Lnveday doar zâmbî întru na* Ducesa era cea mai frumoasa şi mai plăcut mirositoare femeie din Întreaga lu ine. Avea un fel caraghios dea vorbi şî idei cam ciudate, dar nu puteai sa nu o placi, Mat ales cum stâtea acolo si o ţinea pe Loveday de mână, despre care toată lumea spunea că era proastă ca o scroafă» deşi nu era.

Iar în final ducesa îi dădu 5 lire$_{t}$ pe care să le foloseai că pentru a-l scoate pe dată pe Hurold de la închisoarea datornicilor Harold nu datora mai mult de o lirS sau două, chiar dacâ se lua în considerare cararea, aşa eâ Loveday încerci să-î dea o parte înapoi, dar ducesa nu acceptă.

Apoî judecătorul se ttezi din nou şi păru să aibă o prnblcmă îngrozitoate cu batonarea, aşa că ducesa îi zâmbi lui Loveday de parcS era o persoană normala ţi amândouă ieşirii din încăpere.

Scanned with CamScanner

Loveday Billing nu mai fusese a^a de fericită în toaca viaţa ei,

0 ducesă o plăcea, o achirase - orice ar ti însemnat ^ta - şi ii spusese ce să facă.

Aşa că en făcu întocmai.

Cil pi toiul l

în care Cerinţă roasa se îmbraci pentru bal şi Zâna cca Boită aduce o gâscă în locul unui dovleac

6 fcuwdWc 17S4, bkapiaă Regilor

Jicll mmctil fa tepetiiuţci ***dc Ui ţară a*** duceîui de Betfumont

Poveştile pentru ctipîi erau pline de văduve fascinante» deşi ele nu erau întotdeauna ede mai drăguţe personaje. Mania vitregii a Cenuşaresei probabil se îmbrăcase întro rochie fermecătoare pentru balul prinţului, chiar dacă fiicele ei moşteniseră picioarele mari şi limba ascuţită.

Harriet, ducesa de Bcrrow$_t$ îşi dăduse scama curând dnpii moartea soţului ei ca existau văduve încântătoare şi văduve cart locuiau într-un canal, dimpreună cu piea mulţi copii, precum biata Loveday B iii mg- Existau vă- tlovt care dansau toată rvoapcca cu bărbaţi mai rineri şi văduve acre, care ofereau doar zâmbete ascuţite.

Harriet nu iţi făcea iluzii cu privire la genul de văduvă care era ca. Ea era genul care locuia într-un pantof, nu conta efl nu avea copii şl că domeniul ei era muit mai maredecăt un canul. Soţul el era mort de doi ani m nici un bărbat mai ra- nSr sau mai bătrihi nu o invita Ia dans. Cele mat multe dintre nmoşrinţeie el încă tiveau acea expresie tragicii arunci când se uitau ia ea şi se îndeparifta imeduir ce o salutau» de parcii rriste;ca ar fi fost molipsitoare.

Se părea câ$_t$ daca ţi sc «în ucidea soţul, devenem genul dc v,1duvil nwtrrâwiitoare. ,

(În parte$_t$ era şi vina el. Ut-o alcl>

munit al ducesei de Beaurmint, dnr .se cianim** 12

Etotew /i?

en întrun personaj iernuvălor? Stui măcar într-unui malefic?

- Cine eşti? se interesase prietena ei Jemma, mai sus menţionata ducesă de Rcntimonr.

-Un personaj din poeziile pentru copii. Poţi s;i ghiceşti ca re.'

Hnrriet purta o cămaşă de noapte de matroană din bumbac simplu, pe care camerista ei o împrumutase de la menajeră. Pe dedesubt avea trei jupoane, precum .ţi patru şosete de lână în corsaj. Doar ca să se laude un pic, îşi arcui spinarea.

- Un personaj din poeziile pentru copii, dar cu pieptul mare, zise Jemma. Foarte mare. Foarte-foarte..*

- Piept de mamă, o ajută Harriet,

Scanned with CamScanner

- De fapt, nu prea arăţi a mamă, ci mai degrabă ai rotunjimi foarte voluptuoase. Problema va fi dacă unul dintre oaspeţi te va atrage într-un colţ şi va începe să te pipăie. Nu există vreo poezie despre scurtarea drumului spre pat?
-Nu sunt În drum spre pat, zise Harriet uşor dezamăgită. Şi nimeni nu încearcă vreodată să mă pipăie. Şi tu cine eşti?
Rochia Jemmei era tăcură dintr-un material de un roz pal, care se potrivea de minune cu părul ei nepudrat, de un auriiwnchis. Pe fustele ei erau cusuţi maci de mătase - şi avea maci şi în păr. Reuşea să arate elegantă şi neîmblânzită în acelaşi timp.
-Tirania, regina zânelor.
- Eu sunt Mama Căscă. Ceea ce rezumă foarte bine diferenţa dintre noi,
-Despre ce vorbeşti? o certă Jemma şi puse braţul în jurul lui Harriet. Uiîă-te la rine, draga mea! I;şti nniU prea tânără şi prea proaspătă ca să Iii Mama Găscă.
- Nimeni nu va sti cine sunt, zist* I larriet şi se trase de lătuţă Jemma ca să se aşeze pe par. O să creadă că sunt o fantomă «rasă şi albă.

Jemma izbucni în rus.
- Fantoma unei bucătărese ucise. Nu, ai nevoie doar J_c o îmbunătăţire a costumului purtat de Mama Gâscă pentru ca oamenii să iţi admire ingeniozitatea ctist»imu- lui. Aşteaptă să'l vezi pe Lord Plaget costumat în Henric al Vlll-lea! Are un covor legat în jurul taliei şi arată la fel de mare ca un hambar.
-Arăt şi eu la fel de mare ca un hambar, cel puţin în partea de sus.
-O gâscă, tăcu jemma. Sigur$_t$ ai nevoie de o tfăscă şi ştiu exact care e aceea.
-Oh, dar».
Două minute mat târziu, Jemma se întoarse. Cu o gâscă«
- E adevărată? întreba Harriet îngrijorată,
-într-un fel. Mă tem că e cam ţeapănă. De regulă, iboarâ pe lângă peretele din salonul de sud. Soacra mea are o atitudine morbidă când vine vorba de aranjatul animalelor moarte pe perete. Poţi folosi biata gâscă în seara asta şi apoi o lăsăm să zboare spre un loc mai bun, dacă înţelegi ce vreau să spun.
Harriet luâ gâscă în mână, privind-o destul de îndoită. Era împăiată în aşa fel încât gâtul sâ-i stea ţeapăn şi întins, ca atunci când era în zbor.
- Prinde-o la subraţ, zise Jemma.
Harriet se ridică şi încercă,

Scanned with CamScanner

-Nu aşa. Uite, întoarce-i capul în sus ca să pară ca o prietenă care îţi şopteşte la ureche.
Harrîct se uită la ochii lucioşi ai păsării.
-Asta nu e gâscă prietenoasă.
Părea gata să sară din mâinile ei şi să ciupească P^ cineva.

- Nu există gâşte prietenoase, zise Jemma, Trebuie să mă duc să văd ce a făcut Isidore cu costumul ci. Am fost mai devreme la ca, iar cameristele rupeau frenetic două

rochîi ín două. En zice ci va fi u regină, dar mă rem că vn intra în sala dc hal îmbrăcată într-o batistă.

- De ce nu sc prezintă Isidore cu titlul ei dc ducesă de Coswayí înrrebă Harrret. Aseará a fost anunţată ca Lady hidore Del Fino.

-Nu cred că l-a cunoscut vreodată pe duce. Adică pe soţul ei, adaugă Jemma. Sau, dacă a fâcut-o, □ fost pentru cinci minute cu mulţi ani Tn urmă. Aşa că îşi foloseşte titlul ei$_t$ deşi în seara asta va fi Regina Paimirei.

- Dacá mi-ai fi spus că plănuiai un bal mascat în Noaptea Regilor, spuse Harriet, punând gâscă jos, aş fi fost şi eu regina.

-Se pare că reginele nu poartă prea multe haine, aşa câ în mod clar re vei simţi mai bine în felul acesta. Ar rrebui să-i vezi pe cei care aleargă prin casă în căutare de costume. Majordomul stâ să înnebunească. E minunat!

Şi cu asta Jemma ieşi plutind din cameră, lăsând-o pe Harriet cu gâscă.

Era absurd să-şi plângă de milă, De fiecare dată când intra în tribunalul judecătorului Truder, auzea poveştile / unor oameni a căror viaţă era mult mai disperata. Chiar luna trecută fusese o facă care furase o jumătate de borcan de muştar şr ^ase portocale. Truder chiar se trezise si avusese de «and să o trimită pe biata fată la muncă silnică, atât de idîor era.

Dar ea, Harriet, nu avea nevoie să fure portocale. era ducesă; şi încă destul de tânără şi sănătoasă...

Şi se simţea singură.

O lacrima pică pe găscă, iar ea îi netezi distrată **penele.**

Nu voia cu adevărat să fie regină, nici a zânelor şi nici a Paimirei, orice ar fi fost asra. Ea voia un soţ.

Cineva care să stea seara cu ea, exact aşa cum spusese Loveday.

Duccsa nopţii

capitolul 2

Un alt capitol în care sânii joacă un rol nu lipsjt de importanţă

Scanned with CamScanner

Zenobia, Regina Palmirei, îşi dadu capul pe spate şi râse* Corsajul ei ac căscă ţi atârnă periculos pe panta să- nilor. Bărbatul elegant din fara ei se îuvartea pe vârfuri, cu o mână în aer, precum dansatorul ţigan din comedia SfirtKoitimeiu Fflîr. Zenobia rase din nnu şi îşi ridică braţele în aer, imitandu-L

Corsetul Reginei Palm iirei, dncâ exista vreunul, nu îi acoperea pieptul.

Lui Harriet îi trecu prin minte ca un prieten adevărat i-ar fî spus Zenobieî - cunoscuta ca Isidore - că sănii ei urmau să-şi facă apariţia pe parchetul de dans al sălii de baL

Dar Harriet era aşezată pe un scaun la marginea **sălii** de bal, iar isidore avea privirea aţintită asupra bărbatului pe care-l seducea, deşi seducţie nu era cuvântul potrivit. Harriet avea impresia că lsîdote era castă. Şi câ era doar plictisită. Iar Harriet nu putea să ɪL eapteie atenţia. Se simţea invizibilă. Cu siguranţă era **invizibilă** pentru cei mai mulţi bărbaţi din încăpere.

Văduvele îmbrăcate ca Mama Gâscă uu erau la fel de Căutate precum **Teginele** pe jumătate dezbrăcate, indiferent câtă umplutură era în corsajele tar. Puţinul material de pe corsajul lui Isidore era bîodat cu pene de păun, ochii fiind marcaţi cu giuvniere«

Pe scurt, ochii"dc păun erau mai populari decât cei de gâscă. Lord Beesby, de pildă, nu parea mi P^™ lua ochit de la corsajul lui Isidore, în vreme « gâscă hi Harriet alunga bărbaţii. Zăcea lângă ea, capul atar- ⁿând de pe scaun, cu ochii **mici** ca nişte mărgele aţintiţi fa Pimânt.

15

Wntt se răsuci din nou **cu** mâinile în aer, O bucla ᶜᵃˡᵘ din coafura ei elaborată. Dansatorii din apropu.it

*Ehisa ¡ante**

se opriră, fermecaţi de legănatul şoldurilor ci. Rotunji* mile lui isidore aveau ceva absolut neenglezesc în ele, iar buzele ei roşii, felul în care Îi zâmbea lui Beesby, do parcă ar fi fost regele însuşi, trebuiau să aibă legătură cu sângele ei italian. Cele mai mult englezoaice arătau - şi se simţeau - ca Harriet însăşi: îndesate. Materne.

Deşi ea nu avea nici un motiv să se simtă maternă, având în vedere că nu avea copii.

În momentul acela, singurul bărbat care ar fi abor- dat-o ar fi fost Georgie Porgie.

Harriet îşi muşcă buza. L-ar fi primit bucuroasă pe Georgie Porgie. Cine ştia că era la fel de umilitor să nu dansezi când erai văduvă ca atunci când ajungeai prima dată pe piaţa căsătoriilor? încă una dintre surprizele fermecătoare ale vieţii.

Scanned with CamScanner

Lordul Beesby dansa cum nu mai dansase niciodată. Cu o mână încă în aer, ca un rege al ţiganilor, el se fâţâia ţanţoş în faţa partenerei sale, genunchii lui înălţându-se tot mai sus. El îi amintea lui Harriet mai degrabă de dragul ei cocker spaniei, Dna Custard. Dacă Beesby nr fi avut coadă, ar fi fluturat din ea extaziat. Era captivat, (' fermecat, îndrăgostit.

Conform mişcărilor dansului, ar fi trebuit să treacă de mulr la altă parteneră, dar el şi Isidore renunţaseră - în mod scandalos - să schimbe partenerii şi continuaseră dansul fără ei.

Dintr-odată, cu coada ochiului, Harriet o zări pe Lady Beesby, absolut furioasă, crolndu-şi drum spre cei dou în momentul acela, corsajul lui Isidore se afla în pragul dezastrului. Harriet sări în picioare, reuşi să îi atragă atenţia lui isidore şi făcu semn din cap spre **Lady** Beesby.

Isidore aruncă o privire spre femeia care se îndrepta spre ea, se retrase şi strigă:

-Lord Beesby, mă răniţi!

16

Prins în visul său, Lord Beesby nu auzi nimic, rotin- du-se fericit incă o data în jurul ei.

Ducesa ncpfiî

Esidcre strigi altceva; Lord Beesby începu sa clipească şi se opri brusc în mijlocul unei piruete. Mâna lui Isidore ţâşni şi il pocni, în sala de bal se lăsă liniştea, -M aţi făcut să cted că mâ găseaţi atrâgatuare! srrigă Isidore cu toată bravada unui cântăreţ italian de operă. Cum îndrăzniţi să mă respingeţi după ce m-aţi ¡spirit? Jemma apăru lângă Isidore şi o luă pe dupff talie. - Din păcate, Lord Beesby este un bărbat cu principii morale puternice, îîse ea cu emfază,

-Oh, nu îmi voi reveni niciodată! plânse Isidore şi îşi duse o mână tristă la frunte.

Jemma o lua de pe ringul de dans. Harriet se înfrâna cu greu să nu aplaude.

Lord Beesby stătea acolo cu gura căscata când soţia lut ajunse tâugă el. Harrîet avu impresia ea se uita la el cu un nou respect. Era un lucru ca soţul să se facă de ***tis*** pe ringul dc dans cu o femeie tânără splendidă* Şt cu totul altceva ca acelaşi soţ să refuze o femeie în public.

Lady Beesby ii zâmbi soţului ei, ceea ce trebuia să fie probabil primul gest afectuos după ¿ile întregi. Poate chiar ani. Apoi se întoarse pe călcâie ţi iesî de pe ringul de dans cu soţul ei parcă mai mic şi nedumerit În urma ei, îi aminti lui Harriet de scroafa ei, Rebecca, atunci când se îndepărtă brusc, plină de indignare. btîcca avea cel puţin un purcel în urma ei. Sau„. Harrier se opri.

Scanned with
CamScanner

În gândurile ei erau doar cockeri spsnieli şi purcei. Era aşa de obositoare încâr reuşise să se plictisească singurii, Trăise la ţară, obo&îroare şi melancolică-

Simţi cum ochii Îi deveniri periculos de încinşL Dar se săturase de lacrimi. Benjamin era deja mort de doi ani. Eti plânsese când murise şi plânsese după aceea. Plânsese mai mult decât credea că era posibil ca un corp omencsc să plângă. Plânsese, îşi dădu seama acum, dîn> t^m amestec de jale, furie şi jenă.

17

Dar soţul ci se dusese$_t$ iar ea încă era aici

Scanned with
CamScanner

SA se îmbmcc ca Mama Gftscîl nu aven sil îl a Juca înapoi. Să stea ca un şoricel la marginea săli» de hal nu ea să?) aducă înapoi. Nimic nu avea &Vl aducă înapoi
avea

Dar ce putea să facă? Văduvele trebuiau să tic demne. !ar ea era şi ducesă. Având În vedere ca nepotul lui Benjamin, actualul duce de Berrow, avea doar ! 1 ani şi încă era la Eton, ea nu era nici măcar o ducesă văduvii. Ea era ducesă, văduvă şi o femeie de 27 de ani; şi nu putea decide care dintre aceşti trei termeni era mai deprimant.

înghiţi cu greu în sec. Putea oare să îşi petreacă restul vieţii devenind tot mai palidă, în timp ce părul i se rărea şi umerii i se cocoşau? Putea doar privi cum alte temei seduceau şi fermecau în timp ce ca medita la purcci graşi şi cockeri spanieli loiali? Un câine, indiferent cât de loial era, rămânea doar un câine,

Mu putea sâ-şi petreacă restul vieţii stând pe lângă pereţii sălilor de bal, îmbrăcată ca o mamă, fiindcă nu era ţi nu avea să fie niciodată.

Trebuia să facă ceva! Să îşi schimbe viaţa) Să înceapă să se «ăndeascâ la,..

La...

Plăcere.

Cuvântul \\ apăru brusc în minte şi rămase acolo, cu toată graţia unei picături de ploaie rece într-o zt fierbinte. isidore în mod evident se distra, flirtând cu Beesby. Acestuia ii plăcuse dansul lor.

Plăcere.

Ea putea să sc gândească la plăcere. Plăcerea ei.

capitolul 3

în care este analizată geografia plăcerii

Pf duct;s;i Beau mont şi ducesa de ^«way - adiefl pe jemma şi Isidore - într-un salon mic

Ducesa nopţii ***-ţg***

după **ce cercetase consternată alte încăperi. Flecare alcov era** ocupat **de perechi - bărbaţi şi femei Pe** fiecare **canapea erau perechi precum prigorii primăvara. Sau$_t$ pentru** că **era un bal mascat, de un marinar şi Regina din** Saba.

Ea afişă un zâmbet vesel tipic pentru Mama Gâscă şt continuă sS îşi ceară scuze de la toată lumea.

Marinarul nici măcar nu ridică privirea când ea intră în salonul galben. Capul îi eia aplecat asupra Reginei din Saba cu o asemenea tandreţe şi posesie încât Harriet simţi că i se frânse inima.

Ea şi Benjamin niciodată». Sigur că nu. Doar ftiseieiâ un cuplu căsătorit» nu-i aşa? Cuplurile căsătorite nu se sărutau la baluri.

Dar oare Benjamin o sărutase *vrtoiaxâ* aşa? EL obi$* nuia să o sărute într*c manieră repeiită, afectuoasă. în felul în care ea îşi săruta cockerul spaniei

Scanned with CamScanner

-M-ai salvat! striga Isidoie când Harriet reuşi în sfârşit să le localizeze pe Jemma şi pe Isidore încr-un salonaş. Lady Beesby nv-ar ft mâncat Ea micul dejun.

- Draga mea» vino şi stai lângă mine, mă simt melancolică, lise Jemma şi se uită pe după marginea fotoliului. Erau toţi aşezaţi în jurul focului, Harriet ocoli micul cerc şi se opri. Ducele db Villiers, o cunoştinţă maî puţin agreată de ea, stătea întins pe o canapea chiar în stânga şemineului. Se recupera în urma infecţiei provocate de o rana căpătată înfrun duel, iar chipul îi era rigid şt palid. Chiar şi aşa, o privire aruncată spre el o făcu să se simtă ca o văduvă bondoacă şi neatrăgătoare. Halatul lui era din mătase italiană, de un mov-inchis cu o margine delicată din lalele negre, Era excepţional, neaşteptat şi absolut superb,

-Vă cer scuze, Excelenţă, zise ea. Nu mî-am dat seama că v-aţi părăsit încăperile,

-Am ameninţat că mă voi ridica În picioare ca să dansez sarabanda, zise el cu accenrul lui tărăgănat, prin urmate valetul meu draconic mi-a permis să fiu aproape de festivităţi, chiar dacă nu parte din de.

Eloísa James

Harriet se aşează ţeapănă, promiţându-şi că avea să plece în cinci minute. Putea să pretindă că o durea capul sau că focul era prea dogoritor pentru ea, putea să spună că promisese să se vadâ cu cineva în sala de hal - orice ca si scapc de lângă Villiers.

-Când intrai tu, Harriet, anunţa Isidore, tocmai spuneam că am decis să provoc un scandal

- Biata Lady Beesbyl zise Harriet.

Isidore izbucni în râs,

-Nu cu Beesby. Asta a fost doar de distracţie. Vreau să spun că intenţionez să creez un adevărat scandal. Genul de scandal care să-l oblige pe soţul meu sâ se întoarcă în Anglia.

Harriet observă dîntr-odată că Isidore avea o bărbie foarte hotărâtă,

- Urăsc să folosesc biata mea poveste ca exemplu, zise Jemma, dar soţul meu n-a considerat niciodată scandalurile motive adecvate ca să călătorească din Anglia spre Franţa. Soţul tău e undeva în Orientul îndepărtat?

Harriet aprobă tăcută. Susţinerea unui judecător beţiv o făcuse să vadă destul de multe scandaluri provocate de femei. Adesea, soţii lor nu se osteneau să călătorească nict măcar în comitatul vecin ca să le salveze. Dar ducii şi ducesele nu apăreau niciodată în faţa curţii din ducatul Berrow, deci se putea presupune câ ducele ţinea la reputaţia sa.

- Mi-e milă de Cosway, zise Villiers încet. Jemma, ai un set de şah în salonul ăsta?

Scanned with
CamScanner

Ea clătină din cap.

-Nu, Şi ştii şi tu că doctorul ţi-a spus să nu joci şah. Trebuie să îţi revii după febra aia şi nu să îţi stresezi mintea obosită cu scheme complicate de joc.

-Viaţa fără şah e neînsemnată, mărăi Villiers. Nu merită mută.

20

- Benjamin ar fi fost de acord cu dumneavoastră, zise Harriet fără să se gândească.

Soţul ci se sinucisese după ce pierduse o partidă dcşnn.
În tija tal Viliîers,
Se lasa o scurtă tăcere în încăpere, când nimeni nu respiră. Apoi Jemrna vorbi.
-Toţi ne dorim ca Benjamin să fi fost aici şi sa joace şah cu noi.
ViUters îşi întoarse faţa spre foc şi nu mai spuse nimic, dar Haitiet simţi că o cuprinse un val de ruşine dimpreună cu amintirea scuzelor luî bâlbâite. Vîlllers fusese pe moarte, arzând literalmente de febră şi venise tot drumul până la conacul Jemmei doar ca să se scuze pentru că el câştigase partida care dusese la sinuciderea lut Benjamin«
-Mu mă refeream la..» moartea lui, se strădui Harriet să-şi găsească vorbele. Dar dacă un doctor Mtt fi spus lui Benjamín că nu putea să joace şah...
-Timp de o lună *întreagă,* interveni Vi lliers.
-Bietul Benjamin arfi fast furios, înnebunit

- **Cred câ aş ft şi eu destul de înnebu nită, zise Jemma.**

-Tiranicul tău chirurg scoţian ar putea măcar să ne permită să continuăm partida* mărâi Vîlliers, O mutare pe zi - cât de greu i*ar fi creierului raeu mâncat de molii să suporte asta?
-Chiar nu puteţi juca ^ah o lună întreagă? întrebă Harriet.

- **Nu e aşa de rău, zise Jemnia. Ibţi citi cărţi Desigur, nu cărţi despre şah.**
- **O lună, repetă Villiers.**

Din vocea lut răzbăteau o mare plictiseală ţi multă suferinţă, atăt de multó încât Harriet nu se putu abţine sa tiu zâmbească.
-Va trebui să vă găsiţi alte pasiuni
-Femet, vin şi cântece, sugeră Isidore. Ocupaţiile clasice masculine,

- **Nu ştiu sâ cânt**

-Femeile frumoase» de preferat sirene, se presupune că ar cânta în timp ce sorbiţi din vin, răspunse Harrict, placă rtdu-i cumva imaginea ducelui de Villiers înconjurat de sirene. Dacă ea ar fi sirena, ar încerca să ii scufunde vasul

Scanned with CamScanner

-Dacă ştiţi nişte sirene, trtmiteţî-le la mine! zise Villiers. în momentul ăsta sunt mult prea obosit ca să urmăresc o femeie, cu coada de peşte sau fată.

HI chiar părea palid, Având în vedere că Harriet îl dispreţuia, se simţea provocator de em pa ti că.

-Ştiu! Pot să te folosesc în planul meu! exclamă Isidore.

-Nu, declară Villiers fără să deschidă ochii. Nu mă ba^ niciodată în planuri.

- Păcat, făcu Isidore, Sunt sigură că vestea că ducesa lui se distrează cu faimosul duce de Villiers l-ar aduce aici pe soţul meu bun de nimic. Ultima oara, avocatul lui Cosway spunea că ar fi pe undeva în Etiopia. Se pare că a descoperit izvorul Nilului Albastru- Nu suntem toţi foarte bucuroşi pentru el?

- Dar, dacă ducele se întoarce să îţi apere reputaţia, bietul Villiers va trebui să se dueleze din nou, zise Jemma, Soţul tău probabil se luptă cu triburi de canibal Ia micul dejun, lsidare.

- Nu sunt în forma nccesarâ ca să imit hoarde de ca- nibali, ;ise Villiers pe un ton aşa de posomorât încât toţi începură să râdă,

-Atunci am nevoie de cineva cu reputaţia ta, zise îs ido re.

-Nu poţi să vorbeşti serios! exclamă Harriet, Chiar speri ca un scandal să îl aducă pe soţul tău acasă?

Isîdore se uită la ea cu o sprânceană ridicată şi buzele curbate într-un zâmbet dur.

- Puţi te iţflndeşti la un singur motiv pentru care să nu o Fac? Sunt măritată cu un bărbat pe care nici măcar nu îmi amintesc să-l fi cunoscut. Nu dă nici un semn de îngrijorare cu privire la locul unde mfi aflu şi nu mi-a

răspuns l:i nici o încercare de comunicatei elt^i ^rtu est Imi primare scrisorile.

-Cu siguranţă convenienţa nul rătflecare de aici până la Nitul Allxwtm.

-Din catul 111 CSI tul t primesc cate un li í fer de la avocaţii lui din Londra, drept ríluprnu; pentru ce kun comunicat în vreo scrisoare,

săturat de aîruaţîa

asU. Sunt mârirată ai ulucele de Crvsway vreau să fiu o ducesă ndevararft!

- De ce stă Cosway departe de Anglia? întrebă Villieis, deschisă ud ochii. Eşti chiar dc înspă inia urătoare?

El o privi Într-un fel destul de interesat

-De ee nu te duci ta el? întreba Harria în ucela^i timp,

-El eun cx^/cnKtor, zise Isidore cu un dispreţ profund. Mă poţi vedea pe mine cilla re pe o cămila, mergând în căutarea lui pe lângă Nilul Albastrur

Scanned with CamScanner

Harriet nu*şi putu stăpâni un rânjet. Ea însăţi era destul de rezistentă şi nr fi putut - dacă era nevoie - sil se caţăre pe o cămilă. Isidore, pe de al că parte, pil rea ejiotică şi delicată ca o orhidee*

- Dar mama lui nu poate sá-l cheme? întreba Jenimn,

- Ea susţine ca nu îi reunit, iiicu Isidore, Şi spune că nimic nn-l va aduce tnapoi acasă, pentru efl e cel mai încăpăţânat dintre copiii ei>

-Am întâlnit-o pe Lady Cosway de mai multe ori, observă Jemma. Dacă ea ar insista, şi regele Angliei nr ceda în faţa voinţei anle. Aş paria mat degrabă pe ea decât pe fiul ei.

- Exact asta cred şi eu* Am încredere că ea va folosi scandalul ca să-l oblige să se întoarcă,

- De când nu a mai fost în Anglia? întrebă Harrîer,

-De optsprezece ani. Optsprezece! Mă gflndesc că aş putea să divorţez de el din vreun motiv.

- Necnnsumarea căsătoriei ar ft o posibilitate, observă Viltiers. Ml/fW /flfill's

-Dar mi sunt proastă, 1: mult mai bine sil Iii duce* să decât să LUI Iii ducesă. Am locuit pe continent. Am vmrat'O pe Jenunn la Paris şi am petrecut mult timp în oraşul meu favorit, Veneţia. Dar acum vreau să înceapă viaţa mea dc femeie adultă. Şi nu pot să fac asta cât timp sunt prinsă în această jumătate de viaţă!

Harriet clipi spre ea. Părea că Isidore rostea aceleaşi lucruri pe care tocmai le gândise şi ea.

-Ca să fiu brutal de sinceră, continuă Isidore, m-am săturat să dorm singură. Dacă s-ar dovedi că e un bărbat oribil cu care nu vreau să-mi petrec timpul, ei bine, poate că l-aş părăsi m-aş întoarce în Italia. Dar măcar nu aş mai avea virginitatea asta ea un talîsman* Şi aş putea avea un copil.

Ilarriet se înecă şi chiar şi Villiers deschise ochii. -Am auzit cuvântul wrjjiml?

- Isidore, eşti în mod deliberat provocatoare, zise Jemma şi ii întinse un mic pahar de lichior. încerci să ne şochezi. Te asigur ca sunt oribil de şocată, aşa că poţi să încetezi.

- Vi rgi ni ta rea este posesia cea mai valoroasa a unei femei, zise Villiers, nepărând să fie deloc şocat.

-Aiurea! rosti jemma iute. Dacă tot suntem aşa de intimi cu toţii, nu mă deranjează să precizez că o virgină fără minte este o creatură inutilă.

-Ah, dar o virgină cu minte este peste preţul rubinelor. -Am şi frumuseţe, aş vrea să precizez. -Vanitate, numele rău este femeie! zise Villiers zâmbind. Deduc că intenţionezi să îi laşi impresia soţului rău c^ ai putea produce un pui de cuc care să îi moştenească tot ducatul.

-Chiar intenţionezi să îţi pierzi virginitatea? întrebă Harriet.

Scanned with CamScanner

I;ra aşa de fascinant sil vadă altă femeie înfruntând singurătatea cu tot curajul care ei îi lipseai Isidore nu ar su la marginea unei săli de bal, plângând lângă o gâscă împăiată. Phíyíii ***napfii***

- Nm m-am Jccis hu a, ;ise Uidoiv la$_{r}$a ^ se ₉₆\$_{Ut}$\$_{3}$\ soască. O iiiu o deeirie ín Iun« ţie de * W d. rmilt hm|> îi ea lua soţului mcti să se IntoUit ă, Am nevoie de iţrnul Jc bărbat potent,
- Care să tic r.itAl copilului tău? întrebă Viliién, | în să spun e o conversaţie (ıм immrft. Nu ered i ă am vă :ur vreodată plănuit un adulter cu atăta lipxfl de emoţie şi de scrupule.

-Aş prefera sa fie ţxitent în materie de scundul, :i>e Isidore. Cineva ca tine» Villiers. Dacă aş flirta cu tini-, vestea ar amnec în Africa pană lu sforăitul lunii. I larriet, tu trebuie să ştii cine e cel mai scandalos barbar dîn Anglia în afară de Villiers!

-Oh, Vili icra nu e cu adevărat scandalos! zise Harriet.

Villiers deschise ochii,

-\Ü surprindeţi, Excelenţă. Cu adevărat.

-Nu sriu de ce. Nu aţi încălcat niciodată regulile bu necuviinţe.

-Am copii din flori, lise ViMier^ părând uşor jignit.

-Care nobil nu are? replică Harriet.

- Sunr u^or deprimat de un sentiment brusc de în* adecvare, zise Villiers. Nu sunt cu adevărat scandalos. Bun3<uviinţâ. Mândria mea a fost spulberată.

Harriet îl iunorâ.

-Nu există hârhaţi interesanţi în înalta socicrnre.

-Şi mai rău, bomhăni Villiers.

-Atunci cine e cel mai scandalos bărbat din Anglia, după părerea ta? întrebă Nidore.

-Lurd Srranjje, desigur, liae I larriet.

-L***ord*** Stranie? făcu Isklore, încriintându şi sprăn cenele. Cu siguranţa, un tord face parte din (nalta societare.

-Nu ţi Srranjţje, zise Villiers sorbind dintrun palwr cu apl Stranie r cel mai lutrit bărbat din Amili i, ni un >'bn(ţ în plus sau în minus. Li un moment dai, uwele t-a aconJat un tirlu. La urma urmei, el toi >alvra;a evo nojîii;, enjileiă. Stranie ar puica li «arfe hi ne ^ plăteai ă ₂₆ EJars/r ***James***

pentru un ducat dacă ar vrea, dar mi-a spus că singurul motiv pentru care a acceptat titlul e că i-a plăcut cum suna Lord Strânge. . j -

-E un tip straniu, foarte inteligent şi cu adevarat scandalos, zise Harriet. Nu ca bărbaţii care susţin ca sunt cuceritori În Londra, dar se plimbă ca nişte cantareţi de operă,,, Villiers gemu.

-E nebun după arhitectură - se povesteşte că şi-a construit propria copie după turnul înclinat din Pisa, continua ea.

-Am văzut originalul, zise Isidore. Cu siguranţă Strânge nu şi-a câştigat interesanta reputaţie copiind un arhitect italian nepriceput.

-Reputaţia sa parc să fie generată de adunătura stranie de persoane cu care locuieşte, zise Harriet.

Scanned wlth
CamScanner

-Actori şi actriţe, interveni Villiers. Cei care lucrează pe străzi şi cei care lucrează la curte. Inventatori, oamenii de ştiinţă. Strânge se laudă că fiecare persoană interesanta din ţară ajunge la un moment dat şi pe domeniul lui.

- E adevărat, zise Harriet. Aş prefera să citesc despre cineva puternic din guvern sau de la vreo universitate, dar rubricile de bârfe consemnează că aceştia nu îl vizitează pe Strânge.

-Cum şki câştigat averea? întrebă îsidore, E un fel de negustor, cumva?

-Oh, nu! Tatăl lui e un baronet foarte respectabil» răspunse Villiers, cu un cap coroiat ca un vultur bătrân. A fost un fel de problemă în familie cu ceva ani în urmă.
putea ca mama lui să fi fugit de acasă. Sau o soni? loate o mătuşă? în orice caz, Strânge este un gentleman ş: ca origine, şi ca educaţie, dar nu-l vezi niciodată Ui adunările obişnuite Se duce unde vrea, în timp ce găzduieşte o petrecere de casă permanentă.
-Mi*r plăcea să îi fac o vizită, zise jemma. Am **cum**părat o mica piesa de şah superbă, o regină ₚe **care**

₀ vanJiiae la un magazin de curiozităţi. Mi-a promis tor serul daci îmi fac cutaj să îl viaite^ aşa n spng, ^Minunat! spuse Isidore. Voi merge acolo pe datai -Oh, dar-, înccpu Jernma.

-Dar ce? o întrerupse Isidore* îmi doresc ssî provoc un scandal iar acest bărbat pare ideal ca sădea naştere unui scund al pentru mine. Mă voi amesteca printre toate acele femei uşoare şi printre oamenii de teatru şi mă voi simţi foarte bîne în timpul ăsta. Şi vui flirta nebuneşte cu gazda, provocând astfel un scandal care va ajunge direct la urechile soţului meu,

- Aî de gând să flirtezi cu Strânge însuşi? sise Harriet. Repuraţia ta ar putea fi distrusă în toată Anglia doar dacă păşeşti pe uşile de la Fonthill, ca să nu mai vorbesc de flittul cu Strânge. Nimeni nu flirtează **cJ** Strânge,

-De ce Dumnezeu nu? întrebă Isidore, E hidos? Eu flirtez cu toată lurneal Asta dacă nu,„ Isidore îşi încreţi nasul. E mai scund decât Lord Beesby? Exista un anumit fizic de care nu mă pot preface interesată>

-Oh, nu! Adevătut e că atată chiar foarte bine, zise Harriet.

-Atunci voi fi prima care va flirta cn el. într-un fel foarte public, desigur,

-El nu flirtează, îi explică Harriet. Se culcă cu femei- le, dar nu se joacă cu ele,

-Va flirra cu mine, anunţă Isidore. încă nu am întâlnit un bărbat cîrc să nu poată fi învăţar să flirteze Tot ᶜe trebuie să foci e să-l convingi că a te avea în pat e o Posibilitate şi *voilăl* Harriet libucni în râs. -Mkir plfoea să îţi văd lecţiile! -Atunci erebuie să vii cu mine, zise Isidoie^ Tânjind şi ea.

Scanned with
CamScanner

- Eu? N-aş putea face aşa ceva. Doar nu ai de gând cu adevărat să vizitezi Fonthlll. Pur simplu nu se cade. Pentru uoi,+T vreau să spun.

Eloisa

-Noi: făcu lsidore încruntata. Noi este prescurtarea jvnrru bărbaţi propti ca tteesby şi bărbaţi înalţi şi nepăsători ca soţul meu. Ce îmi pasă mie de noi?

- E util să ai o reputaţie bună, zise Jemma.

- De unde ^tii? întrebă lsidore. Tvi ţwii părăsit soţul cu ani în urmă, Jemma. L-ai lăsat în Anglia şi ai plecat la Paris - şi nu-mi spune că ţi-a păsat de reputaţia ta în toţi aceşti ani! Nu când ai dat petreceri la care până şi Maria Antoaneta ezita să vini..

-Deşi o tăcea întotdeauna, interveni Jemma.

-Dar ai fost la graniţa a ceea ce se cădea timp Je ani întregi - ba chiar dincolo de buna-cuviinţa, declară lsidore. Iar acum îmi spui că există un loc în Anglia pe care nu îndrăzneşti să-l vizitezi? De ce? Ce se poate petrece acolo? Te va lovi o mare dorinţă pentru un ac* tor si vei avea o aventură cu un bărbat dîntr-o categorie socială diferită?

- Eî bine...

Dar lsidore abia începuse.

* -Pentru că despre asta vorbeşti cu adevărat! zise ea* iar accentul italienesc deveni mai putcrnic. Voi toţi spuneţi că Stranie c scandalos şi nu e unul dintre noi pentru că este doar fiul unui baronet Pentru că el, spre deosebire de noi, nu e duce sau ducesă!

Harrier se uită în jur. Până în acel moment nu îşi dăduse scama c;l toate erau ducese, cu excepţia lui Viliiers, care era duce.

-Se pare că trăim într-o atmosferă aşa de rarefiată Incflt nu putem flirta cu bărbaţi care nu au stema duca- lă pe uşa trăsurii, zise lsidore foarte tăios. Tu, Jemma, cnre ai aprins urechile Parisului cu petrecerile tale cu satiri pe jumătate dezbrăcaţi, te plănui de Stranie pentru că nu e duce!

Scanned with
CamScanner

-Problema e mai complicară decăt o prezinţi tu, Isidore, răspunse Jemma. Dacă un bărbat flirtează cu o ducesă, flirtează cu rangul d. Cănd se prefac a fi atenţi, dar ni nu vezi linRUşealri ascunsă, atunci eşti nesăbuită.IVftvaf Îît^f»
Nk-i un bărbat im uiut raUi;Hl motnenml în cure te *ărni;\ - 111 ni alea dacă W)iUi ^ L.0| mni îrw|t ţnră(
-Nit poc crede asta!
-NUM tu nu vd putea irka$_{c}$„ adevărat Jc rm^ul tini, :t*e Jemma tnrfi rvuuipari - poare tunwui ducă re ulii [tuto hu*i*v* ai asra, în care iuvm aceleaşi titluri. Scandalul provoca* de Uimii uiu va fi im trulokdă mni mare ditt um=u porţiei sociale mai * |ui Strâng vUir îţi va reduce plăcerea. în orice cui, eu nu te por însoţi, Am terminat cu lucrurile »caiidtfUi.se.
- De cei întrebă îsidore.
-Tentru efi mUi cerut-» soţul meu. fteaiumuit are multe responsabilităţi la Carnet* Lorzilor şi mr-i e de ajuţor în carieră faptul că snţia lui capătă im anumit renume. Şi ctedom;V Isidore, oricine vizitează Fotuhjll va că pin un anumit ren urnei
- Prea bine! făcu fcldore. Un renume cate exact ce îmi dua'sc, Îi voi scrie soacrei meîe de îndată ca o informii despre planurile melc, apoi Îi voî scrie uvccatului lui Cosivay şl li voi spune siS îmi rrimitsl fonduri U casa lut Strânge.
- Din experienţa mea, cand o femeie decide sÎV^i piardă virginitate«, nu ptea poţi opri acost impuls, lise Vilii- ers. Ar fl ca şt cum ai încerca să pui stavilă...
-Te rug să nu termini această irozii! aisc Jemma, 1nîrcrupfindu4> VtlUcrs părea sil fi acceptat dccisia Ini Ifiklore.
- Am fast invita: h Srranue şi inteinionnm tâ mă duc acolo după petrecerea asm, dar nu pot sa te uui cu mine. Asta dnar dacă nu urganizes un jjrup de oaspeţi- Sau daci ai avea o însoţitoare.
-Am renunţat la uisotitoarc lirmă cn **
««ti hidore, Când am Împlinit 21 de ani n» »> =*«» nici un soţ pe nicăieri, ml-am lăsat m&ruşa si se întoarcă În Ţara Galikir, Voi călători sînşiră.
Villkrs se uită Injemma,
EfofVrt *jtwres*
-Te sa-i spui prietenei tale focoase cil nu punte să călătorească spre casa lui Strânge neînsoţita şi» aţ? adău-
ga, neimirară.
- Eu sunt ducesă, chiar dacâ nu folosesc tiniil, spuse Isidore pe loc. Arată-mi reşedinţa care va refuza să o pri- mească pc ducesa de Cosway!
- Lut Snange nu U plac titlurile, zise Villiers. Ai avea mai mult succes sâ fii primită ca Lady Del Fino.
Jemma **clatină din cap.**
-Nu te pot insoţi, Istdore. Chiar nu pot.

Scanned with

- Pot să merg eu cu ea, zise Harrier.

Ea îşi auzi cuvintele cu acel straniu dublu sens pe care îl imprimi vorbelor când nu te gândeşti bine înainte să vorbeşti. Pur şi simplu îi ieşiră de pe buze.

Se lăsă un moment de tăcere mormântală. Toţi trei se întoarseră sâ se uite la ea.

-Tu? răcu Isidore.

-Nu trebuie sa iei avântul ei în serios, zise Jemma. Va uita de pianul ăsta până mâine<îimineaţă-

-Nu, nu voi uita, declară Uidore.

- De ce sâ nu mă duc? întrebă Harriet. Dacă ducele de Vili ier s ne însoţeşte pe amândouă, nu vom fi refuzate,

VilHers i:bucni într-un râset scurt.

-Probabil suferiţi de febră mai mult decât mine.

-Nu poţi sâ te duci draga mea, pentru că nu e$ti o destrăbălară oi mine, zise Jemma, Şi nici o destrăbălării în pregătire ca Isidore.

-Poate că nu sunt o destrăbălată, zise Harrier, dar nici nu prea sunt altceva cu adevărat- Nimeni nu mă recunoaşte penrru că am locuit la ţară mult timp. Asemenea lui Uidore, sunr o ducesă fără duce. Dar, spre deosebire de Tine, nu ar afecta cariera nimănui dacă ini s*ar păta reputaţia.

Scanned with
CamScanner

-Toată lumea te ^tie! zise Jemma îngrozită. Tu eşti draga noastră Harrier!Dmrw ¡njpjii

-Sunr o văduvă bondoacă cure a kurtrir la prii în ttm- pul c ton fa iei fi dupS ucmi, dse Harriet plat. Soţul meu sa sinucis, iar ceî din înalta sucietace care nu dau vina pc mine penrru moarta Itrt îmi plâng morbid de milă+ Nimeni nu va actinia nici o atenţie faptului ca mă duc sau nu la casa lui Smin^e,

-Nu dau vinu pe rire pentru sinuciderea lui Benjamin, zise Vllliers, Dau vina *pe mine.* Şi Dumnezeu ştie ca au dreptare siio facfl. Ea îi afltnbi uşor,

-A fost viaţa lu[- ^decizia lui. Nue nimeni devină. SpreMHprindertu ei$_t$ el îi intuise milna. Iar ea i-o luă. Nu era nevoie să mat spună ceva. Mâna Uu era surprinzător de consola ton re penrru cineva cu o limbă asa de ascuţită şi inconfbrtabilă cum era Vili iers.

-Cât timp a trecut de când s-a sinucis soţul rău? întrebă Uklorc. Şi re rog să mă ierţi cil tui şrtu, SunE doar dc ciHevn lu nun ţară,

-Doi ani şi jumătate, zise HarrieL Am ieşit ele mu Ir din perioada dc doliu ***şi*** pot să mă duc la orice petre* cerc doresc.

-Arunci mhir plăcea mă însoţeşti, zise Isidore, -Nu mi-o pot imagina pe vreuna dintre voi la Funrliill! exclami jemma. Din ce am auzit, casa lui Lord Strânge esre o orgie bahică nesftrştă. - Splendid! ztse Isklore brirsc. În mintea lui Harriet, părea pregătită sa se arunce direct în scandal. Jumma clătină dir cap, - Harrict nu e...

-Cu fiiRurnn^t nu tî îmbrăcată pentru vreo orgie, interveni Villiers,

Hamut se uită în jos la hainele ei. Uitase că era îmbrăcata ca Mama GSscfi- Dar de ce să nu fie parre dinrr-o orgie?

E/fltSrt Jfl'HtfS

.Vreau să merg! Sun: îmbracată într-u cămaşă de noapte, sunt deja pe jiimitare în dormitor, în ochii lui Villiers apăru un :âmbet crispat. - Putem să purtăm amândouă costume. Eu o mă prezint ca actriţă, sise Isidare cu un zâmbet răutăcios. Villiets clătină dtn cap.

.Toţi se îmbracă aşa în casa lui Lord Srrange şi nu se ostenesc cu explicaţii- El e proprietarul Teatrului Drury Lane$_t$ aşa că aTe casa plină de acrori. Dar cred că e o idee bună să mergi în cosrum, zise el spre Harriet. Şi &ub nume fals.

-Ceva precum rochia lui Isidore? N-aş pucea. N-ar putea să poarte o bucăţică dc material care abia să îi acopere sânii.

-Nu, făcu Vîlliers, O deghizare mai complicată de atât. După cum spuneam, lui Strânge nu prea îi plac titlurile şi nu şi-ar dori o ducesa - sau două - la uşa lui.

Hamer simţi o înţepătură de umilinţă. Desigur, Vilii- ers nu voia să o vadă într-o costumaţie aşa dc decoltata ca a lui Isidore.

Scanned with CamScanner

-Ce sugerezi? Să merg deghizată în bărbat? Era o glumă. Cuvântul ii aburii de pe buze, dat... -N-ai putea fi aşa de îndrăzneaţă, zise Isidcrc râzând. - Excelenţa Sa nu are nevoie să dea dovadă de curaj, **ɛÎsc** Villiets. Vă rog să vi amintiţi că tocmai a purtar o gâscă Ui sala de bal, îmbrăcată doar într-o cămaşă de noapte. Cred câ nici Sfântul Gheorghe nu a dar dovadă de o asemenea îndrăzneaţi când a pornit la luptă împotriva balaurului. Desi nu sunt sigur

32

Och ii lui adănară gânditori pe pieptul ei. Harriet ridică bărbia, ty băgă mâna în mânecile ei voluminoase şi scoase o şosetă de lână rulată. Si încă una. Şi o a rreia şî a patra. Apoi îşi netesi materialul peste piept. -Cred, zise ea rece, di aş arăta foarte bine ca bărbat, - într-adevăr, zise Villicrs, ideea nu e rea.

capitolul 4

în care cutiile de argint şi păcatul sunt enumerate şi explicate

7 unufimV ***17S4,*** **Font/uÙ** domeniul de ***Ui*** fora ***a*** **| lui *Łoţd***

Strâng?

-Nu-mi place pudra lui albaştri de păr, remarcii Eugenia Snnnge. Papa, mă asculţi? Astăzi păru! lui eacoperit uit de pudră roşie, iar ieri era albastră. Cred că arată mai bine cu roşu. Nu eşti dc acord, papal

-Absolut.

Justinian Strâng, cunoscut de prierenii apropiaţi drept Jera, iiwă cuvintele fiicei sale de opt ani să curgă pe lăngă el în timp ck se apleca încruntat asupra desenului arhitectural de pc biroul săti.

-Ştii ce î-n făcut Augusta, Jw/^' încuiat în dulap. En a spus că era chinuită de faptul că era înconjurata de bărbaţi propti şi i-a permis sa iasil din dulap doar când a promis di îi va tapifa tr&sura cu mătase galbenă* O să coste 200 de lire. Dar ea spune că cerccii ei cu diurna nte costă 300 de lire - pe aceia i-a primit de la domnul Cor- nelys. Am întrebata dacă l-a încuiat şi pe el tn dulap, dar nu a ftatt-o*

- Mă aşteptam să nu o focă, zise Jem şi ridică privirea **de** pe desenul la care muncise toată după-amiaia. Eugenia, ce crezi despre ţdeea **dea** pune o pardoseală falsă în sala de bal? E foarte ingenios, nu?

Fiica lui ocoli masa şi se opri lângă umărul sau.

-Mecanismul acesra ar face platforma să se ridice, fxiiKh'zise ea şi puse degetul fbt în locul care trebuia.

- Exact.

-De ce?

Scann^ with CamScanner

*-De ce? Pentru că ar fi uimitor, zise el destul de încet. Masa s-ar ridica dintr-odată când ar fi vremea pentru cină.*Efo/Si?
jijtncs

Dar fiica lui clatină din cap.

-Uimitor nu e un motiv destul de Imn, Uimi- tor ecând domnul Hodes poartă pudră roşie în păr - ţi te asiiiur că ăsta nu e un motiv bun. El îi trase corpul mic spre el -Tu eşti vocea raţiunii mele, zise el în buclele ci. Ai petrecut timp aii cu guvernanta!

Eugenia nu răspunse şi schimbă vorba.

- ştiai că doamna Mahon a adus paisprezece cutii de argint filigranat? Le poartă peste tot cu ea.

- Ea are rolul principal în Opera cerşetorilor, nu-i aşa.[7] încă nu am cunoscut-o. Ce ţine oare doamna Mahon în cele paisprezece cutii?

-Bilete de amor. Cred că are paisprezece protectori - toarte mulţi. Domnişoara Lin net mi-a spus că, atunci când iuca ea la Hyde Park Theater, un prinţ i-a dăruit zece perechi de cercei cu diamante. Câte una pe seara timp de zece seri. Aş prefera şi eu diamante în loc de curii de argint.

- O observaţie prudentă, făcu Jem şi îşi dădu scaunul în spate. O curie valorează câteva lire, Eugen ia [t] dar un diamant poate fi foarte scump. Deşi bănuiesc că nu vei avea niciodată un protector. Îţi voi da câţi cercei doreşti.

Eugenia avea nasul uşor cârn şi ochii dulci căprui ai mamei sale, dar în rest arăta exact ca el, ceea ce însemna că avea o faţă ciudată pentru un copil. El se privi în oglindâ. Arăta la fel ca întotdeauna: palid, prea tras la faţă.

Deştept, presupuse el. Genul de pometi ca de uliu arătau acceptabil la un bărbat de 10 si ceva de ani, dar destul de straniu la o copilă. Nu [>uten decit să spere că ea avea sa creau:* si să arate mai bim .

De fapt, ea arăta destul de straniu şi din alte puncte de vedere.

-Cu ce eşti îmbrăcată? fileu el se uită mai atent-
Ducesa nopţii

-Cu costumul de călărie. Dar am pus o jupă de mătase dedesubt, pentru cei îmi place cum se vede negrul pe sub roz- Uite, papei Ea fa cu o piruetă şi, Tntr-adcvâr, se văzu un nşor fluturat pc sub rochia ei sumbră.

- Mă face sa mă simt mai festivi când sunt îmbrăcată în roz. Şi am prins trandafirii ăştia aici, mr eşarfa contrastează, veai?

- Ce a zis guvernanta ta despre asta?

-Nu ne-am vâsut astăzi, H îndrăgostită,

-Nu ştiam. De cine e îndrăgostită?

-Ei bîne, foarte mult timp a fosr îndrăgostiţii de tîne, pupa*

Jem clipi.

Scannedwlth
CamScanner

- De ini re?
- Cred că a văzut prea multe piese de teatru. Ea era convinsă că o vd descoperi} iar eu voi înceta si mat fiu orfană dc mnmâ. Ea tot timpul spune cil sunt orfana de mamă şi nu înţelege când ii explic că, pentru că uu am cumwaira pe mama, nici nu îi sîmt lipsa, Jem putea simpatiza cu guvernanta. Firea practică a Eugeniei spulberase multe visuri, Inclusiv cel a) podelei false spectaculoase.
- Dar ea şi-a dat scama până la urmă câ tu nu aveai sil o observi,
- Dar o observ, protesta Jem- Nu o fac?
-Hi bine, nu ai observat când a plecat pentru zece iile, *papa.* Ce culoare are părul ei?
- Părut domnişoarei Warren?
EI faeu o pausă«
-Nu cted câ ai *văzute* vreodată cu adevărat, *papa.*
-Ba sigur că da, Eugenia!
Ba îl făcea sa se **simtă vinovat.**
35
- Doar eu am nngajat-o! Şi am purtat mai multe conversaţii **despre** progresele tale la franceză şi roaţem ari cS.
36 ***Elotea f(wte$***
- Ea urăşte matematica. Trebuie să o înveţe odată cu mincv să ştii. Şi nu c foarte pricepută,
- De ce nu mi-ai spus că a plecat pentru zecc zile?
-Mi-am zis că aş avea nevoie de o pauză de la şcoală, zise Eugenia senină. Ţi-aş fi spus la un moment dat, *papa*$ dar ea s-a întors. Şi apoi s-a îndrăgostit de un servitor.
-O alegere mult mai potrivită decât mine» zise Jem, Care servitor?
-Cel cu sprâncenele negre, groase, zise Eugenia, spri- jinindu-se de umărul lui.
Jem o trase în poala lui, iar ea rămase aşezată acolo cu picioarele lungi legănându-se până aproape de podea, dar tot uşoară ca un fulg.
Când era mică, părea aşa de fragilă încât el se temuse că oasele ei erau ca ale păsărilor, cu aer în mijloc,
-O sâ te îndrăgosteşti vreodată, *papa!* întrebă Eugenia, sprijininduşi capul cu păr negru pe umărul lui ca să-l poată privi.
-Sunt îndrăgostit de tine, păpuşica mea, zise el. Asta e de ajuns pentru un bărbat,
- Casa e plină de femei frumoase, remarcă ea.
- Presupun că da.
- Multe dintre ele şi-ar dori ca tu să te îndrăgosteşti de ele.
- Din nefericire, genul acesta de lucruri nu poate fi aranjat la cerere.
- Mamei i-ar fi plăcut sa te îndrăgosteşti.

Scanned with CamScanner

El pufni.
-Cum ai putea să şrii asta, având în vedere că mama ta a murit înainte să apuci să o cunoşti.'
- Eu şi ea suntem foarte asemănătoare, zise Eugenia fără ezitare. Ei i-ar plăcea exact ce îmi place mie. Şi eu cred că ai fi mai fericit dacă ai avea pe cineva al tău, f>a/itf.
Ducesa nopţi!
-Sa te îndrăgosteşti este doar un fel de a obţine ce iţi doreşti, ii spuse Jem, Ca o cutie de argint. Dacă vreau un ornament, mU cumpiir.
- Doamna McMahon probabil nu îşi permite să cum- pere cutii de argint, remarcă Eugenia. Are un manşon foarte frumos^ dar pantofii sunt destul dc scâlciaţi,
- într-adevăr, ai dreptate. Ea se îndrăgosieşte pentru a primi cutii de argint. Din fericire, cu îmi permit oricâte cutiî de argint dorcsc.
-Iubi rea înseamnă myi mu Ir decât atatₚ xise Eugenia, foindu-se vesela.
Nimic nu-i plăcea Eugeniei Strânge mai mult decât o discuţie animată în care ea îşi punea la încercare inteligenţa şi talentul argu menţii tiv îi lături cie cele ale tatălui eL
-Te concentrezi pe bani, ceea ce e u slfibiciune clin partea ta.
-Dar pe ce ar trebui să mă concentrez? înirebă Jem prevăzător.
Chiar dacii stabilise de la bun început metoda de educaţie a unui copil prin stimularea unor reacţii de bu n-simţ, nu era sigur ca îşi dorea ca aceeaşi claritate sa includă chestiuni legate de dormitor. Nu la vârsta asta. Şi cu siguranţă nu dacă el rrebuia să le exptlcc.
-Iubirea e o chestiune de inimă, zise Eugenia, Shakespeare spune că nimic nu ar trebui să stea în calea a doi îndrăgostiţi.
-Am fost de acord amândoi luna trecură să nu-l mai ci teii pe Shakespcare, sublime Jem.
- Nu am ci tat. Am rezumat doar
-Nu sunt sigur că doamna McMahon vorbeşte despre genul ăsra de iubire, zise cl şl mai prevăzător.
-Ei, sigur, doamna McMahon e o concubină. Sau poaie că e mult mai corect să spunem că joacă uneon rolul unei concubine, lise Eugenin p;ompt.

Scanned with
CamScanner

-Ce.,^ Elobn James

-O văd ca un personaj într-o piesă. Există în biblu> tecâ o veche piesă de teatru numiră RtXţbitncînra lui ***Cupidon*** - o femeie foarte rea pe nume Bachn spune în primul act că intenţionează să „îmbrăţişeze păcatul ca pe un prieten şi aleargă să-l întâmpine". Jem încercă să se gândească ce sugestii ar putea să-i ofere guvernantei Eugeniei în materie de cărţi de citit data următoare când avea să o vadă.

Dar Eugenia nu se opri nici măcar să respire.

-Doamna McMahon îmbrăţişează păcatul ca pe un prieten. Pentru că, serios, ce altceva poate să facă? Doar trebuie să mănânce.

-Şi să mai adune nişte curii de argint, comentă Jem, neputând rezista.

-Iubirea nu înseamnă păcat, îi spuse Eugenia. Şi ca- tegoric nu înseamnă cutii de argint. Când ne gândim la iubire, trebuie să ne gândim la guvernanta mea, care e îndrăgostiră de servitorul cu sprâncene ca gândacii- Penrru că iubirea e oarbă, ***papa.***

-Asta e un citat! Am spus fără citare!

- E un aforism, îl corectă ea. Se întâmplă să fi fost repetat în numeroase piese, dar e de provenienţă necunoscută.

Vestea bună era că guvernanta îşi câştiga în mod evident leafa» având în vedere că fiica lui folosea cu pricepere cuvinte precum provenienţă. Vestea proastă...

-M-am îndrăgostit o singură dată, de mama ta, dulceaţă. Şi asta s-a întâmplat pentru că părinţii mei au forţat căsătoria. Aşa că va rrebui să renunţi la îdeea de a dansa la nunta mea.

- Pur şi simplu nu ai cunoscut femeia potriviră, îi spuse fiica lui*
- După cum spuneai, casa e plină de femei frumoase, O sumedenie.
- Frumusetea nu c totul, *papa.*

Jem se uită în jos L, chipul straniu şi aspru al fiicei lui.

- Dar nu vremi să mii îndrăgttsrcsc» Am consta tar Oii Jrat omenii care dnresc Nil se mdnltfasreaiică u fac. Ceea cc vreau să demomtre; c guvernanţii ta t\ JczvoL tar o afVctimie pentru mine, ilar a transferai prompt asupra urnii sorviror păros când ivit ocazia.

-Asta arc sens. îi spuse liica lui dtipii o clipii.

Hra o reflecţie triştii asnpni vieţii snlc, se gândi Jem$_{P}$ faptul că era foarte Încântat do laudele mici (cm de opt anî,

-Dar, fac vi Eugenia, te venind în forţă, poate că pur ^i simplu mi $rii ce vrei. H o stare de fapt destul de abiţ nu ită. Cli i a r d r am a tu rgu 1 Georj?e Cliapman ,,,

-Nu incepel ™ise Jem.

- Nu aveam de $and să îl cinez, st plânse ea, încetcam doat să rezum o argumentaţie.

Jem se ai tremură, Cine ar fi crezut că avea sa ii fie tmadaiă casa de un copil cu memorie uimitoare şî care nu avea nimicaltceva de

Scarmed with CamScanner

tăcut decât să ti citeze din memorie bucăţi mari din piese de teatru?
în mod evident era vina lui pentru că invitase actori să-ţi exerseze piesele la Fonthilb
A fi părinre ascundea o sumedenie de capcane, i se părea lui. O deci+ie clară - sa aducă act ar ii În Fonrhill ca să nu trebuiască să călătorească în Londra penmt spectacolele lor - complicase lucrurile de îndată ce se intersectase cu Eugenia,
între tîmp, ea sărise dc pe genunchii lui.
-Mă voi dedica acriviriiţii de a-ţi păşi o pereche, zise en. -FoftimÎ
- O pereche!
Ea st opri la uşă *şi* se ulrfl înapoi spr^ ci - o combinaţie dragă, fermecătoare, srranie îtme el Saliy.
-Asta dacă nu vrui să te răzgândeai i» privinţa tjmvt^ nanrei mcltt, iisz el ferm, Nu vreau deloc o soţie, Eugenia,
Dar ea plecase.

Elotsa James

capitolul 5

în care masculinitatea **este descrisă în detaliu**

7 mnuarie J7S4, ***reşedinţa de la tară a*** ducelui de Beau mont
Ascultate la ceai
-Secretul pentru a fi bărbat, zise ducele de Villiers este să gândeşti ca un bărbat. E chiar foarte simplu.
- Exact aşa aş descrie şi eu asta, râse Isidore. Simplu.
Villiers îi aruncă o privire.
- Lăsând la o parte obscenităţile, dacă o persoană pare masculină, toată lumea va presupune că este bărbat. Dacă o persoană din apropiere pare neîncrezătoare, spune câ te duci să urinezi. Bărbaţii nu se aşteaptă ca femeile să cunoască cuvântul ăsta. Sau spune ceva despre mădularul tău.
- Mă duc să... întrebă Harriec şi simţi cum se îmbujorează. Oh, desigur! Pot să fac asta,
-Şi ai face bine să umfli pantalonii în faţă, zise Villiers,
- Aliniindu-te astfel cu cea mai mare parte dintre bărbaţii englezi, interveni Jemma.
-Totul e foarte vulgar, se plânse Harriet.
-Bărbaţii sunt vulgari, zise Villiers. Dacă eşti în mod natural cizelată şi delicată în gândire, atunci nu-ţi pune o pereche de pantaloni, Excelenţă.
- Pot să fiu vulgară, zise Harriet brusc.
- Daca reuşeşti să te descurci cu vulgari tarea, deja ai reuşit pe jumătate st fii bărbat. Bărbaţii sunt foarte direcţi în discuţiile despre chestiuni de budoar. Nu spunem niciodată că un cuplu dansează m *aşternuturi* şi nici nu folosim alt gen de eufemism. Cuvintele vechi anglosaxone vor prevala.

Scanned with CamScanner

- Vorbeşte mai ales despre tine, sugeră Jemma. Pentru un bărbat nu există subiect mai nobil decât el însuşi.

- Par, Meu Harriet confuză, nu nş vorbi despre mine dacă infelegi ce vreau sâ spun.

Villiers o studie,

- Ţi ai trăit viaţa !a fara. Ai face bine .să fii Cope, al doilea nepot al meu. El e destul de ciudat şi niciodată nu e văzut la oraş. Are o mamă care îl răsfaţă - asta cxpl îcd e ic minarea.

-Nu sunr... începu Harriet şi apoi îşî dâdu seama de absutviitarea a ceea ce voia să spună. Presupun că voi fi uţor efeminată,

-Va trebui să înveţi sâ mergi ca un bărbat. Potsâ te echipei cu hainele necesare* zise Villiers, dar mersul e importam* Pori sâ fumezi?

-Categoric nu. Dar îmi vor plicea hainele. Urăsc să rvrr crinoline. Tot timpul mă lovesc de uşi, ca să nu mai wrbesc de persoane.

- [\ir cu părul ce o să taci? întrebă Isidore. Dacă îţi rai pârul acum, nu-l vei mai purta ridicat niciodată.

Harriet zâmbi

- Dar nu-l port ridicat nici acum. Ea făcu un gest spre aranjamentul ei modest de bucle şi de rapaj. Cele mai multe ?unt adăugate dimineaţa de cameristă. Părul abia dacă îmi ajunge până la umeri.

-Foarte deştept, zise Jemma. Eu mă tot gândesc să încerc o perucă.

-Mi îndoiesc câ ai putea să o faci cu succes, zise Har- net. Pirul râu are o culoare aurie aşa de frumoasa! Dar al meu e de un castaniu plicticos şi e uşor de asorrat.

-Firul rău nu e plicticos!

Harriet ridică din umeri.

-Cine ar şti. având în vedere toate ondulcurilc, încreţitul şi pudra.[7] îmi va plăcea foarte rare să fiu biir

dacă asta înseamnă >ă nu-mi mai îndrept părul

- Bărbaţii nu îşi îndreaptă şi nici nu îşi ondulează PâroL deciari Villiers.

; L mi o fac. Sunt destul de sigură că Saint AJbans îşi adulează părul. Şi poarcă ruj de bure.

- Eu nu o voi fticc. zise l larriet. -Nu te-aş spuse Villiers, Dacă facem asta, o f$_{;jT}$ cem cum rrobuie. Asta înseamnă că vei fi creaţia mea. Jemma râse.

-Creată după imaginea lut Villiers - vet Îi un mare succes, Harrier!

Harriet îşi muşcă bura. Ulcea de a fi creaţia lui Villiers, după perioada în care ea încercase să-l seducă şi el o refuzase, era umilitoare.

Ea nu era singura care îşi amintea de seara aceea. în adâncul ochilor lui negri exista o sclipire batjocoritoare care spunea $_{w}$Nu o

Scanned with CamScanner

poţi face". La urma urmei, când ea îl sărutase în trăsură, el făcuse ceva aşa de şocant încât ea chiar îl pâlmuise. El ştia că ea era o femeie de la ţara plictisitoare şt co n se rvato a re.

-Nu e nevoie să exagerăm, zise eL Am putea să te îmbrăcăm ca pe mămsa bătrână a lui Isidore de la ţară. Ai ft o însoţitoare bună şî nimeni nu şi-ar pune întrebări în privinţa ta-

Furia din pieptul lui Harriet se simţea ca un foc. Ea se purtase ca o proastă când încercase sâ-l seducă pe Villiers, iar el avusese dreptate să o refuze. Benjamin fusese cel mai bun prieten al său şi ea îl sărutase dintr-un impulsul nepotrivit - ca Benjamin să o observe ca soţie. Dar ca nu era o mătuşă bătrână de la ţară. -Nu cred că voi avea nici cea mai mică problemă să joc rolul unui bărbat, zise ea. Va trebui doar să-mi amintesc să-mi rearanjez pantalonii în partea din faţă măcar o dară pe oră, atrăgând atenţia asupra umpluturii pe cart- am pus-o dimineaţă acolo, şi mă voi adapta perfect. Ea îşi lasă privirea să alunece sub tiilta lui. -O lovitura sub centură, zise Villiers. -Chiar sub centură, aprobă Isidore,

- Din fericire, nii-am adus croitorul mei» cu mine. Vei avea nevoie de absolur Mi, de la cizme la peruci.

Scanned with
CamScanner

roate să-ţi ia mfourâ pentru cizme şi vni trimite I«' umdra după ele, zise Jemrna.Duccsa nopţit

- Trebuie s:I mă în turc la Berraw pentru şedinţele de judecară înainte sa pot călători spre Fontfull, ¿isc Harriet încruntată. Vil] ier* ridică dinrr-o sprănceană. -Un judecător idiot prezident ***fa*** tribunalul de pe domeniul meu, îi spuse Harriet A$a că respectam vechi- le obiceiuri- El doarme după ce a bSut brandy zdravăn cu o seară înainte ***şl*** cu dau deciiiile. Altminteri, le da ruturor muncă silnica, indiferent de faptă sau de adevăr. -Cine e acuta lui duce?
-Are unsprezece ani şi e la Etori, răspunse Harriet. -Trebuie să ***o*** cunoşti pc mama lut, Lady Brewyn, interveni Jemma. Ea locuieşte actualmente la Riris cu un barbar cu douăzeci de ani mai tânăr, O femeie vesela, din ce $e povesteşte*

- Eu am grijă de domeniu pentru nepotul meu, zise Harriet, şi asra include şi tribunalul comitatului, cel puţin până când ajunge la majorat sau până când actualul judecător e înlocuit

-Te voi aştepta să tc întorci de la şedinţele de judecată, îi spuse lsidore. între timp imi \oi trimite scrisorile în care îmi ***voi*** declara intenţiile. Sunt sigură ca durează o vreme să te în rarei din Africa.

- Sunt teribil de amusar de planul ăsta, spuse Villiers. -Nu exista nimic mai bun decât un act nebunesc din
când în când, lise Jemma. Şi ţie iţi va face bine> Villiers.

- Faptul că Excelenţa Sa zace aici, recuperându-se de Pc UTma unui duci, sugerează că actele nebuneşti îi stau io ftre$_{t}$ zise Harriet încet.

43

Apoi zâmbi la ochii mijiţi ai lui ViHkrs şt spre ochii buzaţi ai Jemmei. Se simţea ca o nouă Harriet. ^ ^{L}tca o vâdnvă. Nu plictisitoare. $_{p}$ O Harriet sălbaticii, una care făcea o nebunie, o Har- cape vedea viaţa ca pe o provoca rc, nn cu pu un eşec.

Ehisa Jmnes

capitolul 6

Justiţia ducesei - partea a doua

J februarie I7S4, tribunalul comiiritului» lirtcrjEul /Jcno^ Fre^ideaid onorahlni Regitwrîd TWer

- Dacă înţeleg corect, domnule Burch, acuzatul pretindea că era bărbier,

-Şi apoi mî-a furat peştele! exclamă domnul Burch, ţinându-şi imploraror privirea aţintită asupra ducesei.
El auzise că ea era singura care se asigura că se făcea dreptate.
-Peştele dumitale, zise ducesa. -Ce peşte? Ce peste? lătra judecătorul. Avea obrajii teribil de roşii şi un nas foarte coroiat. Arăta mai degrabă ca un puşcăriaş cu o durere de cap decât ca un judecător.

- Era peştele pe care a prerins că l-a trimis neguţătorul de mărunţişuri soţiei mele, zise domnul Burch.

Scann*d with
CamScanner

îşi îndreptă din nou privirea spre ducesă. Oricine putea dea seama ca ea era cea care asculta cu adevărat; judecătorul sorbea din nou dîncro ploscă.

- N-a tosr numai peşrele, îi explică domnul Burch- Mai întâi a pretins că e bărbier şi a reuşit să intre la mine în casă. Apoi a furat o cupă de argint pe care soţia a trimivo de la argintar, pretinzând că a venit să livreze peltele.

- Deci nu era petele du mita le?

-Ei bine, era... Presupun că era peştele tui. S-a întors m a luat peştele ţi i-a spus soţiei melc

-Munci silnică, declară judecătorul, uitându-se urât pritt ^.ala de judecară.

u

Ducesa ii puse o mână pe braţ, Vorbi încet, dar Tom Burcii lut reuşi să o nuda. -Acum încerc sâ dau Je capul povestit, Keginald. - Nu-mt place Petele, ffleu acesta.

Difrtwfl itoţifu ***f|5***

Rn îl hăt« din nou pe braţ.

- Deci putem să reînmjăm la anmţia l^atâ de ftirctil peştelui» domnule Burcii, deoarece acuiatul v-a trimis peştele ?1 apoi k luat înapoi. Dar asta a (bat o strjita- iîem;[1]! ca să reuşească sil intre în casiî ţi m! fure cupa de argint.

-A fost prins cu ea! zise domnul Burch triumfător. Prins cu măra-n saci înrr-adevărl Cu cupa!

-Acuzatul susţine că Uiţi rugat să ducă cupa înapoi U argintar ca sa o inscripţioneie.

-Dacii aşa arsra lucrurile - ţii nu Htati aţa de ce eta suh pacul lui?

-Muncă silnică, făcu judecătorul după ce mai luă o duşcă. Insist de data asra, Excelenţă! Omul a fu tac un peşte.

Ducesii oftă ţi re întoarse spre docher.

-Oscar Sibble, asta e a treia oară când apati în fara tribunalului, de fiecnne darii pentru escapade destul de originale, care implică bunutî furate.

Burch observă că Sibble nici miicar nti^i lăsă ca- pul în jos, deşi oricc om cu bu n-simţ: ar fi făcu t-o. În schimb, rănji,

-Nimeni nu a fost rănit, zise el. Cupa e înapoi ncnsri la domnul Burch.

Judecătorul î^i miji ochii.

- Luaţi-l! rfteni el dintr-odata.

Ducesa îl bătu din nou pe braţ.

-Nu putem face asta, Reginald, Coloniile sunrîu rfi» îpî aminteşti? Nu mai muvîportflm oameni acolo.

-Atunci aruncaşi în mare de pc coastă! zise judecă- cond. Poate sa înoate la afurisiţii america ni, oricum cei mai mulţi tot de aici au fcsr **transportaţi.**

-Doua sSptflmăni de ruuncă silnică, zise ducesa.

Scanned with
CamScanner

domnule Sibble, singurul motiv pentru care nu vă "feeeţi cu pedeapsa cu închisoarea este că a fast recupe- ^tă cupa. Dar viaţa nu e un joc, domnule Sibbie. În sala
Etoisfl *James*
Jc judecata se lasă un moment de tăcere. Dacă veţi mai apărea în faţa Curţii, veţi primi pedeapsa cu închisoarea. - Pe viaţă, adăugă judecătorul însetat. Poliţistul îl târî pe Sibble de acolo, iar ducesa se întoarse spre domnul Burch.

-Se pare că aţi avut o perioadă plină de necazuri, domnule Burch. Vreau să vă laud pentru reţinerea de care aţi dat dovadă în faţa acestor umilinţe. Tom Burch se îndreptă de spate. Toată lumea răsese de el şi spusese că era un prost pentru că îşi pierduse cupa de argint din pricina unui peste. Dar ducesa de Berrow credea că el dăduse dovada de reţinere,
îşi puse pălăria şi ieşi mândru din sala de judecată. Ea nu era un judecător adevărat, desigur. Dar asta aveau în Berrow şi era mai bine decât nimic.
Toată lumea îl salută dănd din cap în timp ce ieşi.

capitolul 7

în care sosesc oaspeţi ciudaţi în casa lui Lord Strânge
5 februarie 1784, Fonthill, domeniul *de* la *tară al* lui L*ord Strânge*
Lord Strânge nu reuşise niciodată să-şi ignore complet majordomul, deşi încercase adesea, Povy simţea nevoia să facă anunţuri de trei sau patru ori pe ii şi, deşi Jem ii indicase deseori că nu avea nici un interes în chestiuni gospodăreşti, majordomul insista să îl informeze.
Aşa că Jem nu îşi înalţii capul când îl auzi pe Povy păşind în hol şi îşi aminti doar să monteze un zăvor pe partea de interior a uşii în timp ce majordomul se oprea în dreptul biroului său.

* Au sosit vizitatori, milord. Poate că aţi dori să îi salutaţi.

- **îi voi saluta d¡scară, ca ele obicei.**

El se trezise în miez de noapte cu două idei: una peri- cru un sistem de suspendare a podurilor şi alta pentru un madrigal. Pusese să se deseneze podul în cărbune, iar madrigalul în patru pnrţi era un succes. Podul arata foarte frumos» dar avea impresia eă bâtneie portante păreau supt asul ici rate. Poate dacă mai cobota un pic arcul...
-A sosit ducele de Villiers, anunţă Pbvy.
- Ii place apartamentul de catifea, nu-i aşa? îi place loarâ acea splendoare frivolă. Spune*î că o să ne vedem la cină,
- E însoţit de ducesa de Cosway.

Jem ridică privirea,
-Cine naiba e asra?
-Din câte ştiu eu» ducesa de Cosway are cam 60 de ani şi trăieşte retrasă în Colchester.

Scanned with CamScanner

-Oh, Dumnezeule! zise Jem rânjind. înţeleg că îtiso- ţitoatea lui Villiers nu este o bătrână de la ţară?

Povy tuşi.

-E posibil totuşi ca tânăra femeie sa fie soţia actualului duce de Cosway, fiul mai devreme menţionatei ducese. înţeleg că fra căsătorit la o vârsta foarte tânără si apoi a plecat din ţară. Debrett's nu corwidcrâ ca mariajul a ajuns la maturitate.

-Adică nu e consumat, cu alte cuvinte, zise Jem şi trasă din nou o linie pe sub pod.

-Exact.

- Crezi sau nu că această tânără femeie e viitoarea mireasă?

-E posibil.

-Dar e la fel de posibil ca Villiers sfl fi adus o femeie fruinoasA decorată ca un miei de Crăciun. Va rrehui sa £ salut şi pe presupusa ducesă la cină, Povy. Fuiie-i p* Wliers şi pe tânăra femeie în camere alăturare.

- Da, miiord. Sunt însoțiți de un tânăr pe care ducele ^ Prezentar ca pe o rudă, domnul Cope.

Scanned with
CamScanner

ici de el nu am auzitEloiw]nmcs

- E destul de tânăr, zise Povy.

Era evident din tonul lui ci Povy considera că tânărul bărbat era prea fraged pentru natura exuberanta a unei petreceri în casa lui Lord Strânge.

-Asta nu e problema noastră, Povy. S-a instalat deja noua mea secretară, domnişoara Desjardins?

-Tânăra franţuzoaică pare destul de confortabilă, mi- lord. Plănu ieste o distracţie pentru mâine. Ceva care se numeşte Ospăţul ta fu ritm ai lui Vemtf.

Jem începu să zâmbească.

-Ştiam eu că va învioara distracţiile. în ultima vreme, au fost destul de plicticoase. Tahrtian ca în Tahiti?

- Impresia mea este că nu există o mare legătură, cu excepţia faptului că Tahiti e o ţară foarte călduroasă, ceea ce încurajează lipsa hainelor, zise Povy revoltat. Domnişoara Desjardins a solicitat ca focurile din sala de bal sudică să fie aprinse la capacitate maximă şi menţinute. El îşi drese glasul. Aţi putea să-l încurajaţi pe ducele de Villiers ca mâine să îşi ţină tânăra rudă în cameră. Domnişoara Desjardins vorbeşte despre douăsprezece virgine.

- *Douăsprezece?* făcu Jem şi izbucni din nou în râs. Probabil face trafic cu miracole. Nu există nici una sau nici unul în casă.

- Domnul Cope... începu Povy.

Jem îşi miji ochii.

- Băiatul are o faţă remarcabil de inocentă.

- Inocenţa e o perioadă din viaţă, nu o pată de neşters.

Dar Povy îşi ştia stăpânul de mulţi ani şi îi aruncă o privire severă.

-Domnul Cope nu este pregătit pentru Festinul *lui Venus.*

Jem se ridică şi oftă.

4*S*

- Presupun că o să cobor. Aş putea la fel de bine să îl văd cu ochii mei pe acest copil. Ce nebun e Villiers

sft aducă un inocent în casa mea! Povy, îţi aminteşti de Wîlkinson, nu-i aşa? Avea o faţa nevinovată, pe cuvânt!

-Un chip foarte diferit de cel al lui Wîlkinson, ***zi se Po|7.***

Jem ura să îşi lase munca, dar îl plătea pe Povy regeşte ca să ştie astfel de lucruri. Casa uneori tremura de păcatele adunate sub acoperişul ei, dar un lucru pe care nu putea şi nu avea să-l tolereze era pierderea inocenţei. Nici o tânără femeie nu juca o virgină tahitiană în casa lui daca nu o făcea pentru plăcere. Şi nici un domn Cope nu avea să-şi piardă nevinovăţia dacă nu voia să o facă.

Deşi, sincer, nu-şi amintea de vreun tânăr despre care să creadă că avea nevoie să fie protejat. Tânăra rudă a lui Villiers probabil trăgea de lesă,

- Nu a existat o perioadă în viaţă când ai tânjit să vezi un festin cu virgine tahitiene, Povy? întreba el în timp ce ieşea din cameră.

Scanned wlth
CamScanner

-Nu, făcu Povy revoltat.

Asta lamuri problema, aşa că Jem îşi continuă drumul spre parter.

Cincisprezece minute mai târziu, intră în micul salon roz fără să fie anunţat, tacu o pauză de o clipă ca să îşi studieze musafirii şi apoi înjură în barbă. Povy era un miracol inteligent şi chibzuit, de care nu ar **fi tTebuit** niciodată să se îndoiască.

Exista un singur cuvânt pentru domnul Cope: adorabil. Avea păr ondulat, castaniu, strâns într-o coadă simplă la spate cu doar un pic de pudră. Purta o hai^ nă foarte frumoasă; aproape că nu purea să fie ruda lui Villiers fără să dea dovada de un simţ dezvoltat al stilului. Dar ochii îl rrădau. Erau excepţionali, şi nu doar din pricina culorii lor şi a genelor care ar fi putut să fie demne de o prinţesă. Erau... proaspeţi.

Jem îi aruncă lui Villiers o privire cu ochii mijiţi. Era <*va ciudat în toată situaţia. în primul rând, Villiers nu

ELOTEFL JMIICS

se culca cu femeia pe care o târâse Jupi el, presupusa ducesă de Cosway, ducesa care nu exista. Ea era drăguţă, desigur, la fel de sclipitoare şi înflăcărată ca un păun, dar Villiers vorbea cu ea fără cea mai mică urmă de
dorinţă în privire.
Pe de altă parte, jem nu era sigur că Villiers mai putea simţi dorinţă dacă era aşa de bolnav pe cat arăta. Omul pierduse destul de mult din greutate, probabil vreo douăzeci de kilograme.

Domnul Cope stătea foarte aproape de Villiers, cu ochii rotunzi ca două farfurii. Jem urmări privirea lui Cope, care se uita la o statuie pe care o adusese din Creta dintr-un impuls. Sărutul acela dintre Marte şi Venus era o aroganţă. Sigur, erau căsătoriţi din punct de vedere mitologic. Dar întreaga chestiune a virtuţii maritale era cumva deranjată de faptul că Marte purta un coif şi nimic altceva.

- Villiers, spuse Jem, păşind în faţă.

Ducele se întoarse şi făcu o plecăciune. Chiar şi aşa slab cum era, tot arăta ca un duce din cap până în picioare.

-Am face bine să îţi găsim un pat, lise Jem ca un fel de salut. El auzise că Villiers era bolnav, dar nu-şi dăduse seama până acum cât de aproape fusese de moarte. Era o senzaţie stranie, aşa că vorbi mai departe pe un ton aspru. Arăţi ca naiba!

-Sunt mai bine decăt eram. Dar nu am voie să joc şah, aşa că mă bazez pe tine şi pe farmecele tale dubioase ca sâ mă distrezi, Strânge.
-Va trebui să-ţi găseşti singur distracţii, zise Jem şi se întoarse spre a?a-zisa ducesă şi făcu o plecăciune. - bună dimineaţa, Excelenţă

El văzu pe dată **că** ea cm **ducesă**
duSsă S!^*^ «—

Scanned with
CamScanner

Fu un miracol cil reuşi nil Iacă o reverend, avAnd în vedere c;l rochia do călătorie plrL-n sil fi ilist cusută pe corpuiei.
-Mă onoraţi, zisejeni cu evideniă liiwîîdesincerfraie.
tu nu ***cvti*** penii l de oaspete de cure «e lui cura, Un îi displăceau titluri lo, mai aici ede înaUe, fiindcă piî- reau să ic dea celor care lc d ʟ-ţin ʟ-sur dreptul să se poarte ca ni$rc proşti detestabili. Ea avea să fie pretenţioasăf şocată şi probabil aven să plece indignară Intru zi sau două.
Dar apoi ea îi zămbi, cu pielea ci caldă, italiana şi gura dulce, rubinie, iar ei se răzgândi, Gura aceea avtia ceva răutăcios o sugestie a unui sărut sau a unui sărut furat arâma într-un colţ. Ea poate că era virginăf dar nu părea genul de femeie care putea fi şocată.
Domnul Copc, pe de altă pane» era aşa de naiv încât înghiţea în sec ca u n băiat de şcoală.
jem era arareori şocat în viaţă, dar acum era surprins. De când decisese să îţi deschidă casa oricui i se părea - lui sau lui Povy - interesant văzuse tot soiul de dorinţe. Foarte puţine îl interesaseră şi nici una nu îl surprin&ese.

Dar acum era surprins. Surprins de bruscul intere* pe care îl simţea - ruşinos - pentru domnul Cope. Pentru un mărunţel cu ochii mari şi nici urmă de barbă.

Pentru un bărbat. „Pbntru Dumnezeu!'[1], se jjiimli Jem cu dezgust. Dacă asta însemna să Imbăirănească, arunci nu voia aşa ceva-

Şi îşi propuse să stea de pari ti de Cope.

- Ce vârsta are tinerelul pe rarir i-ai adus cu tine' miii

întrebe discret pe Villiers careva minute: mai târiiu,

-22, zise Villiers. Ştiu că araţii ctr un heruvim, Jar nu Wîl^n piiollit, Strânge!

- Ce vrei si hpuii

-E un des frina t fărft margini. hu-t- pe inocentul pentru că atrage doamnele. A^reapnl să il vt-ai cu efc! i chiria
E/í>fVw James
carul îl vast. Cad pe spate literalmente. Dar e un bttat bun şi nu profita.
-Mai înecarea. zise Jem cu voce Jurii. Casa asta poate fi dertrabalatil, Villiers* tlar ţi^s mulţimii daca l-ai face pacliei şi Uil trimite inapcn la mami\ **ʟuı** acasă.
ViHiers işi miji ochii într-o expresie periculoasă, dar Jem nu sc dedase niciodarâ dorinţelor vreunui duce şi nu avea de gând să înceapă acum. Mai ales cu unul dintre puţinii bărbaţi din Anglia despre care credea că se aflau la acelaşi nivel în tel ceru al cu eL
-Îmi displace ideea că imi este folosită casa ca un fel de domeniu dc afirmat* pentru inocenţi.

Scanned with CamScanner

Din răspunsul lui ViUiers răzbătură o urmă de ameninţare, dar şi o srranie încordare amuzată:
-Desigur, nu e un cuceritor, nici pe departe. Dar are II de ani şi e la fel de îndreptăţit ca oricine la o viaţă plină. Cu stgunmră ai fi prim ui care sü susţină asta.
-Ce vrei să spui? Cum a fost viaţa lui până acum?
-Mamalui e excentrică, zise Villiers, Locuieşte Ea ţară şi la ţinut foarte aproape de ea.
Jem uifS spre Cope. Stătea cu ducesa în timp c& examinau trupuri le împletite ale lui Vcnus şi Marte.
Marmura era În mod ingenios dintr-o singura bucată în partea împreunării ctudale. Guta i se curbă Inr^un zâmbet când îl văzu pe domnul Cope arătând spre punctul relevant.
Villiers ii urmări privirea.
- E dornic să înveţe.
-L-ai salvat?
-Ceva de genul ăsta. l-am promis că va vedea u viaţă care nu poate să îl rănească. Are 22 de ani si - nu cred că trebuie să mai spun - e virgin. L-aş fi putut duce la üfl bordel ain Londra, dar nu voia ca aspectul lui proaspăt să fie pătat căni avea să plătească fata pe care urma să o aleagă.

Jem nu era încăntnt de acel argument. Dar nu putea nega că awn sens. Dacă ar fi avut un fiu, nici el nj şi l-ar fî dorit într-un bordel
-Aceleaşi boli se găsesc aici, la fel ca 7n alră parte, zise el eu un avertisment în glas.
-Atunci am încredere că îl vei îndruma în direcţia corectă, Strânge, zise Villiers ţi afişa o expresie acră. Drumul asta nva solicitat mai mult decât mă aşteptam. Afurisitul meu doctor scoţian mi-a spus să nu călătoresc, dar eu am decis altfel, Acum cred că avea dreptate.
Faţa lui Villiers era destul de albă -si cu cearcăne mart sub ochin jem îi făcu semn din cap lui Povy.
-Tu stal în par, făcu el$_p$ iar eu voi avea grijă de tine' relul tău. Şi cu ducesa cum rămâne? Sau ar trebui să sic aproape ducesa? Trebuie să am grijă şi de ea?
Villiers îi zâmbi uşor
-Ai vrea să ii avertizezi pe oaspeţii tăi că se află aici,
- E sălbatică?
-Jemma a organizat o petrecere în Noaptea **Recilor -** o ştii pe ducesa de Beaumonr?
-Am cunoscat-o. Am provocato sa mă vi sireac* dar nu a îndrăinir, tml avut curaj,
-Sau poate dorinţă, lise Villiers uşor. Nu are roată lumea impresia că a invitaţie la tîne acasă e un bilet spre paradis.
- Mă bucur că tu ai cedat.
Şi chiar vorbea serios,

Scanned with CamScanner

- Ducesa a avut grija ca toţi bărbaţii din ceicul Jem- mei să alerge în jurul ei. Era ca un act de dresaj.
Jem pufni,
-Tu nu erai unul dintre ei?
-Nu sunt în câtţi în momenrul ăsta, tise Villiers. Nici măcar nti am ajuns în sala de bal, doar am zăcut într o începere laterala, aşteprănd vizitatori.

Scanned with
CamScanner

în glasul lui se simţi o nuanţă de autoironie - nu dt> rea milă.54
rtoifll frwiif«

Ai meritat lieeatv moment pentru C;1 îlmiî jucat ta un prost cu sabia. Suntem prea hătrftnl pentru asta.

- N-am mie să joc şah, :ise Villiers pe un ton de parol ar ti anunţat o castrare ritualică,

-Cine zice?

- Doctorul TtveWn, diavolul scoţian care mi-a salvat viaţa. Mă chinuia febra de luni întrebi şi se pare că am avut multe deliruri cu şahul. HI spune că trebuie să iau o pa ură să îmi odihnesc creierul.

- Ah, şi cred cil o vizită în casa îngerilor căzuţi este convalescenţa perfectă. Deşi nu prea înţeleg de ce i-ai adus ^i pe cei doi cu tine, dar o să am grijă de ei pentru tine.

- Pune-i în camere alăturate, zise Villiers»

• Poftim?

Villiers se uita la el.

-Am crezut efl e imposibil să te şochez, remarcă el. Eu o mâ duc sft mă culc, dacă nu te superi.

Povy îl conduse, iar Jem rămase acolo preţ de o clipa ţi se uită la straniul cuplu care încă admira statuia. Nu mai examinau punctul scandalos în care marmura feminină st contopea cu cea masculina. în loc de asta, domnul Cope îşi trecea degetul peste gâtul arcuit al lui Venus,

Era unul dintre aspectele lui favorite l;i acea statuie- Venus avea capul dat pe spate, cu chipul precum un amestec de dorinţă» bucurie <ji disperare. Geniul care o sculptase surprinsese, după pfirea tui Jem, bucuria Ş* tristeţea unei căsnicii. Capul lui Venus era căzut pe sjnv re, iar corpul ei cotropit de o plăcere pe care nu o pute* controla si care cumva o deranja.

Jem îşi luA privirea de pe duetul subţire al domnului Cope. Venise vremea sfi î>i mai ia o amantă.

Chiar avea de j»ănd să o lac5. Dacă ciudăţenia asm făcea parte din procesul de îmUUrănire, el nu voia nimU* din mu.

I httrutl ttoftfti *i,r,*

capitolul H

Definiţii sin i cMilui m.irîLil În rîtVrtifi ?r, ftifiiinte dr dwl

1 Inrriet nu reuşi să îşi re|inîl chieotihil de Vntfatf cc fu singur;! în cameră. Keuşise! Chiar reunise! J-Vk tise o plecăciune în faţa lui Kurd Stranie şi murmurase ceva cu o voce cat de joasl putuse, iar el cluar crezuse nl era hârlwt, Nu văzuse nici măcar o sclipire de neîncredere în ochiî lui.

Din clipa în care îl văzuse, fusese convinsă că înşelăciunea nu avea sii ţină, Ba întotdeauna fusese de părere că Villiers era

Scanned wlth
CamScanner

împilimfinrător de inteligent cu ochii lui cu pleoape «rele şi comentarii sardonice.

Dar Villiers nu era nimic în comparaţie cu Stmv tfe. Lord Strânge avea o faţa uscăţivă, care văzuse multe, dar liniile sardonice din jurul gurii subliniau doar frumuseţea pometţilor ş» senzualitatea ascunsă a ochilor, trupul lung care ît amintea de energia ca de arc a unui ogar. Totul combinat cu inteligenţa teribilă din ochii lui şi şarmul...

Dumnezeule, cât de fermecător erai Dar inteligenţa îl fîicea înspăimântător. Nu era de mirare că Villiers spusese ca era un {¡emu. Chiar aşa arăta. Şi, cu toate astea» nu îi descoperise deghizarea.

Ea se trânti pe pat şi îngheţă înainte să-şi dea seama ca senzaţia stranie de pe picioarele ei era datff de pantaloni.

Se întinse pe spate şi îşi ridică picioarele în aer. Era absolut bizar s;l îsi vadă picioarele. Nu se privise niciodată în oglindă dacă nu purta corset, cfirmlsuţft. crinolină, Hi pe şi o rochie pe deasupra. Undeva dedesubt se aflau picioarele ei, bănuia ea. . ,
Dar acum, În aceste haine masculine curaşi oase, erau la vedere. Datorita lui Villiers, care comandase o sumedenie de haine potrivire unui tănflr prinţ - pnnmlum"

Ebisa ¡nme$

. ■ » nirinr si sc terminau la ge- c, erau foarte mAp IP'»**"¿i** **înb inate**
nu,,chi' ÎSS rădă. Chiar şi genmv

1 mDe'fa pt!Spicionre 1 e ei păreau frumoase si puternice Adevărul era că, deşi Harriet se simt.se mereu sufocata n haine de femeie, începea să creada ca arata foarte bine în pantaloni. Corpul ei era rezistent cu muşchi la picioare, care se formaseră în plimbările lungi de dupa
micul dejun. , . ,
Lui Benjamin nu îi plăcuse niciodata acest obicei, bl prefera să stea întins pe un şezlong, aşteptând să afle ceva despre ultima partida de şah.

-Asta nu e muncă de ducesă, obişnuia el să îi spună. Dar apoi râdea. Benjamin avea un ras minunat. El nu urase niciodată pasiunea ei pentru mers. Şi nici picioarele ei.
Dacă se gândea mai bine, soţul ei probabil nu îi văzuse niciodatâ picioarele aşa de clar.
Uşa dintre cele două camere se deschise şi Harriet se ridică aşa de repede încât o luă ameţeala. -Su
nt eu, zise Isidore. îmi pare rău, ar fi trebuit sa bat la uşii.
- Intră, te rog, zise Harriet şi se întinse la loc. îmi admir pantalonii.
-Sunt foarte frumoşi, zise Isidore, plimbându-se prin ameră. Dar dacă aş juca eu rolul unui bărbat, aş vrea
cataramе ovale pentru genunchi. Oh, sau poate panglici! Harriet strâmbă din nas.

Scanned with
CamScanner

• Prea feminin. Trebuie să arăt eflt de masculin pot. Vreau ZlT^i

dar chiar ™ s«'lin*

Tr,KUirrik' ^ «»w mult Prea delicate.

Pmviir *nopţii*

- Lr» fel *ca* ale rale$_{t}$ insistă Isidore Ai bărbie miră $t uţ&r weuţiră ii ochii aceţria mari. Cum pLimne:eu par spiăncenele tale aţa tio negrei

-Vaierul lui Villiers |e-a desenar, zise Marrier. ¡1 cheamă Finchley o sa mă ajure să mft îmbrac cfmd va ti nevoie*

-E incă o noră masculinii, :ise Isîdore se uka mai atenră. A facucceva ji cu bărbia ra?

-A mai pus nişte punere ici colo ca sfl pani cil îmi creşte barba.

-Fără succes, anunţa Isidore. Dar orarii ca şî cum ai aven coşuri, ceea ce are sens dacă ne »and im că eţti un ranăr.

Harriet decise să renunţe la puncte pe viitor,

-Ce ai de «ând să porţi ia seara astn? întrebil IsuIluxv Am fosraşa de dezamăgită că nu cthli prostituate h itv trure! Era stamia aia, Jar, avfind în vet!ere că partea de jos era o ringuri bucata de marmură, nu puteai să vezi porţile relevante.

Harriet se gândi că partea relevanta eia expresă de pe fata lut Venus, dar nu spuse asta. La urma urmei> Isidore era virgină. Ceea ce o aduse la ceva ce voia $ă spună.

Se ridică şi sc sprijini întrun cot,

-Doat nu te gândeşti cu adevărat să re culci cu cineva, nu-i aşa, Isidote?

-As pnrea, făcu Isidore şt îşi ciupi obrajii să îi hică un pic mai roz. Dacă există cineva cu adevărat încămător. Hai sii fim realiste; sunt aici, îmi distrug reptrraţîa, aşa că aş putea foarte bine s:î distrez.

-Nu o face! zise Harrier şi se uiră la eu. Am fosr căsătorită şi ştiu despre ce vorbesc. Te rog să nu faci asta!

^ De ce tur? întrebă Isidore şi se întoarse cu mtfimle în şolduri ţi în ochi cu o sclipire de fir ie adevăraiă. Na Pwi să'mi spui că soţul meir ¡^a plimbar prin striMtare ^ un eunuc.

Scanned with CamScanner

Eunuc? făcu Harriet înainte să-ţi dea seama despre ce vorbea Isidore,EÎoiSfl James

Isidore îi oferi un zâmbet strâmb. -Adevărul e că tu eşti mult mai inocenta dcriît mine, Harrier.

-Poate în anumite privinţe. Dar şriu cum e mariajul îl Înţeleg. Oricât de nedrept poate fi, soţul tău ar fi teribil de dezamăgit să descopere că nu eşti virgina.

- Daca îşi întrerupe călătoriile suficient de mult ca sa se întoarcă ţi să descopere starea corpului meu, remarcă Isidore. În ritmul acesta, o să fiu o virgină ofilită la 80 de ani.

Harriet clătină din cap.

- Cred că instinctul tău e corect şi că mama lui îl va obliga să se întoarcă. Dar, pe termen lung, ceea ce iţi doreşti este o căsnicie bună. Castitatea e o modalitate foarte bună să o începi cu dreptul.

-Nimeni nu mai e cast în căsniciile de azi* zise Isidore. Uită'te la jemma!

- jemma fost complet fidelă lui Beaumont până când l-a surprins făcând amor cu metresa. Şi cred că a fost castă ani întregi când s-a mutat la Paris, aşteptând ca el să vină să o aducă înapoi.

- Dar el nu a venit după ea, nu4 aşa? Ea era mireasa lui virgină, Jar lui nu i-a păsat. Ceea ce dovedeşte că viiiunea ta optimistă despre căsnicie e foarte departe de realitate.

Harriet credea că nici o persoană care ar fi trecut prin mariajul ei nu putea avea o îdee optimistă despre căsnicie,

-Jemma a încercat cătde mult posibil. Dacă intri cu f' experienţă într-o căsnicie, ri^ti să nu ai nici o şansă de succes. Şi apţii s^ir putta să îţi doreşti sâ Fi avut.

5&

- Dcpindii ce înţelegi prin succes, zise Isidore* Eu consider o căsnicie fericită ca doi oameni care locuit împreună fără prea mtilre neînţelegeri, suficient de mulr cât să aihâ copii. Mi-nr plilcea asta. O căsnicie de succes nu esre neapărat una În care nu sunt scandaluri

Dfftsn nopjii

Eu aş spune că Benumont şi Jernnui air u casnicii! de succes, deşi ca mii dezamăgeşte,

-Cum aşa?

Isidore îşi ţugiuiî buzele.

-Nn am vrur să îi «prin, dar e meschin felul în care s-a supus cererilor soţului ei. Dacă vrea sa joace şah cu Stranie, ar fi trebuirsă ne însoţească, Eu nu sunt genul care să cedeze solicitărilor prosteşti.

Harriet se uită spre tavan.

Era imposibil să explice jocul dintre dorinţa şi compromisul care fusese experienţa ei în căsnicie,

-Mariajul tflu a fost un succes? întrebă Isîdare, ghicind parca în mod straniu gândurile tui Harriet.

Scanned with CamScanner

Camerista lui Isidore deschise uşa,
-Trebuie vă ajur sil vii îmbrăcaţi cu pantalonii rn seara asta, Excelenţă, ziie ea şi păru uşor tracasata. Domnul Finchley, vaierul ducelui, mui dar o lista cu ce ar trebui să purraţi. Va veni şi d mai tărzîu casăvS aranjeze lavaliera.
-Abia aştept să te văd, zise Isidore, întorcându-se în camera ei şi lăsand-o pe Harriet cu întrebarea ei: ᵧA fost mariajul tflu un succes?"
Ea şi Benjamin nu aveau copii. Soacra ei îl considerase un e$ce numai din pricina asta.
Apoi suţul ei îşi luase viaţa. Şi numai faptul ăsta făcea ca jumâtate din Londra 3ă îi considere fată editare măria* iul un eşec. Cu si^înrnţă* o soţie bună, ci soţie iubiţii ar fi fost de ajuns sM împiedice pe soţ sfl se împuşte.
Dar»
Viaţa era mult mai **complexă** decât spuneau genul acesta de categorisiri „A fast mariajul tău un succes?
- Da, şopti ea în acrul gol din jur, L*m lubic pe Ben, iamm. Şî cl m-a iubit pe mine. El nu m-a iubit destul cat & rTăiasciu Dar nva iubit. .

Sigur asra era definiţia succesului marital.
Kłofcti /iimfs

capitolul 9

Despre unghiuri **matematice şi** bărbnţlîn **mătaao di*** culoarea pielii

Jem mi mai fu în stare să se concentreze asupra de* senei or sale structurale când se întoarse în birou, aşa dl îşi petrecu trei ore chinuitoare cu unul dintre seciv- tarii săi, cel însărcinat cil investiţiile îti str;iin:Uak\ Fu de acord să vândă livada de măslini italieni, confirmi) achiziţia a două [irigau tine flamande - care să lie foltv site la transportul bumbacului ti iu Indii le de Km spre fabricile sale de bumbac semnă o scrisoare tăioasit adresară Camerei Lorzilor în care se plângea de acţiunile tot mai dese ale corsarilor şi aprobă cheltuieli de I 200 de lire în anul nou pentru placarea cu armură a navelor sale comerciale.

Se retrase apoi în camera lui cu o durere de cap. După o baie rapidă, îşi puse alte haine şi se duse În odăile copiilor.

Aripa de vest a casei era, ca de obicei, încuiaţii faţă de restul casei mari. La ora 2 după-amiază, toate uşile care duceau spre aripa aceea erau încuiate şi păzite penuu a evita ca un oaspete lieat să ajungă acolo într-o stan[1] tulburată sau mai râu.

Cflnd se apropie, servitorul cure stătea la uşii făcu o plecăciune >i descuie. El încuviinţă din cap spre el şi apoi i>i aminti de comentariul Ifugcnici. Oare el chiar nu observa oamenii/

Servitorul avea o perucă destul de jumulită şi o expiv sie bovină cu tulii dulci.

Scanned wlth
CamScanner

-Te cheamă Knherts? întrebă el, ştiind c5 nu era acesta numele omului, -James, mfiord.
I>(1

Scanned wlth
CamScanner

-James, zise el ca să reţină numele. James, servitorul bovin cu peruca Jumulită.Dttccsa nopţii îi
Eugenia stătea în faţa focului cu fastele întinse în toate părţile.
-Pot să vin şi eu jos? întrebă ea şi sări în picioare. Uite, pupat
-Nu, răspunse el automat, venind sa se uite. Ce desenezi?
- **Calculez, zise Eugenia. E aşa de distractiv, MwJ Am învăţat din cartea asta. Dacă iei un unghi de aici şi îl adaugi pe cel din exterior, Împărţi la asta *şi* totul dă 360. Şi se întâmplă iar şi iar. Nu e fascinant? încerc să îmi dau seama ce altceva dă tot 360,**
Jem se lăsă pe vine. Ea lucra la aceleaşi unghiuri cu care se jucase el la stâlpii de susţiuete ai podului.
-E foaree interesant, li spuse. Uite încă un fapt dts* tractiv. Dacă iei o formă cu cinci laturi... Desenă iute pe foaia ei. Iar acum extinzi toate unghiurile,,. Care crezi că va ii suma celor şase unghiuri exterioare? -360,
ghicit. încearcă şi o sâ **verif**
Ha se aplecă peste hârtie, mişcând neîndemânatic raportorul din alamă.
Jem îşi puse în gând să dea poruncă să i se facă un raportor pe măsură,
- **Unde e guvernanta ta, lubito?**
-I-am spus că poate să se ducă să îa cina la parter, îi spuse Eugenia absentă. Ej nu*i plac unghiurile, O sâ se întoarcă după o vreme. îmi citeşte din Homer tradus de Chapman.
-Hiada?
- **Nu, am terminat asta. E Odiieea - îmi place mult mai mult.**
- **Mă sperii uneori» Eugenia. Ştii asta?**
-Doar **rici aşa, *papa,* răspunse Eugenia făril nrrnfl de preocupare În glas.**
El se plimbă prin cameră, întrebându-se din nou dacă nu ar fi trebuit să îl asigure fiicei sale un partener de jo?- că' Ea nu dădea niciodată semne că s<ir fi simţit singură,
Eloisa *jatnes*
dar cu siguranţă copiii ar fi trebuit să se joace, nu catculeie unghiuri doar ca să se distreze. Dar, pe de alta parte, ea părea fericiră.

Şi, În realitate, să-i asigure un partener de joacă ar fi însemnat să o trimită ia şcoală sau la o rudă. Nici un părinte al unei fete bine educate din înalta societate nu ar fi permis fiicei lor să viziteze Fonthill.

tdeea de a o trimite de acasă era imposibilă şi o alun- gă. Cu toate astea, era un gând care-l măcina. De ce o creştea aici? Un bărbat mai bun decât el s-ar fi transformat într-un model de standarde etice şi şi-ar fi alungat toţi oaspeţii şi jumătate dintre

Scanned with
CamScanner

servitori şi i-ar fi înlocuit cu genul puritan cu nasurile pe sus şi suflete pure.

Problema era că el nu punea preţ pe calităţile morale, aşa cum ar fi trebuit. De fapt, chiar le considera plicticoase.

Era o încurcătură din care nu putea ieşi şi care îl făcea să îşi dorească să nu fi murit Sally. Dacă ar fi avut o femeie bună acolo, la Fonthill, totul ar fi fost mai uşor Femeile erau bune la ţinut predici. Sally putea sâ îl iacă să o asculte, el s-ar fi plâns prietenilor pe la spatele ei şi asta ar fi fost tot.

Imaginea perfectă a unei căsnicii englezeşti. Problema reală era că el putea si îşi caute plăcerea. Plăcerea era vulgară şi în general păcătoasa* dar interesantă.

Când intră în birou, Povy veni sa îi dea raportul de scară. Jem se trânti într-un fotoliu şi luă recunoscător paharul de vin pe care i-l oferi un servitor.

Era răsfăţul lui şi, dacă era să recunoască, una dintre pasiunile lui. El bea doar foarte puţin. însă îşi **începe**[1] serile cu un mic pahar din cel mai bun vin. Ridică o sprinceană spre Povy,

Scanned with
CamScanner

- Un vin roşu franţuzesc de la Bertin du **Roche** ret. " voi servi la viră. Meniul din seara asta: supă de ţestoa*[1] de Madtrirn» urmară de **re/m**' ***de ¡wisson*** sau somon [Cl1] şampanie. Apoi friptură de vită, picioare de miel, claP[1]"[1]Piursii hujp/M 63
smk biVhamel ţi un plarou cu bolind de gaşcă şi pitire de mere.
lem aprobă din cap,
l\wy ¡ţfi îndreptă atenţia spre iuta foaie de hârtie, deşi o avea în memorie.
-Câteva comentarii de la unii oaspeţi: doamna Samlhurst a plecat hi dimineaţa asta. Vă transmite recunoştinţa ei fierbinte. Ar fi vrut să vorbească perso* nai cu duiniiLwxtnsirft, dar i-arn spus că nu e posibil.
Jem ridici dînrr-o sprânceană.
-Şichiar este?
- Inrr-adevăr, cred că se întoarce la Londra ca să vorbească cti nn obstctrician? copilul nu va veni imediat, dar, deslgut, va trebui să îl informeze pe domnul Sandhurst de eveniment.
- Sau nu> fileu Jem. L-a lăsat pe Troubridge aici?
-îtu r-adevăr, răspunse Povy, Troubridge s-a declarat desole, dar pettecut ziua vânând cu unul dintre nobili.
- Până acum totul pare foarre obositor.
Pc^-v dădu foaia,
- Domnişoara Moli Davis şi domnul Cooling repetă spectacolul Cele cind ore de *aventură** Moiisieur Batelier, Sir Carreret şi domnul Pedley vor mai sta.
Ert ridică privirea.
- Cred c3 Sir Carteret ar putea să il atragă pe domnul Pedley într-o întreprindere neverosimilă ţi nefericită - are de-a fi ce cu Comitent! din Ta n ger
-E major, fueu Jem. învăţaţii de la Oxford mai sunraici?
r
-Da, la micul dejun n nvur loc « discuţie foarte ani- matil despre fa brici»rea sticlei şi apoi roţi s*au dus la lăp- ^rle, tare a fost transformată Temporar într-un atelier Pentru suflat sticla. încearcă un efect ptiu adăugarea de oxid de plumb în combinaţie eu un pic de cupru. Anihasatkmtl Spaniei e încilnttir de idee şi a peireuir ***£4***

roată ziua *cu* ei în lăptărfe, dar va fi ta Joc în scara asta, desigur
-Excelent! spuse Jem simţind o urmă de interes. Mâ voi opri mâine la lăptarie.
-După cum ştiţi, comisarul marinei a adus trei căruţe pline de marfa valoroasă săptămâna trecută; ducele de Wintersall a scris cu rugămintea de a-l aduce pe comisar la Joc în viitorul apropiat. Mkim permis să răspund afirmativ.
- Foarte bine, zise Jem.
Zilele astea, Jocul - inima petrecerii din casa lui - rindea si se populeze singur.

Scanned with
CamScanner

- în seara asta e o cină simplă, cu doar treizeci şi trei la masă, zise Povy, întorcând pagina. Valetul dumneavoastră v-a pregătit vesta cu flori şi haina aurie cu dantelă la manşete.
-Pare destul de impozant, rosti Jem, privind vinul învârtindu-se în pahar.
-Avem un duce şi o ducesă în casă, zise Povy cu un reproş uşor. Excelenţa Sa, ducele de Villiers, nu se simte prea bine şi nu ni se va alătura. Nu are febră, dnr e epuizat. L-am rugat pe bucătar să Ti prepare *eau de poulct* ra/raichisstiw.
- Ceai de găină?
-Pentru cei slăbiţi nu există nimic mai bun, zise Frunze de sfeclă, salată galbenă şi pui degresat, desigur.
- Eşti un miracol al informaţiilor, Povy.
Povy puse agenda deoparte şi Jem îşi termină vinul- La finalul discuţiilor lor de seară, Povy adăuga în **general** câteva comentarii valoroase despre musafiri, informaţi» pe care nu le aşternea pe bănie. Dar în seara asta ezită.
-Nu-mi spune că eşti nehotărât cu privire la ceva. zi*e Jem.
- Nu sunt în totalitate de acord cu prezenţa domnului <-opc la f'onrliill. Excelenţa Voastră s-a asigurat mere" cî» nu va fi pAngfiritfl nici o inocenţă sub acest acoperi*
D/JtVSii Jhijlfil
_ttl îmiiilrti^cMC îngrijii ni ren, îi*? |em înghiţi ultimele paruri, dar *Um* promis lui Villiers rf» o sil iun trrijfi de cl ii o voi ÎiU'V\
- Cred cil se simte ilrepr. oJmviul urnitei multora, ibe Povy. Jcm îţi ridica privirea. -Oh?
-Gemil ncesra de frumuseţe aproape femininii îşi va găsi mulţi admiratori,
-Atunci voi avea maro grija de puiul acesta, murmura Jem. La nuibn cu Villiers că Ut adus niciJ EI «kă.
-ViiiicTs pare să vrea ca protejaml său sa fie introdus înlnmea plăcerilor companiei feminine, dar,.. Povy nici nu clipi*
-Sar putea ca domnul Cole ¡vă aibă nlteînclinaţii. -Ei bine, mă voi asigura câ va fnce propriile alegeri, :ise]em, urând faptul că în mintea lut apăruse chiar şi o uruin dc dorinţa cAiul îl văiuse pe acest Cole.
Era de ajuns sfi îl facă sdisplacă, dur era nedrepr -Motivele ducesei de Cosway de a vizira FontUiil mi-au fosr iniţial neclare» zise Povy cu o urmă de frustrare în glasn
-Mâ surprinşi, Pnvy, chiar mii surprinzi, Am cromt nimic din cc arc legaturi! cu inima omului nu îţi t^te neclar.
Povy îşi permise un zâmbet-
-Dar acum bănuiesc ca doreşte sfi creeze un scandal şi astfel să ti arragă pe soţul ei înapoi în ţnră. Jem aprobă din cap, -Probabil va funcţiona.

Scanned with
CamScanner

-A trimis circa douăzeci de scrisori tu după-a miaza totfffl, nigându-mă să le timbrez pe unire iu numele dimi- ^^ViMuitră. Cum ar fi putur b fci Jc bine roa^e pe i^Roţiturul ei, ducele de ViJliens, sA limbreie klrisorite acelen, dcduc cil voin sigiliul duiimeavnustrA ţn» scrisori ca sâ se afle că locuieşte 1.1 VoiuliiiLElaisa Jamc$

-Ei bine, scandalurile care se aduni în casa asta ar trebui "a (le de folos pentru ceva, «se Jem. Asta c

"'-Kltim gând cu privire la noua dumneavoastră secretară, domn*»» Caroline Desjard.ns. Sunt uşor îngrijorai ca ideile ei ar putea fi puţin prea îndrăznețe.

-E oare posibil? ..

- Penmi distracţia din seara asta, a angajat mai mu În servitori - pe cei cu fizic mai bun - ca să joace rolul de „oameni primitivi".

-Şi ce presupune asta?

- Mătase de culoarea pielii şi un mic şorţ din frunze de smochin brodate în partea din faţă.

Jem izbucni în râs.

- Mătasea e cusută pentru a acoperi corpul cu cea mai mare exactitate, rosti Povy uşor posomorât. Efectul c obscen, ca să spunem aşa,

-O să văd, zise Jem chicotind. Cred că domnişoara Caroline e o prezenţă bine-venită în casa asta, Povy. Mi au plăcut poveştile ei despre petrecerile plănuite la Paris pentru ducesa de Beau mont.

Povy făcu o plecăciune şi se retrase.

Jem se îndreptă spre etaj ca să îşi pună costumul auriu cu dantelă la mâncci - pentru că îl asculta întotdeauna pe Povy gândindu-se întruna la desenatori francezi frenetici şi la ducese rătăcitoare.

capitolul 10

în care se fac planuri pentru ademenirea lui Lord Strânge

Hardct se uită la imaginea ei din **oglindă** şi se simţi de parcă ar fi Mut prea multă şampanie. Se holba la un tânăr foarte frumos. Adevărat. Fntmoy Acesta purta o jachetă de catifea de un mov-închis, peste care se revărsa cea mai fină dantelă de culoarea laptelui. Mici epoleţi

DwciîSfî *nopţii*

În umeri îl dădeau o formă, iar jacliem sc închidea în faţă îmr-o manieri care să îi ascundă aşa^işii săni masculini.

Dar Harriet se holba neîncetat în faţa ci. Ca femeie nn se simţise niciodată frumonsiL Se simţea copleşită de coafurile uriaşe cernie de modă, de crinoline ţi de straturile de jnpcanc, de felul m care corsctul îi împingea Sânii în sus şi îi făcea să para mai mari decflt erau în realitate.

Dar înrr-o simplă pereche de panraloni şi o jachetă de catifea, cu parul strâns de o panglică, faţa ei se vedea foarte bine,

Harrietnu-şi putea lua ochii de la ea. Fără toate acele bucle pudrate ca nişte turnuri deasupra frunţii, chipul eî arăta şl delicat, şi puternic în acelaşi timp. Gura el avea chiar o formă frumoasă»

Scanned with CamScanner

deşi nu ar trebui aă spună ea asta, Felul În care valetul îi colorase sprâncenele le făcea frumos arcuite şi îi punea ochii în valoare. Ei îi plăcuse mereu culoarea ochilor ei, dar i se părea ea erau pali, de aeelaşi căprui maroniu ea restul persoanei ei. Dar acum reflectau culoarea hainei şi ochii aveau o culoa- rc aproape violacee. Exotică. Absolut diferită de en În orice privinţă.

Singura problemă enu.. posteriorul ei. Harriet 3e întoarse $E se uita iarăşi la el.

Aproape că nU'i venea sa creadă că avea de gind sa iasă pe uşă în felul ăsta. Pantalonii 1 se mulau pe corp ca o mănuşi, Una era partea din faţii, dar, daeîl îşi 1 nrin- dea gâtul ca să se vadă în spate, simţea că o cuprindeau palpitaţiile. Fundul eL. fundul tipărea foarte expus. Foarte expus.

Era rotund. Avea un fund foarte ronmd, după citm se dovedise. Cine să. fi ţtiut asra? Cu toare jnpoanele crinolinele, nu se uitase niciodată foarte atent la fmuUd H, Dar iatft'l, aşa era!

67

Incetcâ sfl se gândească ia posteriorul bftrhaţilor, dar nii^i putea nminti daci văzuse vreodată unul la iVt de ^tund cum părea ul ci.

w Etetf *¡amcs*

Oare aven ri ţtte F^ kmiCft Jin di F° in sEV intri în sntonî Numai ¿Uidul tarii u freca «1 shmă fiori reci pe şirn splniriî- W* mi puW'i ^cc asta, Nu când Resimţea frumoasa, poremică şi litrii pcnrrn pri^ ma dată în viaţă,

Hariet se îndrcptă de spate.

Dacă sugera cineva că era femeie, avea sil nege pănâ h ultima suflare. Ezita preţ de o clipă, întrebăndu-se dacâ ar fi trebuit să adauge un pic dc umplutură în partea din faţă,

Noşi putea aduce în minre nici imaginea părţii din faţă a pantalonilor unui bărbat, Oare nu se uitase niciodată la corpul unui bărbat?

Se parea că nu. Probabil era mai bine să fie discretă cu privire la dimensiunea mădularului, măcar până când avea ocazia să studieze pantalonii uuui bărbat.

ieşi din cameră şi ezită când ¡ajunse în capătul scărilor, dându-şi seama ca Lord Strânge stătea la baza lor, ca şi cum ar fi aşteptat-o pe ea.

Sigur că nu o aştepta pe ea. Probabil îi saluta pe toţi oaspeţii acolo, El avea nişte umeri remarcabil dc taţi pentru uu bărbat cu şolduri atât de înguste. Ce îşi dorea într-adevăr sâ vadă era posteriorul lui, dar el se sprijinea de balustrada, privind concentrat o foaie de hârtie.

Ea coborî scările cât de apăsat putu, îndreptându^i umerii. La baza scărilor reuşi să facă o plecăciune acceptabilă, cu o înfloriturâ din mână în faţa **genunchiului** pus în faţă, exact cum o învăţase Villiers,

-Bună seara, milortl, zise ea cu vocc mai joasă.

Scanned with CamScanner

Lord Strânge ridică privirea.
- Domnule Cope, zise el şi Tmpachctă foaia.
-Dacă îmi indicaţi direcţia salonului, mă voi alătura celorlalţi oaspeţi.
Ea auzi zRomor de râsete şi voci din capătul celălalt al coridorului,
-Vă conduCj zise d pârflnd iritat din cine ştie cu motiv.
Drfa'Sfl *UDpjti* *m*
Dar nu fKireii sn bănuiască faptul ciS nr li font femeie, aţa că Harriet sc simţi triimiuironre, fin Inririsc fUfftv mat să îi în braţul şi apoi lăsă brusc mfina jos.
Din fericire» el **TUL** îi observă greşeala, pentru cA era ocupat să îşi pună foaia În bilunarul de la vestii.
-Ce studiaţi? întrebă ca făcând un pas în lateral pentru ca umerii să nu li se atingi
-Un catalog de licitaţii pe care tocmai l-am primit de la Londra, Un bărbat pe nume Bullock îşi vinde colecţia de păsaţi colibri,
-Ce nume minunat - pasărea colibri! ficu Harrîet înainte să-şi dea seama că bărbaţii nu foloseau cuvinte precum minunat- Vreau sa apun agreabiL*
Vorbea ca o proastă.
-Colibri aunt păsări mici din America, zise Lord Stranie, ignorând comentariul ei stupid. Sunt curios în privinţa lor,
-Cârde multe sune?
-232.
-Aşa de multe păsări! Moarte?
El o privi.
- Foarte. împiiiare.
Ea reuşi sl nu se cutremure. Bărbaţilor le plicea 53.omnare vietăţi şi să le împăieie, Chiar şi Benjamin renunţa la tabla de şah când Crinii să se plhnbe prin pâdute cu o puşcă piî umăr.
-Kxcelcnt, zise ea cu cfit du mult entuziasm reuşi să adune, Şî mie îmi pluce să vănei potârmehi.
Unîile sardonice din jurul ^nrii lui se adăncită, Probabil rătleii de ea, dar mi spuse nimic, Ajunseră la uşa Baloriului ţj Un fleţ-viiu,. 0 deschise în faţa W iii se opri ° **DI PĂ.**
-Domnule Coleî
- M lioitlî

Scanned with CamScanner

Vflii$_{ers}$ m-a rugar sft am grijă Jir diminL-avoamă. voi strădui să reţin unde vă aflaţi, dar va trebui$_{v}$Hoitii fiiwr*

$_{<A}$ o ^ mă căutaţi dnri se întâmplă ceva carc vi se pare o (unitate inamfortabilâ.

Harriet aproape că se le^na pe vărіul picioarelor, nerăbdătoare să vadă ce era o noutate, incon forţa bilă sau nu*

-V**a** mulţumesc, Lml Strânge, zise ea. Vă rog... :ise şt t-Wu somn spre uşă.

După O viaţă întreagă de intrat în lata domnilor pe nşA, ea voîa ca el să treacă primul. Ca să i poată examina posteriorul.

l:l îi aruncă o privire cu o expresie destul de ciudată, ceva ce nu reuşi si Înţeleagă,

- Nu faceţi nebunii prea exuberante.

-Voi încerca sfi fac contrariul, zise ea pe un ton apăsat de rece.

- Excelent!

El se întoarse pflsî doar ca s-o dezamăgească

Haina îi atârna peste fund. Era într-adevăr o haina superbii. Mânerile aveau o broderie delicată şi se terminau cu manşete din dantelă de auriu mat. Combinaţia ii conferea srrălucirea unui rege al piraţilor, se gândi Harriet înaintată.

El era tot ce credea ea ca trebuia sâ fie un bărbat cu reputaţia lui: periculos, uşor îmbufnat, probabil obosit de toate orgiile degenerate la care participase. Arăta asemenea cuiva care nu era surprins de nimic niciodată- Chiar şi liniile senzuale ale gurii arătau că experimentase toate plăcerile pe care le putea oferi viaţa.

Era într-adevăr păcat că haina era aşa de lungă. Par Harriet observă că pantalonii erau Ia fel de strâmţi ca ai ei, dar dintr-un material chiar mai fin, iar picioarele lui erau mu Ir mai musculoase. De fapt, muşchii ci erau slabi în comparaţie cu picioarele lui bine definite- hra fascinant. Cum nu observase înainte de asta picioarele bărbaţilor?

1:1 sc întoarse spre ea cu o privire indiferentă.

Ducesa nopţii

- Haideţi! Villiers spune câ trebuie să deveniţi băr* bat, iar casa mea este cu siguranţă locul unde se poate întâmpla asta. Ea rămase cu gura căscată» -Aiîs el»

Lord Strânge ridici din umerL -Nue nimic ruşinos în asta. Am fost cu toţii nevinovaţi la un moment dat. El o studie din cap pâriă. în picioare. Ştiu de mama dumneavoastră şi car de aproape de ea v>a ţinut Faptul că nu aţi avut companie masculină se vede din felul în care păşiţi. Şi vorbiţi. -Va spus asta? -Suntem prieteni vechi. Harrtet înghiţi în sec.

- **O să vă ajut, zise el ţi se întoarse cu spatele. Mâine. Astă-seară încercaţi sa nu faceţi vreo boacănă. Aveţi un prezervativ?**

Scanned with
CamScanner

Harriet clipi spre eL

- **Poftim?**
- **Un prezervativ, zise el nerăbdător. Spuneţi-mi că ştiţi ce înseamnă!**

Ea clătină din eap, iar el scoase un sunet - pe jumătate geamăt, pe jumătate oftat.

- **O să vă spun mâine. în seara asta încercaţi să nu ajungeţi în patul nimănui, aţi înţeles?**
- **reuşi ea să răspunde**
- **La naiba dacâ nu staţi ca o femeie! âse el părând** dezgustat

Ea se îndreptă de spate,

~Maj bine, zise el morocănos. Ştiţi să vâ duelaţi? Ea clătină din cap.

-O si va învăţ mâine scrimă. Trebuie să vă mişcaţi ca [Un] «kbatj nu ca o femeie. Poate că vă ajută să aveţi o în mâni Şi, pentru Dumnezeu, amintiţi-vă că băr- ttpi_nutşi zâmbesc unui altuia aşa cum o faceţi acum! ce nu? Întreba Harriet şi zâmbetul îi dispăru de

pe taţă.

Eloísa ¡ames

Era unul fals, pentru câ începea să fie rot mai iritat" Je aroganţa lui Strânge,

-Arătaţi ca un trântor, mărâi et spre ea.

Ea clipi,

-Uitaţi, sunteţi în dezavantaj!

Ea îşi puse mâinile în şolduri, apoi le lăsă jos cfittd el ît aruncă o privire dezgustată.

-Credeţi-mă! Sunteţi.

-Ari putea măcarsâ lămuriţi critica.

El îşi încorda biîrhia.

- Hai sa zicem aşa: mama natură nu v-a oferit prea mulre atuuru Nu e vina dumneavoastră.

-Ce fel de am uri? Despre ce vorbiţi?

-Aveţi genele prea lungi, zise el si se apleci în faţă. Şi... Flutură mâna spre silueta lui. Nu averi fizicul unui bărbat,

H arriérera conştientă de hohotul de râs care i se aduna în piept, dar afişă o expresie de demnitate fu rina aii.

-Vă asigur că natura mi-a oferit tot ce-mi trebuie ca să por juca roluî unui bărbat.

-Nu ma refeream la asta, zise el, pârând oripilat,

- Bine, rosti Harriet.

Şi apoi, ca să-şi dovedească punctul de vedere, îşi ajusta partea cu nasturi a pantalonilor, aşa cum îi văzuse pe bărbaţi făcând de nenumărate ori.

- O si discutăm mâine despre asta, :ise el şi făcu un pas în spare. Villiers m-a rugat să vă ajut şi o voi face Dar va fi o sarcină

Scanned with CamScanner

foarte dificilă. Presupun că ar trebui să începem prin a vă prezenta unei femei,

- Pot să mă descurc şi singur.

Scanned with
CamScanner

EI pufni ii se întoarse, cercetând mulţimea cu privi- rea. Nu păreau a fi adunămra de degeneraţi pe care o descrisese Jemma. De fapr, nu arătau diferit de oamenii care participaseră la balul Jemmet. Desigur, nu purtai costume, deşi era o tânără pe margine care părea să ne îmbrăcată în păstoriţă. Nici o păstoriţă de pe pământ' rile lui Harrier nu purta rochia desfăcută până la brâu-Diirro? nopţii

Strânge îi urmiiri privirea.

- Bunii alegere, zise el. Aţi ales o tânără care probabil v;1 fi foarte fericita să va iniţieze şi sa vă facil bărbat. Şi presupun că ar putea chiar să o facă fnră sa vii transmită vreo boală. Dar nu trebuie să păreţi aşa de dornic, pentru Dumnezeul Nici o femeie nu vrea să se culce cu un bărbat care gâfaie de nerăbdare lângii fusta ei.

Harriet înghiţi în sec. Totul se întâmpla mai repede decât anticipase.

- Haideţi!

El porni şi ea îl urmă, trezindu-se că făcu o plecăciune în faţa tinerei păstoriţe un minut mai târziu.

Ea avea părul roşu<ăpşunâ, o gură rubinie şi sâni care stăteau să erupă din costum. De fapt, era exact genul de femeie care o făcea de regulă pe Harriet sâ se simtă mizerabil de invizibilă.

- Permiteţi-mi să v-o prezint pe domnişoara Nell Gale, zise Strânge. Domnişoară Gnle, acesta este domnul Cope,

în mod normal, femei ca domnişoara Gale ar fi fost teribil de emoţionate sâ vorbească cu o ducesă. Dar, dacă se întâmpla să se uite la Harriet, o caralogau instantaneu drept o femeie care nu era nici stăpână pe ea, nici o persoană de încredere.

Domnişoara Gale ar fi făcut o reverenţă destul de neîndemânatică şi apoi ar fi plecat să râdă cu femei mai interesante, genul care vorbeau despre scandaluri sau mai degrabă să flirteze cu domni.

Dar domnul Cope se părea că nu era la fel de intimidam ca o ducesă - şi cu siguranţă era mult mai interesant. Harriet ghici asta pentru că domnişoara Gale - sau Nell, cum rugă pe dată să i se spună - făcu pe dată o mişcare cu şoldurile care îi făcu pieptul să se legene într-o manieră uimitoare.

Strânge se retrase câteva minute mai târziu, iar Harriet se trezi sporovâind cu Nell despre costumul de Păstoriţă, care era pentru o piesă pe care o repeta.

IMmi *Imiţi*"'

Via stiiprui:Aior dtf disiradiv. Nrll tiwn uit dar $j_{t\ t1}$J: | Linit t sc tiv:i nWnd în bobolo frtntl vfaii $r_{M\,I\,M}$ hnit,, **JispcniAM unei** matroane înţepate, nl i'ilivl cAlne urina. $_{>v}$ iv riiki lo n lu luivaiuelar. Ambele

efl»c $_{Ilt l}$

pahar de vin şuurând stăteau lonloriahil |K* o canapea înti-o tnnniilic a îiwAporii.

Scann^ with
CamScanner

1 larrier se distra aşa de lare înviH aproape ort uiiil că era îmbrăcată ca un bftrbat, cu excepţia **momentului** când puse picior peste picior. Asta i se păru aşa de distractiv încât continui si o facil paiul când Nell o întreba dacă are cumva glezna scrântiră.

-Nu, făcu Harrier, amintindu^i din nou să vorbească pe o \wc joasă.

-Mâ asrept să fii emoţionat, fiind prima noapte aici, zise Nell încurajator. Nu-ţi face griji! Nu e nici pe departe aşa de rău cum am crezut eu înainte sa vin. Am crezut câ o să aibă loc orgii în faţa ochilor mei.

»Hm, făcu Harriet, la fel şi eu, evident.

- Când eşti bărbat, probabil te bucuri de aşa ceva, zise Nell, gropiţele făcând-o încântătoare.

-Nu neapărat, se aventură Harriet.

- Cred că suntem cam de aceeaşi vârstă, zise Nell. Snu poate câ eu stinr un pic mai mare. Voi fi îndrumător rea ta. pentru că văd câ nu eşti tocmai pregătit pentru viaţa asta.

- Dar ru eşti? risca Harriet.

-Dacă mă întrebi dacă sunt curtezană, răspunsul e nu, zise Nell iute. Sunt actriţă. Lord Strânge deţine Hyde Park Theater şi îi place ca repetiţiile să se ţină h Fonthill. Şi$_t$ doar ca să ştii, Lord Stranie nu permire unor curtezane adevărate să vină în trusa lui. Oamenii fac tot soiul de lucruri urflte,.. 12a îşi plecă vocea fi adăugă: Dar nu are loc nici un schimb de bani, drtd înţelegi diferenţa. Harriet o înţelegea.

ScannKi with CamScanner

-Nu prea am cine ştie ce familie» zise Nell şi îi a paruri din nou gropitele. Nu crezi ci\ sunt *o fată* cumirtte, nu-i aşa, Harry? Se corecta apoi imediat: Domnule Cope.

Harriet nu se putu abţine să nu zâmbească. Nu mai cunoscuse pe nimeni ca Nell până atunci» pe nimeni aşa de păcătos de vesel.

-N-am nevoie să fiu curtezană, zise Nell Sunt o actriţă foarte bună. N-aş vrea niciodată să mă întreţină un bărbat; toţi sunt nestatornici. Nu mă deranjează să îţi spun, pentru că văd că încă nu ai fost la Londra, dar vreau să fiu actriţă principală într-o bună zi. Dar chiar şi acum câştig destul de bine.

-Potsă-mi imaginez, zise Harriet.

-Aici există un singur bărbat care chiar îmi place, zise ea şi se aplecă mai aproape de ea.

Harriet răsuflă uşurată. Nu era sigură că era pregătită să o respingă pe Nell. Avea impresia că, dacă Nell se hotăra sâ ajungă în pat cu cineva, bărbatul respectiv nu ar fi avut prea multe de spus în privinţa asta.

- E vorba de Strânge. Dar e imposibil de abordat. Sunt sigură că aş putea să-l fac sâ mă iubească. Ai văzut cum se uita la mine şi cum te-a adus direct încoace. Cred că are sentimente ascunse pentru mine, dar nu ştie cum să le exprime.

-Crezi că nu se poate exprima? întrebă Harriet neîncrezătoare.

Strânge îi dădea impresia unui bărbat care ştia foarte bine cum să îşi exprime orice emoţie dorea. De fapt, chiar ideea ca Strânge sâ îşi exprime dorinţa o iacu să simtă o uşoară slăbiciune în genunchi. El s-ar fi uitat la o femeie, iar ea ar fi...

-Cred că mă doreşte, dacă usra nu te şochează foarte tare, tinere Harry, sporovai Nell, Dar eu sunt tânără şi frumoasă şi el e *băvrân.*

- Câţi ani are?

- răspunse Nell L-am căutat în cartea asta plină de zile de naştere - are 32 de ani. Foarte bătrân. Are *Eloísa fauics*

. srii desl nu am văzur-o niciodată. Am auzit^ S-iro si câ vorbeşte ir. ecuaţii materna rice. *r mire era cu parm ani mai mare decar Hnrnet, cec, ce nu însemna că era aşa Je bătrân. Dimpotrivă, , Problema e că el nu are prea mult de-a face cu spuse NelL L-am observat în ultima săptămâna, dt
rând am venit nici.

-Nu are niciodată de-a face cu femeile,[7] rntreba Har- rier. Am crezut că era ***notoriu*** pentru relaţiile lui.

- Este, dar nu pot să înţeleg de ce. Ei bine, trebuie doar să te uiţi la el şi îţi dai seama că a avut amante, zise NelL

ScannKi with CamScanner

Avea un fel foarte direct de a vorbi pe care Harriet îl «ăsea fermecător. Nici o femeie din înalta societate nu vorbea vreodată aşa,

- Poate câ are o amantă, zise Harriet. Uită-te la cl acum! Strânge dansa cu o femeie mai în vârstă. Ea era frumoasa într-un fel înspăimântător.

-Doamna Cummingwortb, făcu Nel! şi îşi ţuguie buzele. E bătrâna. Ar leşina dacă el i-ar arunca măcar o privire interesată, dar nu o face. Uită-te la faţa lui-l O asculrâ, dar nu îi pasă deloc. Aşa arată cel mai adesea.

Era adevărat.

-Cât de srraniu! făcu Harriet. Cât a trecur de la moartea soţiei lui?

-Oprani. A murit la naştere. Nu cred că o mai jelesc n af;.r;î de asta, toată lumea ştie câ a avut o ***aventuri*** ^ --oriaande de Gramrnonr, 'Actuala Lady Feddrington?

ic *Z'JÍr[nU mai Vinc pc aici]- ^ sc pare că, înai'[1]' ncâr ^t;[1↓0]^^' [Cra] ∗ îndrăgostiră de Strană S ^ de pe un pod dacă el nM o híc *c 9*

-Şi?

/ Jiirrvi nttjtţu

.S-a tnik-ni rit ea. j Jar , -.pm^ [r]|„ [|f va |>hf} t] itu'vM si petreacă îi doua i n t u [v;|] f, [cf•]|,

[v;]l ariUKil de pe pod.

Nell se cui ren tură uşor.

.ti o provocare. Ştiu, ţxtr s| simplu [ɜ]u[u] darS a> pil tea s;Vl ii în în pat o rmapre, Uvj fiice wl rrtf iubeai.

1 larrier se (¡Andi c;i Nell **ÜTJI** o actriţă adorabila amu- ;aniâ. mai ereden **L**¡1, dacă Stranie ar ii Jijun* În patul Ini Nell s*ar li plictisit teribil.

Nu putea să sputifţ de unde ştia asta.

-Mă întreb cîne e *aia,* spuse Nell foarte tăios,

1 larrier se uită şi o descoperi pe Isidore în braţele fui Stranie. în comparaţie cu Nell Isîdore era o flacără vie, Nell era drăguţă« Isidore era frumoasă. Ba, mai mult, láúlore avea o inteligenţă sălbatică şi ti făcea pe privitori să creadă că avea să îşi arunce hainele de pe ea, cá ar fi făcut ceva îndrăzneţ şi l-ar fi sărutat pe bărbatul din f.iţa ei.

Harrîet simţi o înţepătură de invidie. Ha însăşi nu ar ti nvut nici o şansă să pară interesantă pentru un bărbat nimenea lui Stranie, Şr totuşi, cum i-ar fi puni tel rer ista lui Isidore? Nu putea. Nu avea cum.

-Uiră-te cum **JI** priveşte! zise Nell. Va descoperi curând că Strânge nu e cucerit de asemenea gesturi. El nu e...

Se opri,

buclele lui Isidore erau ridicate în creşte, iar dacă taţa lui I larrier părea copleşiră de jţţenul acesta de coafură, [Ctfî'] a lu» Isidore părea

Scanned wrch
CamScanrier

chiar mai frumoasă. Ha îi zâmbea lui Strâng de parcă regi na însăşi intrase în încăpere şi^i alesese un consort
Tontă lumea îi privea. Toţi tichii văzură cum Strânge ü răspundea la zâmbet, felul în care ea îl lăcu să râdă un Moment mai târziu.

ScannKi with CamScanner

^irrjer ufră în sinea ei, Desigur, Isidore spusese că 'J'ţiuna să

62

Uirteze cu Stranie, tor Isidore îtuă nu îiv un hJIrbat pe care să nlhl poată fermeca.EfoiM ¡arrîVS

Se părea că St deve-
Se nită pieziş
nise o linie dură şi posomorîtă.

– O să-l ia înainte să am vreo şansă, zise Nell. Nu e drept. Ştiu că aş putea să-l fac să rîdă. Intenţionam să îi trimit o scrisoare. Dar nu reuşesc să-mi dau seama cum aş putea să fac să ţi parvină scrisoarea. Trebuie doar să te uiţi la domnul Povy ca să ştii că el nu livrează scrisori de

■ranKP cm la fcl de hilrbat ca rnţi ceilalţi, la NclL Biata Ndl... ^ micfl ta femei. Dar a mea ar fi diferita! Aş putea cu adevărat să4 tac sâ se îndrăgostească de mine, nu ca toate celelalte, care îl vor doar pentru că e bogat. Mell îşi trase nasul. Nici măcar nu-mi pasă ci e bogat, Harriet o bătu pe braţ.

-E felul în care se mişcă, zise Ncll. Mu ştiu de ce, dat **ттvііş тот** uita la el. Şi la felul în care pare amuzat, ironic, dc parcă întreaga lume ar exista doat pentru distracţia lui, E inacccsibil, ştii? Vreau să-l facă să se înfierbânte, să se trezească, să se uite ia mine. Vreau... -Mâine mă învaţă scrimă, zise Harriet - Eşti norocos, zise Nell plină de dor. Mi-ar plăcea să-l văd cu o sabie în mână.
Harriet **se gândi** că **voTfcele** ei **aveau** dublu **sens, dar** nu eta sigură.
Pe ringul de dans, Strânge făcea o plecăciune în faţa lui Isidons. Eii se întoarse de parcă el nu ar Ti existai dircct în braţele altui bărbat. Aşa era Isidore, Nu Insa niciodată un bărbat ti afle că era interesară de el. Strânge râmase o clipă nemişcat. Chipul ii era de necirit.

– Uită-tel făcu Nell şi îşi strânse dureros degetele pe braţul lui Harriet. A plecat. Poate că ou e interesată.

– Poate, făcu Harriet.

– Acum dansează cu Lord Winnamore, zise Nell. El e un libertin, dacă ştii ce înseamnă. Ba chiar am auzit că a luat trei Graţii cu el în pat în acelaşi timp.

-Graţii?

-O trupă muzical A, :ise Nell şi strâmbă din nas.Stmr opt. Trebuie să recunosc că tonte cânră foarte frumos. Dar îşi petrec cea maţ parte a timpului întinse pe spate. Te duelezi mâine cu Strânge?
-Da, răspunse 1 larriet.
-Atunci ai putea să îi dai o scrisoare de la mine.
-Eu...
Degetele de pe braţul ei se încordară.

Scanned with CamScanner

vei da. nu-i aşa? O să stau trează toată noaptea ca s-o icriu şi ţi-o dau pe sub uşă mâine-dimineaţă. Vrei? Te rog, ca prieten!
Erau prieteni.[7]
- în schimb, voi face ceva pentru tine, zise Nell. Dădu drumul braţului tui Harriet şi se trase înapoi. Eşti interesat de femei.[7]
Harriet fu aşa de uimită încât rămase cu gura căscată.
- Eşti aşa de inocent, zise Nell şi clătină din cap. E o înrrebare cinstiră, Harry. Ai un aer foarte atrăgător pentru anumiţi bărbaţi.
Harriet înghiţi în sec,
- Serios'
- Presupun că asta înseamnă că îţi plac femeile?
-Oh, categoric! se bâlbâi Harriet. Categoric, desigur.
Din totdeauna.
Nell râse, dar era un râs fermecător
-Voi face ceva pentru rine, Harry. Dacă îi dai scrisoarea mea lui Strânge şi te asiguri că o citeşte, te voi Prezenta uneia dintre Graţii. O Graţie prietenoasă, dacă înţelegi ce vreau să spun.
-Nu trebuie să faci asta, zise Harriet iute. Sunt bu- [CUr()]s să îi dau scrisoarea. Ce intenţionezi să scrii în ea?
-O să îi spun că poare să mă viziteze în camera mea, zise Nell şi sclumină la faţă. Bărbaţilor le place când [fc*]neilc sunt directe în chestiuni din astea.
Harriet se uirâ la Strânge.
tl dansa cu o tânără femeie care îi zâmbea generos.

Scanned with
CamScanner

ofî

ª Îmbrăcaţii foarte elegant, inrr-o rochie crem brodarăEloisa James

cu flori cu o fustă ti în **plasă rubinie deasupra. Harriet** simţi o micâ înţepăturii de dor **feminin.** * - Văd **la** ce te gândeşti, zise Nell **chicotind.** Nu **aj** cum siVti permîţi pe cineva cn ea. E Sophia **Graf** ton, E monstruos de extravagantă. Am auzit ca uneori merge l_n magazinul de textile şi plăteşte câte 30 sau 40 de guinee pentru o bainâ din mătase de **iarna** şi apoi cumpăra două sau trei în plus. Şi nici măcar nu le poartă, doar le dă cameristelor ei. Are *patni* cameriste doar pentru ea. Poţi să-ţi imaginezi?

-Dar ai spus că nu sunt curtezane la Fontbill, zise Harriet nedumerită.

-Ei bine, dacă vrei să fii strict în ce priveşte eticheta.., făcu Nell. Dar nu ai câştiga-o niciodată pe Sophia Graf- ton doar cu bani daca la asta te gândeşti. în momentul asta e însoţita de Lord Ghilde. Vezi, el e acolo, în partea aceea a încăperii, vorbind cu una dintre Graţii.

Graţia în cauza avea un păr enorm, umflat şi în care erau înfipţi şase sau şapte piepteni cu nestemate.

-Mă aştept ca Sophia Grafton să ti dea drumul lui Harrington ca unui cartof fierbinte dacă Strânge îşi manifestă interesul pentru ea.

- Ei bine, asta vreau să spun, zise Harriet. Nu cred că o singură scrisoare în care să-l inviţi în patul tău va ii de ajuns, Cu siguranţă domnişoara Grafton a lansat o invitaţie similară în scris sau altfel. Nell păru ofensată.

-Nu pot: sa mă compar cu Sophia Grafton! Ea proba- bi are 26 de ani. Sunt sigură câ deja are riduri la ochi. nfrl,VIf ^{E}/$^{eni•1\ carc\ zace}$ toată ziua pe canapea *

2u7Li1$^{U\ 1\ foane\ tlist^{1}}$ activă în dormitor, dacă im' SCUZI familiaritatea, Harry

Harrbr înţelegea exact la ce se referea

-aassiKîaţi' *p r■ -rr **

Nell rămase «cută o cTpfi

thU'Mil iWptU HI

-^rinf A$ putea să luă vopsesc ut vopsea aurie să mi lipesc perle pe corp, Secretau Im f.nrd Stran ie e franţuzoaică - e:i spunea n1 Imnţmonkcie fau uneori asia.

-Par.,, risc Mut ier neîl\ere:fltonre,

- Aş putea să pun să lin admit în camera lui deghizată în Statuie, :îse Nell. apoi statuia ar prinde viaţa. aş tace lucruri pe care nu le-ar putea trita niciodată, Nell rânji. Ar ti de-a dreptul shakespearian. 1:1 a scris o piesă în care statuile se trezesc la viaţă,

Harrîet începea să simtă toarte multă afecţiune pentru Neit. Nu ma» întâlnise pe nimeni ca ea.

Scanned with CamScanner

-Şi ce anume ai avea Tn minte? întrebă ea curioasă.
Dar uitase că era îmbrăcată ca un bărbat, asa că Nell i:bucni în râs.
-Va trebui să le descoperi singur cu altă femeie, Ham, dragul meu!
-Cred că vopseaua aurie sună foarte lipicios şi incon- fcrabil, zise Harriet. Şi, chiar dacă ai impresia că nu am experienţă, Nell, nu e cazul.
Nell izbucnim râs.
-Esti un adevărat cuceritor, Harry! Por sâ spun asta doar uitându-mâ la tine,
-Vreau să spun că nu sună foarte confortabil să facă dragoste cu tine dacă ai perle lipite de corp. Şi nici să sărute vopsea aurie,
- Fără sărutări? întrebă Nell îngrozită.
- Presupun că buzele tale nu ar fi vopsire, lise Harriet, dar mă îndoiesc că Strânge te ar săruta itt altă parte.
-Chiar dacă intenţionez să li ofer lui Strânge o noapte de ncutlat; nu am de gând sa renunţ la propria pl-We- re. Nu obişnuiesc sA fac asta.
-^LTie-i o scrisoare carv-l va lacuna, sugera Rnuet. fă-l â Incerte sâ ghicească cit te e*»i. Poate cu o uimitoare sau tc-v.i de genul âsr«-

-O ghicitoare? întrebă Nell. Sint;ura i:hícit$_{0a}$^ pe care o >riu are legăturii cu găina şi cu oul şi $_{l1m}$ care era.
- Ríate nu o chic i roa re. Jar cum ar lt un poem, u_u vers oarecare pe care să nu-l inţcleacă ¡mediar.'
- Nu sunt prea pricepură la p<ʜ*:ie, :ı>L- Nell ndncr$_c$. zâ toare. Pot citesc <1 să scriu. Dar poezia nr putea s.i f$_r$"$_t$ prea.» Se uită la Harriet. Tu ni putea să scrii un pt>em.
- E seducţia ta. Nell.
-El n-ar ¿ti niciodată. Şi cred că ai dreptate. Uit$_{(}$vţ$_e$ la el acum!
Strânge încă mai dansa cu Sophia Grafton.
-Pare plictisit, *zise* Nell. Chiar dacă Sophia s-a împ^ dobit cu perlele ei, el tot pare plictisit.
Harrier trebuia să admită că era adevărar. Strânse arăta ca un bărbat care se culcase cu multe temei îţi pierduse inreresul, cu perle sau fără perle. Crezuse că nici ea nu mai era interesată de sex de când murise Benjamin. Dar acum nu purea să nu se uite la muşchii lui Stranie şi sa se întrebe...
-Sper că te uiţi la Sophia cu expresia aia în ochi, zise NelL Penmi că alrtel ai mare ghinion. N-am auzir nici o şoaptă despre faptul că Strânge ar putea fi interesat de bărbaţi, dacá nu te superi.
- Deci chiar crezi că nu a? putea să mi-o permit.[1] întrebă Harriet şi se forră să pară gânditoare.
-Niciodată, răspunse Nell. Nu dacă ratăl tău nu e proprietarul a parruzeci de mori sau ceva de genul ăsta. Harrier clărinâ din cap.

Scanned with
CamScanner

-Atunci nici măcar nu te mai uita la ea, o sfătui Nell. Gândeşte-te la ridurile ei! între timp, pori să compui scrisoarea pe care sâ i-o scriem lui Strânge. - Noi? înrrebă Harriet.

-Noi =au$_t$ mai bine :is, cit, tăcu Nell. Cu car mă gândesc mai mult la asta, cu atât mai bună mi se pare sugestia ta, Harry. Sigur, tu ar trebui să scrii scrisoarea, penrn» că poţi o faci să sune interesant* inteligent. mi>t^rk[vi]

[n vtww ce eu kig yii^i cUinp sfi-mi fnc;\ o visiiă, Ceea ce, adaugă **cHi** funcţionează În majoritatea bărbaţilor, te aítgur
-Sune sugură cA funcţionează, zise Harricr. Dar nu poc aa scriu scrisoarea pentru tine, Nell,
-Ba da, poţi. Dacă o faci, te voi prezenta Graţiei mele tavorire, Numele ei e Kíctysi c adorabilă, Dacă ar fi actriţă, aş fi groaznic de geloasă pe ea.
-Aşadar Gratiile *nu* sunt actriţe?
-Oii, rtu! Nu întreb prea multe despre ce fac în reprezentaţiile lor, rânji Nell. Forează pentru tablouri pentru domni Dacă ai destui bani, poţi să le ai pe toate pozând pentru riue.
- G aale ? chi ţăi H arri et.
- Dar cum altfel? chicoti Nell.

Cum altfel, într^devár? Era fascinant sa vezi cât de deschise eiau relaţiile dintre bârbaţi ţi fentei **I**ti lumea lui Lord Strânge.
-Bănuiesc ci se folosesc de nişte eşarfe de voal. Dar iţi voi aranja, facu blell cu o pauză pentiu impresie, o vizionare privată cu Kitty. în general, ea joacă rolul lui Eraco.,. Ştii ce Interpretează?
Hanier clătină din cap.
- Poezia etotic5$_t$ zise Nell veselă. Se pare că ştie enorm de multe şi poate să le recite în trei limbi diferite,
-Asta el exclamă Harriet.
-Ce anume?
-Poezie erotică. Trebuie să îi trimiţi fragmente de versuri. Va fi fascinat de asta,
- Nu dacii are impresia că sunt Kitty, nu o va face. Kttcy ar fi minunară pentru cine, dar e ^enul care chicoteşte... Nu cred că Strânge...
-Putem sfl lămurim asta, făcu Harriet. Dat nu \ezi de bine ar funcţiona? Poţi să H trimîţî un vers sau o dată pe zi şi apoi fixezi un loc de întâlnire. Apoi puţi Să faci toate lucrurile alea pe cure nu vrei să mi le [s]Pui şi nu vei mai avea nevoie de scrisori.
/:/rfsij *Itwtc**
minunat, Hairv! Mimui.it! ţfi r de
minunat că şni uute lunurile nMra dropie l'n.
babil pentru că eşii bărbat. Nimeni mt Îmi scrie pi terii

Scanned with CamScanner

Nclî părea destul de melancolicii.
-N-am citit poezii, zise Hamet direct.
-Oh. nu contează! tăcu Nelt si i> băiu pe t [arriet p<< mână, O sv rou pe Kiny s;i îţi împrumute una tlintre carp Ic ci. Cred că ea călătoreşte rot timpul cu ele. Poţi să sclerozi ceva.
-Nu ar trebui м alegi tu poezia- întrebă H arriet.
-Sunt prea ocupară» tăcu Neîl iute, Avem repetiţii: di^de-dîmineaţă. De fapt» aş tace bine să mă duc la culcare. O roc pe Kitty să îţi aducă o carte de poezii în seara asta. în dormit uni/ rău. Gândcşre-tc la asta, Harryl Şi o să îmi dai o scrisoare de dimineaţă, mn aşa?
Ap^i îi depuse lui Harriet o sărutare pe obraz şi plecă.
capitolul 11
ea tot acolo stă întinsă şi lui îi strigă: Iarăşi,
te rog!"
Kîrry se dovedi ;i fi t> persoană drăguţă, cu păr au- riu^Je-L-his şi cu un ron uşor obraznic, care sugera că nu era natural. Aven aerul cuiva fără ambiţia de a fi o lady, d.ir cu am hi na de a >.t distra foarte bine.
Ea apăru în uşa lui Harriet, din fericire înainte ca îiceajttn sâ apuce să se dezbrace.
- Nell mi<i spus că i-ni făcut o /înmiit, zise Kitty cu un chicotit feri netă tor. Te deranjează dacă mă aştîi! Sunt epuizata după cM am dansai.
Şi se pe parul lui 1 huriei. l a se retrase se *pu jj ni t u spnrvte de uşă.
-f: foarte amabil din partea ia să lini TiupniliULf« u uirte.
-E una dimie favoritele mele, LX.....iilor le place să
dTChC LU vuit' rare, Şijidoar c;l sunt tmua poeziei eiotice
Ditccm tinfftii
Harriet clipi. Kitty chiar credea ca era o mură?
Kitty era ocupaţii :i rsWoi curtea.
-Ai **vrea** «ă iţi citesc o poezie? Ridica privirea cu un -ămbet viclean. Ar fi absolut gratis, desigur, Nici nu poc sa spun de cate ori a trebuit să citesc poezii pentru dire W domn fura dc care mi simţeam nici o atracţie.
Zâmbetul ei se lărgi $ Hartiet îşi dădu seama cu un început de panica - Kitty se putea simţi atrasă de domnul Cupe.
-Asta e una amuzanţii, continua Kitty. E vorba despre curtea unui barbar. Asculta versul ăsta; „E un creion cu o gaura în vârf pentru a serie între cele două falduri ale cărţii ei". Nu e amuzant? Ea râse vesel. Cartea cu două faldurii
Harriet zâmbi crispară,
- „E un pitic În înălţime şi lungimc$_t$ dar cu puterea unui uriaş'[1], citi Kitty. Să ştii că am ajuns să ştîu cârc ceva despre bărbaţi, Ştiu dacă un barbar e un pitic. Ea se ridică *şi* pluti spre Harriet. Domnule Cope, nu te deranjează daca iţi spun Harry, nu-i aşa? Ea se opri în faţa lui Harriet şi \şl trecu mâna peste obrazul ei. Pielea ta e aşa de uetedă, de parcâ nu ai avea deloc barhâi

Scanned with
CamScanner

- Hm, făcu Harriet şi ie mută iute de acolo. Sunt versuri foarte amuzante, domnişoară Kitty.
Ea o urmă.
-Ce voiam sa spun, Harry» este că pot stVmi dau seama când un bârbat este pitic, iar tu eşti mai degrabă dintre cei uriaşi, nu crezi?
Em nevoie de mai puţină umplutură, m moj clar.
Harriet se întoarse şi Ini drese glasul ca să spună cm, dar se auzi o scurtfl bătaie în uşă- Fa se întoarse şi El ¿jasi Pe Lord Strânge în uşii.
Se Uită de la Kirry la Harrîer şi apoi ridic* dintre ˢPrfincearfl$_F$
Ma surprinzi, domnule Cope. Cbîar o iaci.

Scanned with
CamScanner

Kirty îi jăuibi încămător, cu gropiţe*liloisa A»»*⁵

69

Tocmai iî împrumutam lui H«.rry o carte, Lord

.....

ri prea jcn^ de faptul dl fcp. ci .nepuse sa * rt ca sa o poara interpreta, Oare barba n se unbt, jorau* Nu isi amintea s;Vl fi văzut pe vreunul îmbujorăn- Ju-sc, dar I larry Cope se înroşea în mod clar.

O **secund*** mai târziu, **Strânge** o apucase pe Kirty dc braţ şi o însoţea afara din camera, spunându-i ca **avea** nevoie de somnul de frumuseţe. Apoi îşi hâj>â din nou capul în cameră»

-Nu mai invitaţi femei în camera înainte sa ţineţi roşcaţa sub control, deşi nu e la fel de râu cu a pierde controlul asupra ritmului, daca înţelegeţi ce vreau să spun. **NL*** vedem de dimineaţă. Mergem să călărim,

Hnrrier ar fi fost înfuriată dc stilul sau arogant, dar era recunoscătoare că scăpase de Kitty. Avea impresia clara câ fata era pe cale să se repeadă la ea ca să ia creionul şi să înceapă să scrie. Ar fi fost foarte surprinsa când ar fi apucat o şosetă dc lână rulată.

Luciile o ajută pe Harrier să-şi scoată haina şi fâşiile de bumbac care îi ţineau sănii prizonieri. în sfârşit, reuşi să se baye într-o cadă cu apă calda şi oftă uşurată.

- Luciile, vrei să îmi dai cartea de versuri de pe pat? întrebă ea.

Luciile alerga prin cameră şi bombănea. Nu era obişnuită să lucreze pentru două femei, ca să nu mat vorbim de a îmbrăca un bărbat, dar nu ar fi putut să aducă o cameristă în plns pentru domnul Cope.

- Nu-ţi face {,'riji, zise Harrier, poţi să ai grijii de lsi- dore. O să chem pe cineva să ia apa.

Luciile se răsuci brusc cu mâna în şold.

-Şi cum veţi face asta, Excelenţă? O privire aruncată cămăşii de noapte, şi servitorii îşi vor da scama.

foartc s,mplă> Protestă Harriet. Ar putea fi foarte bine cămaşa unui bărbat.

Dticrsa ttopţii *B7*

-Nu e vorba de model, ct de ce se posite vedea Între picioarele dumneavoastră crtnd sunteţi îmbrăcaţii cu en zise Luciile exasperată. '1

-Oh! fteu Harriet. îmi pare rău căiţidnti ^»de mult de lucru,

- Ktt duc Î11 cumcra ei să acot hainele de noapte, decise Luciile. Citiţt-vă cartea ţi o kíí vü spăl p_c cap m;ii rirziu. Asta e o binecuvântare În toată nebunia asta, *Pf*\- rut vă c aşa de scurt di nu-mi ia mai mult de un minut să-l spal.

Ea îi întinse cartea,

Scanned with CamScanner

Harriet sări peste poemul intitulat Curtea wnui bârbai Nu reuşea să-l vadă pe Strânge interesat de un poem deşănţat despre mădularul unui bărbat* indiferent cât de isteţe erau rimele.

Următoarea pagină era un poetr numit PÎrmkcrc prin *ÍJí^wnea verde,* Se pâr ea că pe păşune erau multe primule, dar mai erau o fata şi un băiat culcajri acolo.

Prea bine, doar că«.

Băiatul o fâcuae o dară, dar fata voia mai mult, Lui Harriet nu-i venea să creadă ce citea: ₙŞi ea tot acolo stă întinsă şi lui îi strigă: larăşi, te rog!*

Era ca şi cum ar fi citit despre o lume diferită de ceu în care trăise ea în timpul căsniciei, De fapt, contrastul o făcu să zâmbească. Ce Dumnezeu ar fi frcui Benjamin dacă ea ar fi stat întinsă sub el ţi ar fi strigat că mai vuia o dată? Nu-şi putea imagina.

Şi de ce ar fi vrut să spună asta' Ea înţelesese că bărbaţii erau cei care voiau să facă dragoste îar şi iar.

Nu că intimităţile maritale ar fi fost neplăcute, Hi ti plăcuseră întotdeauna. îi plăcuse sa fie cu Benjamin, iar de fiecare data când îl purea dezlipi de tabla de simţea asta ca pe o victorie personală, Ea ülunga acel gând ţi înroarse din nou pagina ca să ţ^scopere alt poem despre mădular?! apoi pe al trei leit să creadă că bărbapi îşi doreau să auJă doar «nfcce Jtsprc t]otílrcíl iorcatK] în sfi-1ifiii ja*! un căuttv

^ *Elotsfi James*

centru o voce feminina: „Cu buzele lui rubinii, cu obrajii ca nişte trandafiri, el ademeneşte toate ferele frumoase oriunde s-ar ducc'\

Strânge cu siguranţă nu avea obraji ca trandafirii, dar **părea** destul de ademenitor pentru fecioare, Nu că Ndl ar fi fost fecioară, desigur. Şi nici Harriet nu era. Era doar... Din cine ştie ce motiv, nu putea să îşi ia ochii de la el când era într-o încăpere.

Mai devreme, când apăruse brusc în uşa camerei ei, inima începuse sâ-i bata aşa de iute încât avusese impresia că putea să se vadă. Chiar şi vocea lui părea mai profundă, mai răguşită decât a altor bărbaţi. Acea voce răutăcioasă, combinată cu inteligenţa reala din ochii lui...

în ce o privea pe Harriet, dacă asociai vocea şi ochii, era muk mai tentant decât obrajii ca nişte trandafiri ai unui bărbat.

Nu era de mirare că Villiers fusese de părere că ea era o fată bătrâna şi plicticoasă când o atinsese, iar ea îl păi- muise. Judecând după aceste versuri, femeile îi sărutau pe hârbaţi peste tot şi ei întorceau favoarea. El nu făcuse decât să o atingă.

Cu roate astea, poezia nu prea avea şanse să-l tenteze pc Strânge. Toată această vorbărie obscenă şi ciudata despre părţile intime ale femeilor şi bărbaţilor era amuzantă, dar ea se gândi la expresia lui când dansase cu Sophia Grafton şi clătină din cap.

Scanned with
CamScanner

I-ar fi trebuit ceva mult mai sofisticat de atât. Mai captivant şi mai erotic.

Dacă ar fi scris scrisoarea pentru ea însăşi...

Doar gândul îi făcu trupul să se înfioreze.

Uaca t-ar fi scris ea lui Strânge o scrisoare, s-ar fi ^ inteligenţei lui. Ar fi făcu t-o mut degrabă **interesant** decât erotică. Putea să şi-l imagineze deschizând scrisoarea şt citind-o întrebător

D/înv« tioftfit fj fi

L-ar fi iileur sfi propre. Kt cm un hiirbnt- w n_{Wf} ttltilrif - femei care i se brunii prea u*nr. ***V.n Uir*** fi am* Jtri într-un dans al tentaţiei şi doiinţeL bar.,.

Harricrse tre:i din visare. bt te nn\K\ se ipUulea nare-' Era la Strânge neji*S îmbrăcat ca im hiirhniî Cla nn mai vorbim de faptul c'i rra o ducesa serioasă, deşi $_{n}$u se simţea cu atare Ir inomenhrl acehu Nu avea nici o reţinere^ se lase prad Ti unor fiinţezi i Iii stive m gazda lor, indifeient cilr de mult».

Ea se culca având În minte două cuvinte: încântare ţi noapte. Ba chiar şi alte două mai desfrânate: mic şi mâdular.

Adormi zâmbind.

capitolul 12

!n care se obţine statutul de bărbat, deşi cu un oarecare disconfort

6 februar Is 1784

Harriet visa ca dansa, Era îmbrăcară în haine bărbăteşti, ceea ce însemna că se putea mişca mai graţios decât în coate crinolinele şi fustele ei. Dansa cu Benjamin.

-De ce nu nvai rufjat niciodată să câtiiresc pe nrSdu- larul rău?

El râsele când auzise asta. - Poftim? Ce înseamnii asta?

Ha Încercă sa îi explice, dar el se rerrase Muatraiul Prietena din mâna $_{ş}$l ieşi spre balconul aliat dincolo de sal* bal.

-A^eapra! zise ea. Vin şi cu. Vrivau si vorbim. Vreau $_{IfH1}$

Simţi cum o scutur* o ntâruî zdravAn* de imi&r. ^ deschise ochii, ^ ui ti în si» î» $_{11,1\ t1>u}$

strigăt.

J **f**

90 *VJolw jtVJICH?*

- E vremea să te treimii, tinere, zise Strâng.

-Mda, lâcti I larrier, reuşind sil tragă părură până sub **bărbie.**

- Eu exersc: de dimineaţă şi, dacă o să te învăţ «crimiţ, aş prefera sâ o tac acum. Dar m-am gândit că mai intili am putea să ieşim să călărim.

El se Întoarse şi se duse la ferestre, trădând draperiile.

-Car e ceasul? se bâlbâi l larriet.

-Aproape ora 6 într-o dimineaţă rece şi superbă, E obicei de femeie sâ dormi toată dimineaţa, Cope.

Scanned with CamScanner

-Ah, da, zise Harriet, amintindu-şî să vorbească pe voce mai joasă*
- Valetul tău?
- Ducele de Villiers a fost desnil de amabil să îl împartă pe omul său cu mine.
- Pentru Dumnezeu, Villiers nu a putut lua un servitor în plus pentru tine? Sunt sigur că pot găsi...
-Nu e nevoie, zise Harriet grăbită. Serios. Am un vaier acasă, dar şi-a rupt braţul şi nu a putut să se ocupe de mine o perioadă scurtă. Nu e un inconvenient pen* tru duce.
Strânge ridică din umeri şi se duse la uşă.
-Ne vedem la parter în zece minute. Pierdem lumina-
Lumina? Despre ce naiba vorbea? Harriet dădu pătura la o parte şi începu să tremure. Era februarie, ia urma urmei, iar o privire scurtă aruncata pe fereastră îi arata grămezi de zăpadă într-o dimineaţă cenuşie. Ea fugi p* uşa care ducea în camera lui Isidore.
- Isidore! Trezeşte-te! Stranie mă duce sa călărim.
Isidore se ridică pentru o clipă, se holbă la ea şi cfifl»
la loc, rostogol indu-se cu perna pe cap. Harriet trase A* şnurul clopoţelului lui Isidore ca să o cheme pe Luciii ° ˆˆml?r*c* într-o pereche de pantaloni din
*D**uuísr** nopfii*
- **De ce** sunt laturile jachetei încheiate a§a? **întrebi!** Harriet, răsuci ndu^i ^tirl şi încercând sa-şi **vadñ** fundul în ogtindá,
Măcar nu-i mai ieşea fundul în evident Seara trecută fie tcit mişcare pe la marginea încăperii pentru ca nimeni síi ñu-i poată vedea posteriorul.
-**Ca să le puteţi ridica atunci când îneiilecaţi, zten Luciile, care se hipra cu o pereche dti jartiere pentru cisme. Ridică dintr-odată privirea,**
- **Oh, Excelenţă! Va trebui să staţi călare ca un bărbat. -E în regulii, zise Harriet. Am făcut-ti în copilărie. Harriet pocni din picioarc ca să intre în cizme. Erau**
^rele ţi cu margine întoarsă.
-jartierele astea, bombăni Luciile, se fixează pe cizme şi apoi se petrec în jurul piciorului peste pantaloni. Aşa cred.
-Hi bine$_t$ aş putea să cobor, zise Harriet. Avea parul strâns, dar nepudrat- ^Pălâriaî strigă Lucille$_t$ apoi deschise garderoba şi ezită. Sunt sigură că a spus că bicornul e pentru tifiUrie, **Sau poate cea rotundă.**
Cea rotundă avea un bor de jur împrejur şi o cocardă mică în lateral Harriet ets de părere că arăta caraghios, dar o înşfăca ţi ţi-o îndesă pe cap.
-Trebuie să cabor$_t$ altfel Strânge o să vina nici şi o să regăsească.

Scanned with
CamScanner

^ Nu-mi vine să cred că a intrat direct în dormitorul dumneavoastră, bombăni Luciile. Aţi avut nunoc ca nu S[1]^ dat seama imediat,
"Oamenii văd doar ce se aşteaptă sa vădii, zise Harriet ü asigură astfel pe sine la fel de mult ca pe Luciile. , ^ [E] fiifí rău afară. Uitafi-vă doar ta florile de chiciurii fereastra! Mai puneţi o lavalieră pesrc cea negrii, dea nimeni seama ţi măcar o vil fie calJ
Ea trebui să facă un yfmt con*tienr să 7$i ridice piciosir [le] Pentru ci cizmule hncftncau ¡iţa de nr re pe stă tile [91] *Eloisa Jowcs*
Jl„ lemn fndkt^ ¡M™** că treze, toată casa. Av^ml n vedere că se furişe în cameră pe la l l seara, eflm! ce i **mai** mure parte din **musafir»** păreau ca nbia începe™ să se distreze, se simţea foarte vinovată că îi putea trezi. " Stranie era la baza scărilor. În lumina dimineţii, pf,. ruflui sclipea ca de mahon întunecat. Ea era aproape euforică, atât de mult se distra. El ridică privirea.

- Aş fi putut la fel de bine să aştept o femeie să se îmbrace, Cape.

-Bună dimineaţa şi dumneavoastră, milord, zise ea. Majordomul aştepta cu bainele. Când se luptă să se îmbrace cu haina groasă - croitorul lui Villiers îi umpluse umerii ca să pară mai masculină Strânge o privi din cap pânfi în picioare.

- Nu pari să fii foarte bine îmbrăcat, zise el sec. Şi eşti la fel de palid ca Villiers, O să transpirăm în curând.

Harriet zâmbi slab şi ieşi pe uşă. Aerul de afară era rece ca gheaţa şi Îi intră în gât, ieşind apoi sub formă de vălătuci de aburi.

Argaţii ţineau frâiele cailor agitaţi. Armăsarul lui Strânge îşi înălţă capul drept salut.

-Nu re speria, tinere, ţi-am pregătit o iapă, nu un ju- gan, dar ista nu e un comentariu cu privire la priceperea ta. Iapa are un mers minunat.

Un bâiat cu un smoc de păr blond în cap şi pistruiat pe nas ţinea calul lui Harriet. Ea se duse şi îşi întW mana pentru ca iapa s* poată sufla aer cald pe palma A Apoi îşi puse mănuşile.

Scanned with
CamScanner

- Hai să mergem! se răsti Strânge. „Trebuie să fie iritabil de la natură", decise HarrW' Verifica atent cureaua de pe burtă şi îl privi pe Ştiau* sannd în şa. Ea văzuse nenumăraţi bărbaţi tăcând arf* dar nu se aşteptase niciodată să călărească aşa chiar o* În cele Jin urmă, | larri.t puse cizma stâne* în *eâr<0 şi» se aruncă În sus,* *'Ducesa mptii*

Areriz* În & apucă frăîele de pnrt:1 ,
se găsească acolo. 1 "

Smpurnl pc afcc f;îră să sc uitt în |jrm Hatnet n facu semn ba,aiului s;l ii J(a
jrUmt|| ^ (Bl făcu un pas Jn spate, dar vorbi cu vuce ir
IlU,nhn^' ^»mnuk thr si ningeţi din

Harrict încuviinţă din cap cu demnitate ţi îţi lui să îşi aleagă calea pe zăpada îngheţata.

Soarele era pc cer. Strânge avea dreptate în privinţa luminii. La ora aceea avea o claritate speciala, dansanta, care mărginea fiecare fir de gheata cu argintiu. Gheaţa plesnea sub picioarele calului şi atârna în şiruri mari, prelinse de pe gardul de la marşinea drumuiuL

- Putem sâ-i lăsăm să galopeze la capătul drumului! itriga Stranie peste umăr.

Galop? În copilărie, mama ei considerase călăritul nepotrivit pentru doamne. Caii erau consideraţi ceva mai mult decât nişte sofale umblătoare. Excursiile calare tindeau să fie călătorii în buiestru prin pădure spre un loc de picnic, cu un valet care conducea fiecare cal ca asigure că nu se speria. Cu siguranţă nu fuseseră galopuri sălbatice pe drumuri îngheţate.

Ea îşi încetini calul şi mai mult, dar capârul drugului apăru oricum. Ea îşi găsi gazda cu calul fornăind nerăbdător.

-Pentru Dumnezeu, Cope! zise *el* Călăreţii ca o fnătuţa virgină.

Ea ve încruntă, iar el ridică dintro sprinceană. ^

- Nervos că a trebuit să te treieri aşa d* devreiuc. rut Tr;*< rău. Nu sunt spurcă pot să te Învăţu\ h» MiMi-

"Vorbiţi de parca ari aparţine unui soi de duh cxciu- replkă ea. Din căte pot *wni dau hm.ii«. tklirojw »^.rbiit nu ar, nimic de* face cu ^ ^ - masculin să respiri tflieaţ* ** ^ ** "U ' r,Jr» pcriurli» d, alunecos.

»M *flotau JaiUrt*

-Teama mi c bârbflrea.siât îi »puse ol ni t» expres insuporlabil de condescendentă.

-l.ista devine rttf mai Imerrwintâ, ^ Intenţii», nând să îl distragă pentru ti cvllii sil o ia la galop alee. Hârbaţii se trezesc în sorK nu siuti **LENIUA** ce mai cn din ce mi aţi spus aseară/ - «iau departe tic fu.* rele femeilor

- Uite, eşri în dezavantaj, fteu Strânge,

- Deja mi-aţi indicat asta, lise I tamVr cu nasul iu sus, Găsesc necioplirea dumneavoastră insuportabilă.

- Dar uitâte la tine! izbucni el* Arăţi exact ca... Probabil nu ştii cuvântul, aşa că n-o sâ-l folosesc, în ritmul ăsta nu o sa jpWştî niciodată o femeie!

Scannedwith
CamScanner

- Kitty nu părea să aibă întrebări despre bărbăţia mea, indică Harriet. A spus că mă crede foarte chipeş,
- Eşti chipeş, zise el şi apoi scoase un sunet ciudat de strangulat din gât. Doar că... ui tute doar la părul râu!
Harriet se încruntă.
- Port pălărie.
-Are şuviţe aurii, (acu el. Ca părul unei femei.
-Hi bine, şi al dumneavoastră are şuviţe, replică ea. Arară chiar ca mnhonul,
Din cine ştie ce motiv, chipul tui îngheţă îngrozit. Iii răsuci calul,
- Fir-ar să fie! exclamă el şt în clipa următoare porni, bubuind pe drum în jos.
Harriet izbucni în râs. Strânge era nebun. Dar calul se agita în hăţuri, aşa ca ea îşi strânse genunchii exact cum îi spusese grăjdarul să facă. Era o senzaţie stranie, dnr poate că asta avea s:l o ţină în şa,
- Foarte hine, îi spuse ea calului, hai!
Slăbi frăiele.
Ea ar fi fipot, dar aerul rece care îi sufla în faţă îi tfl» respiraţia. Sar fi oprit, dar să tragă de hăţuri nu ajum cu nimic. Calul ei era foarte hotărât să îl ajungă din urma [* Strânge şi în mod evident călăreţul său era doar Un miC ,nconvenjent. Ar fi căzut, doar că ni«! V""* *Dnewn twpţit*
Jesfece gonunchii^ciiprins¡1 de teroarea pe can o cinica.
casc ţinu de frâie fi ţipă în sinea ei, ! Vili na tj îlmra di pe cap. Urechile îi îngheţară,
Calul părea să mănânce pâmănm) ni picioarele lungi ^i, de fiecare dată când se avânta imunte, zbur,> în aer şi ateriza cu o bufnitură.
Cu ochii mijiţi din care şi roiau lacrimi din cauza fn- irului, ea văzu că parcă îl ajungea din urmă pe atei diavol, pe Strânge. Un minut mai târziu, calul ei aproape că dădu să-l depăşească, doar cn Stranie se aplecă ţi îi strigă ces-a calului său până când acesta ajunse iarăşi în faţă.
Li capătul drumului, ea se lăsă pe gărul calului, gâfâind. Nici măcar nu se uita la Strânge. Daca îndrăznea spună ce călăreţ prost era$_t$ ea avea să-l ucidă.
Dar$_t$ când se uită în cele din urmă la el, nu mai avea expresia aceea sarcastică pe faţă.
-Nu eşti un călăreţ prost, zise el. Asta e ceva. N-aveam idee că Bess era în stare de aşa ceva. Ea se încruntă spre eL El părea destul de mulţumit de sine însuşi. -Acum o să ne întoarcem, dar mă tem că nu ar trebui să mai galopăm. E prea rece afară pentru cai, care ar rranspira prea mult.
.Slavă Domnului!", se gândi Harrtet. El vorbi apoi pe drumul de întoarcere despre lucruri bărbăteşti, precum mişcări de scrimă şi meciuri de box, Ea il ignoră ţi se iţândi dacă nu suferise cumva

Scanned with CamScanner

pagube ireparabile m părţile ei cele mai sensibile, cele feminine. T'nea mult Ja partea aceea a corpului ei nu tuvii focuri hucăţi. Nu simţea nimic între picioare în momentul acela. Era torul amorţit, J'ănă când ajunseră Înapoi acasă, Începuse reca simţurile, iar acele senzaţii nu erau plăciile Orange sări de pe cal aruncă Ir.iiel* unui artţar. ^ Ne vedem în galeria portretelor Itl iitfc minute,

Scanned wlth CamScanner

nu, n-o mă vedeţi.% Etoisff *Jmes*
El sc încruntă la ca.
Planul lui ora, se parc, să o ţină în mişcare în urmi- marele douăsprezece ore.
-Vreau micul dejun.
Chipul lui se lumină.
-Da. Vită şi bere, asta o să funcţioneze.
Intră în cas3, fără să mai aştepte un răspuns.
Bere.[7] Bere la micul dejun? Trebuia să fie nebun.
Băiatul cu pistrui de la grajduri stătea lângă ca. Avea o faţă drăguţă, aşa că ea renunţă la tentativa de demnitate.
-Nu sunt sigur câ pot să cobor de pe acest animat, ti spuse ea.
El se uită în jur, dar celălalt argat plecase cu calul lui Strânge şi nu era nimeni în jur în afară de un servitor dincolo de uşa de la intrare, care o aştepta.
- Daţi-vă piciorul drept peste cal, domnişoară, zise el încetişor.
- *Poftim!*
El îi zâmbi.
-No să spun nimănui.
Ea îşi dădu piciorul peste cal şi ţipă.
~ Aul De unde ai ştiut?
- Lord Strânge probabil nu s-a uitat cu atenţie În felul în care călăriţi, zise el. Călăriţi la fel ca surorile mele. Şmecheria e să strângeţi genunchii şi să vă ţineţi un pic deasupra şeii. Să vă sprijiniţi cu cizmele în scări.
El întinse braţele şi o trase din şa. Harriet se uita iute în jur, dar servitorul se retrăsese în interior şi nu era nimeni acolo,
-Mulţumesc» zise ea fără suflare, Ţi-aş oferi un bacşiş, dar nu am reuşit să*mi dau seama unde să-mi ţin bani» pentru că nu am săculeţul la mine.
El râse.
- Domnii au buzunare cusute în haine. Le veţi gfci- Mă bucur doar câ nu aţi zburat prin aer şi nu aţi ateri:^ în fund. Băiatul păru uşor neliniştit. Dacă îmi iertai' întlrăzneala$_t$ di >mnişi>ară.
Ducesa ncpiii
-Ciude-mâ. lî iambi ea$_t$ îi voi ierta foarte multe bnr- bacului care mi-a spus cum să evit să-mi fie scuturate roaie cafele. Cum te numeşti,' -Nick. Mâ voi asigura ra vin şi m ăi ne-di minţiţii, - Mulţumesc, şopti ca cu ardoare ţi porni şchiopătând spre tiisă,
Deşi **asigurarea** pentru **măine-dimineafă t^m inutilii. Avea ţie norocoasa daca mai putea sa meargă,**
Şi dacă mai putea călări vreodată - fără umplutură în partea din faţă! îşi ajusta discret pantalonii. „Aur
capitolul 13
Un capitol în care deliciile **luptei cu sabia şibăifclţia sunt** neclare

Scanned with CamScanner

jem aşteptă în hol pănă când Cope intra în s^rşit în casă. Probabil protejatul lui Vi II ie rs mai stătuse să dcz-mierde nasul calului sau pentru alte frivolităţi diu astea. Cope intră în cele din urmă şî îi întinse lui Favy mantia. Parca să fie un pic catn ţeapăn.

Foarte bine. Avea nevoie de mai mulţi muşchi. Dacă avea mat mulţi muşchi, Cope nu mai arăra aţa de efeminat.

-Vită, zise el îndreptându-se spre salonul de mic dejun. Halde* Cope! Majordomul îl opri,

-Lord Strânge, dacă aţi dori să mancaţi în salonul Privat, domnişoara Eugenia ar fi foarte bucuroasă să vi ˢe alături.

97

Jenr permitea ca foarte puţini oaspeţi masculini să o cunoască pe Eugenia, dar Cope nu era nici pe departe Un seducător. HI era practic tovură^a de joacă feminina Pe cîire ie gândea să i-o găsească fiicei lui.

EÏÒISRT ¡MUC*

- Foarte hme, rise el, schimbând direcţia şi indreţv tăndu-se spre scări. Se opri la jumătatea distanţei când

că tânărul Cope nu îl urmase. Ce mai aştepţi?

Cope se uită în sus spre el,

-Aţi spus ceva, milord?

-Luăm micul dejun în salonul meu privat.

Bărbatul avu îndrăzneala să rânjească.

- Asra trebuie să fi fost o invitaţie. Îmi pare rău că nu am auzit-o mai devreme,

Jem scrâşni dîn dinţi. Cope practic gângurise mica lui replică.

Ar fi trebuit sâ se ducă la etaj chiar atunci şi sa-i spună lui Villiers că nu avea cum să transforme un viţel de lapte într-un taur. Dar Cope deja urca scările. Şi lucrul straniu era că luî Jem chîar îi plăcea de el.

Îi plăcea felul încăpăţânat în care Cope rezistase partidei de călărie, deşi în mod evident era cel mai neexperimentat călăreţ de pe suprafaţa pământului, Dar nu se plânsese. Şi nu arăta nici prea feminin în jacheta de călărie. Părea delicat într-o anumită lumină, dar avea o bărbie puternică, Problema reală erau ochii. Ce barbar avea ochii de un căprui catifelat?

Înghiţi un blestem şi se întoarse sâ urce scările.

Când mal pierduse el timpul gândindu-se la ochii unui bar har? Probabil era cu adevărat pe cale sâ-şi piardă minţile.

- Mă voi spăla pe faţă şi pe mâini în camera mea, Cope, Unde sâ vin?

Jem îiji dădu ochii peste cap. Spălatul

- Capătul coridorului pe dreapta, lătră el.

în cele din urmă, se duse şi el în camera lui şi îşi lă faţa, deşi era chinuit de ideen că obiceiurile excesiv de meticuloase ale

Scanned with
CamScanner

oaspetelui său puteau fi periculos tfc molipsi mare. Intră În salonul privat ca să o găsească Eugenia acolo. Ea alergă spre el şi4 Tmbrâţişă. Era Sallv pură în îmbrăţişarea aia. Soţia lui obişnuia să creadă &

Ouccw fltípjii

tircfl oamenii ar fi fost mai Ini ni şi mai drăguţi unii cu alţii, tmte pa>blemele ar fi putut fi rezolvate.

- **[ţi ninimeţii când obişnuiai mii porţi pe umeri, fujni.[1] întrebi Eugenia, iişcsaiidij^e pe scaunul ei.**
- Da. O îtf ni se alăture un pjcnrleman pe mu ne domnul Cope.

-Nu prea ¡im ocaziasâ cunosc gentlemeni, zise Eugenia cu ochii strălucitori, Cel care era expert în şolxjîani de apá a fost profesor la Oxford. Domnul Cope e un tun de ştiinţa?

-Nu, din câte ştiu eu, zise Jem.

Un servitor îi oferi o bucata uriaşă de came roşie în sânge, atât de crudă îndit praede tremura,

El tücu semn spre locul liber,

-Oaspetele nostru este înfometat, Dii-i o bucată marc.

El însuţi luă doar o bucăţică. Nu avea nevoie de sânge toţu aşa cum avea Cope nevoie şi oricum prefera ouűte.

- **Dccî cc fiice? întrebă Eugenia.**

-Nimic, zise Jem. Cei mai mulţi b&tbaţi nu fac nimic.

Ea se încruntă-

- **Arunci mă bucur ca nu sunt barbat.**

-Cele mai multe femei fac chiar mai puţin,

- E imposibil să faci mai puţin decât nimic, remarcii ea, esactă ca întotdeauna*

-Vreau să spun câ î.şi găsesc lucruri care să le ţină ocnpate,

- **Eţti foarte cinic* papa, Din ce am observat eu, multe femei muncesc din greu toata «ua. De pildă, numele cameristei mele e Hannah, Ea lucrează din zori pârtii în noapte. Ştiai că există şapte etape diferite de spfllat dan-re'ae f tmpaî Imagînenîkţi cât durează asta. Multe dintre rochiile mele sunt tivite cti dantelă. Li fel alinările tale. ^Nu miţ refeream În cameriste.**
- **Ele sunt femei, papa. Şi lucrează din greu. te asi* Cred că servitoarele de la spălătorie muncesc cel** fireu. Trebuie să îndilzenstâ toata apa în vasele alea

ltH1 *Ebiaa James*

de cupru. Şi îmi plac hainele curate, J>£i/w- Uneori, mii simt vinovată din pricina asta.

Acestea erau momentele în care Jem îşi dorea ca Sally să nu fi murit.

-Presupun că nu nvam referit la femei. Ci la doamne, Doamnele adesea nu muncesc toarte greu.

Scanned with CamScanner

-Nu am întâlnit foarte multe, zise **Eugenia** gânditoare. Ea acceptă o felie de pâine prăjită cu marmeladă. Papii, am cunoscut vreodată o lady?
- Da, zise el. Guvernanta ta e o lady. Şi doamna Patron e o lady. Ne-a vizitat anul trecut, dacă îţi aminteşti.
Uşa se deschise şi intră domnul Cope.
-Fiica mea, Eugenia, zise Jem brusc. Eugenia, acesta este domnul Cope. Lui Jem îi plăcu felul în care Cope se uita la bucata tremurândă de carne de pe farfuria lui. Am mâncat deja de două ori pe atât, îi spuse el fora remuscări. O să-ţi facă bine. Cu două ouă după aceea.
El făcu semn unui servitor, care plasă cu promptitudine două ouă galbene pe farfuria lui Cope.
Bărbatul sigur nu era un laş, Nu-i plăcea ce vedea dinaintea lui, dar lua un cuţit şi o furculiţă şi se puse pe treabă.
Eugenia se comportă foarte **frumos** şi aşteptă sa **i** se vorbească.
-Mă tem ca ştiu foarte puţine despre interesele fetiţelor, îi spuse domnul Cope. Ce faci tu toată ziua?
Asta, desigur, era singura invitaţie pe care o aştepta Eugenia, Îl atrase într-o discuţie despre unghiuri matematice, despre cabinetul ci de curiozităţi, despre colecţia ei de cărţi comerciale de la negustori.
- Dar cel mai mult îmi place să citesc piese de teatru, termină ea. Pupa deţine Hyde Park Tbeater şi are grijă ca toată compania să exerseze piesele aici, asa'că văd roate piesele înainte ca ele sa plece la Londra. '
- Văd că sunteţi o familie iubitoare de teatru, zise Cope destul de politicos.
Dwcoiri tifl}>fii im
Comentariul îi în ţepii conştiinţa lui Jcm. Probabil nu ar fi trebuit sA «iha actori în jurul Eugeniei, ca sta nu mai vorbească de faptul ca ar fi trebulrsă îi cenzare re nn pic lecturile. Gînd moştenise teatrul de la catsll ilit, sff îi invite pe actori sii repete la Fontii ¡11 fusese ode- ci'ie neglijenţii, atenţia lui fiind concentrării pe altceva, probabil pe Joc. Se transformase într-o m di fie înainte sâ^i dea seama*
-Bert? pentru amândoi, îi spuse el servitorului, care începu umple o halbă mare pentru Cule,
Jem lua o înghiţitură. Nu era un maie iubitor de bere, asta era realitatea. După o decadă zdravănă de băut ţi peirecut, se oprise din băut când işi dăduse seama că Eugenia era o persoană, nu o pacoste plângârionsS în camera copilului.
Cope sorbi din halbă. Accsra era alt lucru pe care trebuia să îl înveţe, se gândi Jem, adăugând asta la lista din mintea lui, Fără sorbituri. Bărbaţii nu sorbeau.

Scanned with
CamScanner

^ftjjw nu mă mai lasă sa citez din piese de teatru, îi spunea Eugenia!uf Cope*

Cope ridică dîntr-o sprânceana. -Citârile sunt interzise sau piesele de teatru? -Guviemarira el e îngrijorată că uită sA mai vorbească normal. Tot ce Apune e în versuri albe, scrise de altcineva.

-Asta nu e corect, *pațm*ₜ zise Eugenia cu mare demnitate. Doar tmi place sâ memorez - sunt aşa de multe momente când îmi vine un citat în minte!

- Nu era vocba doar dc faptul câ vorbea aproape în Totalitate în versuri albe, ii spuse Jem lui Cope. Ci ţi de sdegia pe care o făcea. -Îmi plac piesele mai vechi, zise Eugenia. -Piese vechi deochiate, făcu Jem, -Sunr amuzante!

Scanned with
CamScanner

însemna să ai „paruri moi, violacee, strivite Pânâ la m<1[lrrc Tn fcciori^jEJoisti ¡met

– Oh! făcu Cope.

Jem văzu cu oarecare satisfacţie că pe faţa lui Cope se reflecta inabilitatea de a răspunde la această replică.

Se ridică de la masă.

– Acum o să avem o lecţie de scrimă, dulceaţă. Ai face bine să re întorci în camera ta.

-Te rog, lasă-mă să vin, zise Eugenia, Sunt aşa de singură!

Ea părea cu adevărat necăjită, doar ca Jem o cunoştea suficient de bine ca să vadă imediat fiecare scenă dramatică pe care o avea în repertoriu. -Ah! făcu Cope.

-Mă simt singură în odăile copiilor, zise Eugenia şi îşi strânse mâinile, intrând în rol.

Ea încercă să-şi fluture genele spre Cope, dar acesta doar păru amuzat,

jem pufni, dar, pe de alta parte, nu voia sa fie singur cu Cope. Doamne fereşte sâ se trezească în altă discuţie despre culoarea pârului! Nu câ ar fi fost tocmai vina lui Cope, dar eî părea să scoată la iveală o latura a lui Jem care—

Care nu exista.

- Foarte bine, se răsti el, Poţi să ne observi dacă nu ne stai în cale.

El deschise calea spre galeria de portrete din aripa de est, ascultând distrat discuţia animată din spatele lui. Exact aşa cum povestise Vil Mers, se părea câ bietul Cope nu prea vizitase Londra şi nu văzuse multe dinrre piesele actuale. Dar, la fel ca Eugenia, citise destule. Eugenia ignora regulile şi cita câte ceva, dar jem nu simţea nevoia sî o certe în faţa unui străin.

Deşi Cope se transforma tot mai rapid În altceva decât un străin.

Cu câţiva ani în urmă, Jem pusese să se dea jos toate portretele din galerie şi să fie depuse undeva în pod. Nu erau rudele lui oricum, doar curteni mucegăiţi care

VuuKi« utiLitii cu casa.

Ditcasfj nopţii

[n schimb, coridorul lung era mărginit dc dulnpirrl de sticlă, umplute cu curiozităţi. Uncie lucruri încă îl interesau, altele Încetaseră demult să mai prezinte interes pentru eî. Dar îi plăcea ulcea de a ie colecţiona într-o singura cameră - iar galeria cu portrete era singurul spaţiu suficient de mare pentru un ibis împăiat, casa nu mai vorbească de coroana unui prinţ african oi pene portocalii, albastre şi verzi.

Eugenia ii trase pe Cape spre câteva virrine. Jem se sprijini de perete cn *să* privcască. Nu lăsase nici un oaspete bărbat să punâ

Scanned with CamScanner

mâna pe Eugenia de când aceasta împlinise 5 ani, dar ceva la Cape îi spunea foarte Itmpo de că barba toi nu era un pericol pentru feriţă. Putea să nu fie în stare să perfcrmeze cu una dintre Graţii dacă ar fi ibst nevoie, deşi Jem spera de dragul lui că nu avea să fie aşa. Ba cbiar putea sa se dovedească a fî un efeminat Jem avusese numeroşi oaspeţi eu toate înclinaţiile în decursul anii o t, iat el ştia foarte bine că păcatele nu aveau de-a face cu sexul partenerului de pat.

Nu trebuia să-şt facă griji din pricina lui Cope, nu cu ochii aceia ai tuî. Aşa că se întoarse când Eugenia îl trase pe Cope spre o vitrină şi îi atâta presupusul corn ai unui unicorn şi găinuşa alba de mlaştină din Australian

Povy pregătise săbiile de antrenament. Jem îşi scoase jacheta şi cizmele, verifica lamele şi făcu nişte atacuri de probă.

-Hat să începem! striga d în cele din urmă. Se dovedi câ domnul Cope avea dificultăţi în a-şî da cizmele jos. jem nu îşi ţuguie prea mult buzele dar reţinu doar ce era evident: un bărbat trebuia să ştie să ie îmbrace singur, ,

Cope nu răspunse, însă trase de cizme până când ■eşi Lua. Eugenia veni să-I ajute, chlţfimd şi chicotind ta timp ce încerca să îi scoată cealaltă cizmă, aşa ca Jem ʳ«:buj ₛₐ intervină, spre dezgustul lui. Aruncă eizma ia ᵐʸniinea încăperii.

- Haina jos! strigă eL La fel şi vesta.

E/firV/î *¡mm**

Cope îşi dădu haina jos, dar fu teribil de încăpăţînat în privinţa vestei şi susţinu di era irig în galerie. -Ţi<e frig, Eugenia? întrebă Jem. - Deloc, f>it/w, răspunse ea prompt. El se întoarse spre Cope.

-Are buzele vineţii, indică bărbatul Probabil se va transforma într-un bloc de gheaţă doar pentru plăcerea companiei du mi tale, dar eu nu sunt aşa de fermecat.

Jem se uită mai atent la fiica luî şi blestemă. Deschise larg uşa şi răcni la un servitor să îi aducă Eugeniei paltonul, mănuşi şi o pălărie. Desigur, era destul de rece în galerie, dar ei intenţionau să se antreneze.

-Aleargă! se răsti el la Eugenia, Trebuie să-ţi fie cald, altfel te trimit înapoi în camera ta. Se întoarse apoi spre Cope. Secretul luptei cu sabia este să îţi răsuceşti încheietura. Când parezi o lovitură, o răsucire din încheietură trimite sabia pe lăngă lama adversarului şi în corpul lui, îl privi pe Cope. Stai cu picioarele depărtate! Şi ţine sabia în mâna dreaptă. Va trebui să te bazeii mai degrabă pe isteţime decât pe forţă. îi arăta primele trei mişcări de bază. Apoi zise: Hai să încercam un duel! Povy nu ne-a pregătit şi manşoanele săbiilor, aşa că încearcă să nu mă răneşti. Izbucni în râs.

Cope păru uimit, dar Jem deja îi dădea tărcoale. Purea să simtă frustrarea cum îi alerga prin vene - frustrarea care se adunase din momentul în care se surprinsese uitându-se la Cope,

Scanned with
CamScanner

Doar nu era vina omului, pentru Dumnezeu! Dar i se înfierbântase sângele şi voia o luptă.

Eugenia bătu din palme şi jubilă, iar Cope începu şi el să se rotească, Jem observă brusca precauţie din ochii lui. Dintr-odată nu mai arăta ca un copil cu sabia, ci ca un bărbat atent, care simţea pericolul, Foarte bine.

104

Totul făcea parte din procesul de a deveni bărbat. M spuse Jem. Nu cS ¡ir fi intenţionat să îl cresteze la sAnjÎV*

-Acum o să parez, anunţa el. Vezi cum ml încordat braţul stâng? Va trebui să priveşti fiecare mişcare a corpului **adversarului tău, pentru că îţi** va spune **înainte ce wre de gând să focă.**
încet, Jem Inocpu un atac, osemivoltă.
Destul de surprinzător, Cope nu se trase înapoi, cî işî ridica sabia şi chiar reuşi ga parew lovitura înainte ca sabia să îi sară din mâna ţi să cadă pe jos.
Jem izbucni tn râs.
-Nu e rău!
Cope se îndreptă de spate după ce îşi culese sabia de pe jos. Era îmbujorat §i părea fiirias,
-Ai lovit tatei îl acuză.
- **Nu are rost să te cocoloşesc, zise Jem rânjind, începu din nou să îi dea târcoale. înn>o bună zi, o aă te maturizezi şi o sa te întâlneşti cu dneva pe cămp la un duel în 2ori₊ Voi repeta aceeaşi apropiere- Încearcă să parezi mai degrabă orizontal decât vertical.**
Cope se dădu înapoi şi strânse tare buzele. Deja arăta mai puţin efeminat, constată Jem cu satisfacţie.
- **Foarte** binei **strigă eb Priveşte umărnl meu stâng. Pbfi să-ţi dai seama de tipul de lovitură, pe măsură ce capeţi experienţă. în clipa în care umărul meu stâng se încordează, ar trebui sft apreciezi ce** *şl* **unde plânuicsc să lovesc.**
Se lansă din nou într-o semivolta învârtită..
De data asta, Cope reuşi să îţi ridice sabia orizontal ţi nu vertical şi nn o scăpă, dar lovitura îi doborî braţul pină la podea.
-La naiba^ eşti foarte slab! comentă Jem,
-Asta nn e un compliment foarte frumos, papa, interveni Eugenia,
El clipi si se Întoarse.
-Stai la distanţă de luptă, dulceaţă] Mă tem di lama domnului Cope ar putea să*t zboare din nou din mână.
-Eaivar trebui s3 fie aid, zise Cope, tiiig&ndu-şi sufletul
Jem îşi miji ochiu
- **Pot sa am grijă de copilul meu.**

Scanned with
CamScanner

- Poate că ai grijii, dar eu nu garantez că pot să îmi ţin sabia, având în vedere forţa cu care conduci această... lecţie.

Hi bine, cine ar fi cresut? Puişorul se transforma în cocoş.

Jem se întoarse spre Eugenia, dar ea i-o lua înainte,

-O să mă duc în spatele vitrinei, poţxt. Pot să vad prin ea - acolo o sabie nu m-ar ajunge niciodată, zise ea şi alergă în spatele unei vitrine înalte din sticlă.

Jem îşi săltă sabia uşor până când găsi poziţia cea mai bună.

- Domnule Cope?

- Încă o dată, zise Cope destul de morocănos. Umărul meu nu o să mai suporte foarte multe lovituri ca astea,

-O să ne mai antrenăm mâine-dimineaţă şi poimâine, zise Jem voios. Într-o săptămână sau două, vei putea ataca. Apoi, văzând cât de jos îşi ţinea sabia, comentă: Sau poate că nu.

Cope îşi încorda maxilarul şi ridică sabia.

-Din nou, zise Jem, Priveşte-mi umărul!

De data asta, când veni în atacul rotit de sus, lama lui Cope alunecă uşor în poziţia orizontală corectă, alunecă pe lama lui şi la naiba dacă nu îl zgârie!

- La naiba! zise Jem şi dădu drumul săbiei.

Cope îşi lăsă lama jos destul de lent.

-Cât ghinion! zise el şi veni să se uite la dâra mică de sânge de pe braţul lui Jem. Poate că ar fi trebuit să aşteptăm manşoanele.

Jem mărai.

Cope rânjea. În mod clar rânjea,

-Doaro răsucire uşoara a încheieturii, cred că aşa ai descris-o, făcu el şi se întoarse spre Eugenia. Să îl conducem [ie tatăl tău la parter? Are nevoie de ajutorul valetului său,

Eugenia se aplecă asupra braţului lui Jem.

-CreJ ch c în **regulă. ^fifi. Uire dtrja rvi mai ¿an^cv iiwfi trebuie să aveţi grijii, domnule Cepe. Tariil meu nu c aţa de rflnrtr ca dumneavoastră. Minunat! Acum jem se simţea preistorie, Se îndrepta spre Uşă şi Eugenia ăări** în **fnfa InL - O sa mi duc înapoi la etaj, palm, zise ca si sc** îndepărta.

-0 te vizitez înainte de cinăl strigă ci după ea, -Oh$_t$ Lord Stninge! zise Copt din spatele lui. Dacă îmi penniţi, sunr purn\totul unei scrisori pentru dumneata. -Mtimî

Cope ii înmana o bucata de hârtie. Jem o deschise şl apei o tllitură în aer ca să alunge mirosul de parfum.

-Dumnezeule, e n poezie! în plus, e anonimii. Cine p-a dar-o?

-N-aş putea să spun* răspunse Cope. Avea ochi râzători. Preţ de o clipă, Jem sc trezi că rânji drept răspuns, înainte

Scanned with CamScanner

să se adune şi să îşi îndrepte dîn nou atenţia asupra scrisorii. - jmunericul e deliciul mety'La **fel** ca al privigji**erorii."**[1] **Hl întoarse foaia, -Atât? Două rânduri?**

El se opri înainte să-t întrebe pe Cope dacă el o scrisese. EL[7] **Dacă tânărul Cope o scrisese, el mi voia să ni hă <le-a face cu asra. însă era clar că nu o scrisese el. Hârtia era înecară în parfum, iar Cnpe avea un parfum curat, care aducea cu săpunul,**

Era aşa de furios pe sine însuţi că ?tja eum mirosea Cepe, încât ieşî din încăpere bufnind, fără alr cuvânr.

capitolul 14

Prietenie descoperită într-un loc neaşteptat

-^adar, deja ai fost lăudat dc dansatoarei !nm*ă Ulcrs întins în pn t, arMnd cât de tras la faţă putea ci nu va aţa de chipeş.

loe ***Eîotsa James***

HarHet se aşează- . - ,, ^ j -

-A fost o mare dezamăgire, **dar nimeni nu dat m spectacol la micul dejun. Cum te simţi?**

El facu o grimasă. , rt

-Treglown, enervantul doctor scoţian al Jemrnel, m* avertizat să nu plec la drum ţu deşi mă doare să recunosc» a avut dreptate. Dar$_t$ mai important, cum te descurci în toi de bârbatf

-E epuizant să fii bărbat, ite Harriet cu oarecare apăsare. Mă doare fundul de la călărie, braţul mă doare de la antrenamentul cu sabia, iar restul muşchilot se contractă şi ei prin simpatie*

- **Deduc că Strânge mi-a luat în serios dictatul de a te transforma în bărbat. Ar fi bine să ai grijă. Cine ştie cărei femei uşoare te prezintă în seara asta. Face parte din pregătire.**
- **E uşor pentru tine să râii› făcu Harriet şi apoi afişă o expresie trufaşă. Dacă vrei să ştii, există deja o tănătâ interesata de compania mea,**

-Nu! Cât îmi doresc să mă dau jos din patul ăsta afurisit! Promite-mi că ou o refuzi până ce nu văd cum îţi fece curte!

- **Intenţionez să o evit,**

-Nu va fi uşor, sisc Villîers. Petrecerile lui Strange sunt surprinzător de aglomerate* dar şi intime* Nu credeam că o să mă vizitezi.

-De ce? întrebă Harriet ridicând privirea,

-Ai toate modvele să mă urăşti, lise ei fără vreo inflexiune anume.

Dar erau multe lucruri tierostiteî seara în care el îi refuzase avansurile şi o dăduse jos din triteura lui în locul Londrei,

Scanned with CamScanner

frptul că soţul ei îşi luase viaţa după ce pierduse în faţa lui la şah,

-Te-ani urât, zise ea, fiind straniu să recunoască asta> Am petrecut mult timp eândindu-mă la răzbunare- Epff * te UrÃ3C decât admit Benjamin a ale*

Dtfccştt mipfiî

„A flliis să plece l; un mod straniu dc a vorbi despre sinucidere.

-Cum altfel ai descrie asta?

HI e:itâ. Avea într-adevar nişte ochi uimitori, negri ca noaptea»

-Tu crea că sinuciderea c o laşitate, **iisc** ea dînd cl nu vorbi imediat.

-Am craut *¡¡i* eu asta La început:. Am fosr furioasă pc Benjamin în primul an. Pentru că a fost a$a dc laş, pentru că-nu nva itibit destul} pentru că i*a păsat de mult de şah că şi-a diit viaţa pentru el, ca a foar un prost. Dar apoi am început să mă gândesc ca acea laşitate e doar un punct de vedere.

-Opusul curajului?

Ochii lui aveau o expresie înţelegătoare, dar nu convinsa.

-Ceva de genul ăsta. Benjamin iubea şahul mai presus de orice. Uram asta în perioada când am fost căsâtoriti, dar era adevărat. Deşi ei a fost mereu drăguţ şi cu siguranţa a ţinut la mine în felul lui. Villiers nu spuse nimic; iar Harriet se forţa să continue: Dar şahul i;ra pasiunea lui. Şi, chiar dacă era foarte bun la şah, nu era cel mai buri. A^a că hai să ne imaginăm că era nebuneşre îndrăgostit de mine, dar să nu răztl exckmă ea feroce.

El ridică surprins dîntr-o sprânceana.

-N-aveam nici cea mai mică Intense sA o fac.

- Dacă ar fi frac îndrăgostit nebuneşte de mine sau de
altă femeie şi se sin ucidea pentru că nu reuşea să o cucerească, tot un laş Ui numi?

- Doar un prost, zise el plat

-Probabil. Harrier nu ştia încotro voia să ajungi cu argumentaría asta. Dar nu un laş, insistă ea.

-Ar fj trebuit sñ fíe o mare pasiune, o iubire aşa de mare încât era intolerabil să trăiască fórñ cealaltă
Persoană, *m* *ElaiM Jmes*

- Da iar toată lumea ar fi simţit durerea alături de ci în vreme ce, dacă o persoana se sinucide din dragoste pentru altceva decât o femeie, mmem mi-i im$_{p}$3r-
că şes te durerea. ,

-Mă consider norocos cil arc scapat de o asemenea pasiune, zise Villiers. Pot să-mi imaginez cum e} dar nu am suferit din cauza ei. Dar tu? ^

-Eu.,. HarrLet se opri. L-am iubit pe benjamin. El a fost primul bărbat care mi-a acordat cea mat mică atenţie.

Scanned with
CamScanner

-Atunci nu a fost aşa de prost pe cât credeam, zise Villiers foarte blând.
-Nu e nevoie.
-Nu c nevoie de ce anume?
-Să-mi faci complimeutele la care te pricepi aşa de bine. Amândoi şrim ce sunt şi cât de atrăgătoare sunt pentru bărbaţi. Ca să nu mai vorbesc de faptul că ucum port pantaloni,
-Nu te subestima, zise eh Şi nici pantalonii tăi. Posteriorul tău e o plăcere de privit chiar şi pentru mine şi, crede-mă, dorinţa mea de a mă culca cu o femeii[1] este la cel mai redus nivel din viaţa mea.
-Nu ai vrut niciodată să te culci cu mine, precisă ea.
- De fapt, am vmr, zise Villiers gânditor Când nvai sărutat cu ani în urmă, am fost foarte bucuros sâ răspund sărutului. Dar mi-a venit faptul că Beujamm era prietenul meu în minte şî trebuie sa recunosc că mi-a pierit pofta.
-Nu pot să cred că am făcut asta, zise Hatriet necăjită, M-aş fi urât daca aş fi fost necredincioasă. Chia* l-am iubit.
- Furie, bănuiesc, zise Villiers. Ai încercat să mai seduci pe altcineva sau eu am fost singura ta **tentativă?**
ia simţi câ se îmbujora.
-Tu ai fost singura mea tentativă de adulter, deşt as^ nu mă tace să mă ruşinei mai puţin.
- Sunt cu arât mai onorat, *zise* Villiers.
Ducesa ruipfit *m*
-Să nu A-Te-nm ules pentru că erai prietenul ccl mai apropiat al tui Benjamin şi voiam aşa dc tare sa ma ol> serve! Să mă pună înaintea unei partide de şah măcar o singura data.
VilHer^ aprobă din cap. Dar tacerea tui spunea ce ca ştia deja: chiar dacă **s-ar** fi culcat **lu** prietenul lui Benjamin, asta nu însemna că em iubită mai mult decât şahul. Sau consideraţii mai mult decât o partida câştigată frumos.
-Ei bine, zise ea veselă, ăsta e un subiect trist. Când **crezi** ca ai putea să te ridici din pat?
-Peste o zi sau două, făcu Vili ie rs. Mi^aţ dori să mă simt mai btne. Sunt îngrijorat că vei fi descoperită cu mult înainte să vrei sa se întâmple. Eşti sigură că vrei să stai aici?
-îmi place să port pantalonii ăţda, zise Harriet şi se uită la ei cu afecţiune. Şi nu pentru că posteriorul meu este pus în valoare, d pentru câ mă face să mă simt liberă, E foarte frumos sâ nu fiu o vreme văduva lui Benjamin.
- E aşa de Îngrozitor? întrebă el.
- Toată lumea îl iubea pe Benjamin. Era mereu vesel prietenos t pregătit cu un eu vânt bun sau un împrumut dacă era nevoie. Asta era uşor» pentru că nu-i păsa aşa de mult de oameni sau d.e bani. Ci doar de şah.
- E o boală, zise Vi 11 iers-
Ea se ridică si rilnji, uitându-se în jos la el

Scanned with
CamScanner

- Fără şah timp ¿e o lunâ. Consider asta răzbuna- rea mea$_t$
El gemu,
-Citesc.
-Sper că nu căi fi de şah,
- Istoria lui Tom Jones.
-Cine e Tom jones? Un politician?-Hun roman, nu o întâmplare adeváratí. Deocanv "aţă e genul obramic, care a furat o raţa ţi pare sâ ajungi în ştreang. Judecând după lungimea romanului, voi $_{n2}$

fi surprins dacă scapă de eşafod- Dine şi distrate! Petrecerile lui Strânge au doar acest scop.
- E foarte distractiv să fii bărbat, fu de acord Harriet Habar n-ai dacă nu încerci să fii femeie.
Pleoapele lui grele mai coborâră un pic, -Aş prefera să nu o fac,
-Din ce am văzut, petrecerea lui Strânge nu e atât de diferită de alte pctreceri, în afara de fapniî că nu pot să numesc strămoşii tuturor. Dacă apar dansatoarele, îţi
trimit un mesaj,
-Şi o sa mă vizitezi sâ-mi spui cum îţi dezvolţi
bărbăţia?
Harriet zâmbi vag.
-Ca sa te salvez de la tonul moralizator al cărţii? -Măcar spune-mi cum stau lucrurile cu tânăra care vrea să te cunoască mai bine. O să mor de plictiseala aici fără,.. El se opri,
-Fără şah, completă Harriet. E în regulă. Sunt obişnuită cu bărbaţii care se gândesc întruna doar la regina albă. Miicar nu ţi-ai luat o nevastă pe care să o ignori pentru fiecare partidă de şah din trei comitate. -Am încercat, zise Villiers.
-Ai fost logodit scurtă vreme cu pupila Jemmei, nu-i aşa?
- M-a părăsit pentru fratele Jemmei. Apoi am crezut că fac progrese cu o anume domnişoara Tatlock, dar ea l-a preferat pe moştenitorul meu. Amuzamentul din ochit lui cu pleoape grele o făcu să râdă. Crezi că e ceva în neregulă cu mine?
-O maladie a şahului. Inabilitatea irevocabilă de a face o femeie să creadă că va fi iubită mai mult decât un joc de şah. Nici o femeie nu vrea să fie în josul listei unui set de joc, Villiers.
- Presupun că ai dreptate. Ei bine, du-te, domnule
ţi lasâ-te curtat!

cap! toiul 15

Festinul ta Uiţi an al lui Venus
- Nu ştiu dacii reuşesc sil mai cobor scfmlc, j*emu Har- riet. Totul madoare! **Nıĸtu** pot ridica braţul Iar fundul mă doare Ingrotiror.
- N-as puten siî mâ duc singură la festinul Lui Venus, :iiel?idote, părând un pic panicată.
-Vai, Isidorc! râse Harriet Dar pari cam emoţiona că,

Scanned with
CamScanner

-Măcar daca VUliers ar putea să se ridice din patul de suferinţă. Cred că se preface.

- Mă îndoiesc. Arata epuiiat şi nu e genul care să stea în pat dacă nu e nevoie. De ce eşti aşa de îngrijorată?

- Luciile spune că în seara asta va fi un Jatis prezentat de şase virgine. Se pare că trebuiau ăâ fie douăspreiece, daT n-au putut să găsească alte şase fete cai« sS fie de acord cu etichcta, Harriet pufni.

- Sunâ suficient de desfrânat ca sa-i placă lui Strânge,
- De ce spui asta? Nu îţi place?

-E un bărbat tipic. Arogant, iraţional *şi* destul de poruncitor. îi piace să mă iacă să mă simt prost. Ar fi trebuit sa veii cut de întristat a fost cfmd ani reuşit să îl igării cu sabia, deşi a fose doar vina lui pentru că a insistat că nu avem nevoie de manşoanc pentru săbii. În orice caz, ce te înspăimântă la şase vitrine*

-Lucrul evident, zise isidore. O franţuztttică uşoaiă [1] dat un spectacol care a implicat viiita unui baron ai irului dîn Americi. Nu sunt premiitA sa văd a$a ceva.

- Nici eu, lise Harriet $1 scoase o lavaliera pentru ca valctuî lui Villiers să i*o poată lega. Dacă pare că acele î&se virfîint; şi-au găsit prieteni apropiaţi, vom pleca.

[p]oate că ar trebui să mâncăm în camerele noastre ^ti-sear

Scanned with CamScanner

-Asta e **curajoasa** Isidore, care voia sa provoacc un scanda/suficient de mare ca sfi-l aducă pe ducele de Cosway înapoi din adâncurile Africii?
-Una e să dai naştere unui scandal şi alta e să vezi şase virgine cum îşi pierd statutul.
Harriet nu se mai putu stăpâni şt izbucni în râs,
-Am crezut că erai sofisticară. E înspăimântător,
-Ştiu să mă prcfac foarte bine, zise Isidore cu zâmbe* ml ei iute ca fulgerul. Dar de fapt sunt fata cuminte a unei mame catolice. Ea e foarte protectoare. îmi place să flirtez, dar asta e tot,
-Promit că o să te târăsc în cameră dacă pare că distracţia devine desfrânată. Dar probabil tu va trebui să mâ salvezi,
- De ce? Te urmăreşte un bărbat[7] întrebă Isidore. Ştii, n-aş **fi** amintit asta, dar am un sentiment straniu cu privire la Lord Strânge. îşi coborî vocea. Se uită la tine într-un fel anume...
- Ba nu o face, zise Harriet. Mâ consideră îngrozitor de iritantă, dar Villiers i-a spus că trebuie sâ aibă gTijă de mine, asa că trebuie să o facă.
-Nu ştiu, zise Isidore cu îndoială. Urmăreşti ce îţi spun, Harriet? EL..
- Problema mea c Kitty, o întrerupse Harriet.
- Kitty?
-Una dintre Graţii. Le-ai cunoscut?
Isidore strâmbă din nas.
-Am cunoscut-o pe Caliope. Are cei mai mari sâni pe care i-am văzur vreodată şi poartă un corset aşa de rigid că i se umflă şi i se ridicfi sub bărbie.
Harriet râse.
-Serios! Trebuie să aibă un gât foarte scurt. Cum e Kitty?
- Foarte drăguţă, foarte dulce şL. interesată.
Isidore izbucni în hohote de râs.

-Ai un pretendent!

Harriet se ridica şi tresari din pricina muşchilor îndureraţi şi se studie m oglindă, În seara a«ta purta pantalonii negri de mătase cu o vestă stacojie, brodară cu un tiv de lanţuri argintii.
- Crezi că arăt prea ţipătorf Finchley spune că nu pot să mă i m brac într-o singura cui nare, deşi cred că ducele de Fletcher arată minunat când o face,
-Nimeni nu poarta un costum simplu, cu excepţia lui Fletcher, zise Isidore. îmi place broderia de pe vesta ta. Te marchează ca protejat al lui Villîers, ceea ce este important. Nimeni nu ar crede că Villiers a furişat o femeie în casa lui Strânge, deghizată. Ce haină vei purta?
-Catifea, zise Harriet şt se întoarse spre masa unde fusese pregătita haina. Stacojie, Sunt o femeie stacojie în toare sensurile expresiei.

Scann*d wlth
CamScanner

- Foarte frumoasă broderie în jurnl găicilot, **ɪɪsc** Isi-^ dore. Mă întreb cum aş arăta eu ca bărbat, Tu arăţi absolut delicios, Harriet!
Nu sunt deloc surprinsă că acea Kitty te vânează.
Harriet îşi puse haina aracajieşi apoi se uită la imaginea ei din oglindă. Chiar şi cu muşchii îndureraţi, arăta bine,
Isidore apăru lângă umărul eL
-Te rog să nu te simţi insultata! Dar cred că arăţi minunat ca băiat.
-Nu sunt insultată, zise Harriet. Doar trista că nu raă pot îmbrăca aşa tot timpul întotdeauna mi-a displăcut părul meu, dar imi place cum aratâ strâns într-o coadă simplă.
-Ai putea să te îmbraci aţa. E doar o merodă de a evita rochiile cu volane şi panglici în favoarea unui stil mai masculin. Ai putea să lansezi o nouă modă.
Harriet clatină din cap, dat nu se putu abţine să zâmbească.
115
-E aşa de ironici Mă simt frumoasă pentru pruna data în viată. Dat nimeni cu sexul porrîvit nu e interesat ele mine.
m *Ebisnfatms*
-Vrei **să o** sperii pe **Kitry şi să*i spun că eşti al** meu **şi numai al** meu? Ar trebui **să** cobori!m_t 1 **larrîet. Gongul**
aurit cu ce) puţin o oră în urmă,
-Mă descurc cu Kitty, zise Harriet, phlcându-i că nu trebuia să mai ia un şal sau un săculeţ, ci doar să iasă
din cameră.
Poiy era în faţa uşilor sălii de bal când sosiră.
- Distracţia e pe cale să înceapă, şopti el Dacă sunteţi aşa de drăguţi să staţi în spate, o să vă aşez în curând.
-Mulţumim, zise Harrier şi îşi aminti în ultima clipă 5ă ii permită lui Isidore să intre pe uşă înaintea ei.
Ca ducesă de Berrow, era obişnuită să aibă prioritare aproape în faţa oricărei femei sub rangul ei; era greu să îşi amintească faptul că bărbaţii urmau mereu femeile, indiferent de rang.
Lumea se adunase pe şiruri de scaune aurite cu faţa la o scenă înălţată, aşa că Harrier şi Isidore se duseră să stea în spatele ultimului rând, Pe o latură a sălii de bal se afla un şir întreg de ferestre înalte şî înguste care se deschideau spre o grădină formală. Era, fără îndoială, foarte frumos vara, dar În momentul acela era doar cu careva grade mai sus de limita îngheţului din pricina curentului care se simţea pe sub ferestre.
Pe scenă, o tânără femeie se uita furioasă spre cer. îşi aruncă braţul în sus.
-Stea luminoasa a lui Venus, căzută pe pământ, cum pot să te venerez destul?
-Probabil e îngheţată, remarcă Isidore, **trăgându**-şi şalul mai strâns pe umeri.

Scanned with
CamScanner

Actriţa purra o rochie din fâşii de voal, cusute peste bucăţi sclipitoare de sticlă. Părul îi era despletit ţi pU« cu mărgele de sticlă.

- E un costum minunat, şopti [larriet. Uiră-rc cum îi sclipesc părul!

-Sclipeşte la fiecare tremurat, zise Isidore.

Apăru altă femeie care purta o coroană şi un cosrum ca o togă, dar scurt.

Duec&i îţoplii

Aict siir»cₜ Veiuis cea Jiu cer. Spmw-ţî niRămintea, trumoasă fecioaraJ

^ Voiam să fiu măcar un pic şocată, şuier* bidon:, g ca un bal mascat prost la Curte*

Harriet simţi emu o trage cineva de mfinccâ sc În- toarse să o vadă pe Kitty care ii îâmbeii radios. -Haide cu noii şopti ea, Ţi ;im păstrat un scaun* Lord Strânge aparii de nicăieri ţi îticepu să vorbească cu UiJore. Nici măcar nu o sal ură pc Harriet, iar când ea îl privi, el nici măcar nu îşi ridică ochii. Deşi în mod evident ştia că stătea acolo. Foarte bine.

-Isidore, risc ea şt întrerupse orice ar ii spus Strânge. Isîdore râdea şl pe faţă au mar avea nki urmă de îrv grijoraie. Strânge era genul de bărbat care făcea ca toarâ lumea din vecinătate să dispară. Stătea acolo, arătând un pic obosit, dar arzând cu o intensitate salbarrdi, uir ea simţi caţLcuin... Cât de ridicol!

-Nu te teme pentru Excelenţa Sa, zise Strânge fără să se ostencască să o saJute. Poate să stea cu mine în rândul din faţă. Poţi să te duci cu drăguţa domnişoară Kitty. Harriet scrâşni din dinţi. -Dacă baletul eu şase virgine devine prea deochiiir, Ifiidore nu se va simţi confortabil În primul rând. Strânge îi aruncă lui Isidore un mic zâmbet răutăcios. -O să las asta la latitudinea erₜ murmura el într-un fel ªŞa de intim, încât Harriet simţi cum îi ia foc fiiţa. Absolut deloc surprinzător, Isidore a sărută pe Har-

de despărţire cu o tfrabă absolut indecenţii. - Du-te cu prietena tal

Kîtty se întorsese la Incul ei ii fâcca semn într-o Manieră de foc subtilă»

117

-Ce tânăr norocos eştil murmură Stranie şi n luă pe !ˢ·ᵗW de braţ. Cred că domnul Cope va avea ce face ᵐ ptttana, Excelenţă, kldorc ii »imliL

-Nu folosesctitlul ista, Vă rog, trebuie să îmi spuneţi **Isidore!** . , . . ç

Harriet se forţă sâ plece firi sil se uite înapoi. Strânge nu era pentru ea. După câte se părea, era interesat de Isidore» ceea ce era bine pentru planul acesteia.

Ea simţi o urmă de simpatie când îşi dădu seama ca locul ei era lângă NcIL Diata Nell, îndrăgostită de Strânge şi care avea să fie curând dezamăgită,

Scanned with CamScanner

- l-ai dat scrisoarea de la mine? şopti Nell nerăbdătoare.
Te scenă, Venus părea destul de furioasă.
-Mă tem de maiestatea sclipitoare care se vede în ochii răi imperiali, zise fecioara, căzând în genunchi.
- Da, km dat-o.
-Ce a spus? O să vină în patul meu la noapte?
Ochii lui Nell străluceau la fel ca ochii lui Kitty când se uitau la Harriet. Ambele, atât Kitty, cât şi Nell, îşi îndreptaseră afecţiunea spre cine nu trebuia. În momentul acesta, bunăoară, Kitty aproape că se sprijinea pe umărul lui Harriet, deşi pretindea că era interesată de teatrul histrionic de pe scenă.
-Am încercat să fiu mai subtil, zise Harriet. l-am trimis primele doua versuri dintr-o poezie şi îi voi mai da două mâine.
Nell nu părea convinsă,
- Ce zicea poezia?
- întunericul e deliciul meu, zise Harriet.
Când Nell zâmbi, trăsăturile ei absolut banale sc transformară în ceva cu adevărat fermecător.
-Minunat! zise ea şi se aplecă ca sâ-i şoptească în ureche, km spus lui Kitty că eşti moştenitorul unei mine de cărbune, aşa că poartă-tc ca atare.
Harriet se holbă la ea.
-Ce ai făcut?
-Nu că ai avea nevoie, adăugă Nell, înăbuşindu-şi un chicotit, Se simte teribil de atrasă de tine. Se aplecă şt c sarutăpe Harriet pe ureche. Zice că esti un gentleman de o frumuseţe volupiuoasă.
Volupruoasă! Ce **cuvânt** pentru a descrie un bărbat!
Dtwxt îttrţtfîi n ţi
Harriet simţi cum fie ini risipii, \în nu era volirţThi- Mfift nici mite-ir în haine de ibmeie. în momcmul acela, mAna tui Kirtvar'iru pe yen Unchi Li 1 kli Hurnct. ActrEisra Aproape ca silri dc pc ¿caun şi tei intiiarse ittm uipul, J^r ca M în tal ncască sambe tul deochi ut »11 ni Kiriy.
Lua mâna fetei ţi o diklu ferm jcw de pe piciorul ei. Kirtv se îmbufna, dur nu spuse nimic, ci Harrîet se utri înainte şi pretinse cft urmarea spectacolul
Vemif dispăruse, înlocuita de două alte virgine tremu- rSnde şi care se vilitau.,. Cine ar fi creiur cfi petrecerile **lui** Lord Strânge erau aşa de plicticoase?
liidore şi Lord Strânge plecară după îece minute, dar Harriet nu credea că plecarea lor avea legătură cu cele sase virgine întristate. Mai degrabă Isidore era plictisită.
Ea era plictisită,
-Va trebui sa mă ierţi, îl spuse lui Kitty când şase tineri îmbrăcaţi sumar ti se alăturată cclor şase virgine.
Lui Harriet t se păru că vede pielea de chiar şi de pe locul eL
-Cred că s^ax putea să vina o parte mai interesantă, şopri Kitty.
Nti-şi luase oebii de pe scenă de când apănwerfl tineiii acruri.
- Ne vedem mâine, zise ea fWm.

Scanned with
CamScanner

Reuşi sâ plcce cxact cand una dintre virgine se prăbuşi în braţele echlvalenrului ei masculin.
Harriet era bucuroasa c;l tnacar putcMu sa st- iiuăbea^ câ reciproc.

capitolul 16

liordelui înclinat din Fonthiil

? /cfariirtriti
KMriira în durmitorul ii ii de dimineaţă
foiii Urii lu wfa dar de l**L-u**» asin 1 la vriei ew
Ebhti jtwws
eata, Era îmbrăcată, aşezară relaxat întinin fotoliu şi citea, de parcă nu s-ar ii aruncat în el cu două secunde
mai devreme,
-Oh! tăcu Strânge şi se opri brusc,
Ea se ridică zâmbind, de parcă bărbaţii intrau în dormitorul ei în mod regulat.
-Eşti gara sâ mergem, domnule? îl întrebă ea, ignorând taptul că fundul îi zvâcnea ca o perniţă de ace doar la gândul că trebuia să stea în şa.
-Da, se răsti el.
Părea din nou furios. în mod evident, ceva legat de ea îl tăcea să fie morocănos. Harriet se gândi la manierele proaste tor drumul până la parter. Şi Benjamin obişnuia si fie toarte nemanierat.
Dar ea fusese învăţată că o lady nu trebuia niciodată să îşi arate toanele de faţă cu alţi oameni. Şi respectase regula asta ani întregi, fără să se răstească la persoanele care dădeau vina pe ea pentru sinuciderea lui Benjamin, indiferent cât de necioplite erau acele persoane.
Strânge sări pe cal cu genul de entuziasm băieţesc pe care ea îl găsea atrăgător. Sau poate că era felul în care muşchii lui se încordau când se aşeza călare.
Asta era o problemă când participai la o **petrecere** notorie pentru legăturile scandaloase: atmosfera provoca aprecieri oneste cu privire la farmecele corpului. Iar Harriet găsea multe lucruri atrăgătoare la Lord Strânge-
Când ajunseră la drum, Strânge se ridică uşor în scări şi îşi îndemnă calul la trap, Harriet îl studie din spate şi îşi schimbă părerea, Ce simţea ea era dincolo de atracţie.
Se simţea aproape neajutorată în faţa dorinţei pe care o simţea. Era... mistuitoare. De parcă ar fi putut să îl dezmierde, să îl atingă. Ca să nu mai vorbească de faptul ca el credea că era un bărbat efeminat a cărui companie abia o suporta.

Scanned with
CamScanner

Ha strânse hăţurile şi îşi îndemnă calul la trap. Nn voia sil se plângă, dar prima lovitură a şeii când calul ■ncepu sa meargă la trap o făcu să vrea să ţipe. Par
Du ir sa trop fii
]ş] înrtpse bine cizmele În scări încarcă stea deasu- pra şeii.

Funcţionai într-un tel Tu mai bine do îndată ce calul lungi pândei începu să gulopeic. Ea sâlti ıɛı ritm opus cu al catului nu k\ nici pe departe a$a de dureros.

De rapt, dc*copcrl c^ se apleca peste ^n imami calului fi începea sâ îi placa, cu excepţia vita tul ui rece care li ajungea la dinţi şi îi şuiera în urechi.

Strânge O aştepta la capătul drumului. Harriet fgi opri calul cu pieptul rîdîc'indtH'seşî cu răsuflarea grea,

-Mat bine, zise el,

îşi întoarse calul şl pomi înapoi de unde venise.

- Pentru Dumnezeu! bombăni Harriet şi se uită după el

Nu spunea el că bietelor animale Ic trebuia o plimba- re după galop?

În ccle din urmă, porni după ci

Dacă se oprea chiar şi pentru o clipă, frigul îi mânca oasele. Pământul gonea ta picioarele ei şt bucăţi îngheţate zburau din copitele cailor* gheaţa subţire spărgându-se.

Era o senzaţie minunară.

Inima îi bubuia, sângele îi gonea prin vene. Dîn- tr-odată îsi dădu seama că nu se m-ii simţise dc ani întregi aşa de vie.

Dc când murise Benjamin. Poare de dinainte sâ moa- ti Benjamin. Parcă ar k trăit într-o ţesătură de bumbac Şi dinrr-odată aceasta dispăruse şi Uimea se trezise Ia ^aţâ, strălucitoare, vte_t colorată şi plină de mişcare. 0 Baiţă ţâşni dintr-un tufiş; va:u coada unui iepure cum se ascundea în desiş,

fc aleea spre casă rrusc de frăie- tapa ei se bucurase de Satop şi a_{CUm} $Î_{ncet}i_ni$ $_{cu\ c}a_{re}$vii mi$tiiri lipsire de grafie ţi înţepenii cart oatinsetă pe Harriet la toate vâtiârilile, era mult prea interesară de casa lui Strânge ca sS iacă altceva decar să tresară.

Eloisa jawcs

Era prima dara când se uita cu adevărat la ea. Era desenul unui copil cc înfăţişa un conac de la ţara, castel şi casâ într-unui singur. O parte din ca sclipea în piatra de Portland, dar partea din dreapta arăta ca resturile unui castel medieval fără turn.

Apoi mai era aripa care se Întindea spre stânga, joasă, cu sere ce se iveau ca spiţele unei roţi. Şi în cele din urma era turnul care trebuia să fie faimoasa reproducere a Turnului înclinat din Pisa - doar că ea nu credea că faimosul turn italian era chiar aşa de înclinat. Era făcut din cărămidă, cu o mică pălărie de alamă în vârf.

Părea periculos.

Scanned with
CamScanner

-Te încrunţi la turnul meu, 2ise o voce răguşit. Ţi-ar plăcea să îl vezi?

-Chiar e proiectul tău?

Pentru prima dată de când îl cunoscuse, ochii lui StTange se aprinseră cu o expresie care trăda mai mult decât apreciere leneşă sau sarcasm.

- Hai să ne uităm!

Fără sâ aştepte un răspuns, el îşi îndreptă calul spre arcadă.

Harriet îşi scutură degetele îngheţate şi apucă hăţurile.

De aproape, se vedea că tumul era făcut din cărămizi, cu o uşă din lemn. Era alarmant de înclinat. De fapt, nu era înclinat, aproape că se răsturna. Arăta ca un copac împins peste marginea prăpastiei de prea multe furtuni de iarnă. Arăta ca un bărbat beat care se prăbuşea la pământ.

Arăta, pe scurt, ca moartea sigură.

Strânge deja descălccase şi descuia uşa când ajunse Harriet.

- Haide, zise el peste umăr, dispărând înăuntru.

\22

Harriet se uită în jos. Ea nu descălecase niciodată fă^ ajutor. O lady nu făcea asta. Iar Nick, argatul lui **favorit,** care o ridicase pe cal cu numeroase sfaturi şoptite în dimineaţa aceea, nu se zărea nicăieri.

Ducesn »op fii

Gemând un **PIC** din **CHUZJI** muşchilor dureroţi, ea îşi scoase pictorul drept din scară încerca să alunece la pământ

Sfârşi prin a cădea cu o bufnitură pe pământul îngheţat, taman când Strânge se întorcea în cadrul uşii.

Ea se ridică iute în picioare.

-Eşti cel mai prost călăreţ din câţi am văzut, zise el pe un ton neprietenos. Şi cu toate asrca, cillgreştî destul de bine într-un fel oarecum sinucigaş. Mama ta nu te-a lăsat să te sui pe cal?

-Ma... tâoi Harriet înainte să-şi amintească de faptul câ VilHers îi crease o mamă bolnăvicioasă la ţară. Mama se teme de cai\ zise ea. Ce să fac cu hăţurile?

-Lasa-le în jos- Caii mei sunt foarte bine antrenaţi. Vezi *cum* calul meu pur şi simplu ma adapta? Al tău va face acelaşi lucru,

Harriet lăsă hăţurile în jos şi £ăcu un pas tn spate. Calul ei, nefiind prost» decise brusc ca ar prefera să fie incr-un grajd cald ţi porni în direcţia aceea. Grăbit.

Harriet nu simţi nevoia unui comentariu, aşa că trecu pe lingă Strânge* lăsânduJ *să* blesteme cu vorbe interesante în barbă.

Ea se opri brusc înăuntrul turnului. Era o singură Încăpere rotundă şi, îr» loc *să* aibă etaje, ravanul se tot retrăgea şi se retrăgea» aşa că Harriet simţi că o cuprinse greaţa când se uită în sus şi văzu tavanul cotind

Scanned with
CamScanner

încăperea era decorară cu multă mătase de culoarea Palidă a piersicii. Avea doar două piese de mobilier; un Pat foarte mare cu baldachin cu voal la culoare şi un solid din stejar plin de hărrîi. Aram ca im aunesnrc WTanlu dintre un harem turcesc şi biroul unui avocat, râmaae cu tfura căscată,

123

- Nu e Interesant? zise Smirne, ajtf răiul lAnurt ea. Am Ci,lcularvectunil lu extrem ca sfl ptirttfl »Jişiiic «wuiatra,

-Arară cii un horn srrâmb, rise Harriet, ignorând **pa**tul şi privind din nou în sus.

-Dacă vei calcula unghiurile,Cope, vei vedeaca obţii o înclinaţie de 63% prinţ™ extensie de 50%. Ce cresi?

-Cred că e periculos, *zise* Harriet direct.

-Nu e periculos, Am calculat greutatea cărămizilor foarte arent faţă de înclinaţia turnului.

-Sunt sigur că ai făcur-o. E periculos.

-Nu e periculos, zise el pe un ton controlat, care **îi** spunea că şi alte persoane cu bun*simţ îi indicaseră aceiaşi lucru,

-Servitorilor nu le place să se apropie, aşa că le permit fobiile. Dar orice om educat trebuie să recunoască faptul că ştiinţa ingineriei dictează exact ce poate şi ce nu poate face o clădire din punctul de vedere al unghiurilor.

- Fără ferestre? înrrebă Harriet,
- Ele schimbau proprietăţile cărămizilor de susţinere a greutăţii, Cu alte cuvinte, traduse Harrict, toată construcţia ar fi venit grămadă într-un morman de praf.

-Turnul din Pisa e în picioare din anii 1170, zise Strânge.

Se duse şi scăpară o cremene ca să aprindă un felinar ce atărna de un mic cârlig. Acesta aruncă o lumină aurie peste umerii lui care îi aminti lui Harriet cât de frig îi era.

Când ea nu spuse nimic ca sa laude talentul lui excepţional în construirea turnurilor, el vorbi din nou-

-Vara, eu ţi Eugenia facem picnicuri aici.

Ea se răsuci din locul unde examina câteva cărămizi despre care era sigură că aveau să se sfărâme una într-alta,

- N-ar trebui să faci asta.

-Ce anume?

Scanned with CamScanner

Fiica ta nu ar trebui să sn?a niciodată în turnul ăsta. Niciodata. E în regulă dacă vrei să-ţi pui singur viaţaîn *pericol* ~ şi pe *a mea*$_t$ adăugii ea în gând dar fiica ca nu ar rrebut să se aprnpîe nici la o suni de metri de clădirea asta.
El se uitâ încruntat la ea.
- Villlets spunea ca pSnă acum ţi-ai petrecur viaţii sub aripa marnei tale. Nu vreau sâ fiu necioplir, Cope, dar, dacâ vrei să. fti independent, rrebuie sa încetezi sa repeţi *ce* spune mama ta. El îi imită vocea: E fiica *frig, E prea fwncwloi,*
~ Crezi că a pune un copil în peiicol te face sil **iii** mai cuccritor? Cât de interesant că nu îi obligi pe servitori să'&i rişte viaţa în creaţia caî Ar trebui să iau norițe. Ce idee: bărbăţia obţinută riscând copit$_t$ dar nu servitori!
- Eşti un nesimţit, reuşi el sa spună pe un ton muşcător.
Harriet simţi un fior de încântare, Nici un bărbat nu u mai făcusc nesimţită pânâ atunci. FarsS Îndoială, Benjamin credea că era nesimţită, dar el nu l-ar Fi spus niciodată aşa ceva unei lady.
- La fel şi tu, îi răspunse ea cordial
El păru şocat de îămbetul larg pe care ea i-l aruncă,
-Sa nu îi mai permi^i uicicdară ferei tale să se apropie de turnul ista. O iubeşti prea mult. De ce să rişti o inimă franţă? Ha îi surprinse privirea suficient căt să fie sigura ca vorbele ei ajunseseră până la eL apoi pitei afara În aerul rece. încă un lucru, zise ea. încăperea aia e amenajată ca un bordel Deşi e destut de întreprinzător din partea ta să recreezi acea atmosferă fermecătoare pe terenurile tale, de ce naiba ai arăta unui copil a$a ceva?
Pe faţa lui apăru a expresie de furie.
-Nue un bordel.
- Ai ales singur acele materiale?
-Nu, eu,,, făcu el şi se întrerupse.
-Lasi-mă sa ghîccsc$_t$ zise ea* disrrându-se. Ai cerut ajutorul unet firme din Londra, iar ultima comandă a fost budoarul unei curtezane.
HI nu spuse nimic.
E/oiSf? /iTUirs
- Hi bine?
-Domnişoara Bessie LaMott a ales materialele, zise el printre dinţi. Cu siguranţa nu mă gândeam la spaţiul ăsta ca la un bordel
- Presupun că Bessie a reprodus mediul pe care îl ştia cel mai bine, zise Harrict cu bunăvoinţă.
El se îndreptă spre calul său. -Va trebui să călăreşti în spatele meu, Harriet se uită la corpul lui zvelt şi musculos şi simţi un fior care nu **avea** nimic de-a tace cu a fi bărbat, ci cu faprul de a fi femeie.
-Pot să merg pe jos. Deja m-am încălzit doar pentn) că nu am mai stat în vânt,

Scanned with
CamScanner

-Aiurea! Eugenia probabil aşteaptă să ne vadă la lecţia de scrimă. Tonul lui arăta că abia aştepta să stea în faţa ei cu o sabie. Strânge se urcă în şa şi se uită la ea de sus. Presupun că te poţi urca şi fără asistenţă.

El nu părea să vrea să o atingă, ceea ce era destul de jignitor. Dar Harriet începuse să tremure din tot corpul, aşa că brusc clătină din cap.

El întinse mâna. Ea se duse la ei, îşi puse mâna într-a lui şi apoi ridică privirea. - Ce urmează?

El se uita în jos la mâinile lor. Mâna lui o înghiţise pe a ei, desigur.

-Ce urmează? repetă ea. Ar trebuie să-ţi iei piciorul din scară ca să pot urca?

-Oh, pentru Dumnezeu! zise el. O ridică cu putere. Ea zbură prin aer şi aterizâ în spatele şeii lui cu un strigă înăbuşit.

Posteriorul calului se lăsă în jos, aşa că ea se trase în faţă până când fu aşezată pe capătul ridicat al şeii. As™ însemna că era lipiră de spinarea lui, dar măcar acolo avea o ¡¡ansă să rămână pe cal.

Scanned with CamScaniier

Duccsa r top fii

- la mâinile de pe umerii mei! zise el iritat, -M*am agăţat de ei în efortul de a nu zbura în comitatul învecinat, reuşi ea să roateascăAl ţîrnt ca o femeie, 3isc el, evident dezgustat.

Ea avu impulsul dc a-l pişcă zdravfln, dar se abţinu. Calul nu pSren «¡Vi simrfi ^cutarca, rorirăin, nerăbdător ¿ii se intonrdi la grajduri.

-Ţi-aî lăsat calul să srea Fifitnl Jupi 110 galop, ¡¡¡se ea apăsat.

-Tocmai mfi gă tuleam la asta, **zise el** cu vocc plină de **regret,** Cai, servitori, copii$_{H}$ Mă rem că mă las furat de pasiunea mea.

- Turnuri.'

- Ingineria care o implic;!. Calculele. Zilele trecute mi-am dar seama cum am putea să instalăm o podea falsa în sala de bal.

Harrier îi dădu drumul o clipă înainte să întrebe ce era evident

- Şi care ar fi bună la ce anume, mai exact?

-ltentru o masă de banchet, zise el. Ar fi fost interesant, dar mă tem dl Eugenia ate abordarea ta, de persoană încăpăţânată. Am aruncat calculele.

Strânge era extrem de plăcut când îşi exprima regretul &au pasiunea pentru întreprinderile sale inginereşti-

-Cum aş putea să stau în spatele tău pe şa fără să fiu aproape?

- încearcă să te dai mai în spate, zise el, E spaţiu des* tul pe spatele calului.

-Nu pot să o fac, zise Harriei distrându-se grozav.

Şi ec dacă cl nu o plăcea pentru că era prea efeminată? Prejudecată curată. Doar pteotul mamei sale, domnul Periwinkle, era remarcabil de efeminat Miro «a ca o floare şi era de părete cit viaţa era mereu mai ţtonă cu o ceaşcă dc ceai. Lord Strânge probabil nici nu *** fi strâns mâna,

, Ea se trase mai aproape. Era bine ca el să se simtn £<*nfcrmbiL De fapt ea ar fi rânjit încântată, doatefl kţa ei ura prea îngheţară ca sS se mişte. Ar fi fost bine ^{Cl}! ^rd Strana sil cunoască pe cineva - un bttrbar - un

diferit de eL *128* *Ehisti ¡ftmea*

Strânge era vin individ cu tabieturi. Ohícdat de mas* cui îni ta te. Domnului rerîwinkle îi plăcea să aranjeze flori uscate. Si ţinea predici minunate despre crinii de pe câmp. Toată lumea îl adora.

Calul începu să urce dealul spre partea din faţa a casei-

- Nu re deranjează dacă te cuprind cu braţele, nin aţa? strica ea împotriva viînuilui.

-Poftim?

Aşa că ea îl cuprinse cu braţele. El deveni rigid.

Rânjetul ei dispăru un minut mai târziu. Corpul lui Stranie era mare, feroce, masculin într-un fel care lua în râs plăcerea ei de a fi în compania domnului Periwinkle,

îi simţea fiecare muşchi încordat şi oţelit, chiar şi prin haină. Nu mai simţise niciodată aşa ceva. Se simţea cald, ameţitor, înnebunitor. O

Scanned with CamScanner

făcu să se gândească la poeziile deochiate din cartea lui Kitty, cele care vorbeau despre o femeie care cuprindea un bărbat în braţe şi îl săruta iar şi iar.
Trebuia să fie din cauza influenţei casei lui Strânge, a desfrănăriî din ea, cu Kitty, Nell şi tot restul urmă- rindu-şi dorinţele şi pasiunea fără nici cea mai mică grija pentru consecinţe, reputaţie sau societate...
Dacă nu ar fi fost ducesă...
Dacă ar fi fost doar domnul Cope, tânărul Harry care nu avea responsabilităţi sau un trecut, ar fi renunţat la precauţie.
Ea ar fi.,.
Calul se opri în curte şi Stranie descălccă uşa de iute, incâr ea alunecă în faţă în şa} În locul cald lăsat ¡¡ol de el. El ridică privirea spre ca, cu o sprânceană ridicată În semn de dezgust.
Ea îi întoarse privirea cu fermitate până când încruntarea din ochii lut dispăru.
-Tot mai doreşti să te duelezi? întrebă ea.
- Da.
El se îndepărtă, iar Niek veni alergând spre ea.
-Am t'osr îngrijorat cfmd ¿im v^ur cl vi fi-a întors cn [nj sînjjur» domnişoara, ^opti ci.
-Simt hi 110. A fost vi mi lui Stranei în ᴍɪ spus să dati drunud la h;1| Liri pentru cil animalele lui sunt fierte bine în vil ţarc *fi* vor rSmftnu pt: loc.
-Uncie fac asta, zise Iriiiiinil scnmT Dar nu multe pe o vreme cn asta. Dtjci mi aţi caiut?
-Nu, iar sfaturile ra!e nvau ajutat. Cred riS ?tiu cum sâ ma ţin fa un galop, deşi trapul e foarte greu de suportat
-Ne putem trezi într-o dimineaţă foarte devreme ca să vă arat cum sfi merge p la trapT
- N-ai vrea *sa* te scoli aşa de devreme, zise ea.
-Sunt oricum în picioare. Dar **seara ar fi mal bine. În** telul ăsta nu ar trebui să călăriţi şi cu mine, şi cu Lord Strânge. El ar putea să bage de seamă. Dar ar trebui să începem cu încălecatul. E un miracol ci nu v-u văzut cum vă urcaţi pe cal, ca pe un deal cu bolovani.
-Poate chiar în seara asta?
- O să vii aştept la grajduri. De regulă, nu e nimeni pe acolo, ded ar trebui să fiu sigur.
Ea ii aruncă un zâmbet iute.
-Mulţumesc.
Strânge o aştepta Ja uşă,
-Eştî foarte prietenos cu băiatul de Ia grajduri.
Tonul lui era din nou neprietenos.
- Îl cheamă Nick şi îmi place de el, zise ea ţi treat pe langa Stranie ca să ajungă înăuntru la căldură.
- Tti pfacc de el? fteu Stranie.
Ea se uirii înapoi,

Scanned with CamScaniier

-E drăguţ.

Dar nu se gflndtti decât cum aii ¿se încălzească tără sa^t Paulii mascul în i ta tea.

-Acum» dacă nu te superi, mă duc să urinei,

Ea reuşi ¿tâ urce jumătate din scilri, dar apoi o luă la W>ană, C3nd ajunge în camera H, o mtversă în ¿¡pană &[1] sc aruncă nuli pil tură, IfiKflnd doar clamele sfl arAme din priE.

-Excelenţii? exclami Luciile venind spre ea. Sunteţi WnerVăeraur . - i i - *n* „ j A

-Mie frig, zise Harriet clănţănind dm dinţi- Aşa de frig! , „ . . , .

-T>tţi fileu Luciile ca o cloşcă. Fugi ţi mai aduse u pătură şi o puse peste Harriet. O sa răciţi de moarte călărind uşa în fiecare dimineaţă. Ducesa de Cosway nici măcar nu s-a dat jos din pat. E la micul dejun,

- Pbţi să bei ciocolata mea fierbinte, zise IsiJore apă- rănd tn uşă. Ai bănit drumurile îngheţare timp de ore întregi! ^ , t , 4

- D-da, îlse Harriet de stib ptâpumi. Calul meu a fugit acasă a trebuit să călăresc Tn spatele 1 ui Strânge. Şi era aşa de frigt

-Ridică-te bea ciocolata! zise Isidorc. E bună şi fierbinte.

Harriet o făcu, cuprinzând rec un oscă toare ceaşca cu degetele,

-Ce mai urmează acum în viaţa unui gentleman? întrebă tsidoie.

-Iarăşi scrimă, zise Harriet Luptă cu sabia* Mă pufle să-mi dau jacheta jos şi e al naibii de rece tri galeriile alea. Omul ăsta **probabir** are sânge-rece ca reptilele,

-Harrietl zise isidore. Nu te-am auzit niciodată înjurând, Cred că toată masculinitatea asta e molipsitoare.

-tmi place să călăresc, zise Harriet. Nu-ţi poţi imagina, tsîdore! E foarte diferit pentru bărbaţi, Ştii cum ne cocoţăm noi pe şaua laterală şi apoi mergem încetişor pe drum?

Scanned with CamScanner

Isidore aprobă dm cap, -"Nu mă ostenesc prea des, dar ştiu cum. - Bărbaţii pu$_{T\,ş}$\ simplu se aruncă în şa si aleargă pe ii rum aşa de iute, că vântul le flutură părul în spate, Nu poartă perucă pentru că nu ar sta pe cap. Pur şt simpl» pornesc E năduşite şi obositor, dat după aceea W siioP aşa tic binei, Ai grijii! ztee Isidore. O să ajurai să tc îmbmd mereu uşa. Ştii, toata Uimea crcde câ Lord Phtitlrslmn ks c dc fapt femeie, Te-ai tiitat vreodată atenrfl la el? Arata ni
L> femeie.
-Arc barbă, zise Harriet
- La fel **avea** *şi* bunica mea.
Harriet se dădu jos din pac,
-Trebuie să ntă întâlnesc cu Sttangc pcntiu lecţia dc scrima. Au! Sc frecă pe fund.
-Mă duc înapoi în pat, făcu Isidore- Strânge mi a împrumutat o carte de poezii. Se opri a clipă, încă [ţi displacc?
Harriet ridica din umeri.
-E acceptabil. Tu ce crezi?
-Este interesant, cred eu, răspunse Isidore, Foarte interesant
Harriet se uita la ea.
- Eşti măritară* Isidore.
- Dar nu bag toată lumea de seamă; zise Isidore scc.
- Ştii cc vreau să spun,
-Are ceva Strânge, spuse Isidore,
Haniet observă alarmai! că ochii eî erau aproape visători, iar bidore nu era niciodată visătoare.
- Păşeşte într-o încăpere şi toată lumea îl observă. îmi place să fiu cu un bărbat ca ăsta.
- Ei bine, e gazda, zise Harriet. Deşi riu suni: sigură ca Ştie cine sunt unii dintre tiEuspefii săi. Ai observat'
- ftivy îi citeşte o listă cu oaspeţii noi în fiecare scară, *'se Wcre, Luciile mi-a povestit asta,
bticîllcbSgă capul pe
-Aveţi nevoie de mine? . /Ştie Lord Strânge cinc sunt cifispupi sfii? intre bă Ai spus că e treaba lui ftwy sO-l mfornu^ birie, Stranie ştie şi nu ştie, fie« Luciile. finaw
aude despre ei, dar asta nu înseamnă că ţftfc mereu ^esunt, dacii înţelegeţi cc vreau sfl spun, De pildă, toţi
Efoîsn *}ttmc$*
oamenii ăia de jtilmîl din aripa do ost. Simt cfl mr
îi ţtic pc ccţi^ ^
Se auzi a scurtă bfltau- la uşă, o bătaie pe nire 1 larrkt ajunsese să o cunoască.
Isidore scoasc un ţipat când nţa ac detfcliiae dircct, iar Harrict se uită la ea prin ochii lui Stranie.
Era în dezabie» cu parul neg tu buclat de aceeaşi culoare cu genele. CSmaşa ei de noapte era tot ce a lui Harriet nu era. "Nu putea ft niciodată confundată cu cea a unui bărbat.

Scanned with CamScanner

Un zâmber de întâmpinare apătu în ochii tui Isidore preţ de o clipă,

pentru ca apoi să mai ţipe o dată - absolut inutil după părerea lui Hatriet şi dispăru în came- ia cealaltă, trântind uşa de legatutâ. Harriet nu-şî dăduse niciodată seama că picioarele unei femei puteau ft zărite prin materialul subţire al cămării de noapte. Srrange nu părea copleşit de dorinţa, dar ce jtia ca? Avea o sprânceană ridicată.

-Un visitaror matinal, Gole? Mă surprinzi mereu, zise el.

Avea vticea din nou neprietenoasă.

Dar de data asta avea un motiv. Probabil arăta ca şi cum se bfiga peste femela pe care o alesese ca să nibă o aventură, judecind dupS flirtul dintre el si Isidotc de seara rrecută.

-Suntem prieteni, zise ea iute, Prieteni,

-Ab^ prieteni.

Se l&să nn moment de tăcere în cate llnrriet încerca să se gândească ja ceva cu disperare.

- E fina mamei melc, O $tiu dtî mulţi uni.

-De mulţi ani. Cy noroc!

Pe chipul lui ora o expresiv de nedesluşit.

132

- Da, zise Harriet. Când mama a fost butnari» Wdui* era adesea singura persoanft car« ne vizita.

gata pentru micul dcjim? Am dar dispoziţie să punâ deoparre o bucăţii de came raţie dc vita *şi o* haliri Jc bere.

Harriet gemu în sinea ci, Carnea mai reuşea aii o su-pune, dar berea ci i iar *nu* îi plfi cea.

De dara asm, lecţia de scrima merse muît mai bine, fora sft spună vreun cuvânt, Strânge puse* manşoane la sibii, ceea ce o făcu pe Harriet sa se simţâ mai relaxa ră, Reuşi sa ţină sabia în mână, ba chiar să pareze un *pass m tIcrce.*

-O SÎ te învăţ *prize defer* în continuare, zise Strânge, Se duse în spatele ei şi o cuprinse cu braţul ca sa Ti ţină sabia. Uite, zise el, înclină-ţi încheietura a^a şi pune-ţi piciorul îndoit.

El îi împinse piciorul ca sa ajungâ Tn poziţia corectă.

Sigur ar fi trebuit să-şl punâ braţele th jurul ei ca să-i arate mişcarea? Mâna lui se atînse de pieptul lui Harriet. Sigur, sânii ei erau bine strânşi în bandaje, deci nu avea cum să simtă ceva feminin sau să descopere ctîva.

Cu toate astea, ea tresări şi se întoarse cu sabia în mână pregătită. Adevărul era de fiecarc dacâ când o aringea, Harriet simţea cum fierbinţeala îi cuprindea tot corpul.

Eugenia atâtea în spatele vitrinei din sticla şi dădea instrucţiuni. Harriet nu se putu abţine şi sc întoarse să-i

Scanned with CamScanner

zâmbească» chiar dacâ Strânge insista ca ea să fie atentă la sabie.

Eugenia era o fetiţii stranie cu o claie de pâr ciufulit ţi cu ti atitudine de moda veche. După câte se pflrea, ea mi se juca niciodată cu un copil de vfirsta ei şi se vedea asta. Vorbea în ritmul straniu al pieselor pe care îi plăcea să le citească.

Tixmai când Harriet începuse sâ cboscascS, Strânge spuse cil ar trebui aii înceapă alta partîdfi,

Harriet se sprijini de vitrina de lăngil ea ca să-şi truga răsuflarea.

-Eşti sigur, domnule? întreba ea, &?ti rSnit ile ieri.

*gioisa famc**

-Dtimnuk-? ficu ci Mi-a dar sîniiel»; ieri. Cr ; r trebui srt fim mai intimi. Îmi ptace â im i . ¿ı ⁝ J —

- lor numele de borti care c?
- E Tnjjropat în negura timpului, zise cl prr mpt. C c numele tău mic?

-Hnrry, răspunse Harriet.

Dinrr-odara, toate asrea o făceau ^ st iimta a^Tari Strânge - sau Jem - continua să se apropie de e*. I corecteze poziţia braţelor. Făcea sa i înmoaie genunchii, Să simtă atingerea corpului *âu zvelt, d?r rr.■ : > los, îmbrăca r doar în pantaloni subţiri şi cărnii ai hi îi înfierbânta pielea. Continua să se lupte ca ?â nu c înroşească de sus până jos.

Asta era foarte periculos.

Stranie - sau Jem - se puse în poziţie în mijlocul încăperii.

- Eugenia, să stai în spatele vitrinei!
- Da, *pap* u, zise Eugenia, Sper ci nu te superi, iar o să ţin cu Harry*

-Nu mă supăr deloc, zise Strânge şi îşi plimbă isha dintro mâna în cealaltă.

Harriet nu se putu abţine. Se uită la muşchii de ia picioarele lui şi aproape că eemu - sî nu doar din pricini muşchilor ei îndureraţi.

- Haide, Harry! Oare te-a cuprins frica?

Ea se duse în fata ţi luă poziţie defensivă, Stranie începu să îi dea târcoale, cu ochii fixaţi pe chipul ei, un mic zâmbet dansându-i pe buze.

- Doboară-l, Harry! srrişâ Eugenia entuziasmară Doboarâ-l, doboară-1!

-Ştiu doar o singură mişcare, se plânge Harriet. cinstit!

Stranie îşi încorda umărul şi Harriet îşi ridică ca sfl pareze aracul.

IM

Scanned with CamScaniier

Din nefericire, el se învârti în cerc si veni din direct opusă. Lima lui se opri la un fir de par distantă de u:n> nil ei.-Nu c drept, bombăni ea şi făcu un pas în spate. Nu în tai descris o astfel de mişcare.

- Dar te-ni uitat la vimâr, zise el şi începu din nou sil îi dea târcoale. Nu e$ti un ca; complet disperat.

-Cred că trebuie să ai un fel de complex al vânătorului, rise ca, ¡ntoreându*e ca să-l ai bl mereu în faţă. Bjti unul dintre acei bărbaţi care îşi petrec ore întregi bântuind prin pădure cu creaturi moarte săltate pe umăr?

-Harry, zise el încet, mă surprinzi din nou. Am crezut că citi un vânător înveterat, Sunt sigur că mi-ai spus asta.

-Hm, tăcu Harriet.

Braţul îi era obosit şi i se părea câ sabia cântărea o tonă. Făcea eforturi uriaşe ca să o ţină măcar la nivelul taliei. Trebuia să încerce sâ atace. Aşa că, fără să se gândească prea mult, împunse sabia în faţă.

El pară mişcarea instantaneu cu o mişcare aşa de rapidă încât ea nici măcar nu o zări. Şocul celor două săbii irbindurse îi vibră direct în umăr.

-Atacă-l iar, Harry! strigă Eugenia, Taie-l În picior, Harry!

-Taci din gură, fetiţă însetata de sânge! zise Strânge,

El îşi întoarse capul spre Eugenia, iar Harriet profiră şi îşi ridică sabia la gâtul lui, oprindu-se la un centimetru de pielea lui.

- Ha! zise ea.

El întoarse capul să o privească.

-Trişezi, Harry?

Era ceva în ochii luL, Ea lăsă sabia să cadă.

Oare Isidore avea dreptate $i Strânge putea să fie interesat de ea ca bărbat?

- Am terminat pe ziua de azi, zise ea şi se întoarse bage sabia în reacă.

Când se îndreptă, se uită la Strânge ca să constate că dsehulba la furulul ei.

â

Simţi cum o scutură un mic fior. Asta nu era bine. Una era ca micuţa Kitiy să se sprijine de ea şi alta era ***136 Eloisn ¡iimes*** ca un bărhar ca Strânge sfi gândeascA.,, indiferent w gândea,

-Cred ci ar trebui sil laşi sabia a în mai *}m si* sfl-l În,, pungi în picior, zise Eugenia şi ¡îl***tirtfi*** spre eu.

-Chiar eşti însetară de sAnge, zise Mnrriet. Ii ranil răii cel pe care vrei să-J transform în pernă de ace,

-Mai ai o scrisoare pentru minei Tntrehfi Strânge.

Ha i-o întinse şi el o deschise, flutnrând*o în aer,

-Presupun că tui ai putea sfi o rogi pe misterioasa epistolară să fie mai puţin generoasă **cu parfumul?**

- Nu, zise Marrtet,

Scârnă with CamScanner

Ea folosise cel mai bun parfum franţuzesc al lui Isido- re pentru câ Nell era în mod clar pariu mată.

- Muzica mea c în noapte, citi Strânge cu voce tare. La fel şi a privighetorii. Frumos. Scurr, dar evocator. Şi sună mai bine decât cele cu deliciul cti noaptea.

Harriet îi aruncă lui Strânge o privire.

-Scrisorile nu sunt tocmai potrivite să fie citite în faca unei fetiţe.

El o ignoră complet.

-Deci, Harry, ai idee ce vrea misterioasa corespondentă de ta mine?

Harriet se încruntă la el.

-N*am idee, zise ea, gândindu-se ca întrebarea lui cru la fel de nepotrivită pentru urechile Eugeniei ca poezia.

-Vrea compania ta, ***papa,*** zise Eugenia,

Strânge rânji spre ea.

-Sunt de acord.

-E un poem de dragoste, continuă ea.

-Sau ceva în genul ăsta, fii Strânge de acord.

-Cred că vrea să te întâlnească noaptea, insistă Eugenia.

- Ei bine, zise Harriet veselă, presupun ci vn trebui si aştepţi pană când poezia va fi completă ca să **descoperi** exact solicitările poetesei,

Seanţă with
CamScanner

Dragoste, zise Eugenia plat. Guvernanta mea a tbst îndrăgostită de *papa* mult timp până când a renunţa^El nit e uşor de prim, Vrei *sâ* vezi calc ıı fele pe tare le-am tăcut nscarsl, Harryî Am stiir până fi «ir te rflrziu şi mUnn calculat mate unghiurile pentru acoperişul casei păpuşilor.
**-Cât do riiniui Inrrcivî Harrict Trai mc să se gândească.
-Eşti jenant» risc Strânge, Parcă aud pe mama ta vorbind de fieca re daţii când deschizi gura. S-ar putea să tic imposibil să te fac bărbat^ Hiury, dacă nu te superi că spun. Eugenia e capabilă să aibă grijă de ca însăşi.
-Mi*ar plăcea să îţi văd calculele, îi spuse Hairy Eugeniei, ignora ndu-L
El era prost să o lase pe fiica lui de opt ani sâ stea trează ¡urnă ta re de noapte ca să faca tot soiul de calcule, dar asta măcar explica straniile cearcăne cenuşii de sub ochii Eugeniei, Axata aproape bolnavă.
Eugenia se întinse şi o apucă de mână şi, deşi Harrict tânjea după o baie şi un pui de somn, se lăsa tra^ să dincolo de bariera servitorului Sn aripa încuiată a casei.
-Cine mal locuieşte atei în afară de tine? întrebă ea,
-Nimeni, zise Eugenia destul de impasibilă. Adică este mereu o cameristă cu mine, desigur. Lui papa îi place sa mă ştie în siguranţa, asa că e mereu un servitor de pază.
Dar, când ajunseră în camera ei, aceasta ern goală.
-Unde e camerista ta? întrebă Harrict privind în jur.
Focul era des ui 1 de mic.
-Trebuie să fi coborât im pic, zise Eugenia. Guverna nra mea va fi probabil aici imediat. E îndrăgostită de unul dintre servitori, aţa că ştiu mereu unde e.**
- Şi unde anume e?
**-SărutSmlu-l pe servilor, desigur, zise Eugenia. Se săruta în dulapul de cuţlre de la etajul doi.
-Şl cum Dumnezeu ştii tu asra?**
- Ea **mi-a** ispus.
Har net aprobă din cap.
Eloísa lames
Apoi sc lăsă pc vine şi îşi înăbuşi un geamăt tlin pricina muşchilor îndureraţi şi îi permise Eugeniei să îi arate unghiurile fiecărui perete şi ale acoperişului pe casa ei de păpuşi cu trei etaje.
- l-ai demonstrat unghiurile astea tatălui tău? întrebă ea.
- Paji«? Nu, papa a făcut planurile pentru căsuţa mea, aşa că el cunoaşte unghiurile.
-Ai calculat unghiurile pentru că il va face pe el fericit?
Eugenia se uită la ea cu privirea senină şi surprinsă a copilăriei.
- De ce l-ar face pe el fericit? Mă face pe mine tericiră.
Harriet fu pusă la punct şi începu să ridice mobila

Scanned with CamScanner

răsturnată într-o direcţie sau alta în casa de păpuşi.
-Tu ai pisică? întrebă Eugenia şi se aşeză lângă ea.
-Am un câine, zise Harriet. Un cocker spaniei bătrân şî caraghios pe care îl cheamă Dna Custard. Tu ai un animăluţ?
Eugenia clătină din cap.
-Nu ştiu prea multe despre animale.
-Nu sunt prea multe de ştiut. Le dai de mâncare, iar ele te iubesc.
- Dar au nevoie să alerge pe afară. Iar eu sunt adesea la mine în cameră. Nu ar fi drept.
-Dar trebuie să ieşi şi tu afară, nu-i aşa? Un câine ar fi fericit să fie în casă cu tine şi apoi să iasă afară la plimbare.
Eugenia se încruntă spre căsuţa ei de păpuşi.
- Nu aş vrea un animal închis în camera mea. Ar putea să mă urască.
-Sigur că nu te-ar urî! Dacă spánielül meu, Dna Gusta rd, ar fi aici, ai vedea cât de mult i-ar plăcea. S-ar face ghem în faţa focului şi ar fi fericit.

- De fapt, cred că i-ar fi frig. O să mai pvin lemne pc foc, zise Eugenia şi se ridică.
^Aşteaptă o clipă, zise Harriet şi se grăbi după ca. Doar nu ni de gănd să faci singură astn?
Eugenia îi aruncă o privire demnă de milă.
-Sigur că da, Harry, Doar ştii cum **să** alimentezi **un foc$_{T}$ nu-i nşnî**
- **Las asta în sarcina serviturilur, îise ea ferm. Şi nici tu nu ar trebui să o faci. Dacă sare o scânteie pe fustele tale?**
-Nu sare niciodată, răspunse Eugenia. Sunt foarte atentă.
Şi$_{l}$ înainte ca Harriet si o poată opri, ea ridică un mic buştean şi îl aruncă tn flăcări.
O erupţie mare de scântei se răspândi în aer şi urcă în sus pc coş.
-Îmi place când se întâmplă asta, zise ea. Este aşa de frumoşi
- **O să vorbesc cu tatăl tâUj zise Harriet ferm, trăgănd de şnurul de la clopoţel- Unde sunt guvernanta si camerista ta? Dacă are loc un incendiu în camera asta$_{}$ Eugenia?**
-Chiar vorbeşti ca o mamă! zise Eugenia şi chicoti fapfit nu se îngrijorează niciodată de a$a ceva. *Aş* **fugi din carneră$_{t}$ desigur.**
- Dar holul e încuiat, zise Harriet. Mai e altă ieşire?
-Asta e singura ieşire, dar servitorul e mereu aici.
Sau vrei &ă spui un pasaj secret? făcu Eugenia şi faţa ' se lumină. Nu nvam gândit niciodată ta asta, îucepn pe dară sâ se plimbe prin cameră, cercetând uitându-se la lambriuri. în fine, adăugii ea trăgând de uu bucon sculptat de pe

Scanned with CamScaniier

şemineul foarte elaborat, am un plan de scăpare în cai că am nevoie.
-Caret?
Eugenia arătă spre fereastră. ₚ " tes pe fereastra aîa, Acolo e un stejar uriaş şi sunt ^mn Că pot ajbeirt pe el fără nici o problem«.
Eiatea Jawcs
Harriet se uită pe fereastră. Stejarul era la aproape un metru distanţă şi nici măcar ea nu era sigură că purea să sară în el.
-Pari neliniştit, zise Eugenia şi renunţi la căutarea unei uşi secrete. Mai povesteşte-mi, te rog, despre Dna Custani. E un nume ciudat pentru vin câine mascul.
Aşa că Harriet îi povesti.

capitolul 17

în care Harriet este şocată
Cina din seara aceea fu formală- Spre surprinderea lui Harriet, descoperi că era aşezată spre capul mesei cu isidorc Între ea şi Strânge. Kitty era în stânga lui Harriet.
- Cum te simţi? întrebă Kitty şoptit cu un zâmbet vag. Ai avut o zi bună? Noi am exersat reprezentaţia. O si cântam madrigaluri pentru un episcop,
-Madrigaluri pentru un episcop? zise Harriet şi îşi întinse şervetul în poală.
Kitty începu să chicotească nebuneşte, aşa de tare încât nu mai putu vorbi.
Aveau ceva hainele bărbăteşti cu care era îmbrăcată, găsi Harriet. O făceau să fie mai puţin răbdătoare.
-Vrea să fim îmbrăcate în îngeri, reuşi Kitty în sfârşit să spună.
-îngeri care cântă pentru un episcop. Presupun că are sens,
- Dar aşteaptă să ne vezi costumele! zise Kitty. Trebuie să fie foarte cald în rai, dacă mă înţelegi.
îi oferi lui Harriet un zâmbet răutăcios exersat.
Harriet îi zâmbi la rândul ei destul de rigid.
- Aveţi şi aripi?
HO-Da, unele foarte frumoase, făcute din pene adevărate. Lord Strânge are o secretară **franţuzoaică -** ea ne-a ajutat cu costumele. Aripile sunt aşa de n^i **şi de frumoase! La un moment dar, lc dăm jns şi chiar ue în tindem pc ele**
-Vă întinderi* întrebă Ha met,
Kitty se aplecă mai mutt spre esu
-Aş putea să îţi otlr o repetiţie privată, Harryţ dacă doreşti. N-aş putea să cant un madrigal filră alte trei din- rre noiT dar aş putea să îţi cănr alt cântic de dragoste.
-Ai ¿pus repetiţie? zise Strânge din capul mesei, Vbrbeari despre reprezentaţia cu îngerii? Mi-ar plăcea să văd asta.
Ea îi oferi instantaneu acelaşi zămbet cu gtopiţc pc carc tocmai *ii* oferise tui Harriet,

Scanned with CamScanner

-M*as bucura să vă includ, miJord.
-Isîdore, zise S minge ţi se întoarse spre ea cu o ar îngere a braputui, ai fi interesata de un concert privat dat de un înger?
-Desigur, lise Isidore, dar Harriet îşi dădea seama din glasul cl că i\u îi plăcea îdcca.
-Mă tem că am deja un angajament după cină, zise Harriet iute.
-Chiaraşa? făcu Strânge şi se uiră ta ea pe sub pleoape. Oare cu cine ar putea să fie?
El se uită în lungul mesei la care se înşirau oameni mai mult frumoşi decât nobili.
-Pbate cu Nell?
Harriet ii oferi un zâmbet rece.
- După cum spuneai, sunt aşa de mulfi oameni în casa asta, că e dificil de enumerat toate cunoştinţele,
-Atunci după întâlnirea ta, aise el blănd. Eu oricum taă culc târciu şi pariez că la fel *şi* Kitty, Să spunem la ora 11?
Băi atu i de la grajduri îi aptisese că avea să înveţe să "»eargă la Crap, Şi să incalcce. Căr de mult poate să dureze?
-Sunt sigura că lui Kitty nu i-ar plăcea ssi stea treazil de răzziu, îise Harriet, Pare că a avut o zi de exerciţii Cositoare.
Eloiw James
-Oh, nu c obositor! zise Kitty chicotind. Mi-am petrecut cea mai mare parte din zi stând întinsă pe spate.
Linia dintre sprâncenele lui tsidore se adânci.
-Mă tem că nu pot să particip la ora aceea, zise ea destul de politicos. Sunt chiar epuizară.
- Ce păcat! rosti Strânge.
Se opri să se uite la Harriet şi îi aruncă lui Isidore un zâmbet generos.
- Nu va fi nici pe jumătate la fel de distractiv fără tine.
Şocată, Harriet brusc înţelese ceva. Dacă Strânge i-ar fi aruncat vreodată un asemenea zâmbet, ea s-ar fi pierdut cu firea. Ba chiar s-ar fi putut ruga de el să o ia în patul lui.
- Ora 11, zise Kitty. Aţi dori mai mulţi îngeri sau doar pe mine?
Se uită lacomă la Strânge, Sunt sigură că poate veni oricare dintre Graţii ar fi disponibilă pentru o reprezentaţie în seara asta, Lord Strânge. Ca să cântăm madrigaluri, e nevoie de trei»
-Cred că vom avea nevoie doar de tine în seara asta, zise Strânge relaxat.
Kitty izbucni în chicoteli.
Lui Harriet îi trecu un gând prin minte. La ce se putea gândi Kitty. Rămase cu gura căscată, iar în acelaşi moment, degetele lui Isidore se înfipseră în braţul ei.

Scanned with CamScaniier

-Trebuie să vorbesc cu tine. Pe dară! şuieră ea.
Strânge se ridică, dând semnalul de retragere de la masă. Se opri doar un moment.
-Oaspeţii mă aşteaptă, iar tu, domnule Cope, ai o înrălnire.... Să spunem la ora 11 în biblioteca? Domnul Povy re poare îndruma.
Fără să aştepte un răspuns se îndepărtă.
Strânsoarea lui Isidore se înteţi,
- Harriet!
142
Harriet se întoarse spre Kitty, vrând să spună ceva. Dar în ochii lui Kitty erau o încântare profundă şi bucurie care îi opriră vorbele în gat

Scanned with
CamScanner

.Kitty era c;\t se poate de incfmtatâ Je imaginea dom- ni lin i Cape»

a ltii Lord Strânseşi n irmri în^er *suYtíur*.

Hiirríet înghiţi în sec.

-Ora 11! făcu Kítcy pleca.

Isidore o tárt **pe** Harriet **íntro parte ¡a încăperii.**

-Ai idee ce plănuiesc Kitty să facă Tu seara asta, Hartietí Ai?

-Tocmai roi-am dat scama, zîsc Harriet, panica fíi- când-o să ameţească. N-aveam. idee.

-Trebuie să stai în camera ta$_t$ declară Isidore, Mai bine dormí cn mine în caz că Strânge intră iar în dormitorul tău. Ea se uită în jur$_t$ dar aproape roată lumea plecase deja- Harriet, asta e o casă desfrânată! Oamenii ăştia iac,,, fac IncrurL, Harriet nu se abţinu să nu radă*

-Isidore, dar ştiai asta. De ce crezi că Jemma a spus ca nu va veni aici, deşi ea a găzduir tor felul de petreceri şocante la Paris? Petrecerile organ iiate de ea la Paris generau scandaluri pentru că mai apărea careva într-un costum mai dcochcat sau peutrn că o femeie măritată se afişa cu soţul altcuiva. Reputaţia lui Strânge şi a petrecerilor sa le e la o scară complet diferiră.

-Nu mi^am dat .seama de realitatea situaţiei. Mă face să mă simt murdară chiar şi presen ţa mea aici. Unde e Villiers? Am crezut că trebuia să ne protejeze- Harriet, ce ai de gând să faci?

Isidore vorbea cu ochii mari şi cu expresie alarmată,

- Ei bine, nu o să mă dedau la giugiuleli cu un în- fier, lise Harriet pe un ton practic. Nn trebuie aă-ţi faci tírijí în privinţa asta. O să mă gândesc la ceva. Poate că o să spun că mi-e râit şi o a¿W las pe Strânge şi pe Kitty singuri.

-Dleahl făcu Isidore- Nu-mi mal place deloc, Har r ier. Mu-mi place aici. Doi bilrbaţt ?î o femeie!

Ea se cutremură,

-Până acum am fost plictisită pflnă la **lacrimi cu virane pe jumătate dezbrăcate şî invitaţii la madrigiduri**

cântate de îngeri. Găsesc obositoare alăturarea dintre cultură şi nuditate. Dar tu te distrezi cu Strânge, nu-i aşa?

- Nu are legătură cu Strânge, zise Harriet, deşi ştia ca minţea. Era vorba de Strânge. Jumătate din plăcerea ei, poare mai mult, venea din timpul petrecut cu el, din duelul cu săbiile, duelul de vorbe. Sigur, nu era vorba de atracţie adevărată. Plăcerea venea din faptul că era aşa de scandalos să tânjească după un bărbat care nici măcar nu se gândea la ea ca la o femeie!

Scanned with CamScanner

Asta nu însemna că s-ar fi gândit măcar sâ se ducă în bibliotecă să-i întâlnească pe Strânge şi pe Kîtty. Nici măcar ca să-l vadă pe Strânge dezbrăcat.
-Motivul e ca mă distrez aşa de bine în haine bărbăteşti! îi spuse ea lui Isidore. Nu m-am simţit niciodată aşa de liberă.
- Nu vreau să fiu aşa de liberă, zise Isidore. Devîn din clipă în clipă tot mai conservatoare.
-Potsâ-ţi împrumut pantalonii met, îi sugera Harriet şi adăugă: Am uitat de întâlnirea mea!
-Ce întâlnire? exclamă Isidore. Doar nu cu altă femeie?
-E la grajduri, zise Harriet. Un băiat foarte drăguţ de la grajduri o să mă înveţe cum să încalec. Nu de alta, dar tot am tendinţa să cad în partea cealaltă.
Isidore îşi dădu ochit peste cap.
- Eu mă duc la culcare. Cred că aş putea să anunţ mâine un caz de urticarie infecţioasă. Orice ca să ţin Graţiile departe de dormitorul meu. Şi pe Strânge. Cu siguranţă, nu vreau sâ mai dea buzna când sunt în cămaşă de noapte. Abia dacă apucasem să-mi perii pârul.
Harriet o privi cum urca scările, gândindu-se cât d^ mult i-ar fi plăcut ca Strânge să vină în dormitorul ei dacă ar fi ştiut că era femeie.
Nu i-ar fi păsat că avea părul nepieptănat. Ea doar-

îşi alungă gândurile. Era o prostie.

capitolul 18

Şocul lui Harriet, partea a doua

Douft minute mai târziu, intra în grajdul cald. Mirosea a cai curaţi, a piek şi a balegar, Caii scoaseră capetele din staule şi nechezata după un motcov.
-Buna seara, Nick! ziae ea când băiatul apăru din ca- pătitl grajdului. E foarte amabil din partea ta. Trebuie sâ fii epuizat dup3 o zi de mutică,
- **E fapta mea buna pe ziua de azi, domnişoară! zise el. Mama nu m-ar ierra daca v-aş l&sa să fiţi descoperită.**
Eî ezita-
Harriet ii zâmbi.
- **Vrei probabil să mi avertizezi cu privite la stabilimentul lui Lord Strânge.**
-Toată lumea poace să-şi dea seama, domnişoara, i* bucni el, că nu sunteţi genul de femeie care $tă În casa asta, Nu e un loc pentru dumneavoastră.
-Sunt văduvii, zise ea. Îţi garantez ca nu sunt şocată, Nick!
-Măritată e una, zise el încăpăţânat, dar dumneavoastră sunteţi o lady, iar o lady nu arc ce căuta aici.
Ea nu se putu abţine sâ nu zâmbească auzind asta. Ştia foarte bine că Isidore ar fi fost de acord cu el.

Scanned with
CamScanner

-îți promitea nu voi sta un minut mai mult dacă îmi e descoperită deghizarea* zise ea. Asta re face să te simţi mai bine? Apoi se aplecă sS îl sărute pe obraz pentru că era..*
Dnr **orice** gând **avea ii zburii din minre cilnd** uşa **din ca pat se deschise, liteand să intre im vârtej de vânt şi de zăpadă. Ea sări înapoi.**

ScannKl wrth camScanner

Strânge ritmase în u$a a clipa, apoi inamtfl, trântind ^a în urma lui, îşi dădu jos mânuşile una câte una, cu ° precizie tăcută care trăda la fel de muică ameninţare ca urletul unui tigru.-Ruitâ seara, :ise l lari iet, Ani ercxiit eA egri oaspeţii, mi lord,

- Avvani o bănuială că ar trebui să te păzesc, zise el.

Se întoarse să se uite la tânărul Nirk,

-Plencâ în camera ni, băietei

Ntck ezitil, aruncându-i lui Narriet o privire îngrijorată*

Ea scoase la iveală o monedă pc care o pusese deoparte pentru el

-Sunt foarte recunoscător pentru lecţiile tale, Nick. Mulţumesc. Ne vedem mâine cu siguranţă,

- Dar o zise el şi se opri.

în mod evident avea nevoie de slujba asta, tlar ea văzu cum cavalerismul şi teroarea se luptau pe chipul lui.

- Pleacă! făcu Strânge,

Ceva din tonul lui plat îl făcu pe băiat să se întoarcă şi să fugă, Harriet se întoarse sâ-I înfrunte pc Strânge. El fusese iritabil cu ea şi altă dată, dar acum în ochii lui sclipea furie adevăr ara. îşi plesni mănuşile în palmă şi zgomotul sună ca un foc de armă,

- Pot să te ajut cu ceva? întrebă Harriet.

-Ştii ceva, credeam că e invers, zise el. Am crezut că ar trebui să am grijă de tine, să mă asigur cil nu eşti fermecat de vreun ticălos care pluteşte uneori prin casa asta. Dar nu mkim dat seama că ai fi un prădător.

Harrier clipi spre el.

- P ni dă cor/ Nu şriu despre ce vorbeşti. Dar mă supără insuka, mi lord,

-Te supără, pufni el. Te găsesc snrutându-l pe băiatul de la grajduri, un băiat bun, şi dfmdiH bani, iar tu re superi?

Ea se încrunta la el

-El mă ajuta...

-Genul acesta de ajutor nu e permis în casa nw»» zise d vocea lui fiind la fel de rece ca un cuţit îngheţat- Niciodată! În nici o situaţie. Înţelegi?

-Hu...

-Uu ÎlHI m este tleajuns. Mă înveleai?

Harri^t tiScu o clipă, încercând să^i dea seama daca înţelegea. Singura posibilitate care îi venea în minte era.-, Ea rămase ru gura cil scară şi .simţi **cum ochii i se mtunjesc, plini de uimire.**

-Nu aveai euim.. Nu puneai.., se bălhfii ea şocată. Bestii degenerată!

în grajd se lăsă un moment de tăcere revoltată şi din- tr-odarâ Stranie îşi dădu capul pe spate şl începu să râdă. Sunetul răsuna pânâ La bârnele din tavan, făcând caii si cmlcască urechile.

Scanned with CamScanner

-Eşti un diavol, zise Hariict şi se mişcă să treacă pe lângă el. Mintea ţi-e la fel neagră ca o latrina. Voi pleca mâine din locul acesta!
El o prinse de braţ, încsl râzând.
-Nu sunt un diavol, Harry. Nu sunt.
Ea se încruntă,
-Nimeni În afara celui mai mare ticălos nu s-ar fi putut gândi la aşa ceva.
Ea îşi trase braţul. El încă rănjea«
-E din cauza feţei tale, zise el fotă să arate nici urmă de remuşcarc.
-Faţa mea! zise ea şi simţi cum i se îuroşeac obrajii. Nu e nimic ta faţa mea care ar putea să ducă la ci asemenea concluzie. Dumneata, domnule» eşti un câine al infernului, aşa cum se spune de&pre tine, iar eu am fnar un prostea am venit aici. Vot pleca în seara asraJ
-Nu vezi, zise el *şl* **o apucă din nou de braţ, că încercam M protejez pe rănărul Nick? Tu eşti un bărbat al naibii de chipeş, Harry, Am devenit** bănuitei**r şi nu ar fr trebuii să fiu. Nu ai nici o vină pentru felul în cure** lt>ai nflscut,
-Simplul fapt că ţi-a rrecm asta prin minte...
'Sunt adult. Organizez petreceri catc uu pretuid că ᵁʳ"icaîă sau respectă refl uliţe sucietifii decente. Sigur
Ehisa James
că nvnm ¿tfndir. Printre altele, sunt tatăl unei fere adorabile, Trebuie să mă gândesc la asta.
Harriet se cutremură.
-Atunci mi-c mila de tine. Pentru că mama şi tatăl meu nu şi-au făcut niciodată griji în privinţa asta.
-Oh, dar trebuie siUşi fi făcut griji! zise Strânge. Sa nu-şi facă griji în privinţa ta? Cu frumuseţea pe care o poseit? Cu felul în care arată ochii tăi, a*a de inocenţi şi cu culoarea aia cflprui-violetă? Gura lui se ţuguie. Şi-au făcut ^riji pentru tine, tinere Harry. E spre lauda mamei tale că nu ai avut niciodată de-a face cu u asemenea urâţenie,
- Dar tu ai avut pentru că trăieşti o viaţă aşa de imorală, :ise Harriet, parcă simţind că adâncimile furiei ei începeau să se disipeze.
Doar cu un moment în urmă era pregătită să plece de pe domeniul lui, iar acum el o privea şi exista o umbră pe faţa lui sau ceva care o făcea să se simtă ciudat. Era aproape o tristeţe, dar cum era posibil?
- Probabil, zise el,
- Nu ar trebui să ai asemenea oameni în jurul tău, se răsti ea. Atunci nu ai avea nici astfel de gânduri ingrate!
-Aş avea mereu asemenea gânduri,

Scanned with CamScaniier

-Atunci iar mi-e mila de tine, zise ea, îmi cunosc toţi prietenii care îmi trec pragul. Le ştiu părţile slabe şi părţile bune. Nu trebuie să mă tem de ei,
-Nimeni nu ştie ce e în inima altui bărbat. Cel mai mare rău se ascunde adesea sub cele mai drăguţe chipuri.
Prin ochii lui trecu ceva trecu care părea sâ fie durere pura, dare! o alungă şi râsul îi luă locul,
-Trebuie să mii ierţi, tinere Harry. Chiar trebuie. Vezi tu, nu credeam c3 re cunosc. Iar furia mea era mult mai marc pentru că am crezut că am făcut o greşeală-
Harriet zâmbi, chiar dacă un pic rigid.
- ***E*** în regulă.
148Şarmul era arma lut cea mai puternică. 1:1 se **întoarse** cu ea spre casă vorbind despre nimicuri. Dar Harriet ,e simţea uşor ¡,igrefoşat;i A.ca cm D rasa ^ d pentru ea, nu locul umlc btnm* se Wa Jn mod evident ca astfel de lucruri ***m*** \ SQ hirimplc hii Nîck Trebui* să plece. Şi, mal mulr.avea săli h pe Nkk cu ea! Era foarte uşor să îi din de lucru pe domeniul ei. Avea acolo vreo şaizeci de oameni qj nici un libertin de care Nîck să se teamă.
Când intrară în casa, ca Jildu să se îndrepte spre scări, dar Strânge o opri cu mâna pe braţul ci,
- Sigur nu ai uitat de Kittyî
-Sunt sigur dk voi doi vă puteţi distra singuri, zise Harriet, deloc nepoliticoasă, Vrei sa îi transmiţi scuzele mele?
-Ca s3 te poţi duce la etaj şî sâ dai instrucţiuni aâ ţi se facă bagajele?
Ea ezită. Părea aşa de îndrăzneţ! Şi, cu toate astea, de ce su ocolească adevărul?
- Da, zise ea. Asta nu c un loc potrivit pentru mine.
El îi dădu drumul la braţ,
- Desigur, nu pot să te opresc. Vrei sâ Îţi iei la revedere de la Villiera în seara asta sau măine-dimineaţa? Mă duceam în camera lui în seara asta,
^Atunci voi veni şi eu şi îmi vui lua la revedere, zise ea. Şi îţi mulţumesc pentru ospitalitate, milord, Nu e vina ta că eu sunt mai naiv decât ai crezut. Locul meu e acasâ,
-la ţară? Locuieşti la ţară, Harry?
Ea aproba din cap.
-Am crezut că e o viată plicticoasă, dar m-am răzgândit.
-îmi doresc să te răzgândeşti Tn privinţa Uri Kitry, Cât de des poţi vedea un înger într-o reprezentaţie?
Harriet nu se osteni sil răspundă. El urcă scările alâ- furi dt: ea. Camera lui Vitliers era tapetată cu catifea albastră avea atmosfera hrxuriantă pe care Harriet îşi imagmn că
fi tegâsin» în salonul unei curtezane. Vilhers sifiren

Scanned with CamScanner

întins pe canapea na cîc lăngă foc purtând un halat din. tr-un material negru superb, brodat cu perle.
Lumina lumânărilor îi arunca umhre pe chip, pc drapajul elegant al halatului, pe catifeaua bogată de
pe pereţi. .
El puse cartea jos când îi văzu intrând.
-Slavă Domnului că v-aţi îndurat de mine! zise eL Mâ gândeam să şchiopătez până la geam şi să mă arunc în zăpadă de atăta plictiseală.
- Din păcate, vin cu veşti proaste, zise Strânge şi se aruncă într-un fotoliu. L-am insultat pe tânărul Harry aici de faţă, iar el e decis să plece din casa asta pentru că mintea mea e mai neagră decât o latrină. Am folosit bine expresia, Harry?
Ea se încruntă,
-Mai neagră decât o latrină! zise Villiers şi ochii lui afişară o expresie uşor interesată. Sunt de acord, sunt de acord. Ce Dumnezeu a inspirat o asemenea critică?
-Nu e nevoie să intrăm în detalii, zise Harriet ţeapănă,
-Am un băiat la grajduri neobişnuit de frumuşel, zise Strânge, ignorând-o. Mă tem că am asasinat caracterul protejatului tău trăgând concluzia că Harry era interesat de o relaţie intimă cu băiatul. în apărarea mea, el îl săruta. Ce novice sunt, n-am mai văzut bărbat sărutând alt bărbat decât în Franţa, desigur
- Eu sărut adesea bărbaţi, zise Villiers. îi face să se fâstâcească. Aminteşte-mi să te sărut la următoarea întâlnire, Strânge!
-Abia aştept, făcu Strânge,
- Chiar ar trebui să-l ierţi, îi spuse Villiers lui Harriet. Bărbatul locuieşte la ţară. Cum crezi că ar şti cum se comportă oamenii civilizaţi?
-Dar el a sugerat,,, zise Harriet
Villiers ridică mana.
- în ordine! Nu ne place să amintim astfel de lucruri, dragă Harry, dar asta nu le face să dispară. Strânge are
j
dreptul să aibă grijii de oamenii lui - băieţi la grajduri ţi alţii*
Dacă punea problema aşa, Hâtriet trebuia sa fie de acord.
-Lucrul corect de făcut în situaţia asta, continuă Villieîs, e ală-i spui lui Strânge că, daca face pe nebunul cu tine din nou, o săd pocneşti a|a de tare încât o să scoată artificii în loc de gaze*
-Artificii, rosti Harriet tâzând f&rft să vrea. În regulă. Artificii să fie,
-Aş vrea să te văd încercând, facu Strânge,
-Te rog să nu pleci în seara asta, adăugă Viiliets, Din păcate, am fost dărmat de călătoria asta, dar în du- pa-omiaza asta am simţit o sclipire de speranţă că aş putea să fiu în state să ies din acest cuib de catifea afurisit.
-Am crezut ca îţi place apartamentul ăsta, zise Strange.

Scanned with CamScaniier

- Incredibil de vulgar, zise Villiers, Catifea albastră* Bleahl
-învăţ aşa de multe în seara asta, zise Strânge, Dar uite altă problema pe care s-o rezolvi, Villiers. Nu cted că l&ai cunoscut pe Graţii- E o trupă foarte drăguţă de tinere femeL Dacă ţi-ar plăcea si le pictezi. cred ca ar fi disponibile. Dacă ţi-ar plăcea să îţi cânte şi să îţi danseze, se pricep şl la asta.
-Minunat! ase ViQiers, Nu sunt pregătit să fiu inspU rat, dar chiar jelesc pierderea, serios!
-în momentul asta repetă o reprezentaţie în care cârv tâ madrigal uri îmbrăcate în Îngeri, lise Strânge.
-O reprezentaţie pregătită pentru nn episcop* adăugă Harriet.
-Dumnezeule sfinte ce noroc au unii episcopii lise Villier*, Eu nu am parte niciodată de aşa ceva palpitant.
-Tocmai asta e, zise Strânge. Una dintre Oraţii, o tânără drăguţă pe nume Kitty, 6-a oferit să ne preîin*
mie şi lui **Cope o** reprezentaţie privată. Mă gândes

Scanned with CamScanner

că a vrut să i*o ofere doar lui Harry, Jar mi-am făcut
şi cu loc cu toatele, „

-C.lt de lipsit (Je politeţe, zise Villiers. Devii tot mai influenţat de traiul la ţ;iră, Strânge. Să nu faci asta nici- odată dacă vreo tânăra îmi oferă mie un spectacol privat, ai auzit? Aş fi obligat să te sfârtec. Domnişoara Kirty a fost de acord să apară în faţa amândurora? Ce tânăr* întreprinzătoare!

- Exact, zise Strânge. Acum mă gândesc că poate tânărul Harry nu e pregătit pentru aspectele mai exuberante din spectacolul lui Kirty.

-Când eşti la Roma, faci ce fac romanii, zise Villiers vesel.

Harriet clipi spre el. Nu putea să sugereze ca ea...

-Cum în Roman, esit *as* ii Romani, repetă Strânge, probabil în latină. Şi apoi se întoarse şi spuse tot în latină: Cu toate astea, ce şoc pentru tânăra Kitty să salute cu bucurie doi bărbaţi şi apoi să descopere, poate, ceva complet neaşteptat!

Harriet se panică. Nu înţelegea nici un cuvânt în latină aşa cum ar fi trebuit să facă un tânăr gentleman. Toţi gentlemenii înţelegeau latină, { Villiers interveni agil în conversaţie, tot în latină:

- Indiferent de gen, nici o tânără persoană aflată sub protecţia mea nu ar trebui să fie şocată de spectacolul unui înger cu un bărbat, altfel mă voi simţi ofensat.

Indiferent ce însemna ce spusese Villiers - vorbise tot în latină păru să-i închidă gura lui Strânge. El aprobă tăios din cap,

în ochii lui era o lumină stranie, sălbatică, iar Harriet se simţi un pic agitată, dar măcar nu mai continuă sil vorbească în latină sau să se aştepte ca ea să spună ceva ca răspuns.

Harriet îi aruncă lui Villiers o privire iute. Nu îndrăznea să pară rugătoare în faţa lui Strânge, dar în mod evident trebuia să o evite pe Kitty cumva. Cu siguranţă, ceea ce aveau Kitty şi Strânge în minte - orice

-Tocmai kun Miii« prldenuku Stninge ca îmi duruse, Mwn? Harry, sil Jcvil bărbat, îi spuse Vili icra - A$a ai l-ăcut, îusc Strâng Du, a_5a ni făcut -Lu roate ascosu. -Exact, ftai Strânge. Iţî iambi ră unui altuia, Pielei lui Vili ie rs era asa de alba încât părea albâs- miie. Unii Uit fi numit descompus de slab şi, cu toate astea, faptul că pierduse dia greutate îi sublinia masculinitatea. Arăta ca un leu sălbatic, închis temporar în cuşcă si înfometat, dar În continuare profund periculos, Sălbatic ín esenţa lui

Srrange era complet diferit - zvelt, dar musculos. Arăta ca o persoană care trecuse prin iad - sau priritr-o cantitate foarte mare de coniac - şi ieşise de acolo mai înţelept, mai dur şi cu simţul umorului intact.

Scannedwith
CamScanner

Liniile sardonice dir\ jurul gurii se adânceau de ficca- re dată când o priveaj iar ea ştiu în sfârşit catc era eraofia pe care o vedea la el: râsul,

Ea murea de curiozitate să ştie ce îşi spuseseră în latină unul altuia şi, cu toate astea, nu putea întreba.

-Ei bine, Harry, îisc VLlliers. Ai vrea să te descurci singur cu tânăra Kifcty?

O provoca. Vedea în ochii lui sclipirea de încântare penrru fiţptul că o punea **într**-o situaţie neplăcută.

Villicrs li spusese că bărbaţii erau foarre direcţi şi foloseau cuvinte **antflo**-saxone. Oare preacurvie era un cuvânt angltvssutonî Era singurul care îi venea în minte şi suna prea pedant.

Ea ridică bütbta,

-Mă bucur să mă întâlnesc cu Klrty, zise ea. În pnvaL ^ întoarse spre Strâng cu un gesr de deferenţi Vi roe ma iertări, milord.

-Nu facc ntmic, zise Stranie prompt, cu ncwaţi tîx|ire* sie stranie râzăr^rc din «hi. Cred efl w ^ domu^ara

Eloisa ¡antes

Kîtty vil veţi distra de minune în privat, iar eu aş fi în plus.

- Exact, zise Harrlet.
- N-aş putea să privesc? întrebă el. Am o cameră cu o gaură pentru privit.

Ea clipi, dar în vocea lui se simţea amuzamentul. Ea începea să-şî dea seama când era serios şi când se amuza.

- încetează să te foloseşti de pupilul meu, zise Villiers cu o voce mult mai obosită în urmă cu un minut. Ziua în care ai avea nevoie să găseşti plăcerea privindin pe alţii dându-se în spectacol va reprezenta ultima mea vizită aici, Strânge!

El răse.

- Nu se ştie niciodată. Aş putea să îi şoptesc încurajări tânărului Harry prin perdea.

-Unele lucruri sunt instinctive, zise Villiers, murmurând deja cuvintele, Harriet se ridică.

-Ar fi nepoliticos sa o las pe Kitty să aştepte, milord. Unde aţi stabilit întâlnirea? -Am crezut că o să-mi spui Jem. -Am auzit bine că întâlnirea e în bibliotecă? Dacâ mâ iertaţi, mă voi duce la ea.

Evident, sunt nerăbdător.

- Evident, rosti Strânge tărăgănat. Ce bărbat nu ar fi? Kîtty e aşa de voluptuoasâ, luxuriantă, şarmantă în toate privinţele. Îţi doresc o seară minunată!

capitolul 19

în compania îngerilor

15-1

Scanned with CamScanner

Costumul de înger al lui Kitty era croit din câteva bucăţi de material si o pereche de aripi din pene. D^ ingeni arătau aşa, bărbaţii aveau să găsească raiul un l<* foarte inter^imMarnei simţi di **mî** dcprimâ. 11■ mod evident, rrchitm

iţr dezvăluie sexul ca sa soi pe de uara aceea ft râ sâ se deahrace. Şi nu era pregătita sA het asta. îi pljc^i a fie hlrbar, sfi mănânce fripturii hi micul dejun, vii i spună s;i bumbăceascâ pe cineva p;inn când scotea nrrificii prin fund.

Nu voia sâ ducă acasă şi sâ poarte conversaţii docile cu vicarul Nu voia sâ se mai urce pe şaua laterală şi să se plimbe încet pe câmp înainte să înceapă sa **Q** dnară şoldul din cauza şeii.

În mod clar nu voia să petreacă două ore privindu-se morocănoasă în oglindă Tn timp ce camerista ei Ti aranja pârul întt'**o** coafura ca o corabie cu toate pânzele în vânt.

Ea închise uşa În urma ei, dar, înainte sâ poată spune ceva, Kitty zbură prin încăpere, izbucnind în chicoteli. Harriet se încorda o clipă» crezând că avea sâ fie sărutată, dar Kitty dorea doar să ii desfacă nodul de la lavalieră.

-Mă tem că Lord Strânge nu poate veni, zise Harrier ţinându-şi destul de disperată lavaliera.

Kirry alerga pe lângă Harriet şi întoarse cheia în uşă, chicotind tor timpul.

-Oh, Dumnezeule! zise Harriet încet, doar pentru ea.

Apoi Kitty se întoarse şi se postă dinaintea ei.

- Harry, zise ea, ştiu cum te simţi.

Harriet simţea doar panică purn, dar Kirry părea >3 sugereze o emoţie mai plăcură, -Ştii?

Ea aprobă din cap.

- E>ri un pic speriat- Toată lumfli are o primă datâ. Şî, desigur, pentru un bărbat e mai dificil având în vedere tf trebuie să performeae. Dar eu sunr...

Trebuia să o spună,

-Eu nu sunt... începu Harrier.

TXir Kirry chicoti din nou.

*f'bfai Imite**

- Nu-mi spune că nu e prima dară pentru tine, I fnrry. pentru cil lui **FIŞ** vrea **SĂ** re fac mincinos **AŞA** de devreme în prietenia noastră.

-Mincinos? reperă Harrietîncet,

Kitty avea o expresie care o Tăcea pe Harriet să vrea să fugă în lume, aşa că trase aer în piept şi se încorda.

Adio pantaloni, adio partide sălbatice de călărie dimineaţă, adio scrimă!

- Eu nu sunt bărbat, zise ea foarte clar,

Scanned with camScanner

- Ei bine, nu încă, chiţăi Kitty.

Ea se întinse după mâna lui Harriet, dar aceasta făcu un pas în spate.

7 Chiar spun adevărul. Nu sunt bărbat.

în încăpere se lăsă un moment de tăcere. Harriet putea au:i bătăile jenate ale inimii ei, care erau aproape sincronizate cu pendula mare de pe perete,

-Nu eşti bărbat? întrebă Kitty. Serios?

Harriet clătină din cap,

-Nu.

- Dar cum s-a întâmplat? întrebă Kitty. A fost un acci- denrdin copilărie? Sau... ceva mai rău?

Harriet clipi şi apoi îşi dâdu seama dinrr-odată că îi fusese oferită scuza perfectă.

-Accident în copilărie, zise ea întristată. Nu nvam putut convinge să îţi spun, pentru că te găsesc aşa de frumoasă!

-Oh.,, suspină Kitty. Bietul de tine! Ochii ci îşi V^v dură din expresia încântară şt luminoasă pe care o avea» şi începură să lucească plini de simpatie. Trebuie să H fost foarte jenant pentru tine să îmi spui. Sitfur, nu vrei sâ ştie nimeni despre asta. Ea făcu ochii mari. Nu e de mirare că nu at vrut ca Lord Strânge să ni se alăture!

Harriet oftă din rărunchi,

-Nici nu-ţi dai seama!

156

- Exist;! un eunuc în compania QueenV Revels, o informă Kitty. El Cântă toate partiturile Înalte. Nu U«[1] cunoscut niciodată, dar toată lumea spune că are o vi** mimui;^. Ştii, totul iîiv sens unmi. Vocea M e ftiijMr'

¡iubire

-Nn s-a sdiimlw mk'lotlntsî, admise Harritl.

-Presupun cft nu sc purta, Pot aii fi ie ava.' ii>rrrrb;i KttKY enioţiorviiiA, dar bhu[i]voitoart\

-Nu poate sîl facă nimeni ulinic. \l turul imrv umilitor,

Preţ de o ciîpft, I larrier nvsu c;1 mersese jm-;r litfparie, Jar, desigur, Kitty eru obişnuita cu persoane caredrama- ţisin ţi nici maciir mi cti pi.

-O si bem ceva, zise ea şi o bătu pe Harrrct pe umiln Frantly-ul e do mare ajutor cilnd e vorba de umilinţe. O dată, când am dat probă pentru a rnrta în corul Teatrului Drury Lane, managerul m-a întrebat dacă pot să joc tohil unei maimuţe, Voia o audiţie privat!

-Ce naiba voia si spună cu asra?

-Să rostogolesc pe jos, să fac tumbe într-un fd de performanţă sportivii. Se duse fa masa cu băuturi şi tu mă dau ii pahare

Scanned with CamScanner

zdravene cu bmndy pe care le aduse apoi cu ea. Uite, Harryj în sănătatea ta. Nu ser ştie niciodată, Poate că, daca mat creşti, o să-ţ] recapeţi capacitatea. Toata lumea îşi poate da seama că. ai un pachet frumos acolo. Păcat ca nu furiqioneaîă,
~Da> nu-i aşa? zise Harriet, mulţumind în gând pentru şoseta de lână ascunsă în pantaloni care forma *pachziitl*
Se aşezară pe canapea.
-Deci managerul voia să fii gimnastă?
-Audiţie privării, zise Kitty. FM haine.
Harriet se înccS.
-Tumbe pe scenă iar şi tar, de jur Împrejur, Mi-a oferit desrui bani pentru asta, dar eu nu fac aţa ceva$_f$ Iţji ţuguk- buzele, Pbţi să iii desenat pentru propria plîlctv rtj dacă înţelegi ar vreau să «pun. Şi apoi exisiă desfrA- nane pură, aţa tnini :ir.spune mama,
Harrict mai bfUr un pic.
i ss ***Eîotsa ¡twws***
Asta cm în mod ciur cea mai interesantă perioadă din viaţa ei. Nu se putea face comparaţie cu conversaţiile bombastice pe care le purta în genera fa câte un bal.
-Mama ta trăieşte?se interesă ea.
- Desigur liste una dintre dansatoarele principale din trupa Prinţului George în Brijshton. Ea întotdeauna mi-a stabilit regulile. Dacă mai dau câte un spectacol privat din când în când, e doar pentru plăcerea mea. Dacă taci aşa ceva pentru bani, devii dur si amar.
- De ce? întrebă Harriet curioasă.
-Chiar eşti toarte tânăr, nu-i aşa? În primul rând, pentru că probabil te alegi cu vreo boală şi apoi te uiţi în urmă şi regreţi că te-ai îmbolnăvit pentru 12 pence. Sau oricare ar fi fost suma primită.
- Dar boala nu poate să treacă? întrebă Harriet.
-Nu se întâmplă.
- De ce nu?
-Pentru că nu e genul ăla de lucru, zise Kirty destul de misterios. Şi dacă începi să faci lucruri pentru bani, ei bine, atunci nu te mat distrezi, nu-i aşa?
- Presupun că nu, făcu Harriet,
Ea începea să creadă că orice făcuseră ea şi Benjamin în dormitorul lui avea prea puţin de-a face cu ideea lui Kirty de distracţie.
- Nici nu ar trebui să vorbesc cu tine despre aşa ceva, făcu Kirty, părând şocată. Mai ales că ru nu poţi să primeşti plăcere, îmi cer scuze.
- E în regulă, zise Harriet. Aş vrea să ştiu, chiar daci nu pot să particip,
-Asta e chiar mai trist, zise Kitty şi ochii îi **deveniri** umezi.
- Deci, zise Harriet iute, o să te măriţi într-o bună :i?
-Am avut trei cereri în căsătorie, zise Kitty. Bănuiesc

Scanned with CamScaniier

Djicmj *wpjH*

că o s-o accept pe următoarea, întotdeauna mi-a plăcut numărul patru*

Scanned with CamScanner

Era ceva în raţionamentul lui Kitty care o ameţi pe Harriet.-Dar dacă nu îl placi pe al patrulea?
-îmi plac cei mai mulţi oameni, zise Kitty veselii. Ci- nevii ca tine ar fi perfect. Doar că,., zise, apoi jiicu o pauză plină de tact,
-Da$_t$ zise Harriet şi îşi termină paharul de hrandy. înţeleg exact ce vtei să spu 1.
După un al doilea pahar de btandy, Hîirriet îşi dădu pcruca jos şi îşi slăbi nodul la lavaliera,.
Apoi Kitty luă Lavaliera şi îi arătă o modalitate inte* resartfâ de a lega pe cineva de stâlpul parului - sau de oricare alt loc Util, îi explica ea serioasă folosind doar o încheietură şi lavaliera.
Kitty nu tolera prea bine al treilea patar dc brartdy, deşi insistâ sâ îl bea. Se îmbujora şi era destul de greu de înţeles ce spunea intre rafale de chicoteli,
- Haide, zise Harriet şi o aâltâ pe Kitty în picioare. Trebuie să găsim ceva de mâncare.
-Putem să sunăm după majordom. Poţi să tragi clopoţelul şi **orice** - Kitty îşi flutură sălbatic braţul - îţi va fi adus. Nici nu-ţi imaginezi ce am cerut toate în primele două iile aici. Am cerut şampanie la micul dejun!
-Şi vis-a adus?
-DesigUT, zise Kitty şi se lăsă într-o parte. Poare ca ar trebui să mănânc ceva. Am fost aşa de entuziasmată cu privire la seara asta încât n-am mâncat cine ştie ce la cină.
Hatriet o conduse spre uşă.
Odată ajunse pc coridor, Kitty îşi aminti ca intenţiona să se mărite cu următorul barbar care avea să o ceată şi începu să speculeze cu privire la vârsta lui. Şi ditnensiu* nea membrului său.
Harriet îşi drese glasul. Cu siguranţă învăţa foarte multe în seara aceea, pentru că până atunci mi^i pusese ° asemenea întrebare.
Dar se simţea în acclaşi timp un Pic ameţiţii.
Povy se uită o dată la ele şi apoi n luă pe Kîtty sub braţul lui.
El plesni din degete către un servi cor.

-Cheamă-l pe Lord Strânge!
-OK, nu e nevoie! Nu trebuie, protesta Harriet.
- Excelenţa Sa vrea să fie informat despre toate evenimentele, îi se Povy, **înaintând** uşor pe coridor cu **Kitty,** de parcă o tânără femeie beată şi îmbrăcata ca un înţer făcea parte dintr-o ii de muncă.
Ceea ce probabil aşa era, îşi dădu seama Harriet.
- Haide, Harry! strigă Kitty după ea.
Harriet îi urmă fârâ prea mare tragere de inimă Tn salon.
-Strânge vine aici, da? zise Kitty şi-l ţintui pe Povy cu privirea.
-Chiar n*aş putea spune, domnişoară. Ar putea să vină dacă e liber,

Scanned with camScanner

-Mă aştept să mă ceară de soţie şi cred ca o să accept. Asta doar dacă nu vrei să mă ceri tu, Harry.
Ea părea sâ fi uitat motivul întemeiat pentru care Harry - sau Harriet - nu se putea căsători.
Gândul care îi trecu lui Harriet prin minte era absolut surprinzător şi sălbatic de violent. Ea îl alungă. Nu era treaba ei pe cine cerea Jem Strânge de nevastă. Deşi probabil nu ar fi cerut-o niciodată pe Kitty, aşa cum nu ar fi cerut-o nici pe ea.
- Dacă vrei sâ mâ ierţi, no să te cer de soţie de data asta, îi spuse ea lui Kitty.
Povy o depuse pe Kitty pe un scaun.
-Oua fierbinţi cu unt, **îi** spuse apoi unui **servitor.** Ceai fierbinte şi, cred, nişte sendvişuri cu somon.
Se aşează şi Harriet.
Sigur că Jem apăru un moment mai târziu.
- Ah$_t$ chiar *este* domnul Cope, spuse el bonom. M*ani întrebat cu cine e când lacheul mi-a raportat că o tânăra lady s-a ameţit de la atâta băutură.
160
-Nu ştiu de ce ai crede asta, zise Harriet şi ridică în sfârşit privirea spre el, pentru că nu avea unde sâ se uite în altă parte.
-De regulă, Kitry nu bea în exccs, zhe el >i e apleca sa se uîre la musafirul '„iu. Trebuie fi n rnnrc dezamăgire care să o arunce tn braţele unei i.ario nea disperări,
-Chiar n-aş putea spune, zise Harriet, Cred < -j e aşteaptă să u ceri de soţie, poare chiar în seara a^rn.
-Aşadar încă o dezamăgire, murmuri Jem. Dumnezeule, biata fată pare fi adormit!
-Ar trebui sâ mă duc sus, zise Harrier fără să su urnească.
Prin venele ei poneii un senrimenr straniu de exrir^r^-
Jem se uită la ea.
-Şi să ratezi ouăle cu unt? Mie imi plac. Când stmr făcute bine, sunt minunate, iar bucătăreasa le prepară excelent.
El putea să facă şi o salată de paie să sune delicio*, mj gândi Harrier, Două minute mai târziu, un servitor o luă pe Kitry în braţe şi o duse de acolo.
-Tţ-tţ, fjicu Jem şi se aşează pe scaunul lui Kitfy. Tinerele femei nu pot să bea ca bărbaţii. Ajung să adoarrna înainte să apuce sâ-şi dea aripile jos. Bănuiesc că asta va întâmplat cu voi doi.
-Exact, zise Harrier. Asta descrie lucrurile perfect.
-Să nu dezamăgeşti niciodată o femeie, Harry$_t$ fâcu Jem cu o sclipire de amuzament în ochi care spunea,» ce spunea? M-am gândit la versurile pe care mi le tot dai, continuă el. Presupun că vei avea alre două versuri pentru mine mâine.
-Aşa bănuiesc, zise Harrier un pic prevăzătoare. Depinde dacă primesc încă o misivă pentru rine, desigur.

Scanned with
CamScanner

-întunericul e deliciul meu, făcu el. Şi apoi chestia aia cu privighetoarea care cântă noaptea. Ştii, suna aproape ca o poezie teatrală, genul care apare în Piesele vechi.
Domnul Povy deschise uşa şi puse o tavă de ar»inr ^naimea lor.
Etoisa James
- Ouă cu unt, **anunţa** ci Unt în plus, aşa cum preferă Excelenţa VoartriL Ceai fierbinte cu lămâie.
- Dc restul ne ocupăm singuri, zise Jem amabil, dar pe un ton dar de concediere.
„Vrea să fie singur cu mine", se gândi Harriet enm- ritmară, „Vrea să fie singur... Cu mine sau cu Harry,"
în mod cvidenr cu Harry, având în vedere că nu ştia de existenţa lui Harriet.
- La ce ai lucrat astăzi? întiebă ea, muşcând dintr-o felie de uoast.
- Scrisori, zise el Loniul cancelar spune ca regele o **foarte** supărat din pricina datoriei **faţă** de regele Danemarcei. Dar cum eu i-am avertizat încă de acum doi ani să evite s3. dea bani Companiei Guirmy, susţinută (ie Danemarca, şi au ales s£ ignore sfatul meu, mă tem ca domnii cousilieri vor trebui să rezolve dezastrul singurii
-Nu ştiam că eşti în corespondenţă cu lordul cancelar, ai se Harriet.
- Banii, făcu Jem. Dacă al foarte mulţi, te aruncă în conversaţii la care ai prefera sâ nu participi.
-Cu lordul cancelar?
- Şi cu regele. Bănuiala mea este ca regele îl va da jos pe primul lord al Trezoreriei până Ia finalul săptamâ' aii, Singurul lucru interesant pe care l-am facur astăzi a fost să despachetez o cutie de curiozităţi trimise de omul meu dc la Londra.
-Ce era în ele? **întTebâ** Harriet.
-O salamandră, răspunse Jem. Şî ti veveriţă sub to[r]; mă de peşte. Mai c o bucată de lemn din crucea lui Hristos, de care nu-mi prea pasă pentru că e a patru«[ce]sau a cinrizecca bucată care mi se oferâ, dimpreună a» desojl lemn ca să tidic un perete zdravăn la latrinei.
-Arunci de ce ai cumpărat-o?
-Era parte din lot, zise Jem. Mortsieur BonnLer de » Mason a murit anul trecut şi acum se vinde colecţia

Scanned with CamScaniier

Dttflra? ni^fíí ng

- -Nu înţeleg, zise Harriet. La ce îţi foloseşte o vevertP sub formă de peste?Xti imt íoU'ütfíic. ci informaţia, cunoştinţele simt ^ui mrii fitul
- Totul pan: foarte impresionant, iise H.irriet. tar inr^rmartilt: în general au rostii 1 lor.

_ Nu ¿senul asta de infirmaţii, ;ise Jem vesel* Eu sunt ʟvnul nepăsător îmi place sa studitt orice e cimlar sau ncobi?nuit Je toarte-fi.»arte aproape,
în ochii lui sclipea o luminiţa care o tăcu pe Harrîct dintr-odarâ să se întrebe de ce o gasea ciudaţii.
-Tot ce e ieşit din comun e valoros în felul său, zise lem. La urma urmei, oamenii sunt foarte asemănători. Majoritatea mă plictisesc pană la lacrimi.
Harrier termină o îmbucătură din ouăle cu unc. Cântau în şura ei$_t$ asta dacâ ouăle ar ti avut şlas,
-în cazul ăsta, lise ea$_t$ de ce Dumnezeu ai mereu o casă plina de musafiri,- Fie îi consideri plicticoşi» caz în cne ar trebui să ii trimiţi pe toci acasâ, fie chiar te bucuri de ei.
- Ah$_+$ dar oamenii pe care îi găseşti aici nu sunt dintre cei banali! Hamet se sandi la asta câteva clipe.
* Nu sunt de acord, :tse ea în cele din urmă* M-am distrat enorm aici. Dar, deffi Kitty e mai directa în privinţa ambiţiilor personale, mî se pare foarte asemănătoare cu multe alte tinere lady.
-fCitty nu e o lady, preciiá Jem.
-Şi, cu toate astea, se aseamănă cu multe dintre ele. Are o expresie melancolică în ochi. Cred că se va căsători cu următorul bărbat care o va cerc\ᵣ,
-Trebuie să îmi amintesc să îmi ţin yura, **murmuri Jem.**
-Se va căsători, zise Harrier ferm, ii apoi va avea ^{ir}>ulţi copii. Şi va avea amintiri plăcute de când era una 'hntre Graţii, poate că va păstra o pană sau două ca jmiruire, va avea copii încântători şi 2gomoco$i va fi harro fericită. De fapt, aş bănui că nu se va mai fiăndî la trecutul ei ea un rănăr înger sălbatic,
FJoiw I««
-E$ti remarcabil de cinic pentrir un ;iscmerwa tfniit vlftsrar, remarcă Jenu
Harriet pufni.
-Cinismul fiu este **monopolul** bătrâneţii.
-Şi atunci de unde izvorăşte?
-Din plicrisenlfi, zise ea plat. CAnd re plictiseai, finii să petreci nntlt rimp imalialndiHi vecinii, De aceea su sugera cit nu e mare diferenţă între oaspeţii răi senzuali şi restul membrilor înaltei soderaţL

Scanned with CamScanner

-Ard mat intens. Femeile de familie bunii sunt oix> sitorde ataşare de conceptul de căsătorie şi fidelitate, chiar dacă au aventurile lor.
- Asa sfl fie? Aici pare să fie la fel de multa agitaţie ca în înalta societate, zise Harriet. Să o luăm pe Nell, bunăoară.
-Nell pare să aibă o anumită fascinaţie pentru mine, :ise Jem. M-a prins pe coridor deunăzi - am crezut că o să sară pe mi oe ca un leu înfometat,
-Nu te poţi împotrivi preferioţelor unei persoane, -ise Harriet. Nell pare sa fie delicios de detaşată de presiunile socictăţii. Dar cred că îo secret e destul de disperată să se mărite cu tine, nu doar să ce aibă în patul ei.
«-Ml tem sâîntreb despre dorinţele mele reale,
Ea deschise gura, dar el ridică mana.
- Vorbesc serios, ou dcmesc să ştiu. Villiers?
- El e diferit, făcu ea. El are o pasiune.
-Şahul.
- Da, Când o persoană are o pasiune, viaţa ei £ diferiţii.
-Şi tu ai o pasiune? întrebă el destul de încet, Întrebarea răsună în urechile lui Harriet.
Avea oare o pasiune? Avea vreun motiv şti trJiiiiik ^ motiv să ia în râs dorinţa Kii Benjamin de a se sinucid^ El îşi luase viaţa penmt tA nu era cel mai bun la ^' Asta era o pasiune,

Scanned with
CamSca'nrer

Ducesa twpţU

Nn o piisiime adevărată. Şi nt?_ Eu sunt norocos, *ixst*]cm şi termin* ultima bucată Pâine, Am avut mai multe. De fapt, sunt cumva în*, pimlrat de pasiuni. îmi place & creez lucruri, cum ar fi turnul meu îndrăzneţ. îmi place s* fnvSţ despre lucruri stranii din natură precum pcştele-veverlţâ. Şi sunt ioane Pasionat sâ văd cum se mi^il banii prin pieţe, ceea ce a tosr loarre urii pentru buzunarele mele.

- Eţti norocos, *z*|se ea. Dacă nu îţi mat place un lucru, poţi să te întorci la al tul.

-Trebuie să găsşti ceva, evident, Harry, ai nevoie de c pasiune!

capitolul 20

Şi mai multe ouă cu unt

Când Harrtet ajunse în sfârşit ia etaj, o găsi pe Neîl ase^tă pe patul ei. îşi înăbuşi un geamăt la vederea ei. Ncil sări în picioare. - Funcţionează! striga ea.

~Ce funcţionează? întrebă Harriet şi se trânti pe un scaun. Căldura dată de coniac dispăruse şi acum se simţea obosicâ,

-Strânge începe sa nu bage în seama. Mu ştiu cum Harry, dar funcţionează! -Cum îţi dai seama?

-Ne-am întâlnit pe coridor, el m-a apucat de umeri, ^ uitat serios în ochii mei şi a spus: „Numele tSu de Emilie e Gale?" Ea se opri.

-Şi apoi? ceru să ştie Harrier. -Asta a fost. Eu nwm aplecat un pic spre el, dar a P°tnir din nou pe coridor. Dar, cbiat şi aşa, i-a fost crcîir mod clar interesul. Şi acum am o idee.

întrebă Harrier, mâbuşindu-şi un cfccnt

£}ci5(2 jiurtes

-Cred că aş putea sa mă mărit cu ci

Hatriet nu se putu abţine .să nu râdă uşor.

-Serios?

Nell nu era genul care să se simtă uşor jignită.

-Strânge are nevoie de o soţie- în mod evident, e profund atras de mine şi aşteaptă doar momentul pou> vit ca să mă abordeze. Caca îmi joc şansa bine, o să se Însoare cu mine.

-Cum o sa o joci? vru să ştie Harriet.

-Voi refuza să mă culc cu el, zise Nell, Doar ta prima cerere, desigur Şi va trebui sa schimbi poezia,

- în ce fel?

-Ca să sugereze căsătoria, desigur.

- Nu văd cum aş putea face asta, zise Harriet cu îndoiala. Am vorbit despre nopţi şi delicii. Cum să schimb asta în căsătorie?

- Poţi să o faci, ai se Nell încurajator. Asta doar dacă nu crezi câ ar trebui să-I las pe el să vină cu propunerea de căsătorie.

-Âsta. e un plan mai bun, făcu Harriet cu oarecare uşurare. Poezia e deja scrisă. În ultima parte va fi vorba de privighetoare şi de Nell Gale, evident.

Scanned wlth CamScanner

-Nu pot să spun că rimează.
- Eu ivam spus că sunt poet, replică Harriet.
Nell sări de pe scaun şi se aplecă sâ o sărute pe Harriet.
-Tu eşti cavalerul meu în armură strălucitoare, îţi sunt foarte recunoscătoare!
Şi plecă.
Harriet rămase acolo unde era, holbându-se la pici[Lia]' rele ei în cizme.
1â6
Benjamin fusese un bâtbat aşa de pasional încAr e* se topise tn umbra lui în anii lor de căsnicie, Abia când începuse să poarte pantaloni fusese în stare să paie* şi să se dueleze cu o persoană precum Strânge. în normal, cineva aşa de chipeş ar fi făcut-o stt-şî îneM
limbat El s-iu fi uita: cu indiferenţă la en$_{f}$ iar ea iir fi mcrmnit ceva şi ar fi plecat.

Doar cu pantaloni şi ciorapi şi cu picioarele la vedere pentru toată lumea ginise curajul ttf vorbeai.

O pasiune..*

Dincolo de pasiunea de a purta pantaloni.

Cuvântul îi alunecă în minte cu sunetul rece al oţetului. Dacă i s-ar ti permis să aibil orice p^iune do' rea, se gândi Harriet, ar fi fost cea pentru arta 5climei. Strânge începuse lecţiile în ordine, spusese el, îi dăduse o armă ca să o fă că bărbat.

Funcţionase- Ea se simţea puternică ţinând în nrină acea lamfl subţire şi periculoasă. Sângele li cânta de la frumuseţea mişcărilor rotative ale adversarului ei care se potriveau cu ale ei. Era o gândire complexă, aproape matematică, pe care o înţelegea. Se ridică şi îşi luă din nou sabia, uitând de oboseală. Dând scaunul la o parte ca să aibă mat mult spaţiu» începu să. exerseze mişcările pe caie le învăţase **de** la el. **Atac, parare, fentă,** împunsătură. Vocca lui Jem îi răsuna În minte: „Calea cca mái directă dintre două puncte este cu vârful, nu cu latura săbiei*.

Ea îşi imagină că avea un adversar în faţă care venea spre ca cu o sabie ce se răsucea. Esersâ din nou mişcarea împotriva lui iar şi iar. Privind sclipirea argintie a lamei, văzând-o cum tâia aerul şi ridicând-o pe a ei ca să o Ui- tâlneascâ pe a lui

„Pararea este o mişcare la care apelezi în ultimă instanţă. Evită lama!"

Ea exersa din nou, iar şi tar> înthipuinduci unghiul lamei, poziţia corpului sărind într-o parte pentru ca ^bia lui invizibila să taie prin spaţiul lăsar liber de corpul ei.

Când se aplecă, ţinând u-se Tntro parte de durere, gfl- föind cu transpiraţia picurând de pe frunte, în ca>s$_{+}$1 era n linişte murmihnalfl- Trebuia să fie ta mijlocul nopţii.

rW ţoi auzea ceva.,.

Scanned with CamScaniier

Putea să fie o pisica? Suiva ca un striat. Harriet ty şterse faţa ?i puse sabin jos. Cămaţn îi cm umedă Li $_{W}||_{CT\cdot}$ ' Ern **extraordinar** cfit de diferii em sfl fii bărbat, nu femeie. Eu nu asuda niciodată în haine de femeie. Acum inima îi bubuia şi sângele ii alerga prin vene. Parca voia să râdă.

Fără să se ostenească sfrşi itiai pimfi cizmele, deschise u$a ca sa audă zgomoml mai bine. Asta nil era o pisica, începu să alerge. Eugenia* etajul trei, uşa încuiată, Harriet zbura pe scări în sus şi ajunse la uşa mare de stejar care înclridca aripa Eugeniei de restul casei,

O auzea mai bine acum, auzea mici bubuituri ale pumnişorilcr ei în uşă şi strigăte înecate de suspine.

- Eugenia[strigă ea. Su nt Harry* Ce s-a întâmplat? Se auzi o avalanşă de vor bej dar nu le înţelese. Aşa că

îşi ridică vocea la un strigat -Arde undeva?

Se auzi o voce stinsă, aproape de gaura cheii, -Arde la mine în dormitori -Gh, Dumnezeule! zUe Harriet şi simţi cum o ia ameţeala. Unde e lacheul? Unde e? Auzi suspine.

- Nu ştiu unde e. Bar dc mult timp îti uşă, nu a **venit** nimeni, e întuneric, e frig şi guvernanta mea...

Ea nu mai auzi şi restul

- E fum mult? întrebă Harriet cu voce foarte serio» Auzi doar suspine ţi ceva ce nu reuşi să înţeleagă-

- Eugenia, n-ebuie să mă asculţi! Pune ureebea la gaura cheii. Efum pe coridor?

Tăcere < Apoi auzii -Mu.

- EKcelcnţ Zise Harriet cu mintea tfalopilnd. Ai de clopoţelul din camera taî

Scanned with CamScanner

- -Am uitat, zise Eujpsnia eu suspine în glas. M-^ltU sper iar, am

ftjgj t <i$_{e\ aC}$oU> şi nu vreau să mă mai întorc,Nu **vreau** să faci **asta,** zise **Harriet-** Poţi să **vezi** focul?
Eugenia păru puţin confuză.
-Sigur că nu.
-Arunci stai acolo unde eşti, zise Harriet. Nu te mişca! Dacă se apropie focul, rămâi jos, Mâ întorc într-o clipă. Eugenia! Vei fi în regulă pârâ atunci? Ea pipai îngrijorată uşa. Era rece, rară căldura unui foc. Cu siguranţă flacăra nu avea să ajungă imediat pe coridor.
Eiigen ia! Mii auzi?
-Da$_a$ zise ea. Dar, Harry„.
-AşteaptăJ zise Harriet tăios.
Sc întoarse, Era pe coridorul de la etajul trei şi uşile dormitoarelor se întindeau în faţa el Fără să ezite, descinse uţjii care er,i cel mai aproape şi pipai du pa şnurul clopoţelului. Când nu Îl găsi, se năpusti la fereastra şi trase draperiile.
Auzi un murmur confuz din pat, **tlnr** nici măcar nu se osreni să se uite într-acolo, ci fugi înapoi la uşa. fn lumina Urnii vedea şnurul. Era în partea opusa a uşii faţă de unde căutase ea> Trase, şt trase, trase a treia oara cât de rare punu
-Cc ¡ᴍı întâmplat? sc auzi o voce masculină din pat.
Ea se uită într-acolo ca să descopcre un bărhar care arăta ca o morsă cu scufie în cap.
- Arde în aripa de vest, domnule, zise ea şi crase tar şi iar de sfoară şi apoi alerga din nou pe coridor şi înapoi la uşă. Eşti bine, Eugenia? zise ea cu voce fermă.
-Nu-mi place aici, zise Eugenia şi suspinele din vocea ei aproape că îi uprirâ inima. E întuneric şi sunr singură.
-O să-t omor pe ratăl tăuî zise Harriet printre dinţi.
-Il vreau pe papa$_t$ zise Eugenia şi începu din nou să Plângă, îl vreau pe papa.'
Nu era nici o chek. Sigur că nu era nici o chete, pentru că Jem voia să se asigure că degeneraţii nu îşi găseau drumul în aripa dc vest.
^Durmitorul tatălui rău nu e toi în aripa de vest? întrebi Harrier.
Etoisa ¡alttes
- El nu c a-aici, sughiţă Eugenia, M-um dus În cnmcrn lui$_t$ dar nu era acolo*
Harrict alerga spre capătul scărilor şi se uiti agitam în jos pe treptele numeroase care duceau în jns.
-Nu pleca! strigă Eugenia, Nn pleca nicăieri, 1Jsirryl Te rog sn nu pleci!
-Nu plec, lise ea ii îşi puse palma pe lemnul ^ros de parcă ar fi putut sâ o dezmierde pe Eugenia pe faţa prin eh Îţi promit că nu plec nicfiicri.
-Cântâ-mi un cântec, zise vocea.

Scanned with CamScanner

Harrict se gândi înnebunită.

- Nu ştii nici un cântec? Tata nu ştie decât un singur cântec. El spune că nu ştie doar din cauza că e bârbat.

- Ei bine, eu ştiu câteva, zise Harriet.

Dar mintea i se golise şi nu se putea gândi decât la mirosul de fum. Ea nu ştia nimic despre cântece de copii. În cele din urmă, se gândi la un singur cântec pe care instructorul ei de muzică i-l băgase în cap cu ani în urmă când trebuia să debuteze în societate **şL** se aştepta ca ea sâ cânte,

-Soarbe-md din fmviri, cântă ea$_T$i *eu mă voi* promite *ţie.*

-Ce înseamnă asta? se auzi o voce subţire şi tăioasa.

Dar suna mai puţin speriată,

- înseamnă ca acela care cânta admiră ochii persoanei pe care o iubeşte.

-Oh! Mai stii alte cântece?

-Nu.

- Bine, arunci.

- Dar Jfuâ-mi *un sărut* m când *şi nu voi* m*ai cere* vin...

-Cum laşi un sărut în cană?

-Bună întrebare, zise Harrict, dar nu **răspunse,** ci continua să cânte, Sărutul care se *va* n*aşte* din su/letul tiW are nevow de *suflu divin. Dar chiar* ?r *să sorb din neclarul* l«i Zeus, toi nu *aş renunţa la tine.* Nectarul e ce mănâncă albinele?-Aşa cred- -Nici eu nu aş schimba asta pentru un rtiirut Ce c sorb?

Dar Harriet auri tn sfârâit paşi venind pe «Uri si sări în picioare. Era un servitor aş$_a$ de obosit încît fata îi era alba,

- Foc! striga Harriet, Anlc în nripa de vest şi Eugenia e singura acolo!

El a privi fix o secunda, apoi se răsuci pe călcâie şi o luă la goana pe scări în jos.

-Harry? lise Eugenia prin uşă-

- Da, scumpo,

-Aispus foc?

-Nu te îngrijora! zise Harriet ferm. Vine cu cheia şi o să te scot de acolo într-un minut. O sâ fie în regulă. Eugenia. O sâ stingem fotul şi apoi o să4 găsim pe tatăl tău ţi o să-l omor.

El era în patul greşit, îşi dădu ea seama. Sigur că era. Un bărbat ca el avea amantă, deşi nu-si dăduse seama de asta în naivitatea ei monumentală.

El era bine mersi în pat$_f$ probabil cu una dintre Graţii,

-Dar, Harry, zise Eugenia, focul e în camera mea.

-Ştiu, rui-ţi face griji, ii se ea.

-Nu-mi fac griji din cauza asta, lise Eugenia. Ştii, Harry, atunci când cânţi, parcă eşti fată.

Scanned with
CamScanner

Harriet îşi drese glasul. întregul subterfugiu era ridicol Ea deschise gura, dar chiar atunci se auziră paşi şL o mulţime de servitori nnvnlirâ pe scâri în sus, condei de Povy, care ducea o cheie mare de aliimn.

- **Dă-mi-o! îi ceru Harriet.**

Povy io Întinse.

Ea băgă cbeia în uşii, descuie gi luă h\ braţe ailue- ta mică, apoi se rrase repede în spate cu Eugenia în braţele ei.

- Slavii Domnului! spunea Puvy. Slavi*.,.

V**ом** îi amuţi Iii *ac* uitâ <-*ondt>r în jos. Aarfti ersi lumin* slaliăa unei iilmpi arrinJ lăn^ ^ N» era nici urmii de fum. Mu ora nici nácar...

- Lianţii, zise Harriet: purul nd fura jos. Nu mi-iu spus ca cti\ foc?

Eupenia işi imsc unsul.

-A fost, :iso ¿a. E mereu foc h mine în aiinerii.

U$ile SC deschideau pe coridor în spatele ei. Auzea micî strigate Je spnUm.

-Ardei strigíl dijiitr-txlafcñ bñrhAtu l-mortf lifcngS umărul lui Harrier. În aripa ced iţiră. Pílreíi sñ a¡i>a prca mulţi dinţi.

Se nusirft strigate de răspuns de la restul peroanelor adunate pe coridor. Povy freu semn din cap, iar un servitor alergá în, aripa de vest

Harriet îngenunche lângă Eugenia.

- Plângeai erai înspăimânt atu.

Eugenia î$î trase nasul şi ochii i se umplură din roi] de lacrimi,

-A fost incendiu în camera ta?

-Nu, sise Eugenia. Dar... dat m*am trezit singurii.

Harriet se uită în sus la Povy. Se simţea **cеı** şi cum învăţa din nou sâ respire.

-Unde e servitorul care trebuia sft stea îiici? Şi unde sunt guvernanta şi camerista Eugeniei? Cine doarme cu ea?

-Voi întreba cu siguranţă de dimineaţa, rise Povy. Voi cerrera ca sa...

-Vei cerceta dctimJ se răsti Harriet şi se rídicñ în picioare. Fiecare centimetru din ea se transforma din amabilul domn Harry Cope într-o duccsft, o femeie care administra un domeniu ducal, ca sa nu mai vorbim de tribunalul judecătorului Trudet Sugerez să descoperi pe datâ unde se afla aceste persoane. Şi ai putea$_{k}$ conţină pe im ton dispreţuitor, sa-l informezi pe Lord Strânge dacă ll poţi localiza, despre ce întâmplat în sear» asta aici.

Povy se Wrcprn de spate,

-Voi face asta, domnule. Pe datâ* zise el.

-O voi lua pe domnişoara Eugenia în camera rnta.

Ea se uita la lumea adunaţi pe coridor Arflta mai puţin fascinanta decât în seara trecută,

-Nu e nici un foc, declari ea. Mergeţi înnpoi în pac, vă mg! Ne pare râu că v-am deranjar

Scanned with CamScanner

-Ceai? întrebă Povy destul de disperat. Oui *ca* unt?
~ Ajunge cu ouăle cu unt, făcu Harriet exact când interveni Eugenia:
- Da$_{t}$ *vă* **TGPl**
-Foarte bine, ouă cu unt, zise Harriet şi o luă pe Eugenia de mână. Aş vrea să aflu exact ce te-a speria^ dar hai să aşteptam pâna ce te speli pe faţă.
Coborârii scările în Unîşre. Inima lui Harriet încă gonea. Se simţea rau, probabil era efecml şocului *şi* al agitaţiei-
Intrată în camera lui Harriet, iar ea se uita uşor uimiţii la scaunul încă dat deoparte, la cizme şi la sabie.
- îmi pare rau că ai crezut că e incendiu, zise Eugenia ţi se cocoţâ în pat. Nu nm vrut sâ dau impresia asta.
- Nu e vina ta, zise Harriet Ai visat cumva urât?
-Oh, nu! zise Eugenia. Asta nu m-ar deranja deloc. Nu sunt un bebeluş. M-aş *fi* culcat k loc. A fost şobolanul.
-Şobolan!
- Da, zise Eugenia încuviinţând dtn cap. A fugir pes- te parul meu, eu m-am trezit şi era acolo, uitandu-se îa mine. Chiar în faţa mea. Era negru cu coada aia oribilă, roz.
-Trebuie să fi fost un vis, zise Hatrier. Un şobolan nu ar face niciodată aşa ccva, îi e frica de oameni. Ai visat.
-Ştiu diferenţa dintre un vis şi un gobotan, Harry. Şobolanul **TTVR** muşcar. În vis nu ar face aşa ceva.
-Te-a muşcat şobolan ui? Unde?

Chiar aîc

Scanned with
CamScanner

Ea întinse mana dreapta şi, într-adevăr, chiar deasupra degetului mare erau patrii puncte ca nişte înţepături, pielea fiind umflată în jurul lor.
-Oh, nu! şopti Harrict. O lua pe Eugenia în braţe şi alergă la lighean, nimă apă din carafa şi ii băga mâna în apă. Săpun, zise ea. Săpun! Inima îi bubuia din nou.
-Chiar aici, făcu Eugenia şi arătă spre bucata de săpun.
Harrict săpuni iar şi iar.
-Nu era nici măcar un şobolan murdar, zise Eugenia, Vreau să spun că m-a speriat. Şi nu am vrut să mai stau cu el în cameră. Dar avea o pată albă drăguţă pe abdomen, de parcă ar fi avut o vestă elegantă. Era curat, cât pot fi şobolanii.
Harriet gemu şi frecă mai tare.
- Câţi şobolani ai văzut?
Se auzi o bătaie în uşă şi Harriet se răsuci, pregătită să ţipe la jem. Dar se părea că nu fuseseră în stare sa-l scoată din cine ştie ce pat era, pentru că era doar Povy cu ouăle cu unt. El le puse jos pe masa mică dc lângă fotoliu. Un servitor căra alt fotoliu în cameră.
-Ce bine! zise Eugenia, scoţându-şi mana d intra lui Harriet şi scuturând apă pe podea. Mi-e aşa de **foame!**
-înţeleg că Lord Strânge nu e de găsit! declara Harriet.
Povy făcu o plecăciune.
- N-am avut succes, domnule Cope.
-Aţi verificat fiecare dormitor?
Tonul ei era uşor acid.
El clipi.
-Sigur că nu. Nu pot să deranjez musafirii în felul ăsta.
- Faceţi-o! se răsti ca.
- Lord Strânge va fi foarte furios, declară Povy.

Ea îl ţintui cu privirea.
- Lord Stmnţ;c va avea alte liunrrr de c;iro să se ingri- joresc.
Veţi dori informaţi rfi fiica lui a fost mtocată de un şolx>hn.
Hl rămase acolo uu momem, timp în tnre ea îi aninai o privire de ducesă Apoi sc retrase cu ftpatelu .şi închise în incert; uţa în urma tui,
-Nu cred cıı Povy te place foarte mult, Hnrry, **ɛīsc** Eugenia* tuflnd o înghiţitură zdravănă de ouă cu unt,
-Nu-mi place nici mie în mod special dc cl, siae Har- riet Dacă e un şobolan în camera tn$_{3}$ c vina lui Povy.
-Nu aş crede asta, zise Eugenia după o vreme. Râpa rm-a spus că toate clădirile vechi au şoareci.
-Şoarecii sunt una, şobolani a unt altceva.
-Presupun că şobolanului îi era foame, 2ise Eugenia. En nvam culcat fată să iau eina pentru că am fost neascultătoare.
Ea mai luă o înghiţitură mare de ouă,

Scanned with CamScaniier

- Ce ai făcut?
-Am făcut o criză de furie, zise Eugenia. Mai fac asra şi e un mate pacat. Guvernanta mea a fost aşa de furioasă pe mine că a plecat.
-Şi n u ^ întors-
-Da, aţa că nu am primit cina. Dar ştiam că aşa va fi. Niciodată nu primesc cina dacă aurit obraznică. Şi uneori mă simt aşa pur şi simplu.
-Toţi ne simţim aşa uneori, zise Harriet simţind cum creştea furia în ca, Cred că tot ar fi trebuit să primenii tle mâncare.
-Ştiu cum ar trebui să mă pott> ii explică Eugenia. Dar nu pot. Guvern fin tii mea voia tfă exersez franceza. Dar eu voiam foarte m u l t să îmi Tac calculele. Şi nu puteam să fiu atentă. Pur şi simplu nu puteam.
-Ai fost nepoliticoasă/ întrebă Harrfct-
-Teribil, zise Eugenia veselii ţi începu -să roiUi Ance rtiiiie. Ştîl$_T$ Hurry, părul tău se ridică în păr^
Karrfet îşi pus« mima pe cap tfî descoperi că părut îi f^rsi: din Jetffltura de la spate şl se unduiţi sillburif h\ jurul capului.

-Asz e părul meu. .
-Te face să arăţi ca o fată, observă Eugenia. Ai o faţa foarte drăguţa* , .
Harriet fu exagerat de mulţumită de complimentul ^ti huă? întrebă Eugenia cu francheţea remarcabilă a copiilor.
Harriet apn^bă din cap,
-N-o să spun nimănui, promise Eugenia. Mi-aş dori să mă fac aşa de drăguţă ca tine. Dar nu o să fiu. M-am împăcat cu asta.
- Despre ce Dumnezeu vorbeşti? întrebă Harriet. Eşti foarte frumoasă.
- Papa al meu spune că lucrul cel mai rău pe care poţi să-l faci este să minţi pe cineva ca să-i protejezi sentimentele, zise Eugenia cu ochii ei cenuşii privind foarte serios. Părul meu e straniu şi am un nas prea mare.
-Ai pâr foarte ondulat, fu Harriet de acord. La fel şi eu. Dar nasul tău nu e mare şi ai ochi foarte frumoşi.
-Sunt obişnuită cu asta, zise Eugenia senină. *Papa* e foarte bogat, aşa că pot să mă mărit cu cine vreau. O să-l cumpăr.
-Oh! făcu Harriet destul de şocată. -Tu eşti bogată? întrebă Eugenia. Face lucrurile mult mai plăcute.
-Da, zise Harriet după o vreme. Presupun că sunt. Nu m-am gândit prea mult la asta.
- De ce nu? Ai putea să îţi cumperi un soţ. Pot să-ţi spun cum să o faci, pentru că *papa* mi-a spus totul despre asta Te duci la Londra şi postezi pe o coloană de la Catedrala Sf. Paul câţi bani ai. E un loc foarte mare şi acolo pop găsi totul de la un antrenor de cai la o soţie,
-Uh. 2,se Harriet. Tatăl tău intenţionează să îşi găsească o soţie?

Scanned with CamScanner

îinr"ɹn nwI P r" duStul dc -T* »* ™ma> Eugenia, care Dar pe ea nu a cunv

Scanned with
CamScanner

parat-o. ha ki cumpărat pe el._ De ce nu te culci în patul meu până ce vine tntiil tiu să te găsească?
Eugenia se poticni până la pat şi adormi în clipa în care capul îi atinse perna.
Harriet rămase un momenr în faţa ei şi o mângâie uşor pe păr Nu fusese pieptănat înainte de culcare. Ceea ce avea sens, având în vedere că guvernanta plecase furioasă din cameră fără să ii lase cina şi nu se întorsese nici măcar să o spele pe Eugenia pe faţă. Dar Jera nu ar fl trebuit să îşi viziteze fiica de noapte bună?
Ea Înghiţi în sec. Dacă viaţa ar fi fost destul de bună ca să-4 ofere un copiL.
-Aş putea avea o pasiune pentru tine.
Dacă Eugenia ar fi fost a ei, ea ar fi ţinut la ea cu aceeaşi fervoare cu care Benjamin ţinea h. Kah.
Era un gând sumbru, care o f&cu să se simtă şi mai obosită. Aşa că se întoarse poticnindu-ae la fotoliu şi sc aşeză.
Adormi în cele din urmă, gândindu^se la calcule şi la copii,
Când se trezi dintr-un vis în care un şobolan foarte curat şi foarte inteligent facea calcule pe o foaie de hârtie, se lumina. Cu ceafa amorţită pentru că adormise în fotoliu, se ridică cu greu şt căzu în pat lângă Eugenia, îmbrăcaţi cum era.

capitolul 21

Despre şobolani şi abilitatea lor de a-şi schimba petele
***8 februarie* 1784**
Ea deschise ochii să ît găsească, aplecat deasupra ei, ^ o îngrijorare aţa de dureroasă În privire încât il iertă, deşi păcatele lui erau de neiertat.
^H foarte speriată? şopti el.
Eto/srt James
Era prima dată când vedea că acea strălucire a inteligenţei şi încrederii care îl însoţea mereu pe Jern se diminuase mult. Ha simţi dintr-odată dorinţa de ₐio readuce.
Dar îşi înăbuşi emoţia când îşi aminti ce ticălos era, dormind pe cine ştie unde.
-Ar fi putut fi un incendiu, zise ea tăios, dându-şi picioarele pe marginea patului.
El nu avea perucă. Sigur că nu. El şi amanta probabil nu închisesera ochii nici o clipă. Dacă ar veni în patul ei, nici ea n-ar fi dormit toată noaptea.
- Dumnezeule! făcu el si îşi trecu mâna prin păr.
Suna ca o rugăciune.
Harriet simţi alt val de simpatie, dar şi-l înăbuşi.
-Ar fi putut să moară, zise ea cu voce oţelită, dură şi logică. Fără guvernantă. Nu a primit cina. Nimeni n-a spălato pe faţă. Un

Scanned with CamScanner

şobolan a trezit-o din somn şi a muşcat-o de mâna. Presupun câ a crezut că mirosea ca un cartof cu unt. Ştiai că ai şobolani?
El se răsuci şi se uită la ea cu ochii mari, umbrele genelor întinzându-se pe obrajii lui.
- Dacă ştiam că am şoholani? întrebă el aproape năuc. Nu, presupun că ar fi trebuit să ştiu. Am crezut că avem şoareci.
Eugenia mi-a spus că a auzi foşnete şi un chiţăit, dar kim zis că în casele vechi mai sunt şoareci,
- Febra muşcăturii de şobolan, zise ea şi scoase la iveală cea mai mare temere a ei» dar nu mai reuşi să zică alrceva în afară de numele bolii.
-De ce mană a fost muşcată? întrebă şi se duse la marginea patului.
Eugenia dormea, cu părul negru ciufulit în jurul ei. Zâmbea, cu colţurile gurii uşor ridicate.
- Dreapta, răspunse Harriet.
El o ridică. Cele patru urme de muşcătură erau un pic umflate.
-Dumnezeule! zise el.
178
Din nou sună ca o rugăciune.
-Când a murit un om de pe domeniul meu de febra, sna întâmplat îa două sâprămâni după ce a fost muscat Va trebui să o supraveghezi.
-Sunt un prosti Am cre7iit că o ţin în siguranţă,
Harriet nu ştiu ce să spună.
- Nu-ţi poţi imagina ce înseamnă să ai un copil, zise el şi se trânti pe fnmliul unde ea dormise jumătate de noapte, Când a murit mama ei, am crezut că o să-i găsesc o doică să o alăpteze şi apoi o voi trimite la o rudă feminină undeva. Asta avea sens, nu?
Harriet aprobă din cap.
- Dar apoi am luat-o în braţe. Avea chipul acela straniu şi părul numai bucle El se opri. Arăţi un pic ca ea* Nu am mai putut să o trimit de Lingă mine. Am adus doica aici. Mai târziu ar fi trebuit să o trimit Ia mătuşa lui Sally, unde ar fi fost În siguranţa cu alte feuiei, dar rKim putut. Ce idiot! exclamă el şi se prinse cu mâinile de cap.
-Nu c a^a de îngrozitor, zise Harriet, vorbind împotriva fiecărui instinct pe care tl aven.
Ea pur *şi* simplu nu suporta să vadă expresia sumbră de pe faţa lui.
-Ştiu ce trebuie sa fac. Trebuie să se ducă să locuiască altundeva departe de locul ăsta *şi* de pericole.
Hartiet îşi drese gbrcuL
-Nu ai putea să fii mai puţin drastic? De ce sa nu inviţi aici **donr** oameui în care al încredere în loc să în- cui aripa unde e camera ei? Şi scapă de şobolani! Mi se pare mai simplu.
-Simplu! Nu ştii că: de simplă e moartea. E„. e ca o uşă! O persoană trece prin ea şi ai pierdut-u pentru totdeauna.
- întâmplător, si eu am pierdut pe cineva drag, zise ca. Dar am făcut tot ce am putut ca să4 ţin în siguranţă.

Scanned with CamScaniier

^Aşafacşieul

Scanned with CamScanner

-invitând-o Ia picnicuri îu turnul strâmb? izmeni ea. Umplând casa de oameni în care tu însuţiEhisa bww*
nu ni încredere pentru că por M prea periculoşi? Incir, în do fârâ măcar să o verifici înainte să te duci la culcare?
- Nu m-am dus la culcare, zise el cu voce chinuită, lh rest, ai dreptate,
-Faptul că nu te-ni dus la culcare e parte dtn toata problema, risc ea. Toate că <ir treimi să o trimiţi de aici. Un tată care îşi petrece timpul cochetând iară să se ostenească să îşi verifice fiica evident nu are timp pentru ea.
El îşi prinse capul între mâini. Ea simţi din nou o senzaţie alarmantă de ameţeală, de parcă ar fi fost dispusă să iacă orice ca să nu-l mai vadă aşa de chinuit,
-Ai dreptare. Ai absoluta dreptate. -Eu..
-Sunt un tată îngrozitor. Tatăl meu nu a fost un tata adevărat, iar eu am crezut că pot fi altfel.
El se îndreptă din nou şi faţa lui o şoca - cearcănele negre de sub ochi îl făceau să arate de parcă l-ar fi pocnit ceva.
-Aiureli. Ar fi trebuit să ştiu. Bărbaţii din familia mea nu pot fi părinţi bunt.
- De ce? întrebă ea pe un ton tăios. Nu cred că eşti un rată îngrozitor. Trebuie doar sâ fii mai puţin nepăsător.
-Sunrem absolut dezonoranţi. Villiers nu ţî-a făcut nici un serviciu aducându-te în acest loc. Va trebui să o trimit de aici.
Vocea lui era Ia fel de sumbră ca miezul iernii.
Harrier înghiţi în sec.
- Ea re iubeşte, zise Harriet slab. Nu o trimite de aici! Doar schimbă-ţi viaţa,
-Am lăsat-o să fie muşcată de un şobolan, zise el şi se întoarse din nou. Casa asta e, metaforic vorbind, plină de şobolani. Şi, la fel ca ei, nu am idee cum să mii rrans- torm într-o versiune mai civilizată. Nu sunt un nobil de la ţara, Harry Cope. Apoi întrebă: Furia îţi face ochii dti culoarea asta?
180
- Furia nu are o culoare anume, zise I larriet.
Ea încerca să priceapă ce spusese el. Era posibil oare ca Jcm să permită acestei petreceri să continue F£ntru că se considcra demn de dispreţ? Plin de păcate dincolo de nbilitatea de a se schimba?
-Ochii tăi au cca mai ciudată culuan;, ziae el. Uneori Mint căprui şi alteori capătă o nuanţă violet. Cflnd dezaprobi ceva... Oare despre ce vorbesc?
Harriet se întreba acelaşi lucru. Cc fel de bărbat stătea treaz toată noaptea, făcând dragoste cu amanta» şi apoi lăuda ochii unui bărbat?
El sc întoarse din nou şi trase uşor plapuma de pe Eugenia.
-Vrei să o laşi pe fiica ta aici până când se trezeşte? Pot sa mă duc în altă parte, zise Harriet Este epuizată,

Scanned wlth CamScaîiner

- La fel eşti şi tu. Os-o iau cu mine, zise el şi a luă pe Eugenia în braţe,

Ea murmură ceva şi îşi lipi faţa de pieptul lui. Picioarele ei lungi şi subţiri cădeau pe braţele lui ca picioarele de cocor.

-Îţi datorăm mii de mulţumiri, zise d.

-Nu îmi datoraţi nimic.

-Atunci măcar încă o lecfie de scrimă.

Ochii lui cercetară camera şi văzură sabia atu nea tă **ITUT-Q** parte **şI** covorul dat mai încolo.

-Am dcscoperit ca îmi place acest sport admise Harriet.

- După-amiază. Trebuie să dormi.

capitolul 22

„Pune-ma jos şi ros togo! eşte-niâ spre o târfă. Sau nu."

S/ebruarLe 1784

se trezi fără să4 mai găsească pe Jein stând deasupra
O noutate, Camera era complet răcută, cu esocpţîii
*Ehififl ¡attic**
unei P^ări cântătmre pe o creanga undeva l;ţn$_{H}$ă ferea* tra ei Apoi se nuzi un foşnet de hfirtie, Işl înălţă capul s;, o radă pe Isidore stând hînyâ foc ş» citind o carte.

Se ridică şi se întinse. Isidore înălţă privirea.

-Probabil o să ţipi cand o să-ţi vezi părul. Doar re avertizez*

-Am trăit cu pârul meu roată viaţa. Camerista rnea îl cine sub control strângi ndu-l la spate caiul e ud.

-Se pare că ai avut o noapte agitată* zise Isidore ţi puse cartea deoparte. Vrei să inii spui, te rog, ce s^a întâmplat? Am auzit de o invazie de şobolande un incendiu ^i o gazdă lipsă. Sună ca o piesă proastă. Cu excepţia părţii despre şobolani. Asta are culoarea înspăimântătoare a realităţii.

- A tost un şobolan în dormitorul fiicei lui Strânge,

-Bieah! făcu Isidore. Nu suport şobolanii. Am stat
într-un han infestat. Luam cina căod ne-am dat seama că trei sau patru ne priveau de sub masa de alături. Nu erau deloc speriaţi de noi.

«Am crezut că a fost un incendiu, dar nu era. Iar Lord Strânge nu era de găsit. Nu era în patul lui.

Cuvintele o făcură pe Harrietsă simtă o senzaţie dură în piept, de parcă ar fi fost umplut cu pietre mici şi tari.

-Mă întreb cu cine se culcă, zise Isidore. Presupun câ are o metresă. Sunt destule femei atei. Mă tot întâlnesc cu femei în salonul doamnelor pe cârc nu le-am mai văzut pană acum.

Harriet nu zise nimic. Era oribil să descopere că ea încă îl voia pe Jem, deşi $tia că avea o amantă.

Scanned with CamScanner

-Eşti o femeie ciudată, zise Isidore pe un ton destul de misterios luă cartea din nou în mână,
-Ce citeşti?
- Carrea lui Machiavelli numită PrinfuÎ. Este despre telul în nare se menţin prinţii italieni la putere. Mama spune că e menţionată şi o rudă îndepărtată în carte, as* ca TTvarn gândit să o citesc.

Scanned with CamScaniier

- -O rudă denie tale a fost prinţ?Mu, din câte înţeleg, era o slugâ pricepută la otrăvuri, zise Isidore, Familia mea e plmă de oameni cu tot felul dc talente.

^familia mea este plină de oameni cu o virtute plictisitoare.

Isidore dădu pagi **IUL**, dar ridici privirea.

-Virtute plictisitoare?

- Exact

-Poate că sunt o rudă pierdută demult. Găsesc că nu îmi place şederea la Lord Srtange acasă. Seara rtecuta, Lord Roke mi-a zis im lucru uimitor despre lichiorul de caise.

-Ce anume?

-Era o sugesrie de natură fizică, facu Isidore. M-am retnis în salonuL doamnelor şi m-am trezii într-o conversaţie cu o doamnă care purta foarte multe cosmetice. Şi o claie de păr auriu caic se ridica precum un turn deasupra umerilor ei.

-Toată lumea are turnuri în pât, zise Harriet morocănoasă.

Nu se bucura să se întoarcă în ducat şî să îşi coafeze din nou părul aşa.

^Uită-te Ia]en\maJ Mi^a spus o dată că avea cincisprezece funde fixate în pâr.

- Nu aşa. Doamna în chestiune ar fi putut avea un cuib întreg de şobolani acolo şi nimeni nu ar fi ştiut,

-Ce gând dezagreabili

-Ştii ce mi se pare straniu? Strânge nici măcar nu-şi cunoaşte mare pai te din oaspeţi, nici măcar după nume.

-De unde ştii asta?

-Ne-am plimbat o dată în jurul camerei, iar unii oaspeţi au fost obligaţi **SĂ** se prezinte singuri. **ML** s-a pă- nit revoltător de nepoliticos.

- D în pu rtea l u i Strânge?

- Dacă se osteneşte să invite lumea, ar trebui sâ îşi ia **TIMP ŞI ĂS4** salute când sosesc, nu crezi?

^Presupun câ da.

Eloisa fttmes

- [cria sosit o trupă de jongleri. Detluc că sunt cumva parte din teatrele lui de la Londra. E un grup de băieţi destul de entuziaşti, care nu aveau ce căuta într-un sa- Ion adevărat. Nu erau nici măcar îmbrăcaţi cum trebuie- Şi **totuşi** el încearcă să pretindă că ei fac parte din locul ăsta.

-Ce părere au avut despre salon?

- Au fost încântaţi de bere, zise Isidore. Şi l-au complic mentat pentru mâncarea de fasole cu mazăre servită la cină. Mie nu mi s-a oferit aşa ceva din câte am observat

-Cred că e admirabil, zise Harriet.

-De ce? întrebă Isidore îndrăzneaţă.

-Pentru că nu decide cine ar trebui să îi fie oaspete doar pe baza provenienţei sau a poziţiei deţinute în societate.

Scanned with CamScanner

-Atunci de ce să nu deschidă un hotel? Eu însămi nu am stat niciodată la un hotel din pricina convingerii ferme a soacrei mele că o lady nu are ce căuta într-un asemenea stabiliment plătit. Dar mi s-a amintit fără să ^ vreau de un hotel seara trecuta. Sau poate de un bordel, ca să spunem lucrurilor pe nume. Am văzut ca a adus toarte multă veselie mâncarea gramita oferită de Strânge dimpreună cu o anume apreciere a Graţiilor,

- Când ai vrea să pleci? întrebă Harriet, ştiind exact în ce direcţie se îndrepta conversaţia.

-Mâine-dimineaţă ţi s-ar părea că e prea repede? întrebă Isidore. Toată lumea compara cu veselie la micul dejun poveşti cu muşcături de şobolani. Nu vreau să am asemenea cunoştinţe detaliate despre lumea animală.

-Am putea să mai aşteptăm o zi? întrebă Harriet. M-am angajat să-i livrez bileţele lui Strânge din partea lui Nell, iar mâine ar trebui să i-l dau pe ultimul.

-Sunt aşa de conservatoare în comparaţie cu tine- Chiar te-ai implicat să îl curtezi pe Strânge, ce-i drept pentru altă femeie. Sună shakespearian.

- Poate că ar trebui să o informez pe Nell că Strană are o amantă.

-Crezi că i-ar păsa? pufni Isidore.

-Poate că nu admise Harriet.

- Nu-mi place maniera deşănţată în care nnmenii aceştia îşi trăiesc viaţa.

-Nu C aşa de diferit de stilul jcmmeî, zise Harriet defensiv- Cel puţin asta am auzit despre aventurile Jemmei cât a trăit la Păris.

- E o mure diferenţă. Da, Jemma a avut n aventură sau doua. Dar ea nu avea atitudinea asta dispreţuitoare, plăcere de dragul plăcerii. Ştii, Harriet, nu mă gSndesc prea mult la soţul meu, Cosway. De ce aş face-o? Nici măcar nu-J cunosc. Dar acum îmi dau scama că, dacă e la fel ca Strânge, nu cred că aş putea suporta.

-Ca Strânge? Lui Harriet Îi bubuia inima.

Să aibă un soţ ca Strânge, cu acea frumuseţe sălbatica, cu felul în care zâmbea, cu muşchii bine conturaţi, râsul din ochi, strălucirea pură...

- Exacr. Sâ nu şriu niciodată în aî cui pat ar fi. Presupun că Strânge va accepta propunerea lui NelL Deduc că este pentru o noapte de plăcere, nu pentru căsătorie,

Tonul ei era dispreţuitor.

-Da, zise HarrieL Deşi ea are ambiţia de a se mărita cu el

-El nu s-ar căsători niciodată cu ea. Nici un bărbat nu sc însoară cu o femeie cate îi permite să o ducă în pat,

-Nu poţi spune asta cu siguranţă» protestă Harrier. Ştiu destule lady al câror prim copil a venit suspect de repede.

- Dupâ ce căsâroria a fost aranlatâ,

-Nu în toate cazurile, zise Harriet.

Scanned with CamScaniier

-Ei bine, zise Isidore, după cum am spus, încep să mă ascund. Mă **transform în** tr-u na din acele ducese care sunt de părere că toată iu mea e imorală, ta se aplecă de umeri. Pur şi simplu nu-mi **place** genui fata de adunare. Am fost abordată aseară...
-Cu privire la **lichiorul** de **caisei**
Eloisa James
-Erau jonglerii. S-au îmbătat foarte tare la un moment dat. Stăteam inrr*o parte a încăperii cu una dintre Graţii şi discutam despre prezervative - care nu mă inte**resează** deloc, Harriet, te asigur - şi doi dintre ei au venit spre noi» ne-au privit şi au spus: „Sunt foarte beat. Puii e-mă jos şi rostogolcşte-mă spre o târfă!" Companioana mea a fost de părere că e foarte amuzant. A tot chicotit,
-Oh$_t$ Isidore, îmi pare rău!
-Apoi au început să ne compare. Unul dintre ei a spus că arăt ca o virgină, iar Graţia a chicotit. Celălalt a zis să mă întind şi o să mă servească. Ştii ce înseamnă asta, Harriet?
-Nu,
-A zis că o să se culce el cu mine în seara asta, iar prietenul lui poare să mă aibă mâine. Şi Graţia era uşor invidioasă. Voia ca proştii ăia beţi să o dorească pe ea,
-Oh$_r$ Isidore! zise Harriet. E îngrozitor! Cum ai scăpat?
-Cel care era mai beat m-a apucat de braţ şi m-a ridicat în picioare. Am fost aşa de proastă încât nu mi-a venit nici o replica în minte.
Harriet o apucă pe Isidore de umeri.
- Din fericire, a căzut. A rămas întins acolo.
- Unde era Strânge?
Isidore ridică din umeri.
- Când a apărut domnul Povy, l-au înjurat şi au zis că e plin de purici. Povy nu a părut deranjat şi a adus doi servitori să îi târască de acolo,
- O zi de muncă, zise Harriet şocată.
-Vreau să mă duc acasă.
Harriet o îmbrăţişă,
-O să plecăm mâine-dimineaţă. O să-i dau lui Strânse tot restul poemului. Roa^-o pe Luciile să ne împacheteze lucrurile şi plecăm!
- îmi pare rău. Ştiu că îţi plăcea să fii bărbat.
186

Scanned with CamScanner

Nu putea să dureze la nesfârşit.Era ca **orice** altceva **în** viaţă. Nimic **nu** dura La **nesfârşit**

capitolul 23

Despre doamne, amazoane, desfrânaţi şi mădulare
Hatriet copie ultimul catren din poemul lui Nell pentru
Strânge şi îl parfumă înainte să facă baie* Rămase mult timp în apa fierbinte, gândindu-sc la săptămâna care trecuse.
Ea se schimbase penau totdeauna, dar asta nu era neapărat ceva rău. Nu putea tamâne bărbat. Dat îşi putea schimba viaţa. Nu avea să mal aştepte niciodată două ore în timp ce camerista ei ii construia un turn de bucle false. Nu avea să mai poarte volane niciodată. Un croitor de mantii îi putea face haine confbttabile, croite pe corp, deşi făcute pentru o femeie. Ba chiar putea sâ4 plătească pe cioitorul lui ViUiers să îi faci o rochie sau două,
Şi avea să înveţe în continuare să lupte cu sabia, deşi nici o femeie nu făcea aţa ceva.
În cele din urmă, iar asta era crucial, voia un copil. Un copil însemna să se ducă ia Londra şi să participe la balurile pe care le ura.
Cu siguranţă putea gâsi acolo un bărbat interesant şi inteligent. Imaginea din mintea ei era alarmant de familiară, inteligenta şi palidă, dar alungii acel gând.
îşi crase pantalonii ultima dată pe ea, o ajută pe Luciile să-i înikşoare pânze în jurul sânilor şi îşi trase o Cămaşă albă pe cap. Apoi se duse în galeria de portrete să o caute pe Eugenia,
- Nu e aici, zise o voce profundă dintivun colţ.
Jem stătea aplecat peste o vitrina. Capacul era ridicat.
-Ce fad? **Întrebă ea *şi* i ae alătură.**
-Scot setul ăsta de şah.
Etofsrt *¡ames*
El scotea piesele *şi* le cu raţa una câte una, punfintlti-le deasupra vitrinei. Erau sculptate ca mici piese fanteziste, fiecare cu expresia proprie.
- Uită-te la regina neagră! zise Harriet. E la fel de furi- oasă ca bucătăreasa mea c;1nd e stricat peştele.
Regina neagră avea mâinile în şolduri. Avea un acoperământ fantastic pe cap, făcut d într-o liilTi delicată cu deschideri înăunrrul cărora se vedeau altă bilă şi încă una, şi încă una.
Jem se ujtă la ea peste umăr, cu ochi Întunecaţi şi zâmbiră ri.
-Nu cred câ ştiu care e expresia tipica a bucătăresei mele. Acum, când mâ gandese, cred câ e un chef jos
la bucatariL

Scanned with
CamScanner

- Ei bine, aşa arată bucătăreasa mea când totul e rău, zise Harriet.
Buza reginei negre era răsfrântă şl părea câ ţoemai bătuse din picior
- De ce le scoţi?
- Le trimit la Londra, zbe Jem> Le trimit ducesei de Beau mont, Ea şi-a exprimat interesul pentru ele.
-Serios? Sunt aşa de frumoasei So...
Harriet îşi înghiţi cuvintele- **Lui** Benjamin **Mir** fi plăcut setul de şah, dar doranui **Cope** nu avea soţ, nici mor^ nici altfel.
-Ţi le*aş da ţie, dar sunt blestemate.
Harriet râse,
-Le*am cumpărat de la un prinţ marocan care vizita Londra, zise Jem, de parcă nu ar fi auiît-o raîând. Mi-a spus că oricine deţine setul nu va fi niciodată fericit în dragoste. A spus că este *o* tabla a furiei. E absurd, dar am descompletat setul şt am vândut regina, pentru otice eventualitate, rise Jem. Iar acum am dccis si scop de tot setul. Am văzut multe lucru ti ciudate şi am învăţat sâ nu maj am încredere în simţul realităţii,

Scanned with CamScaniier

Avflnd în vedere că turnul tău stă în picioare, ^ Harriet, te cred,Toate piesele acelea mici erau scoabe din cutie. Regii aveau pumnii în aer şi păreau că scot strigăte de luptă. Nebunii aveau mişti ciudate pe cap. Expresiile lor re făceau să tremuri. Ea ridicfi un pion şi descoperi că acesta purta o lance cate o împunse în mână,

- **O să le las pe astea aici pentru ca Povy să le împa-cheteze, lise]em,**

-Nu i le trimite Jemmei, zise Harriet. Vinde4e!

El se înmarse spre ea.

- **Deci crezi în blestem?**

Când Jem zâmbea, ea simţea că i se strângea stomacul BunuUimt îi spunea sâ fugă. Inima ti spunea să îi răspundă la zâmbet Ba chiar să mintă.

Compania probabil începea să'i afecteze mintea, Curând avea sâ înceapă să le trimită poezii bărbaţilor. Ceea ce li aminti să scoată scrisoarea parfumată dm buzunar.

- **Doar o clipă, zise Jem.**

El se pregătea pentru partida lor de scrimă - tşi dădea jos haina ţi îşi sufleca mânecile pe bmţele musculoase. Toată frumuseţea masculină era încorporată în sentimentul de libertate pe careJ avusese toată săptămâna - dar era un miraj, nu o viaţă reală.

Ea putea găsi un domn cu care să se căsătorească. Oricine cate voia copii şi avea o peraoualitate decentă,

jem ridică din sprâncene când citi versurile întregi; Xotpul îmi e mic/La fel al privighetoarei/îmi pîace să dorm pe un mădular/La fel privighetoaieu/lar dacă vrei să-mi afli numele/Mâ vei găsi purtând un val/Şi nimic altceva!*

-Un văl sună amenințător de mult cu o propunere de căsătorie! zUe el şi aruncă foaia.

-Cred că e şi un indiciu cu privire la numele epi$ft> latei, lise Harriet

- **îmi imaginez cam ciue ar putea să fie.**

El ştia citw era. Ştia că pe "Nell o chema Gale. Dar işî scotea cizmele şi nu se uită în sus.

- **Primeşti mnlte scrisori de genul ăsta? întrebă ea-** *190*

-Nu Mă0««dese**cil** ingeninzirarea acesteia ţi se dato- reză. Dar primesc multe propuneri, de regulă mult mai îndrăzneţ formulate,

-De cc?

Hl se uita Ia ea cu sprâncenele ridicate.

-S-ar putea să nu înţelegi asta pentru că eşti mai frumuşel decar cele mai multe femei din lumea asta, dar femeile chiar mă considera atnlgătar.

Scanned with CamScanner

-Nu sunt frumuşel! protesta Harriet

- Din fericire, chiar eşti, zise el plat. Uită-tc cc efect ai avut asupra bietei Kitty! Şi nu e ca şi cum nu a avut de unde alege.

-Ea nu mi-a trimis scrisori.

Felul în care se uita la ea o făcu să se simtă ca un prost şi ca un rege în acelaşi timp. Şi o femeie din cap până în picioare.

„Eşti bărbat, Harriet! Aminteşte-ţi că eşti bărbat!"

-Nu sunt sigur cât de pricepută e Kitty la scrisori, :ise Jem. Daca vrei, aş putea să o ajut. Tot aşa cum m-ai ajutat cu mica mea privighetoare ca să-i scrii versuri,

Harriet deschise gura să nege, dar apoi oftă.

- Ei btne, nu eşti nici măcar un pic tentat? E prima poezie pe care am scris-o în ani întregi.
- De privighetoare? Nu. Dar sunt şocat de tine. Cine ar fi crezut câ ştii cuvinte precum *mădularî* Sau că le foloseşti aşa de... util?

Harriet simţi că se îmbujorează.

-Ştiu tot soiul de cuvinte.

-Va trebui sâ îmi dai o lecţie de vocabular mai încolo, zise Jem sec Sunt sigur că mi-ar fi de mare folos.

-Cu siguranţă, amanta ta poate să facă asta pentru tine, replica Harriet, neputând să se abţină.

Răspunsul lui veni câteva bătăi de inimă prea tăr-

[2,u1 du]P? [ce] avusese timp să se gândească la cât de proastă fusese.

-Nu am o amantă! zise el.

-Orfce gentleman arc un pic de mălină undeva. *zise* ea. Nu ttebuie sa mă minţi, jerru

- Trebuia să îmi spui Jem, zise el cu emfază. Fără amanta, Am avut una cu ani în urma, dar a vrut să o cunoască pc Eugenia, Asta nu avea să se Tnrtmple.
- Eugenia şi-a Tcvenit după noaptea trecută? întrebă Hirrriet.
- Da* guvernanta ei a fost concediată, la fel servitorul care trebuia să fie la uşa ei. Povy a descoperit că petreceau noaptea împreună tocmai într-o debara pentru cuţite, Eşti pregătit sâ te lupţi, domnule Cope?

Lui Harriet i se păru că ochii lui Jem sclipiră când spuse „domnule Cope'\ de parcă i-ar fi plăcut cum suna, dar nu zise nimic. Se duse într-o parte a camerei şi îşi scoase cizmele, Ete data asta era cald în galerie când îşi scoase haina.

-Ai văiut câ am pus să se aducă o sobă portabilă? îi strigă el, înrr-adevăr, o sobă din fier forjat stătea într-o parte, radiind căldură.

-încerc să o £în pe Eugenia la căldură. Dar apoi a decis să nu ni sc alături, -Bine, zise Hamet absenta,

Scanned with CamScanrer

Tocmai îşi dăduse seama că avea o bădica în palma dreaptă după cât exersase seara trecută, O durea când ţinea sabia,

- Ce 5-a întâmplat? întrebi Jem imediaL -Nimic, aîse ea şi strânse arma. Eu domnule! El ¡şi asumă poEifia, corpul aceia musculosul lung lntr-o posturi aşa de eleganţii încăr era o plăcere să re "iţi h el, iar Harriet fie forţă să î^i mure priviteu.

-Nu-ţi iei *niciodtiLâ* plivirea de la adversar! zise ei tăios. Ascultat*wrt\ ¡»e ulrfi din mul.

Efoisn Juwca

-O să-ţi arăt astăzi un enwlofMîment, miirmuril el, Privcşte-mil!

HI isi ţinu sabia în măna dreapta, o rulică mtr-un ;i$_{rc}$ graţios ţi o flutură, o făcu sa alunece luai jos şi atacfl.

-Din nou, zise ca» memorând felul în care braţul lui se ridica, telul în care celalalt braţ se mişca în echilibru, ţinAndu-i corpul în perfecta simetrie.

HI repetă mişcarea.

-Aşa?

Ea încerca, dar ştiu că era ceva greşit. Braţul ei se ridică prea sus şi apoi cobori într-un unghi ascuţit

- Eşti înspăimântător de bun la asta, remarcă el Xu am reuşit să ajung aşa de departe când am învăfat prima dată.

Ea nu credea asta, dar glasul îi amuţi. El era în spa* rele ei din nou şi se întinse pe lângă ea ca să-i arate de unde să înceapă mişcarea, cu braţul lui lung şi musculos lipit de al ei. Ea înghiţi în sec. Corpul lui îi atingea pe al ei, ca un fulger de foc, ca o promisiune uitată, iar întregul ei corp se aprinse ca răspuns,

-Acum încearcă şi tu, zise el şi veni din nou în faţa ei.

Parea complet neimpresionat. Ei bine, el credea că îl învăţa scrimă pe Harry Copel Gândul o calmă pe Hârtiei. Măcar Jem nu avea habar că atingerea lui o făcea să tremure. Era un secret umilitor, dar era un secret.

Ea încerca mişcarea. O încercă din nou în timp ce ochii lui atenţi o urmăreau. El o opri, îi arătă din nou, demonstrând ce făcea greşit. După douăzeci de minute, ea uită că atingerea lui îj făcea inima să o ia la goană. Era prea obsedată de ideea de a reproduce exact mişcări le pe care el i le arăta. Şi după alte **douăzeci ^** minute reuşise.

- Perfect, zise el cu ochii zămbinj spre ea.

102fix aşa, corpul ei deveni lichid, plin de dor, U^' nm. lotul în ea se simţea feminin, moale, plin de ro"^{1,v}jimi, senzual. ^{1} **^Cc expresie stranie ai pe chip! murmură el. Nu te superi dacă îmi scot cămaşa, mt-i nşn, Harry? Mă tem că m-am cam încins n; antrenumentul ăsta.**

El a™ gciutl de corp pe cnru Marriet îl văzuse doar la bîirbaţî care munceau fizic- Nu În nobili. Nobilii iiveau fizicul maî moale, eu nl lui Benjamin, corpul unor bărbaţi

Scanned with CamScaniier

care îşi pctreceati serile bând cantităţi mari de brundy şi jucând şah.
Dar nu Lord Strânge.
Nujem,
El arăta de parcă locul lui at fi fost pe un câmp de grâu auriu cu o coasă deasupra capului. Avea pieptul puternic. Util, daca o femeie se purea arunca pe el..
Util? îşi pierduse minţile?
-Harry? întrebă Jem cu o expresie îngrijorată. Te simţi bine? Lasâ-mâ să îţi văd mâna!
El veni spre ea şi, din nefericire, efectul pieptului său gol lângă al el o lăsă fără pic de aer, aşa că nu putu protesta când ei îî desfăcu degetele,
Ptea bine! avea o băşică. Dar cîne ar fi crezut că ea putea fi aşn de afectată de un corp musculos masculin?
Doar gândul ăsta Îi făcea faţa să se înflăcăreze. Dacă nu era atenta, avea să sfârşească aplecată peste balustradă, privindu*şî propriii oameni cum coseau câmpurile.
Ca o fată bătrână înfometată.
Asta dacă nu, zise o voce undeva într-un cotlon al minţii, asta doar daca nu...
-E o băşică serioasa aici, zise Jem, Trebuie să o bandajăm şi o să o ţinem curată.
-Da» mai bine aş face asta, zise ea cu un oftar de uşurare şi ae trase un pas înapoi.
Dacâ îşi pierdea minţile şî se transforma în vaduva destrăbălată din baladă, prefera să o facă în intimitatea camerei sale.
-Nu e nevoie, zise el şi ieşi pe coridor Povy, riteni el. Apă! Şi săpun [
-Nu o să ie ¡iudă, zise Harriet,
-Sigur o va face. Tu stai acolo şi priveşte cum îţi 3r3ţ următoarea mişcare.
Sa îl privească? Era ca un lei de tortura, dar nu t0r. tura la care visase mereu. Orice emoţie era asta, nu t7n una care să îi aparţină lui Harriet. Banala Harriet dcln ţară nu simţea dorinţe aşa de pasionale pe care realitatea le îngenunchea.
Era umilitor,
Jem flutură sabia **deasupra** capului ca un războinic cuceritor. Ea îl putea vedea în pantaloni de piele Je viking, cu cicatrici de la numeroase lupte pe corabia sa lungă, cu părul fluturând în vântul oceanului.
Ochii ei se tulburaseră, aşa că se scutura şi se întoarse la mişcarea pe care i-o arăta el. De fapt, era o serie de mişcări ameţitor de agile, el sărind înainte şi înapoi.
-Te uiţi, Harry? strigă el spre ea.

Scanned with CamScanrer

El ridică încă o dată din umerii aurii şi Harriet aprobă încet din cap. Ea privea.
-Vrei să încerci şi tu? zise el şi luă o pauza.
-Nu, răspunse ea şi vocea nici măcar nu îi sună precum vocea ei. Suna letargică şi dulce, ca o miere prelinsă.
El miji ochii şi dădu să spună ceva, dar, din fericire, uşa se deschise şi Povy apăru îngrijorat.
-Un lighean cu apă, milord, şi o farfurie cu săpun- Pot să întreb de natura rănii?
- Doar o băşică, Povy, zise Strânge. Pot să mă ocup şi eu.
El încă stătea în mijlocul galeriei, arătând de parca j fi ştiut că Dumnezeu îl fericise cu un corp la care femei\t visau. Ei bine, asta nu însemna că Harriet ar fi visai 1* corpul unui bărbat, pentru ca nu o făcuse.
Ea visase la iubire. Sau la afecţiune şi sărutări- O*'' după ce se măritase cu Benjamin, visurile se mai În*¹" peziseră: ea începu să-şi imagineze un bărbat care par* interesat când îi vorbea, îngrijorat când ea era boli^' sau întristată sau doar obosiră.
Dar nu sc gândi st; niciodată la pat, Ei bine, puatu doar puţin. Dacii Benjamin câştiga o partidă importantă, el era mereu vesisl şi zâmbitor si în general ve* rea to ta în pat. Se iubeau, apoi el îî povestea întreaga partidă făcfrnd mişcările pe pieptul ei, de parcă ern o tablă de ţah, Uneoii, nici miicar nu apucau sil termine actul intim înainte ca el să înceapă sâ povestească despte triumful său.
-Deschiderea lui a fost lentă, aicea Benjamin opin- tindu-se deasupra ei cu un mic mârâit. Nu putea găsi un loc bun pentru nebunul reginei, marâia el M-am asigurat că nebunul lui nu ajungea niciodatâ la al doilea cal al regelui.
Şi iatmâtaia.
Amintirea o răcorL
Jem era mult mai frumos decât fostul ei soţ. El părea chiar să o asculte, dar credea că era bărbat. Dacă ar fi ştiut ca era femeie, ar mai fi învăţat-o scrimfl?
Probabil nu. Sau cum ar fi spus Harry Cope: ₙA1 naibii de clar că. miî"
Itovy ***ii*** lăsă singuri.
- Acum putem curăţa băşica, ziee Jern.
- Ptit sa o fac şi singur, spuse Haniet,
Ea îşi spălă mâna cu mare atenţie cu săpun şi o usca cu prosopul curat pe care îl lăsase Povy,
-Nu putem să încercăm o partida până ce nu îţi bandajezi tniina, făcu Jem.
- Deocamdată doare, zise ea şi ridica din umeri, itoare că mâine.
-Doar nu eşti îngrijorat dîn pricina unei băşkuţe, m>t aşa? Trebuie doai să o legăm bîne.

Scanned with CamScaniier

- Nu avem nfei o pânză, zise ea, dar el începu să îi dea târcoale cu sabia în mână, Ce faci? întrebă tară sa se alarmele cu adevărat. în ochii lui sclipea o luminiţă, iar un sentîmepr pro fund de amuzament li făcu inima să bată puternic,

- Caut bandaje.

Eloisn James

- Nu-mi pot ¡maginn.»

Poc! Sabia lui cântă prin aer şi urmi dintre nasturii cămăşii se rostogoli pe jos.

Ea rămase cu gura căscată.

Harriet

îşi puse mâinile în şolduri şi se încruntă f_c.

roce la el.

-Ce crezi că faci? Dacă ai de gând să îmi tai cămaşa, prefer să o folosim pe a ra în schimbi

-Nu pot să fac asta, zise el prompt. Cămăşile mele sunt ţesute special pentru mine în Munţii Caucaz de capre cu trei picioare.

-Nu m-ar surprinde. Chiar şi aşa, cămaşa mea nu e material de bandaje, pentru că e făcută din pânză englezească.

-Moale, albă şi uşor de tăiat, zise el. Ba chiar...

Şi, cu altă mişcare din sabie, tăie partea din faţii a cămăşii. Cât de repede putu, Harriet strânse cele două părţi.

-Cum îndrăzneşti? striga ca furioasă. Nimeni nu mâ dezbracă fără permisiunea mea. Eşti nebun?

EI avu două răspunsuri la asta. Mai întâi îşi dădu capul pe spate şi râse. Apoi, mai amenințător, întoarse cheia în broască.

Harriet se dădu înapoi, amintindu-şi deodată că era domnul Harry Cope, şi că, aparent, Jem decisese sâ îşi lărgească orizonturile prin... Nici măcar nu se putea gândi. Asta nu se putea întâmpla. Ba chiar era sigură că el doar glumea.

Jem se îndreptă cu pas de prădător spre ea, silenţios, doar în ciorapi, iar o sclipire a ochilor îi spunea câ încă râdea în sinea lui. Se părea că situaţia asta îl făcea fericit.

Harriet aşteptă să mai facă un pas şi apoi ţâşni spre uşă.

Nici măcar nu simţi tăietura care îi desfăcu brusc cămaşa la spate. Simţi doar un val de aer rece şi fluturatu

Scanned with CamScanrer

lcâmt^tî. Ea ppâ - ţipătul furios al unei femei viking - şi se răsuci în poziţie de luptă, cu sabia ridicată.
-Cum îndrăzneşti să îmi distrugi hainele?
Dar el râdea din nou de ea.
- Eşti un bărbat aşa de ciudat, 1 larry*
-Asta nu e treaba ta, replică ea, făcând un pas în spate ca să fie aproape de cheie.
-Dumneata, domnul, eşti un destrăbălat. Ştiu la ce re gândeşti şi te asigur că **nu** mă interesează... să fiu obiectul interesului tău. Poate că vrei să îţi lărgeşti orizonturile, domnule, dar eu nu!
-Harry! zise el uşor cu ochii cenuşii sclipind de încântare, de bucurie, de ceva ce nu ştia cum putea fi numit. Am decis că iubesc cu adevărat bărbaţii. Din pă- care, nu m-am alănjrat celor cărora li se spune efeminaţi. Dar acum îmi dau seama că am greşit.
- Poţi face ce doreşti, dar fără mine, reuşi Harriet să spună cu mâna pe cheie.
îşi ţinea însă ochii aţintiţi asupra lui, neştiind ce s-ar întâmpla cu biata ei cămaşă dacă s-ar mai întoarce o dată. Aşa cum era, simţea aerul rece peste umeri, deşi bandajele îi protejau sânii.
- Dar eu te vreau doar pe tine, zise Jem. Şi continuă încet, frecându-i bărbia cu degetul în timp ce ea îşi întoarse capul: Femeile sunt aşa de plicticoase! Nu aveam idee cât de excitant era să mă duelez cu cineva ca tine. M-am decis. Nu am crezut că aş fi genul acela de bărbat, dar deocamdată cu tine o să intru pe teritorii noi.
-Nu cu mine! zise ea printre dinţii încleştaţi. Nu sunt interesat,
-Nu vei fi Făt-Frumos, cel care mă va conduce într-o lume complet nouă?
-Nu! scuipă ea.
Avea mâna pe cheie, dar era ceva în privirea lui care o facu să se oprească. Iii avea sabia în mână şi o ameninţa [Clt] Dumnezeu ştie ce fel de comportament obscen, [198] ***EloisfJ ¡nnics***

dnr inimn ei tremura ca a unei debutante la primul comrhmcnr_ ^

^^ ^ [2]İ[se] Jem. Singura care **con**teză» oricum. .
Se înnmplă foarte repede, bl întinse milna şi tra.se.
Pânza englezeasca cedă şi cnzil în două bucăţi de pe umerii ei de parcă n-ar fi fost decât o cârpă.
Ea simţi dogoarea străbătându-i corpul ca un cadou.
-Ce avem noi atei? întrebă el, dorinţa făcandu-i vocea răguşită.
Degetele lui lungi se înfăşurară pe stratul de deasupra al bandajelor. Ea îşi desfăcu mâna şi lăsă sabia să cadă ia podea.
Bandaje, zise el încet. Ochii lui cenuşii se opriră asupra ei, revendicând-o, cunoscând-o. Făcu dintr-odata un pas în spate. Nu-mi spune! Nu o să îmi mai pot extinde orizonturile acum, nu-i aşa.[7]

Scanned with CamScanner

Ea rămase cu gura căscată şi văzu cum liniile gurii tui se adâncesc, apoi îşi dădu seama cu o plăcere încântată că ea, Harriet, ştia ce simţea Lord Strânge, chiar daca nimeni altcineva nu o făcea.
El rădea.
-Cum aî aflat? întrebă ea.
-Mm, făcu el. Am ştiut mereu.
-Nu-i adevărat! zise ea tremurând şi încercând să ignore atingerea acelor degete în timp ce el desfăcea bumbacul de pe sânii ei de jur împrejur,
-E cel mai bun cadou pe care l-am primit vreodată, murmură el.
- Cum ai aflat? insistă ea, încercând să alunge emoţia.
Dacă el se aştepta să găsească mai mult sub acele bandaje? Pe cineva mai bine dotat?
- Am ghicit la grajduri, îi spuse el rânjind. Şi apoi Vrlhers mi-a confirmat.
- Vitliers! strigă ea,
-UtinÎ^^11 ^ iilr Ca ÎŞi LtiKlu brUSC SeamU
-Latina! fu el de acord.
Dmccsî? îinpf/j j^cj
Dar nu părea interesat Ochii Îi erau foarte întunecaţi, fmrte atenţi, dând la o parte ultimi]l strat de bandale,
Cand Benjamin îi văzuse sănii în noaptea nunţii, ¿pusese că erau mici, dar ca emu la fel de buni ca unii mari şi că spera ca ea să fie dc iiccixl- Ca fusele de acord pentru că era recunoscătoare să descopcre că el nu era dezamăgit.
Harriet se uită în jos şj încercă să îşi vadă uiinii prin ochii lui Jem, Erau mici. Dar aveau o formă perfectă, ca nişte lacrimi, spusese Benjamin, Era straniu să se gândească În Benjamin, aşa că alungă numele din minte,
~ Trebuie să fie ?nr™ de vâr ziua mea norocoasă, zise]em blând.
Se întinse spre ea. Ea crezu că avea să-l în sănii în mân3 şl o sa-i fiece. Asta ar *fi* făcut Benjamin,
Dar Jem nu îi atinse sânii, O trase la pieptul lui *şi* limba î se răsuci în gura ei în aceeaşi clipă. HarrLet rămase rigidă de surprindere.
Benjamin o sărutase. Sigur că o făcuse.
Dar niciodată.,.
Senzaţiile alergau prin corpul ei în timp ce limba lui juca un joc leneş cu a ei. El n gusta.
- Ce faci? reuşi ea să întrebe.
-Te sărut, zise eL şi se uită în jos spre ea.
Apoi îi captură din nou gura, cuprinzandu-i faţa în palme, iar ea fu gata să sc topească spre el Dar el îi linse buzele de parcă ar fi fosr dulct şi parfumate şi veni spre ea ca un prieten vechi, ca o băutură răcoroasă.
Sărutul acela,,.
Sflrutul acela o schimbă pe Harriet Ea putea să simtă asta, să simtă cum t se schimbau terminaţiile nervoase Şi oasele, cum se schimba

Scanned with CamScaniier

esenţa a ceea ce era Marnei; o văduvă tristă şi mică de la ţară. Dar acel sărut li cănta în corp, iar ea voia să danseze, li aierga prin sAnge î[1]făcea să vrea *ă ţipe.
Hali sărută la rândul ei.
2U1 *Ebtea Imnca*
Şi dcilara asta el l'u ccl caro se trase înapoi, respirul din greu.
- La naiba, Harry, 2isc el şoptind cu voce mătăsoasa în urechea ei, Spune-mi - nu că m-aş păcăli crezând că asta va schimba lucrurile spune-mi că nu eşti virgini!
Ea ridică un colţ al ştirii.
El o sărută din nou, mai apăsat, iar ea îi simţi mulţumirea. O simţea şi pe a ci. Nu fusese distractiv să fie virgină. în primele luni ale căsniciei, obişnuia să stea la baluri şi serate muzicale până când căpăta cearcăne negre sub ochi, până când Benjamin se clătina dc beat. Ea il provocase să o înveţe şah şi asculta ore întregi cum rejuca partidele maeştrilor cu ea, totul ca să evite dormitorul. Pentru că durea.
Chiar şi după ce fusese mai bine, nu simţise niciodată o dorinţă fierbinte care să îi ardă între picioare ca acum, când Jem încă nici nu o atinsese.
Aşa că îi trase capul în jos spre ea şi se aruncă înainte să înveţe acest sport, cel în care sărutările se făceau cu limba, cu guri umede şi intimitate.
^Am impresia că vorbim, murmură ea ceva mai târziu.
-Chiar o facem, zise el şi o sărută dulce, apoi tare şi feroce, încât ea tremură, se simţi toată femeie, fiecare centimetru fiind moale şi dornic.
Iar el tot n-o atingea.
- Lasâ-mă să pun problema aşa, zise el. Dacă tui eşti virgină, cu siguranţă nu ai prea mare experienţă la sărutat.
- învăf foarte repede, zise ca şi îşi atinse buzele de ale lui.
Cum îndrăznea un bărbat să aibă ti buză de jos aţa de plină? O tachina.
- Deci, spuse el, vreau doar să înţeleg regulile.
Asta era Jem,

Scanned with CamScaniier

-Cunoştinţe utile? zise ea cu sprânceana ridicată.-Rlrfl obraznicii, tinere Hsirry, risc el. Cum te cW nul* Jacă[1Ul] ^ ^peri?
^Harrlct,
Ea vâsir cum numele i se întipăreşte în minte 5Î cum cieţte într-im znuihet.
-Inii placc, ziseeL
- Mie îmi pin ce m ai m u 1 r H art y,
- Eţti o virană la săruturi, zinc el, dat n j şi altfel.
-Am sărutat înainte! De multe ori, dmir cil nu...
Mu aţa,
-Aşa?
Ea trebui sa îi arate Ea ce se referea **şL** se lăuirâ disttaşi. Dar el tot nu o atingea, aşa că ea îl trase îndrăzneaţă mai aproape şi îşi lipi corpul de al lui. Ei era grăbit, avea muşchi şi piele netedă. Şi ea se moale, plină de
rotunjimi şi delicioasă.
Mai mult decât se simţise vreodată în viaţa ei. Mai mult decât În ziua nunţii sau în noaptea nunţii.
- Harried exclamă cl.
- Harry pentru tine, zise ea şi se frecă de el.
-Sunt curios câtă experienţă ai avut. Adică...
El scoase o exclamaţie când ea reuşi să se frece de ceva care se umflase în pantalonii lui, Şi nu era o şosetă rulată.
-Vorbim despre o partidă sau două ta etaj? Mă întrebam,..
-Am fost căsătorită ani întregi, îi .spuse ea încântat;; ile duritatea lui, chiar şi prin pantaloni, de sunetul gâtuit p_e care4 scoase, de felul cum i se arcuiau şoldurile spre ea. Nu există nici im ¡«crti pe care să nu-l ştiu fepre hârbaţî. încremeni.
. (îsti mâritiHâ? Pentru că sunt nbsunl de
-Tu?
Tu, care eşti prnpnurnriil unei csise cunoscute l^nttu aventurile care se penee aici?
"Ridicol, nn-i aşa/
EbiM Iutile
-Da zise ea. Din fericire, cu sunt văduva.
Ea îşi rrecu mâna din nou pe partea din faţă a p_{3n}.
talonilor lui.
-Bine, reuşi el să spună. Excelent. De fapt, îmi pa* rău pentru pierderea ta.
Şi cu asta, mâinile lui coborâm de pe uşă şi alunecară pe spatele ei, lăsând în urmă o dâră de foc
- Eşti o femeie superbă, zise el. Ştiam că erai frumoasă. Am crezut că eşti cel mai frumos băiat pe care l-am văzut vreodată. Dar, când mi-am dat seama că eşti femeie. am ştiut că eşti cea mai frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată.
Era aşa de ridicol, încât Harriet nici nu mai asculta, în afară de asta, el o dezmierda, trecandu-şi degetele peste pielea ei în cercuri mici

Scanned with CamScanner

şi cu mişcări care o făceau să tremure şi să exclame de plăcere. Mai ales când, în sfârşit, el ajunse încet la sân îi el. Nu îi apucă plin de entuziasm tineresc, cu genul de dezmierdări cu care era obişnuită. În schimb, îi mângâie cu buricele degetelor de parcă ar fi fost făcuţi din sticlă, de parcă pielea ei ar fi fost cea mai delicată mătase dîn lume. Degetele lui cântau pe pielea ei.
Şi uite aşa ea îşi pierdu puterea din genunchi, însa braţul lui era acolo să o susţină.
-îmi pare rău, murmură, el, dar trebuie să mă grăbesc. -Ah...
Şi apoi ca fu pe jos, întinsă cu grijă pe un morman de haine - cămaşa ei distrusă, jachetele lor, cămaşa lui- Când gura lui îi atinse sânul, era la fel de alunecoasă fi fierbinte ca degetele lui.
202
Ea gemu, cu capul dat pe spate, degetele îngropate în coama lui deasă, pe care o desfăcu din legătura panglici bl nu o băgă în seamă, sărutând-o peste tot, buzele atingând pielea dezgolită până când dezmierdarea
fu prea mult, până când ea era pe cate să înceapfi să ¡mptace, să plângă«
- E timpul, gemu ea *ţi* îl trase în sus.
El râse.
-Căsătorita şi totuşi aşa de grăbiţii?
Ea îşi arcuî spatele.
-Te rog, Jern!
-Cât al fost căsătorită? întrebă el fără să o atingă.
-Ani întregi, zise ea nerăbdătoare.
-Ani întregi fără copil?
Ea Ştiu ce spunea el. Era doar o înţepătură de tristeţe, o secundă care trecu,
-Nu e nevoie de prezervativ» zise ea cu voce forţat veseli
Aşa că el veni spre ea şi se poziţionî deasupra ei cu părul căzând ca mătasea în jurul feţei sale.
Harriet era obişnuită să facă dragoste, cu senzaţia de uscăciune de la început care uneori ustura şi durea un pic ca să lase toc unei fricţiuni calde, încântătoare. Cu felul în care se simţea corpul unui bărbat în braţele ei, fierbinte şi uşor năduşit.
Dar acum era complet diferit
în primnl rând...
-Nu sunt sigură de asta, exclamă ea* Aşteaptă un pic!
-Orice pentru o bdy, zise el şi se aplecă să îi captureze diu nou buzele.
Dar ea îşî ridică gâtul sâ se uite între corpurile lor. Avea dreptate.
-Mir», Jern?

Scanned with CamScaniier

El reuşi să îi fure un sărut aşa de sAlbatîe şi de dulce încât ea aproape că nu observă ce fiîcea el eu şoldurile, dar corpul ei da.

Scanned with
CamScanner

-Opreşte-tel li porunci ea. Aşteaptă! Ea simţea, dar fiiti

166

măcar nu era sigurii ce simţea. Se uită din nou în Cc e asta?

Elotw Intries

Ultima dată când nm vcrificat, zise Jcm orn part^ fi^M din corpul meu. Cea mai fcr.c.ră. Aş Indrtail « «nun... cea mai buna parte. * - Este,.. începu ca, dar închise gura.

Ce gândea era neloial. Dar se mai uită o daţii. Trebuia sâ fie de doua ori mai mare decât a lui Benjamin,

-Nu sunt sigura...

-O să **fie bine,** zise **el** şi **făcu un mic dans cu şoldurile, care o făcu sil exclame surprinsă. Te rog, putem să încercăm.**[7]

-Da, zise ea.

Nu erau nici uscăciune, nici o înţepătura, nici o durere. El pătrunse complet în ea şi apoi se opri.

-Ne potrivim, zise ea destul de năucită. Ca piesele de puzzle,

Jem părea uşor chinuit.

-Eşti mică, zise el.

Vocea îi era răguşită.

- Da, ştiu, Ia fel sânii mei.

Ea îşi trecu mâinile peste umerii lui.

-Crede-mă, zise el gâfâind, asta nu e o problemă!

Şi se implântă adânc. Asta era partea favorită a lui Harriet din partidele de dragoste, O fâcca să se simtă adorata, importantă. Ea se foi uşor, pregătindu-se să fie gata pentru el, o platformă de ridicare pentru lucrarea lui. Partea bărbatului părea să funcţioneze. Benjamin se înroşea mereu tot.

-Sunt pregătită, zise ea.

Faţa lui Jem nu era roşie. El se uita în jos la ea cu sprâncenele ridicate.

- îmi vin tot soiul de gânduri stranii în minte despre căsnicia rn, Harriet.

El se simţea într-adevăr minunat. Ea îşi simţea tot corpul relaxat, acceptând^, trăgându-l în ea,

-Mm, 2,,e ea. Putem să discutam asta mai târziu?

pieptul lut era acoperit tic muşchi şi de un puf de pilr $t_{ş}$i freca buzele de fruntea cu ceea cc însemna că pieprui lui se freca de sfârcurile ei.

Jem se opri o clipă, ca un tânăr armăsar nu se putea controla. o problemă.

Ea era văduvă, dar nu ştia cum să facă dragoste. Ea părea la fel dc implicată ca o saltea, deşi îi oferea cel mai adorabil zâmbet,

Scannedwith CamScanner

1-at fi frânt inima dacă s-ar fi dovedit a fi una dintre femeile care nu puteau să simtă plăcerea. Pe vremuri» înainte să se fi căsătorit cu Sâlly, se găsise de câteva ori în pat cu uncie de genul ăsta. Obişnuia să facă tot ce putea şi ştia foarte bine că tot ce putea el era cel mai bun lucru, iar dacă nu funcţiona, renunţa, îşi lua propria plăcere şi pleca.

Dar nu voia să plece de data asta. Corpul mic şl rotund al lui Harricccra feminin în toate privinţele, mătăsos şi alb ca laptele. Il vota. Voia ca ea să se zvârcolească în braţele lui. Şi, la naiba, avea să se asigure di asta avea să se întâmple!

Era dureros, dar se retrase din cel mai dulce **şL** îngust canal pe care avusese plăcerea să îl viziteze.

-Ce s^a întâmplat? întrebă ea, clipind spre d.

Ea nu era nici pe departe acolo unde trebuia sâ ***fit.*** Nici pe departe. **El îi zâmbi somnoros, genul** de **zâmbet pe care aligatorul îl oferea victimei înainte să o înghită.**

-Am decis că imi e foame.

Harriet părea complet confuză. Soţul ei trebuie să fi avut un membru de dimensiunea unei păsritf de mazăre ?i tehnica pe măsură.

Se Întinse şi o linse pe obrazul neted şl delicat prccum j umăr a tea unei piersici. Un bărbat! Cum Dumnezeu fu* Sfcse aşa de prost inear să creadă că ea era bărbat?

Era ruşinos. Ui trecu limba pe lungimea maxilarului, "arriet avea un maxilar puternic. Poate că asta era. Ea nu avea acel maxilar slab pe care-i aveau aţa de multe 206 E/(»i>ff ***Jante»***

doamne, genul de doamne care stârean în grupuri ţi ₙ>r. codăceau despre broderiile lor. \i.\ avea maxilarul unei femei care ştia ce voia* care lupta cu sabia şi făcea o treaba al naibii de bună, care*.»

Uită în ce direcţie îi mergeau gândurile pentru ca ajunsese la buzele ci. Urau mari şi trandafirii, Îşi mai ţinu încă o lecţie de morală dc vreo două secunde cu privire la propria prostie şi apoi permise sărutului sii devină sălbatic.

Doar ca ca să înţeleagă de la bun început, el luă controlul gurii ci şi se avântă în ea, revendicând-o, numind-o, asigurându-se că ştia că era femeie. Nu bărbat. Femeia lui.

Gândul era undeva într-un cotlon al minţii, darel ştia oricum asta. Nu aşteptase opt ani după ce murise Sally doar ca să-fi mai găsească o amantă.

Oricine era Harriet, propria lui văduvă, ea era a lui de-acum.

El se retrase, se propti într-un cot şi trecu ia sânul ei. Il revendică. Ea îi răspunse. Mâinile ei începură să se plimbe neliniştite peste umerii lui, strângându-l, alunecând peste pieptul lui şi pe spate în jos. Ea chiar îi atinse rotunjimea posteriorului, dar se retrase imediat, de parcă ar fi fost înţepată.

Scanned with
CamScanner

Într-o clipă, el ştiu care era problema. Harry fecuse treabă destul de bună jucând rolul unui bărbat. Dar fusese educată să se poarte şi să vorbească asemenea unei lady - şi să facă dragoste ca o lady. Deşi nu era o lady.

Ea era o războinică, o amazoană a sufletului său, femeie care întâlnea un bărbat în condiţiile ei şi solicita ce voia.

-Atinge-mi! îi porunci el - P-poftim?

Ochii aceia mari de culoarea panseluţei începeau ^ arare uşor tulburi, ceea ce era un lucru bun. lh»rrkʳa lui gândea prea mult. Avea nevoie să fie şocată.

el era exact bărbatul potrivit ca să fecă asta, se gândi Jem cu un rânjet.

^Acum, Harry, zise el cu voce tărăgănată, trebuie să ştii ce soi de bărbat sunt eu, mi-i aşa?

Doat ca ea să-şi iacă o idee vagă, el ii frecă sfăr- cui cu degetul mare. Iar ea, ca un dulce Îngeraş, işi arcui spatele. Dar mintea ei enervantă încă funcţiona, pentru că ea deschise ochii şl Ü privi.

»Ştiu ce fel de bărbat vrei să creadă toată lumea că eşti, Jem, Nu sunt aşa de sigură în privinţa persoanei reale. în mod evident încă nu era în faza în care mintea nu îi funcţiona, dar acolo trebuia să ajungă.

-Sunt un libertin, ii spuse el ţi o trase înapoiₜ pentru ca trupul ei să stea întins în faţa lui ca o mâncare delicioasă, Apoi se aplecă şi o sărută pe sâni pană când aim gemete şi gâfâlell uşoare. Ei Si plăceau micile muşcături, aşa că el trecu la următorul sân şi aplică acelaşi tratament- De^acum. ea se zvârcolea sub el.

- **Desfrânat, vulgar, amator de plăceri, îi spuse el, Dar o subestimase, pentru că ochii ei se deschiseră** din nou.
- **Aiureli, sise ca. Nu t£*ai culcat în viaţa m cu o târfă EI deschise gura şi apoi îşi dădu seama că nu prea putea câştiga această dispută, având În vedere faptul că îi displăcea profund să piăteasdl pentru intimităţi, În schimb, aborda argumentul la care se pricepea cel mai bine. Genul pe care era sigur câ îi putea folosi ca sâ câştige, -Noi, amatorii de plăceri, vrem totul când facem dragoste, zise el şi coborî lu jos pe corpul ei. Desfă-ţi Picioarele, Iubito! Ha se uita la el, dorinţa ameatecându-se cu uelinişteа,**

Scann^ with
CamScanner

***Vtei să... vrei să te uiți la mine?**2f]g Eloisii ¡miws*

-Chiar aşa. Hşti aşa de roz moale acolo jos - cl si Îi împinse picioarele să se deschidă încăt mî-aş dori să vezi ce vad eu. Frunze mici şi alunecoase ca nişte petale de trandafiri. Şi cea mal **dulce** şi mică **uşă** pe care n vărut-o vreodată un bărbat*

De fapt, îi era tot mai greu să vorbească, pentru că nti era obişnuit cu toată conversaţia asta de amor - el credea că acţiunea era o idee mai bună.

Îi desfăcu picioarele mai mult şi se aplecă să depună sărutul care transforma orice femeie într-o amazoană.

Evident, Harrier era mai rezistentă în privinţa asta.

Sally, de pildă, doar oftase şi spusese „Slavă Domnului!" înainte să se întindă.

Dar Harriet îşi dădu picioarele la o parte şî se ridică în genunchi înainte ca el să reuşească să o prindă.

- Ei bine, Harriet, zise el, va trebui pur şi simplu să participi la dorinţele mele depravate. Nu pot să fac altfel.

-Poftim?

-Altfel nu pot sa fac dragoste cu tine, zise el răbdător, în rimp ce întregul lui corp rrâda dorinţa lui de a face orice era necesar. Trebuie să te gust.

-Aiureli! zise ea. Erai pregătit să faci dragoste cu un minut mai devreme!

- Nu mai sunt, zise el trist şi se rostogoli într-o parte pentru ca ea să nu vadă că avea o erecţie mai dură decât avusese vreodată de la 15 ani încoace.

Continua să îi frece uşor sfârcurile pentru că î$i dădu seama ca era o femei căreia îi plăcea asta.

-N-am mai auzit de aşa ceva, zise ea bănuitoare.

Dar el vedea că ochii i se îmblânzeau din nou.

-Nu poţi să re aştepţi ca eu să fac dragoste la fel ca acel. acel cavaler de la ţară cu care ai fost măritată, zise el.

Ea deschise ochii şt ştiu că el îl descrisese perfect pe soţul ei. Sigur că el era un cavaler de la ţară. Era siiv gurul lucru care avea sens. Ea nu fusese protejată de o mamă excesiv de grijulie, ci de un cavaler de la ţa* îngust la mitice, Pomc că d ei a unul dintre acei fermieri gcnTiiomi«

- Presupun că ai pretenţii diferite, zise ea, uitâmhvse cu mare îndoială îu Jos pe corpul ei, Doar că tui crecL.

-Să tut crcd, zise el.

$e postă apoi între picioarele ei şi începu să o muşte uşor de coapse.

Şi uite aşa Harriet începu să scoată mici sunete moi, uşoare. Erecţia lui pulsa lipită de podea, implorând, dar ajunsese deja în centrul ei, limba lui trecând peste mierea ci, făcând-o să-şi arcuiastit şoldurile iar şi iar.

Scanned with CamScanner

Ea nu era Lncoetentă, deşi cuvintele îi tot zburau ie pe buze: nu, da, Jem şi alte câteva lucruri pe care el nu le putea Înţelege.

- îmi place foarte rare gustul tău, ii spuse el, doar În caz că ca nu îşi dădea încă seama de asta. Ai gust de zahăr, de condimente şi de lămăie,..

-Săpun de lămâie, gâfâi ea.

El se opri câteva minute Într-un loc dea se bir de sensibil, doar ca să o pedepsească pentru că avusese raţionalitatea deaamintide săpunul de lămâie.

Apoi se opri,

-Ce ai spus? întrebă el şi îşi raenţinu un ton inocent.

Ea işi înălţă capul cu o privire sălbatică. El ştia ochii aceia şi ii iubea, era expresia unei femei pe cale să plesnească un barbar.

-Scuze, zise el inocent, am pierdut şirul a ce făceam?

Ea era cu degetele în părul lui şi gâfâîn.

Totul era bine.

Câteva clipe mai fătziu, el îşi ridică din nou capul.

-Săpun de lămâie?

Ea se uita ameţiră în jos spre eh

-Te rog,,,

-Ce mă rogii nu se putu el abţine să nu rânjească.

Se jucâ un pic cu desele, deşi ştia că nu era acelei lucru. Ea se foi sub el

-Te rog! sise ea, *210 Eloisn famcs*

-Spuac-mi *să te smd* î* ceru *cl*

Amazoana lui trebuia sâ spună lucrurilor pe nume, să le stăpânească.

-Te rog, suspină ea, sărutămă, te rog* O lady până la f'inaL

Aşa că îşi plecă din nou capul, iar de data asta îşi lăsă degetele să se plimbe peste tot, pentru că fiecare nu era înghiţit de un *da.*

Şi apoi o aduse la apogeu.

Avu nevoie de toată puterea ca să nu alunece în ea. Dar o convinsese, îi poruncise şi îi ignorase protestele până când ea începu să îşi strângă degetele de la picioare şi si scoată mici strigăte.

Şi el o aduse acolo unde voia, ea strigă iar şi iar, apoi corpul ei dulce se arcui spre el, convulsionat de plăcere. -Asta e, iubito, zise el. Dă-i drumul, hai!

Harriet se uita la tavanul din galeria cu tablouri. Era foarte departe şi părea să se legene uşor. Parcă întreaga lume se înclinase, iar ea alunecase într-o parte de pe ea. -Oh!

Jem era din nou deasupra ei, sprijinit pe braţe. -Te-ar deranja dacă am face dragoste acum? Se uită la el fără să poată forma cuvinte.

EI îşi împinse şoldurile spre ea. Ha scoase un sunet strangulat.

Genunchii i se ridicară din proprie voinţă. - Iau asta ca pe un da, zise cl şi apoi alunecă în faţă. Nu era ca nimic din ce trăise până atunci. Plăcerea pe care tocmai o simţise era în oasele ei, dar se

Scanned with CamScaniier

transformase într-un fel de foc vesel. Ea îşi ridică şoldurile spre el, tară măcar să-şi dea seama ce făcea. -Asta e, tise Jem cu voce profundă, bl era cel mai frumos bărbat din lume pentru ea. În- 221
t trCaCă defietelc P»* pometii lui, peste ochi»
aceia Si Jliaricj ;şi i ^ i ^ p,st, ^ în

Scanned with
CamScanner

jos p umtn, şolduri, pe muşchii răspunzători pentru cascada de fiori pe care îi simţea.El se implântă din nou şi, ca prin magie, ţoklurilc ei se ridicării sa-l întâmpine.
Şi din nou.
-Vezi cum trebuie? zise el,
PăTca să aibă dinţii încleştaţi. Faţa lui nu era roşie, dar pe frunte avea *mici* broboane de sudoare. Şi pe umeri.
Ea le gustă - aveau gust de sare, de sare curată şi dejem,
El continuă să se mişte cu mişcaţi lungi şi puternice, iar ea nu-şi mat putu ţine mintea concentrata asupra explorării corpului său, începea să se simtă neancorată, de parcă întreaga ei atenţie s-ar fi îndreptat doar asupra focului declanşat de mişcările lui- Mult după ce Benjamin s-ar fi prăbuşit deasupra ei, Jem continuă să se mişte, constant^ de neînfrânt, de parcă nu avea să se mai oprească niciodată.
Ea nu putea să respire. Nu putea decât sa îl urmeze în furturi, cu degetele încleştate pe umerii lui şi scoţâud mici strigăte din gât.
-Asta, e, zise cl răguşit. Astae, Harriet!
Mâinile ei alunecară de pe umerii lui şi se încordară pe fundul lui. Era neted sub degetele ei, musculos şi puternic. îi simţea Întregul corp de parcă era al ei, putând ţi avântându-se adânc în ea.
Ea nici măcar nu-l auzi pe Jem, pentru că lumea ei se sparse şi zbură, se refacu în alt loc, un loc în care genul acesta de ptacerc, pe care nici nu şi-l puteu imagina, ra posibil.
Nici nu şM putuse imagina,

capitolul 24

Scandall O femeie în pantaloni

, pi na fu destul de stranie. Jem nu era aşteptat sii pur- t^ipe, dar apăru din trădării.
Eloisa ¡awes
Harriet se înecă.
Povy sc năpusti într-o agitaţie de activităţi, grâbin- du-se să aducă un scaun şi să-l pună în capătul mesei.
- Nu îţi face aşa de multe griji, Povy, zise Jem. O să mă strecor lângă ducesa de Cosway. Dacă nu te superi, domnule Cope.
Harriet îşi mută grăbită scaunul spre stânga şi îi permise lui Povy să pună un scaun între ea şi Isidore.
- Deranjez simetria de la cină, ştiu, şi îmi cer scuze pentru sosirea târzie, zise Jem şi zâmbi în jurul mesei. Dar nu am putut rezista ocaziei de a vorbi cu ducesa.
În stânga ei, Nell o ciupea agitată pe Harriet de braţ.
-Ştie? şopti destul de tare în urechea lui Harriet.

Scanned with CamScanner

Jem se aşează şi piciorul lui se lipi instantaneu de al ei, Harriet îşi luă şervetul. Jem acceptă o farfurie de mâncare şi începu să discute cu Isidore, aflata în dreapta lui.
Nell o ciupi din nou pe Harriet
- I-ai dat tot poemul? Probabil de asta a venit la cină. El de regulă nu vine la cină!
-I-am dat restul poemului, şopti Harriet,
Nell trase adânc aer în piept şi îşi strânse mâinile la piept.
- O să mă mărit cu el, să ştii. Chiar m-am decis.
Harriet descoperi că nu mai simţea dorinţa de a fi la
fel de tolerantă cum fusese cu câteva zile în urmă.
-Serios? făcu ea puţin cam rece.
-Probabil nu ştie sigur cine a scris biletul. Te rog, Harry, nu poţi să faci ceva?
- Eu nu sunt desf... Ea îşi drese glasul. Vreau să spun că nu sunt proprietar de bordel, Nell, nu pot să îţi aranjez legăturile.
- Dar deja ai făcuta, zise Nell cu ochii sclipind de încântare. Şi nu o să-i cer lui Strânge nici un ban. Nu fac asra niciodată.
Nell era lipsiră de subtilitate.

~ ᵖoţî măcar să mă prezinţi ca autoare a poemului? îi şopti Nell în ureche.
Ducesa twpţii ^
Harriet se întoarse spre lem ᵣi în ^ i • m5na lui se aşează ^ picit^ul îr^^
Degetele acelea degetele acelea*. Pielea ei luă foc instantaneu. El Ti ₍ₐₘ₎bea lui Isidcte, în timp ce degetele 11 alunecau mai sus spre îmbinarea dintre crăcii pantaloni) or* -Harryl şuieră NeU.
Harriet îşi drese glasul Jem îşi termină fraza şi **se întoarse spre ea,**
-Dragă domnule Cope, zise el* îmi cer seu« că nu te-am salutat.
Harriet îşi înclină capul
-Ho plăcere să te awem printre noi, Lord Strânge,
- **Intotdeanna caut plăcerea, ori de câte ori pot, ase el neglijent Acum, spune-rai, domnule Cope, care e numele tău de botei?**
Harriet îşi miji ochii*
-Numele tău mic, spuse el. Doar cei mal ascunşi prieteni îşi vorbesc cu asemenea formalităţi.
Harriet îşi împinse scaunul uşor în spate.
-Voiam să ţi-o prezint pe autoarea poeziei care te-a fascinat şi te-a încântat xise ea*
-Ah, domnişoară Oale! Ce surpriză!
-Nellf iise ea şi îi sâmbl cu gropiţe. Sper, desigur, că nu a fost o surpriză neplăcută.

Scanned with CamScaniier

-Nici pe departe, zise el şi ti oferi un zâmbet dintre cele mai fermecătoare- **Bănuiesc că ştii numele mic al domnului Cope, noi aşa? E prea rigid ca să n A împărtăşească şi nouă, tuturor,**

Nell avea pe frunte o cuta mică, mdicftnd că nu era foarte interesată de întrebarea lui.

- **E Harry, 2ise ea.**

-Harry! Oh, nu, nu! slse Jem-

-De ce nu? întrebă Harriet aproape de graniţa politeţii, E un nume cât se poate de bun.

-Nu arc o tonalitate morală, anunţă Jem. Nici un». Nu ai putea fi judecător cu numele ăsta. Nici episcop Ar fi dificil chiar şi pentru un preot dc parohie. Acum, dacă ţi-ai spune Harold, care e probabil numele tău adevărat, ar fi totul foarte diferit.

HI făcu o pauză, dar Harriet nu avea să încurajeze o asemenea discuţie stupidă şi rămase tăcură,

Nell se aplecă pentru a i se vedea decolteul.

-Cum ar fi diferit, Lord Strânge?

-Te rog, zise el, trebuie să îmi spui Jem,

Harriet se gândi ca, tară îndoială, Nell părea a fi în culmea fericirii de încântare.

-Acum, dacă tânărul Harry ar fi să ia numele de Harold* el ar găsi iute tonul moral pentru toate temele abordare. Ar putea să îşi publice observaţiile în Gentil man s Mogaţine, bunăoară. Ei spun cele mai îngrozitoare minciuni despre femei.

-Cum ar fi? întrebă Harriet.

-Se pare că nişte femei libertine au început să-şi strângă mâna.

- Dumnezeule! făcu Nell. Sunt şi eu vinovată de aşa ceva.

-Noi nu aprobăm aşa ceva, nu-i aşa, Harold? întrebă Jem.

-Numele meu e Harry, nu Harold! se răsti Harriet. Şi cred că domnişoara Nell poate să dea mâna cu dne doreşte,

-Nu se ştie niciodată unde au fost mâinile acelea, Jem, mişcandii'şi degetele un pic mai sus.

Ea ar fi trebuit să îl oprească. Ar fi trebuit, doar rî simţea că o cuprindea cea mai delicioasă langoare.

Scanned with CamScaniier

Mai devreme, după o baie, decisese că întregul epi»ˌ din după-amîaza aceea fusese ca un vis minunat, la fel & irepetabil pe cât ʟ-ra de inacceptabil. Dar acum corpul ci ii trimitea semnale că ar fi fost bucuros să repete fie&F moment din ce se petrecuse.-N-îi să mat dau mâna niciodată, zise NcIL Cc altccva itiai scrie în revista nia, jcm'

Ei îi şopti numele de parcă ar fi fost deja împreună în par. 1 se rostogoli de pe limbă visiintl la mchia de mi rea- M şj ta noaptea nunţii, se gândi Harriet acru.

-Autorul este practic virulent în privinţa femeilor zise Jem-Imnginenaivţi! Zice că femeile poartă pistoale asupra lor.

-Doamna Grad ison avea unul în săculeţ, care s-a declanşat şi a făcut o gaură în covorul din salonul ei, zise ea. Aşa că si asta e adevărat.

-Trebuie să fie o exagerare. Autorul susţine că unele femei au renunţat la şaua laterala ca să călărească asemenea bărbaţilor. Poţi să*ţi im agi ne îi? Ba poartă şî pantalonii

-Pantalonii par teribil de înconfortabili, zîse Nell. Cred că afirmaţiile asrea nu sunt foarte probabile, nu CTesi, Harryî

Harry - sau Harriet - nu prea putea gândi limpede* pentru că degetul mare al lui Jem se mişca într^un ritm atre o făcea să se simtă cam ameţită.

-Sunt de acord, reuşi ea sa spună.

- Dar pantalonii sunt foarte convenabili, zise Jem uşor.

în mod evidentf se distra de minune.

- Hainele unei femei sunt imposibile* cu crinoline, jupeane, pantalonaşi...

Nell chicotea nebuneşte.

-Ce bine ne cunoşti] rosti ea tare.

Jem se aplecă peste Harry spre Nell, ceea ce îi permise să o frece şi mai tare, Harrret scoase o exclamaţic şi cresăti în scaun,

-Mu re deranja, Copc, zise jem. Voiam dnar să îi spun punctul de vedere lui Nell De ce crezi că poarră femeile toate hainele alea?

- Ca să fte atrăgătoare, îîse Meii cu promptitudine.

Aruncă o privire spre rochi;i ci înrr-o maniera cârc sugera că ea se simţea într-adevăr foarte atrflfjiitoarc,

- Dar gândeţte-te cât de atrăgătoare nr fi femeile daC;1 ar purta doar pantaloni. Gândeşte cum ;»r putea ochii bărbaţilor să se delecteze cu membrele lor, cu rotunji* mea.-. Doar nu te ^ochez, nu-i aşa, NclL'

- Nici pe departe. Ochii lui Ncll erau fixaţi asupra lui ca a puilor asupra mamei, Harriet era cea care se simţea tot mai îmbujorata.

-Va trebui să mă scuzaţi, zise ea şi se trase în spate, ridicându-se.

Scanned with CamScanner

Mâna lui jem căzu în lateral. Ea îşi simţea genunchii puţin slăbiţi.
-Ai terminat de mâncat? întrebă Jem.
-Absolut, zise ea. Am terminat, murmura ea şi încercă să se adune. O voi însoţi pe ducesa de Cosway înapoi la Londra mâine, aşa că ar trebui să verific îrnpa- ' cheta rea bagajelor.
Jem se uită tute la ea şi îţi dădu seama că uitase sâ îi spună.
Nell se mută pe scaunul eliberat de ea.
-Oh, pumnezeule, Harry! gânduri ea, zămbindu-î lui Harrier. îţi doresc o călărorie minunată!
- Da, într-adevăr, îise Jem cu o privire desrul de neprietenoasă.
-Sunt sigură ca te vom mai vedea aici, zise Neîl, jU' când rolul de stăpână □ casei,
- într-adevăr, rosti Jem şi se întoarse spre Nell cu un zâmbet.

capitolul 25

Aerul ameţitor de ia Fonthîll
Harriet urcă scârilu gandindu-se la trei oameni de la care trebuia sâ-ţi ia nma^bun. Eugenia, Villiers şi Jem*
Era surpriiM&ror cât de diferit se simţea faţă de Villicrs ;ₙ compaiaţie cu doar o Kmă în urmă, când îl urase din suflet, Anul trecut vorbise cu Jemma ca să-l facă de râs h şah şi îşi dorise .să moară de o boala îngrozitoare. Voia răzbunare.
Iar acum...
Acuni era singura persoană din lume În afară de ea care ît iubise pe Benjamin. Şi nu îl mai ura.
Intră În camera tui şi fu bucuroasă să.4 vadă îmbrăcar şi stând aşezat, nu întins. Ea se duse spre el şi se trânti într-un foroliu din feţa lui, întinzându-şi picioare ic.
-Frumos, zise el şi o studie. Picioarele tale au cu siguranţă o libertate iveltă care indică un bărbat, Cum merge cu tânăra femeie care cc curreaza?
- Din nefericire, a trebuit să îi dezvălui un fapt foarte trist.
- Ca nu ai echipamentul cu care să-i oferi plăcere?
-Exact,
- **A spus cuiva că eşti femeie?**
- **De fapt, ea crede că sunt eunuc,**

Zâmbetul lui se lăp.
- Un eunuc. Cum naiba ai ajuns în acea stare jalnică?
-Am fost destul de vagă, îi zâmbi Harriet înapoi. Un accident sau ceva de genul ăsta,
- De genul ăsta! Cei mai mulţi bărbaţi îşi petrec cea mai mare parte a timpului asigurându-se că a&emenea accidente nu se apropie de părţile lor intime,
-A plâns pentru mine.

Scanned with CamScaniier

-Asasinul inimii unei tinete lady, zise Vllliers cu satisfacţie. Am eliberat un monstru în casa lui Strânge,

- Ea nu a apărut deloc la cină, ii relară Harriet.

-Probabil jeleşte în camera ei şi nu poate mânca.

-Mă îndoiesc de asta, zise Harriet gâtulindu-se ta poftele trupegti ale lui Kitry. Dar poate că îşi caută consola- ^ în altă parre.

-Alte evenimenre palpirunre? întrebă eL

Ehisa ftwiefi

-Îţi aminteşti că îl curtam pe Lord Strânge p_{cn}-

tril Nell?

-Cu poezii?

-Exact. Am prezentat-o drept autoarea acelei poezii şi i-am lăsat împreună la masă.

-Nu se va întâmpla nimic. Strânge nu se joaca, zise Villiers* Eu, în schimb» da. Mi-a luat câţiva ani ca să înţeleg că se înconjoară de femei frumoase care ar putea fi cu siguranţă declarate libertine, dar nu profită niciodată.

- Ce ciudat, zise Harriet,

- Era sălbatic când a venit de la Oxford, zise Villiers. Eram împreună când am avut şi eu nişte aventuri, dar nu ca Jem. Era pe cale să obţină titlul de cel mai teribil cuceritor din toată Londra; făcea parte din toate cluburile care se bucurau de femei.

- Erai şi tu membru în cluburile alea? întrebă Harriet curioasă.

- Eu sunt un om de şah, zise Villiers şi ridică din umeri. Găsesc o ofertă prea generoasa de sâni de femeie obositori, dacă îmi ierţi formularea directă.

-Sunt sigură că aş simţi acelaşi lucru despre părţile masculine mai interesante. Deşi, adăugă ea, aş putea să casc gura în primele nopţi.

El pufni.

- Mă surprinzi. I-ai arătat latura asta lui Benjamin?

- Crezi că ar fi fost interesat?

El rămase tăcut.

- Nu. Trebuie să fi fost un soţ îngrozitor, daca stau şi mă gândesc. Crezi că eu aş fi ia fel de rău?

-N-am idee.

-Vreau să mă însor înrr-o bună zî, zise Villiers. Şi ori- cât de nebunesc ar suna, mi-ar plăcea o căsnicie fericită. Aşa că, te rog, dâ-mi nujte sfaturi!

Scanned with CamScanner

Nu încerca niciodată să recapitulezi o partidă de şah cand eşti în pat cu o femeie, indiferent cat de minunat ai performat.**-Ţelul** meu În **pac este** întotdeauna o **performanţi** splendidă, **murmură** Villiers.

Harriet îşi dădu ochii peste cap.

- Pretinde că şahul nu este viaţa şi nu e sñngele tău, nu e raţiunea ta de a trai,.. Ea se întrerupse. Nu o să mneţionese, sn ştiL Ai putea găsi pe cineva ca Jcmma, căreia să-i placă şahul Atunci amândoi aţi putea sta împreuna şi aţi bombăni despre nebuni şi regi când sunteţi prea bătrâni pentru alte activităţi.

-Am încercat să o fascinei pe Jemma, zise el Dar apoi am descoperit o semaţie ciudată în privinţa lui Beaumont, pentru că suntem prieteni vecbi, Sfârşitul poveştii mele este că am refuzat eroic avansurile Jem- tnei, apoi m-am răzgândit şi m*am trezit rănit de fratele ei înainte să am ocazia de a o impresiona cu şarmul meu. Intenţionez să mai încerc c dată când mă voi reface complet

- Ea probabil se va bucura de un teci tal de mişcări de şah, zise Harriet Dar, dacă vrei să te însori - şi cred că asta ai spus ai nevoie dc altcineva. Jemma e surprins zător de măritată, cea mai mare parte din timp. Dar am venit să îţi spun că vom pleca mâine-dîmineaţă. Isidore a descoperit că nu e chiar aşa de predispusă la comportamentul libertin.

-Asta e valabil pentru multe doamne, remarcă Vilii* ers. Căt despre tine, pe de altă parte, uite ce bucuroasă «şti cu o viaţă de cuceritoarei

-E minunat, admise Harriet, Urăsc crinolinele, pudra, perucile şi restul Nu am mai fost aşa de fericită de ani întregi.

Villiersîşi miji ochii.

- E ceva diferit la tine... zise el şl se ridică mai sus. Cred că al cedat acrului ameţitor din casa lui Strânge. Cineva a descoperit sexul adevărat.

Ea zâmbi uşor, dar nu eise nimic, doar se ridică ^ plece.

Ebbn Îottwa

Îi t'ficu cea mai elaborată plecăciune a ei* caro se termina cu un ¿¡est elegant înflorit cu milna **dreapta.**

-Nu e rău, zise Villiers, Apoi adăugii: E$ti siguri! ;i vrei să pleci cu Isidore? Eşti binevenită să rămâi drept pupilul meu. Ar trebui să fiu în picioare mâine dacă
tonii merge bine.

Dar Harriet era sigură. Nu era n im ic real din ce se îrv tămplase ia Fontbill cu Jem. Fusese delirant de minunat. O învăţase lucruri despre bărbaţi şi femei şi despre corpul ei. Dar viaţa ei era acasă, nu îmbrăcată în pantaloni.

Scanned with CamScanner

-Au fost câteva iile minunate, zise ea foarte sincer. Am putut, în sfârşit, să îl îngrop pe Benjamin, dacă are sens ce spun.
El îşi înclină capul.
-Şi eşti foarte sigură că vrei să părăseşti persoana oricine ar fi ea?
- Foarte sigură, zise ea cu voce calma. Trebuie să mă întorc la viaţa reală. Ea îi zâmbi. Nu o să mă mai îmbrac niciodată în Mama Gâscă.
în ochii lui apăru un zâmbet drept răspuns.
Ea plecă.
Eugenia construia un castel din mucava când ajunse Harriet la ea, trecând de servitorul care stătea de pază în fata camerei. Ea se aşează pe jos, lângă castel. Era remarcabil de reuşit. Pereţii erau tai aţi cu destulă precizie ţi lipiţi. Eugenia desenase mici dreptunghiuri care reprezentau cărămizi.
- E minunat! zise Harriet. Ce urmează? Şi ce face muşcătura ra de şobolan?
Eugenia ridică privirea.
-Tu eşti! Speram că o să vii în vizită. Uite ce construiesc!
-Un castel, zise Harriet.
220
-Am făcut si alte castele, zise Eugenia **nerăbdătoare*** Dar acum **o** să fie şi **o** bătălie, aşa că fac si soldaţi. decuPa mic f «"'daţi şi îi plasa pe metereze.
-Am vrut sa reprezint atacul sarazinilor, dur rTwin r&£ăndit.
-O armata de că ini? întrebi Hftrriet vfoflnd ce era aranjat lân^ă zidurile castelului,
-Şobolani, zise Eugenia mandră. Le vezi cozile? £ greu să decupezi cozile. A trebuit să imjnrez *şi* un spital pentru şoboliint răniţi, pentru cil îmt tot aluneca faarfeca.
Şi într-adevăr era un morman mic de şobolani schilodiţi intro parte.
-Ce tace muşcătura? întreba Harriet.
Eugenia îşi întinse mâna.
-Aproape câ a dispărut, vezi[7]
într-adevăr, urmele de muşcătură păreau să se vindece frumos.
-Trebuie să plec mâine-dimmeaţă, zise Harriet. Am venit să-mi iau râitius-bun.
- Guvernanta mea a plecat. La fel servitorul. Oamenii se duc mereu acasă.
Ha se întoarse la şobolanul pe care îl decupa ***şi*** pătul îi căzu pe iată.
Harriet t-l dadu cu grijă la o parte.
-Ai vrea să îmi iaci o vizită dacă tatăl tău e de acord?
-Bu nu plec niciodată de la Fonthill, zise Eugenia, nu prea mă lasă să ies din încăperile astea.

Scanned with CamScanner

-Nţi e adevărat, zîse Harriet. E doar îngrijorat din Pricina ta.
-De asta aduce toţi actorii aici, pentru că nu vrea si jjiă duc la Londra la teatru, zise Eugenia în continuate să se uite la ea. El zice că ar pure a sa mă răpească ^fieva pentru di avem prea mulţi bani. Nu o sil mă lase

Scannedwith CamScanner

v r s å ' l întreb, zise Harriet. Dar nu cred că tatăl tău ^ stai tot timpul în camerele tale. E dnar îngrijorat %i»np ta. ^nia îi oferi un zilmber strâmb.m Eloisa James

-E în regulă. Una dintre cameriste a zis ca În casa noastră era plin de monştri. Când eram mică o credeam, dar acum nu o mai cred.

-Monştri! exclamă Harriet. Ţi-a fost frica?

- Da, dar acum mi-e mai frică de şobolani, zise Eugenia. Faţa i se lumină. Dar tata a zis că îmi ia un căţel, unul care poate să omoare un şobolan. Şi poate să locu- iască aici cu mine, în aripa de est.

-O să vorbesc cu tatăl tău mâine-dimineaţă, Eugenia, îţi promit. Nu sunt monştri în casa asta. O să îl rog să te lase libera din când în când. Şi să mă vizitezi.

Eugenia sări în picioare şi făcu o reverenţă.

-Dacă ai face asta, Harry, ţi-aş fi recunoscătoare.

Harriet făcu o plecăciune, dar simplă, fără înfloriturі. Apoi o sărută de rămas-bun.

Şi în cele din urmă o îmbrăţişă.

capitolul 26

în care Harriet se alătură Jocului. în sfârşit!

El o prinse din urmă când mergea pe coridor, înde- pârtandu-se de camera Eugeniei.

-Te-am căutat peste tot, zise fără introducere. Haide» e timpul pentru Joci începe.

-joc? Ce Joc?

- Primero. E perfect pentru tine.

Harriet alerga un pic ca să tină pasul.

- Perfect? Trebuie să-mi fac'bagajul,

El su uită peste umăr spre ea.

-Găzduiesc Jocul aproape în fiecare seară din ultimii şapte nnj. Eşti prima femeie invitată.

Harriet alergă un pj c mai rept ^ e

Intră într-un birou de la etajul al doilea ca să desco- perc ca erau urcate două mese, iar Villiers era la una dintre «le.

_Cc plăcere, murmura el când ca se aşează lângă el. Se uita la Strânge cu un zâmbet în colţul surii, - Uneori chiar dai semne de bun-simţ, Strânge. Harriet se uită în jur.

Camera ora tapetată cu mătase. Patru sau cinci bărbaţi stăteau în jurul focului. încăperea nu avea alt mobilier în afară de două mese mici, pătrate şi un număr de scaune confortabile.

-E o onoare sa fii invitat la Jocul lui Strânge, îi spuse Villiers. Toţi îl numim Jocul, cu majusculă, în ca: că te întrebi. Şi e o chestie de onoare să nu aminteşti de el de- căt în faţa bărbaţilor care au participat, aşa că a trebuit să re las neinformat.

-Şi unde intervine onoarea? Harriet vedea că erau acolo şi cel mai interesant dintre profesorii de la Oxford, dar şi bărbaml care juca rolul principal la Hyde ParkTheater. El îi spusese seara trecută

Scanned with CamScaniier

că ura Hamlet, apoi îi explică toate lucrurile stupide din piesă, ca simţind că nu avea să mai savureze niciodată piesa.

-E faimos. în unele seri, aici sunt patru oameni, în alte seri, opt. Nimeni nu îndnizneşte să sc plângă dacă sunt excluşi pentru o seară sau pentru totdeauna. Dar am cunoscut oameni care au stat săptămâni întregi la Fonrhill, dorind să fie invitaţi măcar o dată la Joc. Harriet se uită din nou în jur. Povy împărţea pahare cu un lichior rubiniu. Incăpe-

plină de un zumzer vesel- -Jucăm pentru bani?

- Mize mari, zise Villiers. Foarte. Te deranjează?
- Benjamin zicea mereu că este meschin să joci pe [>ni, nu din pasiune pentru joc.

, 7Jocul de cărţi este diferit de cel de şah, comentă Villiers.

~ Ce fel de joc e prim oro?

-Oh o un joc tic putere! De bluf şi dc minciuni. El nu mai spuse altceva. UitÎUe la asta, muimută el Se nan: că sosirea rn a stârnit cevn interes,

En ridică privirea să vaJă un bărbat cu aer ele lup care se lioHm la ca.

-Tftndrul Cope, dacă nu măînşel? mormăi el. Ea se ridică şi făcu o plecăciuni:.

- ÎntPadevăr, doinnuîe$_t$ sunteţi în avantaj faţa de mine.
- **Lotcl** Slcipwith.
- Lord Skipwith, se auzi tonul măsurat al lui Vil- lîcrs, este persoana cea mai importantă în Parlament în chestiunea rezoluţiilor irlandeze. E bine că **l**-ai cunoscut, băieţi:!

Hnrriet mai făcu o pictiiriune. Skipwirh o studie din cap pt\nil*n picioare, păru să facă o pauză, cu ochii mijiţi când ajunse la picioarele ci. Harriet îşi ţinu răsuflarea.

^ ^ * Irh se întoarse cu uu pufnet, iar Harriet

Dar Ski,

se aşcză la loc.

- *A* decis că eşti fătălău, zise Vllliers.
- Ce înseamnă? Că am tot auzit termenul
- Un bftrbat care preferă sa se culce cu alţi bărbaţii nu cu femei. Uneori au o apariţie mai efenunată. Sibble e foarte conservator în gândire,

Harriet îşi dcsfftcj picioarele şi le întinse în faţa ei într-o manieră indiferentă, masculină.

VilliersseuLtăkea.

- Pbate că ai vrea să şi râgăi, sugeră el

-Firi sS te distrezi, replică Harriet.

-Asta c partea amuzant* când ai fost **apreape &** moarte, zise **VlUiers.** Dcscopăr **că** vinţu **esre** mulr **ntai** tolerabilă decar credeam.

-Aşadar, ai venit la Fnnrhill ca să te alături Jocula*. ni>i aşa?

Scanned with CamScanner

O nedumerise motivul Uri Villiers de a veni la f** trecerea lui Strange. El părea să nu fieJerienumărarele femei disponibile, nu arătase nici un fnieres pentru vreun experiment ştiinţific sau faţă de producţiile dramatice, cete două forme de distracţie,
-Nu poţi să trăieşti doar cu şahul, Ah} aici erai. Strânge! Şi Lord Castlemaine. Ce splendid cil v& alăturaţii îl cunoaşteţi pe domnul Cupe?
Harrier se ridică şl făcu o plecăciune spre Castle- mâine. Hm un bărbat mai tinerei, cu c barbă tunsa scurt ţi o pereche de ochelari.
-Castlemaîne e unul dinrrc ccl mai importanţi oameni de la bursă, ii se Villiers când jem se aşeză.
- fi ursa financiară? întrebă Harrier.
- Într-adevăr, zâmbi Castie mai ne încet, ară când u-şi dinţi L
-Presupun că e^ti ocupat până peste cap cu afacerea asia dintte rege ţi comisarii de bord, zise Jem.
Casdemaîne îşi ţuguie buzele.
-Mă tem câ vor avea loc anumite schimbări în privinţa coroanei de care Maiestarea Sa nu va fi mulţumită.
-în cazul acesra, Maiestatea Sa trebuie să asigure proviziile, Castlemaine se uită la Jem.
-Asta e părerea dumneavoastră, Lorl Strânge?
-într-adevăr, zise Jem, împărţind rapid cărţilc. Acum, Cope, În jocul primero fiecare persoană are două cărţi dc joc. Poţi să te uiţi la ale tale.
Harriet se uită. Avea două dame, ceea ce 1 se păru o mână foarte bună.
-Mergem în jurul mesei. Alegerea ta e să zici pas, în care caz trebuie să renunţi şi si tragi- Mizează punând Wi jos sau pariază, zise VilUers- Eu, bunăoară, pariez }°Cde lire cu 47.
- Cine are 47? Întreba Harriet confuzii
-Nimeni, zise Jem. Villîers vrea sn te faefl să ere si că cl are.
Elotea james
Pură căttva minute pinii ce prinse ritmul jocului, ‹|ar apoi Harriet îşi dădu iute scama că pariurile erau mult mai mari decât crezuse. De pildă, Castlemaine ridicii ml», dar. dacii nu se înţclu, puse jtri dreptul la provizii iii comisarilor de bord. Pentrn tontñ Anglia.
Vili ier s ridică dintre sprftncennă, dar zise pas.
Jcm pane o sumă foarte mare pe contract şi fu din nou rândul Un Harriet. ta se uită la ce avea în mAnă. începuse să ii cunoască faţa lui Jem. El nu avea toate punctele pe care pretindea ca le avea. Aşa că putea câştig. Dar si aprovizioneze toţi acei comisari? Nu stia nimic despre asta. Pe de altă parte, era în mod evident un contract foarte **avantajos.** Şi poate că aveau să joace din nou.
Ea câştiga,

Scanned with CamScanner

-Te arunci cu înima în joc într-o manieră nesăbuită. Cope, zise Castlemaine, arătănJ uşor nemulţumit.
Villiers se aplecă în faţă,
- Cope eate tânăr* dar nu e nesăbuit, Castlemaine. Jucăm şi plecăm în seara asta, E mai important să ştii că domeniull ui ar putea cu siguranţă să aprovisionen comisarii de nenumărate ori. E ruda mea.
Şi asa continuă, cu râsete şi insulte deocheate ocazionale. Din ce putea auzi Harriet de la cealaltă masa, jocurile şi pariurile erau la fel. Mari. Puternice.
Luară o pauză între runde, iar ea se aplecă spre Jem.
-Jocul ăsca..,
- Foarte importam pentru guvernarea Angliei, zise el- Şi muir mai interesant decât să pierzi vremea prin Parlament şi să răguşeţti stricând unii la ceilalţi.
- Dar dacă câştigă cineva care..,
-Nu-ţi face f¡rijí(*ise el. O să iau contractul de provizii de la tine în runda următoare. Castlemaine ştie^ îl vreau.
-E legal? înrrebă Uarriet.
J^m pñm surprins,

- De ct naiba nu ar fi? S¡Hur că e.
Încă o rufidă. Harriet începea să w distrez Toate orele petrecute în tribunalul judeca torit lui Truder citind în privirile burbatilor care erau acusaţi de infracţiuni şi în privirile acuzatorilor îi erau acum de mare folos. Ea pa când Jein minţea. După două runde, îl destul Jc bine ţi pe Castlemaine ca să ponta ghici dacii avea o mână bună de^i VJIlicts era mai dificil, reuşi să îl bată ţi pe el.
Dar Villiers arăta de-acum obosir
-MS lem că va trebui sa mă retrag domnilor.
Contractul de provizii era încă în mâinile lui Harriet, care câştigase 400 de lire de 1a Castlemaine.
-Banii chiar vin de la dumneata? întrebă ea franc.
-Fonduri discreţionare din partea Coroanei, zise Castlemaine. Regelui i-arfi plăcut sa participe el însuşi la]oc> dar mi ar fi cficient. O sa-i trimit mărne-dimineaţă o misivt cu rezultatul.
Trebuie s£S recunosc că. va ft foarte surprins că un domn aşa de tânăr a preluat contractul de provizii, dar, având în vedere că am văzut cum joci, nu mâ îndoiesc câ este În mâini bune.
Harriet se gândi cu un mic fior la reacţia regelui când avea sa afle că ducesa de Berrow deţine acum contractul.
-Vă rog sâ nu îi scrieţi încă, zise ea încet. Mă gândesc fiă pariez contractul la Jocul de mâine, când s-ar putea să ajungă în alte mă ini.
Ba chiar voia să se asigure că avea să o facă.
-De ce nu îşi organizează regele propriul Joc? întrebă ea.
- E greu să îl baţi zdravăn pe rege, zise Jeni. Mai ales pe un rege irascibil,

Scanned with CamScaniier

-Nu am ştiut că există Un Juc ca ăsta, zise Harriet.
-Întotdeauna c un Joc în spatele fiecărui guvern, ficu Jetn, Uneuri se întâmplă sil fie în dormitorul regelirî şi alteuri în anticameră. Şi uneori la Fonthill.
-Adesea la Fonrhili se pare, remarcă Harriet.
El f^cu o plecăciune plec£i discute cu reilnlp ^aapeţi,
A^a că ea pitea.

capitolul 27

Lăsând în urmă rolul de spectatoare pentru totdeauna
Harriet nu reuşea să doarmă. De$i nu voia sa recunoască, ea crezuse ci Jcm avea să vină în patul ei. Pleca a doua îi de dimineaţă... Nu mai voia să facă dragoste încă o dată?
Şi, cu toate astea, cum putea ca sa spună ca făcea dragoste? . ^
Ha reuşi să adoarmă în sfârşit, făcând în minte lista cu toate lucrurile minunate pe care avea să le facă împreună cu Eugenia când avea să vină în vizita, de la a găsi pisoi - erau mereu pe undeva pisoi în hambar - la a bea ceai cu fetiţele lui Froibles şi la a se îmbrăca cu rochiile acelea elisabetane din pod.
Harriet avea un vis minunat, unul din cele mai bune din viaţa ei. Era pc spate, moale, şi Jem o săruta peste tot. Gura ei era deschisă şi limba lui o dezmierda, până când începu să tânjească după mai mult, pânn când murmură...
Până când se trezi.
-Ce faci aici? exclamă ea.
Câmaşa de noapte îi era ridicată până sub braţe. El era întins lângă ea, gol-puşcă.
- Cum ai intrat în camera mea?
El se opri să o sărute pe coaste suficient cat sâ răspundă.
-Am intrat.
Era un răspuns aşa de laconic, specific lui Jem, încât mima începu să îi bubuie în piept. Degetele lui urcau sus de la glezne.
-Şi acum? făcu Harriet, scoţând o mică exclamaţie-
drajjn
j
-Acum o să fac dragoste cu tine.
1- . ---tu IIIIC.

Scanned with CamScarmer

- Trebu.e să vorbim despre Eugenia. -Nu. Trebuie să facem dragoste.Ea îi dădu degetele la o parce şi se ridică. , E foane drăguţ din partea ta, Jem, dar cred câ irtuţ simţi mai confortabil daca ai asculta ce am de spus. fl gemu şi degetele ?i căzură de pe coapsele ei- -Eugenia are nevoie de compania altor fetiţe, ii spuse ea. El îsi trase o pernă sub cap.

■— Ştiu că urăşti ideea, zise ea plină de înţelegere Dar nu trebuie să o trimiţi la şcoală. Dacă ai trimitea Ia mine în vhită din când în când, invita copii acasă. Suni ni^te fete foarte diăgupe chftir mai jos pe alee. El spuse ceva, dar era înăbuşit de pernă. Anii de căsnicie o învăţasem pe Harriet multe despre bărbaţi, aşa că ea continuă sa vorbească. Daca el chiar avea ceva de spus, putea da perna Ia o parte,

- Eugenia crede că o ţii încuiată în camerele ei de parcă ar ft un fel de prizonieră. Una dintre cameriste i-a spus că c plin de monştri în casă.

Perna zbură pe jos. Ochii lui erau gou Dar ea nu putea ssVl prorejeze de adevăr, chiar nu putea.

-Se pate ca era speriată de monştri, dar acum spune că e mai speriaţii dc şobolani.

- La naiba! mârai]em şi se dădu jos din pat cu un sale. Traversă camera spre şemineu şi se apiecă siî ridice buştean,

Harriet îi privi linia zveltâ şi puternicii a corpului. 'Ar putea să mă viziteze, zise ea. Adesea, sunt pisoi h hambar. Familia de mal **jos** de pe drum are rrei feUţc L^aş invita la ceai. Ar învăţa sa călărească un ponei. 'O petrecere cu ceai? Aş putea- Lucrurile dure trebuiau spuae direct, em de părere [Ha]rrlet Era ca arunci când cutăţai o rana.

. ' Fetiţele de familie bună nu pot sil vină Ia herulii [îlSe] ^ Ptot, las-u să mă viziteze, Jeml [hl] pocni cu palma pe biatal şemineului.

Eloísa fames

-Am încurcar rnu lucrurile, nu-i aşa? Ar fi trebuit să o trimit de aici.

-Presupun că ai fi putut face asta, zise Harrlet pievăzătoare.

- Sally a murir în noaptea în care ea s-a născut- Nu mU venit să cred. Nu am putut crede asta luni întregi. Sally era aşa de tânără, nici măcar nu m*am gândit la moarte. Nu mk trecur prin cap. Am fost un pro&d

Vocea lui era sălbatică,

- Dar, dacă te-ai fi gândit ta asta* ce aî fi putur sâ faci?

El se întoarse spre ea cu ochii în flăcări.

-Tu nu ştii? Eşti văduvă.

-Nu[t] zise ea încet. Nu am descoperit niciodată dacă există vreo modalitate să te pregăteşti pentru moarte.

Scanned with CamScanner

-Aş fi putur să-mi iau adio, zise el cu buzele ca o linie subţire, I^aş fi spus adio, kiş fi spus că o iubesc. Aş fi...
El se opri.
Pe obrazul lui Harriet se rostogoli o lacrimă.
' -Sunt sigură câ ştia că o iubeşti. Ea ştia.
-Mă îndoiesc. Nu i-am spus niciodată.
-Nu trebuie sa ţi se spună lucrurile astea, zise Harriet. Oamenii vorbesc rareori despre iubire.
-Tatăl meu n aranjat căsătoria, zise Jem cu gura schi' monosită. Hram prea salba tic, a zh el. Un pericol pentru toată Anglia.
- Serios? inttebâ 1 Ian kt, bucuroasă de şansa de a discuta pc un ton mai lejer. Toată Anglia?
-Adevărul e că, având în vedere circumstanţele actuale, afirmaţia e destul de ironică, zise el zâmbind vag« Tatăl meu nu era deranjat ca eram sălbatic la Qxfcfli Nu î-ar fi păsat cu câtc prostituate m-aş fi culcat. Mi-a repetat de multe ori, încă de când aveam cinci ani, că itf bordel e versiunea despre paradis a bărbaţilor, -Oh!
230
-Revolta mea personală, focu Jem gânditor, este ei nu am plătit niciodată pentru atenţiile unei femei- Şi nici nu o voi face.
Harrier înghiţi în sec.
~ Presupun că asta e hinc, se Lwentură ca.
-Când eram tânăr, am reuşit sa '¿stu]c flimd dispuse să o faca pe gratis, am urmat aşadar tnuliţia familiei în timp ce îmi puneam la cale mic;t revoltă. Doar când tata! meu a crezut di umblu după bărbaţi a început sa se preocupe de mine.
-Bărbaţi! exclamă Hiirriet,
-Bărbaţi, facu el şi ridică din umeri. Nu e pentru mine. Dar unul dintre cei mai apropiaţi prieteni ai mei ta Oxford era diferit. Era un prieten adevărat. Mu iubitul meu» dar pe tata nu l-a interesat sâ vadă diferenţa.
-Mai trăieşte?
El clătină din cap.
-A fost ucis. Nici atunci nu a existat un adio. în orice **CE**iz, tata **A** crezu: că îi împărtăşeam predilecţia prietenului meu şi m-a insurat cu Salty.
-Cum era?
-Amuzantă, zise Jem. Dar sunt, desigur, furios pe ea. Era înaltă şi subţire, iar eu **IMIŢI** gândit ca tatăl meu a ales^o pentru că arăta ca un băiat. Dar era femeie până În măduva oaselor. Ştia să facă glume din orice.
Gelozia se manifestă uneori sub formă de ură. Dar câteodată este vorba doar de ură pura. Harrict se gândi că probabil o ura pe SaJly cea subţire şi înaltă.

Scanned with CamScanner

-Au trecut opt ani de când a murit, zise el. Am avut foarte puţin timp împreună. Dar, câu a trăit, am avut perioade amuzante,

-Minunat, zise Harriet plat. Apoi adăugă: înţeleg de ce frai dorit să,ţi fi putut lua adio. îmi pare rău că nu a W posibil.
-Tu luat adio de la soţul tău?
-Nu.
-S<a întâmplat brusc?
Ea aprobă din cap.
-Au venit si mi-au spus că 5aUy A murti, « Jem tf «t lăsă să cadă într-un fotoliu. Şi apoi mnm adus-o
Elofca Jnwes
pe Eugenia, Era urâtă, desigur. Avea un cap ciudat, pentru că SalLy a fost în travaliu aşa de mult. Mi s-n părut că arată ca un tel de maimuţă. Dar s-a uitat la mine cu ochitorii ei mici şi am vazut-o pe Sally în ea.
- E minunat! zise Harriet şi simţi un nud în nat,
-Nu chiar, zise el. Nu am vâzut-o pe Eugenia. Nu ani văzut decât că Sally mi-a lăsat o parte din ea în urmă şi că trebuia să o preţuiesc. Aşa că am cumpărat casa asta şi am avut grijă ca aripa de vest să fie aranjată pentru ca ea să fie în siguranţa.
- Dar de ce Dumnezeu ar trebut să îţi faci atâtea griji? întrebă Harriet. Nu pot să înţeleg...
-Sunt cel mai bogat bărbat din Anglia, zise Jem. Şi tata a fost. Iar sora mea...
-Ce s-a întâmplat cu sora ta?
-Un bărbat a răpit-o şi a obligato să accepte o falsă căsătorie. Tata l-a găsit şi a dat poruncă să fie ucis, desigur. Şi uîce aşa sora mea a devenit văduvă.
-Trebuie să fi fost îngrozită de tot ce s-a întâmplat! srrigă Harriet.
-Ea era îngrozită cu mult timp înainte, zise Jem.
Dar ronul nu invita la mai multe întrebări.
-Trebuie să existe o modalitate prin care Eugenia s5 poată avea o copilărie, zise Harriet. Dacă ar veni în vizita la mine, nimeni nu ar bănui cine eţ ar fi în siguranţă.
-O să mă gândesc la asta, zise el. Toată povestea asta despre vizite.,, încă nu ai plecat, Harriet. Eşti în casa mea...
Ea iubea expresia accea de pe chipul lui.
- în patul meu...

Scanned with CamScaniier

Mana lui se strecură sub ea şi îi cuprinse fundul ^il ea dădu să spună ceva, dar gura lui se aplecă peste un sân. Asra nu era o dezmierdare scurtă şi şoptită, Gura lui era caldă şi umedă. Simţi cum o scutură un fior. B supse mai tare şi orice mai voia să apună Harriet » [sc] stinse pe buze.EI îi frământă fundul în mână, tr^ând-o în sus si **APOI** spre gura **LUI** lsi croi drum pe carpul ei cu Muşcături uşoare, iar fiecare atingere a gurii lui o facea sa SC cutremure.
El se ridică, iar ea deschise din nou ochii. în ochii lui sclipea ceva răutăcios, ceva care vorbea de dorinţă şi de pasiune pură.
-Te vreau. Acum. El îţi trecu un deget peste sforcul ci. înţelegi, Harriet.[7]
-Da, şopti ea.
EI frecă un pic mai tare.
-Cred că o si vreau sa fac dragoste cu tine ş[de dimineaţă.
Ea descinse gura să spună ceva* dar el îşi trecu degetul mare între picioarele ei şt ea începu să gâfaie.
Cu ochii încă într-ai ei, el ti puse o mană pe sân.
- Eşti parte din asta, HarrLet. Nu doar spectatoare.
-Ştiu, zise ea şi auzi dorinţa din propriul glas. Apoi înţelese ce spunea el Ce vrei ăâ fac?
Ea se uită destul de frenetic !a corpul lui. l-ar fi plâciit să fie sărutat?
El rânji şi scânteile din ochii lui dansară sălbatic.
-Deocamdată, îminde-te şi spune-mi exact cum te simtî.
Avu nevuie de ceva timp. Harriet nu fusese educată sa le spună bărbaţilor ce să facă. Dar poate faptul că exersase acest talent în tribtinal ii asigură succesul. Douăzeci de minute mai târziu, era foarte confortabilă cu practica asta.
-Da, se trezi spunând.Nu, nu acolo... Acolo.'
Şi în cele din urmă nu mai reu^i să găsească vorbe, dar deja Jem ît transformase coqjul într-un instrument numeai. El ştia care îi erau corale, notele şi melodiile...
EI îi ştia cânrecul şi îi plicea asta.
Făcură o baie - Harriet îl puse pe Jem să se ascundă în dulap şi să rămână ueolo până când veni şi plecă servitorul. Baia fu interesantă-

Făcură spumă de sfipun în ciulii cu un cearşaf şi p^ira drumul InnpoWpre pat, epuizaţi.

I lirriet se trezi cu corpul mare şi cald ni lui Jem încolăcit în jurul ei, „Nu sunt doar spectatoare/

Era vin concept la caro nu se gândise nicrodatiL Ea *fusese* spectatoare în cea mai mare parte a vieţii ei: spectatoare* lui Benjamin pentru şah, spectntonrea tribunalului pentru pledoarii.

Sa nu tic spectatoare era un concept fascinant.

îşi trecu mâinile peste pieptul lui musculos, prin părul lui de pe piept, înconjură un sfârc cu degetul. Jem scoase un sunet în somn şi se întoarse pe spate.

Scanned with CamScanner

Un mădular, decise Harriet, era un lucru ciudat. Deşi îi plăceau pantalonii, era fericită că nu avea aşa ceva, îşi lăsă mă na să alunece pe abdomenul lui şi îl atinse.

Era neted si tare ca o bucată de marmură. Asta stârni întrebări în mintea ei. Ce gust avea? Cum s-ar fi simţit în yura ei? Cum ar fi simţit jem asta?

El dormea aşa de liniştit, cu genele lungi odihnin- du-se pe obraji în timp ce pieptul i se ridica şi îi cobora. Dar fapt, se gândise că el o tot săruta în locurile ei în rime. Şi fără să vrea un fior îi scutură tot corpul. Cu siguranţa el îşi dorea ca ea să facă acelaşi lucru.

Ea îndrăznise sa-] atingă în baie, mâna plină de săpun alunecând în sus şi în jos pc mădularul sau. El îşi dăduse capul pe spate şi gemuse de parcă l-ar fi durut. Dar apoi o oprise.

Pe fata lui se vedeau aceeaşi dorinţa pură, acelaşi fel de pasiune zdrobitoare care o făcuse pe ea să ţipe când el o sa ruta şj să-ţi arcuiască şoldurile, **implorflndu**-l sil vina la ea.

Da, se gândi că lui chiar i nr fi plăcut dacă Mr M sarurar. ' **Aşa că o făcu,**

Sflür[1] T' Lk'cr,r m»™ uni **Şi** aven gust Jeiftpun- Săpun cu lămâie, pentru că fusese în baia ei.

începu să experimenteze 51 uită că et era parte din tablou până când, dmtrodata, un corp de bărbat erupse je pe cearşaf şi o răsuci. preţ de o ctipă, Harriet se relaxa, savurând atingerea lui, expresia sălbatică din ochii lui, felul în care cotpţJ său—

Dar...

-Nul

Jera înctement, Înghiţi ca un băieţel care fusese prins cu o prăjitură furată. Harriet începu să rânjească şi trase corpul În jos.

-Nu!

-De ce nu?

Vocea lui suna răguşit. Nu senzual şi catifelat, ci disperat

Ea începu să răda şi alunecă de sub el.

-Eu nu sunt spectatoare, îi spuse ea se aplecă, iu- bindu-i pieptul, braţele şi felul în care muşchii îi defineau abdomenul. Acum tu qti spectatorul.

Apoi ii împinse în jos şi începu în mod deliberat, încet şi puternic, să preia conducerea jocului. Fâcându-l al eu Corpul lui era... al ei. Stăpânit prin cunoaşterea fiecărui colţişor si cotlon.

Ea îi transformă corpul întru n instrument mu:îcai 3Î ta cete din urmă îl ţinu neajutorat, gemând, implorând cu mâinile Înfipte în părul ei.

-Eu nu-mi pierd niciodată controlul» o avenilă el, ttai mult pentru sine. Avea dinţii încleştaţi. Harriet...

^ tl ignoră si alunecă peste corpul lui.

Şi pteiuă controlul. M fura cu sărutări, dezmierdări, lentă, umedă...

ftu era spectatur.

Scanned with CamScaniier

^Pă aceea, el râmase întins în răcere,
~ Estî în regulă? $opti ea, . 1 ■ -
-N-am fost tikiodflri mai în regulă, îi spuse el o clipa
Etotai Jtwtes

Părea năucit. Ha îşi permise să râdă şi apoi se cuibă$_{ri}$ lângă eU
Pe dara asta, când el se rostogoli peste ea, ajunseră ca o împletitură dc membre, de tăcere, într-un acord mur.
Apoi el o pătrunse, iar ea îl simţea atât pe el, durea marmura, pulsând de viaţă, cat ţi pe ea, catifea moale, umedă. îi simţea corpul la fel de mult ca pe nl ei.
El îţi lăsă capul în jos şi se sărutam. Nu ratâ nimic, iar corpul ei se ridică să-l întâlnească pe al lui.
Parcă n-ar mai fi fost doi oameni, se gândi Harriet obosită. Dar acele valuri delicioase de căldură începeau să se răspândească, să crească de la picioare şi să îi cutremure întreg corpul şi totul i se şterse din minte, în afara de senzaţia corpului lui puternic în braţele ei, sălbăticia limbii şi puterea corpului său.

capitolul 28

Cererile în căsătorie sunt aşa de romantice...
Uneori.
9 februarie **1784**

-Trebuie să îmi fac bagajele, zise Harriet a doua :i de dimineaţă foarte devreme. Şi tu trebuie să pleci din camera asta- În orice clipă, Luciile va intra să mă ajute să mă îmbrac şi probabil o să ţipe aşa de tare încât o să se adune toată casa dacă te vede.
-Nu plec, declară Jem,

Harriet mai văzuse expresia asta pe fata unui bărbat. Era expresia pe care o avea Benjamin când abia începe ° Partidă de şah» iar ea vota să plece de la petrecere & se ducă acasă. Era expresia pe care o afişa tatăl ei când mama ei n cerea să poarte tocuri cu giuvfliere.adăugă Jem, nici tu nu pleci nicăieri. O trimit pe ducesa de Cosway acasă cu şase călăreţi care să o protejeze, tl a al vrei. O să trimit tot personalul **cu** ea. Hl se rostogoli pe o parte şi Ti puse degetul pe nas. Tu. domnişoară Harty, tui pleci nicăieri, rămfîi cu mine.

Harrict era conştientă tic sentimentul de bucurie ameţitoare.

-Nu pot să stau aici pentru totdeauna, reuşi ea să spună. Sunt lucruri de care trebuie să mă ocup acasă,

-Cavalerul tău de rară mi mai c, Soţia mea nu mai e. Nici unul din **noi** iu> are alte motive de a fi undeva în aiară de patul ăsta. Nu ai copii, nu-i asa? -Nu.

-Harriet, credeai cavei putea să pleci pur şi simplu şi să te întorci Ia micul tău domeniu, oriunde ar fi el?

Ea clipi spre el.

-Sigur că da. Ea nu se putu abţine sa nu zâmbească. Apreciez momentele în pat eand Îţi impui punctul dc vedete, Jem, dar asta e diferit. Nu o să rămân cu tine. Mă voi întoarce la domeniul meu şi

Scanned with
CamScanner

m-aş bucura foarte mult sâ o iau pe Eugenia cu mine pentru o vizita prelungită. -Nu.

- Eşti sigur? întrebă ea şi işî muşcă buaa. Nn e bine pentru ea sistea singură în camera aia tot rimpuL Ai văzut jocul pe care îl joacă acutn?
- Mi s^a părut că unii şobolani sunt foarte bine desenaţi, zise el. Mă simt vinovat câ nu a fost spălată cum trebu ie înainte de culcare. Am adus exterminatorul în casă. Nu a găsit dovezi ale unei infestări cu şobolani
- Ce ar însemna o infestare?
- Că în casa asta e un sat întreg de şobolani. El crede că şobolanul care a muşcafro pe Eugenia a intrat ca să scape dc frig şi era speriat Dar o să primească un put de terier dîn sat care să stea cu ea, de îndată ce este destul de mare să plece de lângifc mama lui. Şi nici un şobolan nu va intm În camera ci cu rerierul acolo.

-Nu cred câ în casa mea sunt şobolani».

-Nu cred că sunt nici îutr-u mea! zise el cu voce ridicată.

– Dar ştiu că sunt fetiţe care locuiesc lângă mine, zise ea implorator. Te rog, las-o să mă viziteze, Jem!

– Nu înţelegi. Ea nu te vizitează pentru că *nu* pleci.

Harriet începea să se simtă exasperată.

– Trebuie să mă asculţi, Jem. Se pare că eşti la fel

Ut ll-MI. 11 --- I <H

pe marţ»ine patului. Mă întreb «mie u Luciile.

-Va veni într-o jumătate de oră şl reputaţia ta va fi distrusă pentru totdeauna.

în glasul lui se simţi o notă de satisfacţie. -Nu a mea, zise Harriet, Ci a domnului Colc. -Ei bine, atunci reputaţia mea va fi distrusă pentru totdeauna, zise Jem, pentru că tu eşti domnul Cole. Cele mai rele coşmaruri ale tatălui meu se vor adeveri, -Atunci aî face bine să pleci,

- Nu plec.

Harriet oftă şi începu să îşi caute halatul. -Când a murit Sally, sporovăi Jem, bănuiesc că toată lumea a crezut că o să mă întorc la viaţa mea de crai. Dar n-am făcu t-o,

- Pentru că o iubeai aşa de mult?

Harriet spera câ tonul ei nu fusese morocănos. Ea nu se simţea morocănoasă... Nu prea mult.

-Nu, am iubit-o. Dar a iubi o femeie moartă nu îl împiedică pe un bărbat să se culce cu o curtezană foar-
te vie.

Asta, găsi Harriet, era logică de bărbat. -Dacă nu pleci, zise ea plat, voi pleca eu. Să nu mă urmezi! Isidore cu siguranţă nu e îmbrăcată.

Scanned with CamScaniier

Când el bătu la uşă, ea fu precaută şi o încuie, Isidore scoase capul de sub plapumă. Părul îi cădea în jos pe umeri.
»Ce se întâmplă? întrebă ea năuciră. Apoi făcu ochii mari, -E un şobolan în camera ra.[?] -Nu tocmai, răspunse Harriet.
-Harriet, deschide uşa asta! răcni Jem.
Ducv&rt rtopiii
Esidore cftsu pe spate,
-Oh, **Harriet!**
~ O să te măriţi cu mitie! strigă Jcra. Şi ştii asta.
Harriet sc îneeă.
-Nu o să mă mărit cu tine. Dar mulţumesc pentru propunere,
- Lord Strânge ţi-a cerut sa te măriţi cu el, zise Isidore pe uu ton uşor uimit. Harriet!
- Iar eu am spus nu, tos ti Harriet cu inima bătându-î foarte tare.
Era pentru prima dată când nn bârbat o cetea de soţie de bunăvoie. Ea bănuia că cererea lui Benjamin venise după un aranjament între părinţii lor,
-De ce nu vrei? şuieră Isidore. Nu vreau să fiu crudă, dar, în caz că ai uitat, e teribil dc bogat. Şi fermecător*
Uşa se scutură din cauza pumnilor lut Jen\.
- **Harriet,** deschide uşa, **altminteri** o dărâmi răcni Jem,
Isidore scoase un strigăt alarmat
- Deschide uşal
- Hai să vedem dacă poate într-adevăr să o dărâme, Tăspuns« Harriet
Întreaga uşă se scuturi şl se au si lemnul care plesnea.
- Chiar poate, făcu Isidore bucuroasă. Ea se ridicase în pat. E aşa de palpitant. Şi de romantici Mi*aş doti ca soţul meu să spargă uşa ca si vină după mine.
Uşa se cuttem ură la următoarea lovitura.
-Am auzit tot ce ai spus. Ai fetiţe în vecini şi pisai în hambar şi ce vrei să spui de £apt este că o iubeşti foarte tare pe Eugenia.
Harriet deschise uşa larg.
El stătea acolo cu părul sălbatic şi privirea feroce.
-O să re măriţi cu mine.
-Ba nu!
El işi miji ochii,

-O sâ discutam asta mai târain. Dacâ rămâi, o să te ks sâ o iei pe Eugenia pentru o vizitii

-Nu nor sil rilnuln pentru totdeauna aici, Asra nu tVmcţioneaiă pentru mine. Jem. Nti sunt cine crezi ti,
dl sunt* , c ,
-Ştiu exact cine eşii, zise el prompt, bşti soţia unui cavaler de la ţari care a murit într-un accident oarecare. [1] Ifidote făcu o mişcare bruscă, dar nu zise nimic. -Soţul meu nu a murit într-

Scanned with CamScanner

un accident! Par ea nu voia să îi spună adevărul. Moartea lui Benjamin încă era secretul ei.
-Spune-i cum vrei, zise Jem. A murit în patul lui
arunci.
Era mai mult sau mai puţin adevărat, aşa că încuviinţă din cap.
-Ai venit aici dintr-o toană şi acum vrei să zbori înapoi în cuibul tău mic şi aranjat. Dar nu o să te las. Nu am cerut niciodată o femeie de soţie, niciodată! Îţi dai seama?
-Nu m-ai cerut, preciza ea. Ai formulat un ultimatum. Şi chiar dacă sunt mulţumită că trăiesc experienţe noi, nu intenţionez sâ mă mărit cu tine. Jem schimbă instantaneu tactica. -Adevărata discuţie este dacă vrei sau nu sâ re vuitele Eugenia şi dacă poţi să te împaci cu conştiinţa ta ca sâ pleci şi să o laşi închisă în aripa de vest; ca o rudă batTână ţi nebuna, expusă şobolanilor şi Dumnezeu mai şrie la ce.
-Nu ar trebui să o foloseşti pe Eugenia ca să raă şantajezi, se încruntă ea. E fiica ta.
- E asul meu din mânecă, zise el. începi să o iubeai, Harrîetp ceea ce e un lucru bun, pentru că după ce mă însor cu tine ti să fii mama ei.
- N-am spus că mă mărit cu tine, zise Hnrriet cu oarecare exasperare. Pur şi simplu nu vrei.,.

bl prinse iu braţe. Ai fi zis că sărutul lui ar fi nvb»[ir] să fie la fel de agresiv ea vorba, ca să nu mai vorbim de faptul că aproape tlfirAninsc o u$ă

Scanned with CamScaniier

.Dar mi era. Era sişn do dulce încât îi ropi huma, Buzele lui erau fierbinţi peste ale ei, tăcute şi delicate. Dar ea nu era proasta. Era un sărut diplomatic, de negnrieri. Era aruncat peste arcurile corăbiei de piraţi, un avertisment că nu avea Să plece de pe teritoriul lui ftră o luptă.
Şi, Dumnezeu să o ajute, îl cuprinse cu braţele pe dupfl g&rl El o răsplăti strângând braţele În jurul ei. Ea deschise buzele spre el ca o femeie înfometat«!, iar ee U oferi el îi făcu în imn să înflorească, ii făcu sângele din corp să se Înflăcăreze, fierbinte şi arzător.
- O să rămâi? o întreba el un pic mai târziu > cu voce tăcută ţi calmiV Te rog să rămâi, Harriet! Nu ma pricep prea bine si ascult, dar o să învăţ să fiu spectatorul tău, îmi amintesc tot ce mi-ai spus. Te rogi
Harrîet o airzi pe Isidore oftând lângă ea.
-Nu ma deranjează să rămân, zise ea blând.
-O să rămân, reu$i Harriet să rostească.
Degetele lui lungi ii cu prinseră obrazul.
- **Nu pot sâ-ţi dau drumul.**
-0 să mă ţii încuiată în aripa de vest? Ea nu ştia de unde venise întrebarea asta, dar avea sens.
El încremcni un moment, corpul lui lung rămânând nemişcat
-Se pare că îmi dai o lecţie, Harriet a mea.
-Bună dimineaţa, Luciile! se auzi o voce veselă din patul din spatele ei, Ignoră-t pe ăştia doi!
Harriet se întoarse, dar Jem o trase înapoi lângă el.
-Vezi tu, Luciile, zise el ţi se apleca să o sărute pe Harriet pe gât, am descoperit secretul stăpânei tale şi trebuie să spun că mă faco foarte fericit.
-Osă mai srau câteva zile, Luciile,
-Osă rămân şi eu, zise Isidore prampr.
Luciile părea uluită. Ducea un teanc de ciorapi împachetaţi perfect, gata să fie puşi ínciiföriil lui Harrîet.
-Pot să (a rrimit acasă cu călăreţu Isidore, ase jem. ^et fi în siguranţa. Ptit să găsesc o femeie cumsecade din [Sa]t care să te însoţească.
*Eloîsii Jtwie**
D:ir Isidore chicotea.
-Nu. E ca şi cum nvaş uita la piesa mea favorită,
-Dar, Excelenţă.« începu Luciile şi se opri surprinzând privirea tui Harriet.
-Voi rămâne în hainele mele bărbăteşti, desigur, -isc Harriet calmă, de parcă Luciile nu ar fi spus nimic. Vom mai rămâne o perioadă scurtă.
Jem râse.
-Uite aşa s-a dus reputaţia mea!

Scanned with
CamScanner

-Trebuie doar să te porţi firesc, zise Harriet, răsucin- du-se ¡»ă se uite la el.

- Oricât vrei, iubito!

-O să savurez privind, zise Isidore cu o satisfacţie dulce ca mierea în glas. Am impresia că reputaţia lui Lord Strânge o să ajungă şi mai jos şi voi fi aici ca să văd totul.

-Aiurea, zise Harriet iute. Voi sta departe de Jem în public şi nu trebuie decât să-şi păstreze obiceiul normai, nepoliticos de a-şi ignora oaspeţii. Nu văd nimic în toate astea care i-ar putea afecta reputaţia.

Luciile în mod evident dezaproba asta. Harriet văzu * tot felul de întrebări care îi tremurau pe buze, unele oprite de prezenţa lui Jem, altele oprite de bariera dintre cameriste şi ducese.

- Haide, du-te! îi spuse lui Jem şi îl împinse uşor pe uşă.

-Uitaţi-vă la genele lui Harriet, zise Jem şi se propti în uşă.

Isidore şi Luciile se uitară la chipul ei.

-Aşa de feminine, zise el cu voce mai profundă. Am ştiut că e femeie din clipa în care am văzuto.

- Ba cu siguranţă nu ai ştiut! exclamă Harriet.

- Nici un bărbat nu are buze aşa de erotic curbate.

-Când ai descoperit că Harriet e femeie? întrebă Isidore curioasă. Ai ştiut într-adevăr de la bun început?

- Mi-a spus Villiers, zise Jem. Deşi ghicisem înainte să-mi confirme.

-Ţiuş mulţumi dacii ai ieşi rc u;ă înainte sa ii distrugi reputaţia Lui Isidore, zise **Har** net. Ai puteţi ¡A te creşti într-un duci. Aminteşte-ţî că Lsidure are un soţ cane să o protejezet

-Vorba vine, murmură îsitlore. Ma simt de parcă **î**tiv**s**v fcarre multe despre femei şf bărbaţi privind ti-vă pe voi doi. S-ar putea să îmi ^ocW soţul când va sosi.

-Sosirea lui e clari, indică Harrîet Cu toate astea, aş prefera ca restul casei să nn-l găsească pe Lord Strânge în uşa ca şi pe tine în pat, Soţul tău ar sosi doar ca să divorţeze de tine-

Isidore făcu ochii mari.

- Afara J ilse ea şi arătă spre uşă.

De data asta, Jeta ascultă, dar îşi băgă capul înapoi pe uşa scurt.

-Scrimă ia 11.

capitolul 29

Suise de inspiraţie

10 *februarie 1784*

-E totul foarte frustrant, îise Isidore a dona zi de dimineaţa. Am cresut că voi primi un răspuns de la avocatul soţului meu- l-am scris despre planurile mele cu luni în urmă- Soacra mea ar fi trebuit să îşi pună în aplicare magia de aJ aduce acasă.

Scanned with CamScaniier

-Soţul tău e un prost, zise Harriet. Vii h micul dejun?
Isidore stătea întinsă în pat, îmbrăcata delicios îutr^un negtijeu franţuzesc, citind o carte.

- Categoric nu. Abia am început manualele de rildwi aleluiTacticus.
-Cine eTacticos?
*Elohn h***ıuıîs**
Era o corect A Iiitlons. Un tactician pec. Dacii v, trebui vreodată să conduc o armată în luptă, sunt
t0aroTreîin asta, îi promise Harriet şi o lăsă pe kidore orbind fericită ciocolată caldă şi mişcându-şi degetele
^ Nell o' aştepta în faţa salonului de mic dejun, Harnet încetini când o vflzu, dar Nell o luă de braţ şi o trase deoparte.
-Vreau să ştii că nu te învinuiesc pentru asta. -Pentru ce? întrebă Harriet confuză. -Pentru că mi l-ai luat, zise ea. Parcă mi s-au deschis ochii după seara trecută, pentru că, după ce ai plecat ni de la masă, el a rămas supărat şi tăcut. Şi am ştiut că fusese amuzant pentru tine, iar eu nu îl interesam deloc.
Ochii îi erau umflaţi şi Harriet simţi o înţepătură de vinovăţie. -Eu...
-Vreau doar să ştiu un lucru, zise Nell, întrerupând-o. Harriet clipi spre ea.
-Aţi răs de mine? Voi doi aţi compus poezii şi aţi râs de mine în timpul ăsta.[7]
-Nu! strigă Harriet. Categoric nu! Am scris poezia pentru rine pentru că am crezut... zise, dar se opri.
-Ai crezut că era interesat de femei, spuse Nell. Aşa am crezut şi eu, evident. Ştii că într-un fel e mai uşor.[7] Chiar am crezut că mă place. Voiam doar să-ţi spun că, dacă e să fie altcineva, mă bucur că e vorba de tine. Pentru că nu e altă femeie. Ochii ei o fulgerară.
-Ar trebui să te omor dacă ai fi femeie, Harry! - Dumnezeule sfinte! zise Harriet speriată. -M-am Răndit la asta toată noaptea... De aceea nu s-a auzit niciodată de Strânge că ar fi fost cu o femeie.
Harriet înghiţi în sec.
fÎV[1] T£[U]? [dau] Lucrez în teatru. Dar am fost orbită de felul lui de a fi,

Scanned with CamScanner

j-Ştiu, zise Harrict şi simţi un val de simpatie.
-În seara asta avem ultimul spcctacol şi apoi plecăm înapoi la Londra, zi.se NelL Şi $tii ceva, vorbeam cu domnişoara Linnet seara trecută. Ea a avur rolul principal la Drury Line anul trecut şi are ttn aranjament foarte drăguţ cu un prinţ. Cred că un prinţ mî .^r potrivi foarte bine, nu-i aţa, Harry?
-Absolut, făcu Har net fam Un prinţ te-ar iubi, NelL
După micul dejun, Jem ii făcu semn cu degetul şi sfârşiră în galerie, la lecţiile de scrimă.
Doar că scrima se transforma în altceva. Se duseră să o vizireze pe Eugenia, iar pc drumul de întoarcere Jem o coti tiintrădată. într^un dormitor liber,
Ir seara aceea, la Joc ea câştigă patentul pentru o maşină stranie de calculat care f&cea sume. Era foarte frumoasă, dar nu foarte utilă, în mintea lui HarrlcL Aşa că mai târziu îi permise lui Jem, care credea că o putea îmbunătăţi, să o câştige de La ea Într-un alt iei de joc pe ca re-l jucau noaptea.
-Vreau să ştiu mai exact când ai ghicit că sunt femeie, zise ea cândva după miezul nopţii.
-Eşti sigurii că nu vrei să fie un secret? Aş putea să-ţi spun când vei împlini 50 de ani. Ca o surpriză,
Ea pufni.
- înţeleg că nu, zise Jem. E un pic jenanr Nu am ştiut de la hun început,
-Evident
-De fapt, era complet demoralizator felul în care mă tot uitam la tine şi... fu ftne, te doream şi tu erai bârbat.
Ea râse.
-O să crezî că sunt un prost.
Ea se întoarse şî se uttă ia el.
-Foarte bine, sunt un prost, gemu el.
-Hai să acceptăm asta ¡¡i să mergem mai departe, su- ea şi ii zămbi. , . . . ,
El începu să o sărute şi amândoi tiitară de subiectul conversaţiei începure.

-Am fose idiot **du** lent în a-ţi descoperi secretul, zise el ceva mai târziu. .
- Mai să acceptăm şi asta, spuse I larrier, Dar cănd ţki dat scama prima oară.'
-În momentul în care re-am acuzat că l-ai sărutat pe băiatul de la grajduri. Ai fost aşa de îngrozită» deşi îl sărutaseşi. Harriet pufni.
-Ce bestie degenerată eşti! îmi amintesc că dintr-oda- tă ai devenit foarte vesel.
-Aşa eram. Ştii că luasem inimaginabilul în calcul?
- în privinţa mea.' râse ea.

Scanned with CamScanner

-E ceva la tine care e doar... al meu, zise eL Bărbat sau femeie... Nu sunt sigur dacă ar fi contat cu adevărat.
-Mă bucur că sunt femeie. Aşadar, ce v-aţi spus mai exact tu şi Villiers în latina? El se încruntă.
-Abia dacă îmi amintesc. M-am gândit să te testez. Evident, dacă nu ştiai latină, erai femeie. Şi n-ai ştiut. Dar apoi Villiers a profitat de ocazie să-mi spună că, dacă îi permit lui Kitty să se apropie dezbrăcată de tine, o să-mi ia capul,
- îl iubesc pe Villiers, zise Harriet cu satisfacţie. -Acum iubeste-mă pe mine, zise Jem şi se rostogoli peste ea.
Trecură câteva zile ca perlele dintr-un colier, erotice, lascive, frumos aranjate, splendide.
Harriet înţelegea acum casa lui Strânge. Secretul pentru care exista se învârtea în jurul Jocului. Nu era de mirare că Jem venea arareori la parter să îşi curioase ă oaspeţii. Jocul era cel care conta şi jumătate dmtre noii oaspeţi erau acolo doar ca să ofere distracţie jucătorilor.
Iar acum Harriet ştia de ce Graţiile stăteau aşa de mult în casa lui Jem, deşi Jem însuşi nu era **interesat** de tálentelo lor. Şi de ce diferite tinere aveau bijuterii si îă iubeţe în privire,

Uneori, Jocul continua pAnl la 2 sau 3 dimineaţa. Imrtismril, Lord Sandwich a iniţiat n conversaţiedtspre cum să adune.100 000de lire pentru folosul secretului de la Interne. Villiers suferă un impozit generalizat,]em clătina din cap. Harriet sugeră o taxă pe vinuri. **-Şi** cc c asta, tinere domn? întrebă Sandwich. -Vinul e un lux, zise Harriet. Alcoolul este causa ce- lor mai multe incidente judecate în tribunalele familiale, -Nu ştiu cine eşti, bombăni Sandwich, -Va trebui sâ studiezi ghidul de bune maniere Debrcit's mai atent, zise Villiers pe un ton foarte tăios. Am foarte puţine rude, Sandwich. Nu pot să-mi permit .să ignor vreuna,

-Ai puţine rude pe partea corectă a patului, zise Sandwich.

-Tânărul Cope e unul dintre ei, zise Villiers netulburat* O taxâ pe vîn e o idee foarte bună.

- Nu-mi place^ zise bărbatul care se dovedi a fi lordul păstrător al sigiliului.

Dar conversaţia se învârti în jurul pasiunii lui Sandwich pentru un vin roşu bun şi, în cele din urma, ideea taxei pe vin fu acceptară* Era o senzaţie ameţitoare. Ha, Harriet, influenţase politica Angliei.

Jetn începu sa vină la cină în fiecare seară. Şi la prănz de cele mai multe ori. în unele seri stătea lim^ă ea, alteori stătea în capul mesei şi flirra at isidore-

Scanned with CamScanner

PJăcerca ameţitoare de a fi hSrh.it - de a putea călări liber, de a stt duela şi de a argumenta - îi deveni lui Harriet tot maf dragă. Găsea fieciire conversaţie interesantă, Wr-o seară, discută în contradictoriu cu unui dintre oamenii de ştiinţă despre r^nta descoperire a unei planete m>i, numită Uranus. Domnul tWdfc Wţinca că Sucim««! i^pilă tiu ar fi trehuir sfl-i «fere lui HeracheU omul car« desniperisu planeta, med ni ia Copley. *24g* ***Blo'tsa James***

-Ce a faur cu adevărat? Omul stă şi se uită la stele ,sn e tot. Si acum e ales membru al Soaetagi Regale! Pe r u nimic Ştiţi, Sir Ciles, cel de acolo - facu semn n josul **mesei** spre un profesor cu oche **ari** a .dent,- cat genul găinuşei purpurii de mInştina. b, as a e un motiv foarte bun de a deveni membru. Omul asta doar se uită la stele şi observa o stea! .

- Dar e nevoie să creăm o hartă a cerului nopţii zise Harriet. Trebuie să înţelegem lumea noastră. Şi, după mine. stelele nu sunt diferite de aripile unui fluture.

-Nu sunt de acord, făcu Peddle. Când o să fjţi mai în \tirstă, veţi înţelege cât de diferit e să petreci timp făcând analize ştiinţifice exacte şi să stai într-o seară cu un pahar de vin alături, aşteptând ca o stea să îţi atragă atenţia. Jem îi trase un cot.

-A fost refuzat ca membru al Societăţii, îi murmură cl la ureche. Obiceiurile migratoare ale lăcustei nu au fost considerate un subiect adecvat. **A** lucrat şapte ani la studiul ăsta.

-Strânge a fost admis în Societatea Regala datorită experimentelor sale cu picioarele broaştelor, zise Peddle. Nimeni nu poate contesta asta.

Harriet ridică o sprânceană spre Strânge.

- într-adevăr.

-Tot felul de lucruri care au de-a face cu electricitatea, zise Peddle destul de vag. Picioare de broaşte şi metal. Trebuie să fi citit despre asta.

-A fost cu cinci ani în urmă, zise Jem. **Broaştele** sunt o chestiune din trecut.

El avea un zâmbet secret în ochi. Era mândru, dar pretindea că nu conta.

Harriet se întoarse spre domnul Peddle şi îl întrebă cum cântau cosaşii. Mai târziii, întrebă despre picioarele de broască, dar Jem nu mai era interesat de subiect.

- Picioarele de broască zvâcnesc, zise el. Era destul de fascinant, dar am scris tot ce ştiam. Asta nva dus spre matematica, aşa că mkmi urmat instinctul si nu m-am mai întors la picioarele de broască.

Harriet clătină din cap,

-Nu eşti mândru că ai fost acceptat în Societatea Regală?

El ridică din umeri.

-Mândru,,, Sunt mândru de ***asta,*** zise el fi se dâdu jos din pat gol-puţcă,

Sc dovedi că era cel mai mândru de un pod.

- Cincî arcade, zise Jem, Mai mult de 30 de metri peste râu.

ScannK* wlth CamScănner

-E superb, zise Harriet> trasându-l cu degetul,
-Nu aş fi putut să^l fac fără fonta lui Darby. Vez^ fiecare e turnat din două bucăţi!
Ea aprobă din cap. începea să înţeleagă cum combinaţia dintre teribil de puternica minte a lui Jem şi inventivitatea ʟᴜɪ schimba lumea. Literalmente, schimba lumea,
-Tu de ce eşti cel mai mândră? întrebă et mai târziu.
Nu existau poduri cu care să se laude,
-În oraşul în care locuiesc, îise en în schimb, e un judecător beţiv. *Aş* a c£ uneori, când era acesta nu era în stare, soţul meu prezida tribunalul.
-Asta e legaL[7]
- întotdeauna făcut a^a.
-Aristocraţi, zise Jem amuzat. Aşadar, cavalerul de la ţară venea şi salva situaţiai
Să ii spună? Ar fl trebui, „Sunt ducesă." Cât de greu era să spună asra cu voce tare? FoaTte tare. Cuvintele o speriau. Ea nu reuşea să se gândească decât la cuvintele Jemmei - că nimeni nu face dragoste cu o ducesa iară sil se gândeascâ la rang. Tidul schimba totul.
-Mi-l imaginez pe Villiers făcând asta, zise Jem, trasând alene un model pe umărul ei cu vârful degetului. Ce s-a întâmplat după ce a murit aoţul tfiu? A preluat toiul următorul cavaler?
-Hu Um preluat.
250 E/oi&f f/WH's
HI se rid ¡cil încet cu gura căscată într-o manieră satisfăcătoare. Dar apoi o închise,
-Sigur că ai făcut asta. Sigur că da!
Sfârşiră vorbind despre Loveday Billing şi despre femei ca ea, femei ale căror vieţi puteau fi schimbate prin- tr-o vorbă înţelegătoare şi poate 2 lire.
- E uimitor ce poate face o sumă mică de bani, se trezi Harriet spunând.
Ea îi spusese lucruri pe care nu le spusese nimănui, ce părere avea ea despre lume şi despre nedreptăţile din ea.
Dar lui îi plăceau cel mai mult poveştile despre Sibble, cel mai creativ infractor din Berrow.
-Chinuie oraşul, zise Harriet din toată inima. Nimeni nu e în siguranţă, E un joc pentru el.
Jem rase iar şi iar
lntr-o seară, Jem se ridică de la cină şi anunţă că ' bărbaţii aveau să se retragă la un pahar de Porto. Doamnele plecară spre salon cu o expresie nemulţumită. Bărbaţii rămaseră în jurul luminii tremurate a lumânărilor ore înrregi, discutând despre sclavie, tăieri de impo- zite, noi tehnici de taxidermie, orice le trecu prin minte, în seara aceea nu se jucă Jocul.

Scanned with
CamScanner

Harriet îşi puse coatele pe masă. Refuzase trabucul, dar băuse mai mult vin de Porto decât era bine pentru ea. Jem stătea la un capăt al mesei cu ochii veseli, tără să se uite prea mult la ea.
Dar apoi el spuse ceva despre operele de artă dintr-un vechi oraş roman, Pompei. Se părea că fiecare desen conţinea un fnlus.
Ba, chiar mai interesant, deveni clar că cei mai mulţi dintre domni studiaseră acele desene în mod special în călătoriile lor prin Europa.
-Obiectul meu favorit este baia păsărilor, **zise** Jem alene. Cope, tu ai văzut bazinul păsărilor când ai frciK marele rur, nu-i aşa?
El se juca cu focul.
-Desigur, zise Harrict cu voce fermă, un pic mai joasă. A fost o inspiraţie. Lordul Pensickle chiui şi îi aruncă o privire tăioasă. -L-ni gastt o irspiraţie} zici? Asta e destul de rrvektor, -Trebuie să presupunem că tu ţwu găsit inspiraţia în nlră parte, zise Villiers,

Hâtri ct era încântată de faptul că tivea doi apâratori: presupusa ei rudă, Vtlliers, şi gazda eL

-Bordelul, zise Pensickle prompt. Frumoase frescei Frumoase femei! Nu vad nimic deosebit de interesant la o baie de păsări care urmează apă. Şi nimeni nu e dotat cu ceva de dimensiunile alea.

Le atunci o privire mijiţi şi VillieTs sâmbi în barbă. Jem îşi părăsi locul unde st&tea şi se aşeza lângă Haxriet.
-La urma urmei, îUe el şoptit, aici sunt doar bărbaţi. Harriet era aga de fericita încât nu se îngrijoră din cauza asta. Jem îi turna vin şi rSse la glumele ei. Când toţi bărbaţii ajunseră la versiunea plină de viaţii numită *Târfa* din Wfcstminjtcr, el o împunse cu cotul până când U se alături şt ea.

Când Lard Oke plecă legănându-se de îa masă şi urină într-un colţ, Harriet chiţii şi Jem îi trase un cot ca să tacă.

- Am crezut câ e o oală de noapte aici, se văicări Oke, Jem sună după Povy şi scoase pe toată lumea din cameră ca să se poată face curat.
În noaptea aceea statura întinşi în pat, Jem jucaudu-se cu picături de vin de Bmgundia, vechi de patruzeci de ani, ce se prelingeau pe s3nit et, pe care apoi le Ungea.

-Mir ai spus nimic despre cererea mea de căsătoite, zise el după ce se îmbâiiră şi căzură înapoi În pan *-Poftim!*

Scanned with
CamScaniier

-Ţi-am cerut să te milriţi eu mine luna trecuta» zise el îi pârul îi căzu peste ochi, aşa efi en nu putu să-i vadă, Îţi nminijeifti?-Eu- A fost o Rluma- N^t întrebă ea îţi tiuu
rKpCum era soţul tnu.ᵢ intrehă el.
^ Îi plăcea să m"mance terci de iwflz d iminenţa.
-Nu votam să spun tist a.
-Nu t^cea dragoste cu mine aş« cum Iaci tu.
-Ştiu, Spune-mi ceva ce nu ştiu,
-Iubea şahul. Mat mult decar orice altceva, hiliea
]em rămase tficut, dar ea îl cunoştea de-acum şi ştia că mintea îi îburase direct la gândul efl Benjamin nu o iubise la tel de mukca pe joc.
- îi plăcea să se joace de-a judecătorul? -Nu, Ea eiîti. De faptT am început să particip la şedinţele curţii comită tulni dinainte sa moara. El era foarte ocupai.
Era o minciuna, dar era o minciună de soţie. Petrecurâ restul nopţii vorbind despre focurile din ultima *zi* de Guy FawVes, când arsese lăptăria lui Pcter bîicoll despre cât de greu era să dai vtna pe o mulţime de barbari beţi Ea ii spuse despre furtul a ştLse portocale şi apoi vorbiră din nou despre Loveday Billing ai cei circi soţi ai eL
- Cinci 1 exclamă Jem. Loveday e o femeie plină de energie.
- Ei o tot părăseau, zise Harrier. Cred că ea voia doar unul, dar nu putea ţine unui în casă, pentru n nu pleca.
-Nu aş fi putut sâ nu mă gândesc la celelalte soţii ale mele, zise Jem, Pentru mine nu ar fi funcţionat,
-Pentru Loveday. odată ce soţul ei a ajuns Ut închisoare sau în Italia, el nu mai era. jem avea din nou părul peste ochi.
- Pentru mine M fost aşa când a murit Sally. Ea a
- iÎMnta multă ^me. La micul dejun sau în gtiKiina. Tpţ aveam impresia că voi da peste ea dup A coif,
- Fare foarte dureros.
Ea îi dădu părul la « partep
- Nu a fost la fel şi pentru tine? -Nu.
-Deci, după ce soţul rău mnl hm, m mt ai mai avut niciodată improaia că fl vezi în primul uşjj, nu ai uitat că nu mai era, nu ţku nmiiuir. că voinî sa îi spui cevn?
Cum putea să ii spună cum era cflml cineva se sinucidea?
Era singurul fept ai care trăiae, în fiecare si, timp de luni întregi, un an întreg. Ea nu avea să uite cauza morţii suficient de mult timp ca aii creadu că îl vedea pe Benja* rriin în grădină. Durerea ei era în oase, în picioare, -S-a sinucis* Ea se forţă sa spună asta pentru că nu mai putea să racă. Sar putea să vrei să te răzgândeşti în privinţa cererii tale de căsătorie. Destul de multă lume c de părere că Benjamín era profund nefericit din pricina... din pricina mea.
El o Luă brusc în btaţe şi o ţinu La pieptul lui fără vreun cuvânt. Acel .cuvânt vechi, anglo-saxon, genul de înjurătură violentă, nu îi ieşi deloc pe gură»

Scanned with CamScanner

Zidul de apărate pe care îl construise Tn jurul ci ca să îl țină La distanţă se fisură un pic. Şi poate că apăruse o fisură mică şt în zidul de dedesubt, în cel pe cane-l ridicase între lume şi ea după ce Benjamin se împuşcase. -Iubita mea, aise Jem răguşit O sărută pe păr si o strânse aşa de tare că o durea pieptul.

Ea îşi înăbuşi un suspin pentru că nu voia să plângă, nu acum. Voia să audă ce spunea el

El nu prea vorbea* îi tot spunea cât de dulce era ea şi cât de idiot fusese soţul ei, Cat despre oamenii cârc puteau sugera că sinuciderea avea dc-a face cu eaₚ ei bine, erau şi ei nişte idioţi. Ba maî rău.

-Nu a fost asta, zise ea. Asta n-a contat prea muir. A fost faptul că nu m-a iubit destui ca sâ rămână alei.

Scanned with
CamScanner

- A fost un prost, *îse Jern **aspTU.** Știi asta, nu? Nu pot sl nu vorbesc de rău morții în ca&ui ăsta.Efois« /AIHCS
Ea aproba din cap.
- Benjamin nu era prost. Era doar aşa dc nefericit încât a uitat de mine. În mintea lui nu era loc
pentru mine.
- în mintea mea eşti doar ni, zise Jem.
Apoi începu să îi dovedească într-o maniera complet satisfăcătoare»

capitolul 30

O căsătorie neaşteptată *19 februarie 1784*

Harriet păşi în salon nepregătită să o vadă pe Isidore sclipind ca o pasăre a paradisului. Sau o prinţesă. Chiar clipi o clipă, privind-o cum se agăţa de Jem de parcă era un copac în care se decisese sâ-şi facă cuib, ceea ce era la fel de straniu şi de neaşteptat.

Purta o rochie care i se potrivea ca o a doua piele. Era făcută dintr-un material argintiu, care sclipea la fiecare mişcare. în talie se legăna în falduri unduitoare, transparente, trase în spate ca să dezvăluie o mătase de un albastru profund. Era o rochie pentru Maria Antoaneta. Era o rochie pentru o prinţesă.

Chiar mai mult, când se apropie, Harriet îşi dădu seama că partea dc sus şi fustele erau Îmbinate printr-o cusătură de mici pietre sclipitoare. Diamante, Isidore avea diamante şi în păr.

Avu nevoie tle câteva minute ca să ajungă lănga ea; **domnii** se strânseseră în jurul ei la fel ca somonii care înotau în amonte, iar Jem era ca o stă nea h mijloc. îi întâlni privirea pe deasupra capului lui Isidore şi schiţă nişrc cuvinte, dar ea nu reuşi să înţeleagă,
254
-Dragă domnule Copt! strigă Isidore plină de pasiune.
Ochii ii «lipeau de plăcere» Lbtr în ocbti lui Harriet ei pă rea; L săi KI tic i.
Ha făcu o plecăciune,
- Excelenţă.
-Uitate la această amuzantă misivă pe care am pri> mît-o asrâzî. zise Isidore şi depuse ceva tn mâna lui Harriet în timp ce se întorcea să ii salute pe Lord Castlereiiih,
Harriet des ia cu o bucată şifonată de pergament,
„Am descoperit că am o proprietate lipsă*, scria pe bilet. Harriet se mcruntă. Cuvintele erau scrise de o mână puternici, grăbită, de parcă cel eare le scrisese nu finea toarce mult la caligrafie. Aproape că ratâ ultimul cuvânt: „Diseară^ Şi mai era un „C." scrijeltr într-un colţ.
Harriet scoase o exclamaţie de uimire. Ducele. Cosway al lui Isidore. Pianul lui Isidore funcţionase, HI era acolo, nu doar în Anglia, ci *acolo.*
Ea vru să se întoarcă lângă Isidore, împungând unul dintre jongleri zdravăn în coaste.

Scanned with
CamScaniier

-Domnule Cope, zise Isidore din nou.
Ea era absolut superbă - şi alba ca un nufăr.
Harriet o luă de brac ***o*** trase departe de)em, care păru destui de uşurat. În mod fircsc, toţi bărbaţi se întoarseră să o urmeze, de parcă Isidore ar fi fbsr un fel de iepure, iar eu vulpi.
Isidore zftmbi - acel zâmbet erorlc, generos pe care îl avea, care promitea bărbaţilor totul şi nu le oferea ni- mic. Harrier putea să-l vadă pe bărbaLu] care era cel mai aproape de ea cum tremura un pic,
- Dragul domn Copc mă va însoţi la—
- Ne vom întoarce, domnilor, zise Harriet şi o trase de acolo.
-Nu sunt pregătită! striga Isidore în momentul în care se eliberară din mulţime. M-am răzgândit, Harriet! Mu vreau...
-Lai adus tocmai de pe malul Nilului, zise Harriet. Sigur că îl vrei!
*El ai sa ¡atnc**
-Nu sunt pregătiră! zise Isidore sălbatic. În patul $_{m}cu_{t}$ Harriet! Nu sunr pregătiră pentru asm. Cu un străin. *Dwardl* Într-adevăr, era destul du înspăimântător, dacă era să vorbească deschis. Kidore se opri. F: rn;ii r;iu pentru că vă Văd pe voi doi ţi...
Harriet o ciupi. -Taci!
-Ştii ce vreau să spun...
Harriet ştia. Când fusese măritată, dacă ar fi ştiut câta plăcere, bucurie puteau simţi un bărbat şi o femeie împreună, comparaţia cu propria viaţa i-ar fi frânt probabil inima.
- Isîdore... zise ea în timp ce treceau de uşă spre holul de la intrare. Trebuie...
Dar cuvintele i se opriră în tjâr.
Când intrase în salon, cu doar două minute mai devreme, holul mare de la Fonthill era populat doar cu un grup de servitori apatici. Dar acum uşa de la intrare era deschisă, aducând înăuntru un mic vârtej de zăpadă şi întuneric.
Ea auzi vocea măsurata a lui Povy.
-într-adevăr, Excelenţă, este o iarnă neobişnuit de rece.
Şi apoi un râs profund.
- Nu sunt obişnuit. Tremur ca un miel tuns, vă asişur.
Isidore înţepeni şi scoase un mic sunet de spaimă.
Barbarul intrase, dar era cu spatele la ele. Era uriaş, învelit într-o mantie groasă şi cu o căciulă enormă de blană.
-Trebuie să mă duc sus, şopti Isidore.
-Prea târziu, zise Harriet, oprind-o. O să te vadă pe scări.
- Nu pot...
Harriet afişă expresia încruntată pe care o folosea în faţa infractorilor din sala ei de judecată.

Scanned wlth CamScanner

Parcă se întflmpia totul cu încecinimrul. Mantia grea dispăru, k fel căciula, Hnrrict abia avu timp sft vadă o cascadă dc păr negru răciunc, fără pudră ţi nici măcar legat la spate înainte ca el sâ se întoarcă.

Primul ei gilnd fu că mi puica fi englc*. Nu mai văzuse un englez cu pielen de o astfel de culoare - un mabon superb. Purta o jachetă pe care Villiers ar fi invidiat-o, de un albastru-dtíschis, dur nu era încheiată în foţă aşa cum se cuvenea. Ea îi putea vedea pielea maronie pc jos pe gât. Unde îi era lavaliera? Nu purta nici vestă. Manşete lurgi, albe îi cădeau pc mâini, dar nu erari prinse cu butoni la încheieturi şi Le avea deschise. Era doar pe jumătate îmbrăcat.

Se lăsă un moment de linişte completă în hcL Ducele se uita doar la Isidore,

Tocmai eănd Harriet se gândea să spună ceva - un fel de prezentare el föcu o plecăciune extraordinar de adâncă.

Cu ochii fixaţi pe chipul lui> Isid ore se afundă într-o reverenţă foarte joasă. Fără să spună vreun cuvănt, ea intinse mâna.

-Ducesa mea, presupun, zise el *şl* îi duse mâna la buze.

Vocea îi era întunecată *şi* străină, ca a unui bărbat obişnuit să vorbească limbi străine.

Harriet se simţea de parcă s-ar fi uitat la o piesă. Cum ştia Coswav că se afla în faţa soţiei sale? Şi nu voia să se retragă în camera Lui înainte să o salute?

Faţa nu îi era proaspăt batbierită, Domnii - ducii! - nu umblau niciodată ne bărbieriţi, din câte ştia ea. Pentru asta existau valeţi; să se aaîgurc că ducii iţi puneau butimig purtau veste şi îşi încheiau jachercle.

Nici un valet nu putea îmlilăuzi sălbăticia feţei lui Cosway.

- vrea să vă prezint un prieten foarte drag> domnul Cope, zise feidore.

Ehiw Jantes

Harriet fileu o plecăciune, dar, în clipa în care se îndreptă, ea văzu că el ştia ioane bine ce era. Instantaneu,

Ochii lui dansau plini de amuzament.

- Domnule Cope, zise el uşor. Dacă ştiam că prietenii soţiei melc sunt de... acest calibru, nu m-aş fi erăbit să traversez Anglia ca să o salvez.

- Nu am nevoie să fiu salvată, zise Isidore rece, de parcă nu ar fi plănuit exact asta.

-Nu mă îndoiesc, zise el. Din nefericire, mama are o dispoziţie agitată. Cred că ar fi înotat în Nil şi s*ar fi luptat cu crocodilii ca să mă aducă acasă.

Scanned with
CamScaniier

- Excelenţa Voastră doreşte să se împrospăteze înainte să se alăture celorlalţi oaspeţi? întrebă Povy.
Harriet uitase că el era acolo.
Ducele clătină din cap.
- Eu şi ducesa vom pleca de dimineaţă şi tânjesc ?ă văd ce plăceri decadente oferă Fonthill. Tocmai nvam întors de la nunta extraordinară a prinţesei Avab-
/ dar şi totuşi, din descrierile mamei mele cu privire la Fonthill, mă aştept să fiu şocat până în străfunduri de scenele bahice ale lui Lord Strânge. Mărturisesc că sunt nerăbdător.
- Mă tem că Excelenţa Voastră va **fi** foarte **dezamăgită,** zise Isidore. La fel voi fi şi eu dacă voi fi obligată să plec de dimineaţă. Eu intenţionez să plec peste câteva zile.
El îi luă din nou mâna şi o duse la buze zâmbind. Harriet aproape câ făcu un pas în spare,
-Ah, dar, draga mea, zise el cu voce prea joasa ca să fie auzit de Povy şi de valet, sune foarte **nerăbdător** să avem propria nuntă.
-Suntem căsătoriţi, zise Isidore tăios. Chiar dacă ai ignorat asta ani întregi, re asigur câ e adevărat.
El datină din cap.

-Am semnat nişte hârtii, sau cel puţin eu am fâcur-c- Nu sunt sigur că tu erai suficient de mare ca să ştii **si** citeşti. După cum spuneam, am venit de la o nuntă aş*
cum **sE** cuvine. A Jurat patru zile **sAU** poate chiar mai ni nit. A fost greu să ţinem şirul zilelor de plăcere,
-într-adevăr, zise Isidorc. Ce noroc pe tine'
- Mi-am petrecut timpul gând indu-mă la ttae, îi spuse el. Aţa cum 1 se cuvine unei prinţese - în cazul acesta unei ducese care a aşteptat prea mult ca ducele ei să o trezească la viaţă cu un sărut, Cu siguranţă te simţi de parc^ai fi dormit o sută de anin
Isidone rămase tăcută.
Harriet abia respira, atat era de fascinata de sexuali rotea încărcata electric care scăpăra Între ei.
-Nu am considerat niciodată, câ am nevoie de un prinţ, sise Isîdore în cele din urmă.
-Va trebuL. să te conving eă ai nevoie, zise ducele şi zâmbi.
Nu eta deloc de o frumuseţe clasică, în genul englezesc. Avea un nas mare, părul negru, bogat şi pielea ma- rontu-aurie. Dar Harriet îşi dădu scama că rămăsese cu guta căscată,
-O căsătorie, zise ducele. Genul de căsătorie care se celebiează în Gondar, de unde tocmai m-am întors. Marna pregăteşte domeniul ***şi*** invitaţiile vor fi trimise În toată Anglia, Va trebui sâ îi trimitem, desigur, o invitaţie specială domnului Cope. Din cine ştie ce motiv, cred că mama nu îi ştie numde.

Scanned wlth CamScanner

Ochii lui alunccarâ spre ea, iar Harriet îşi dădu seama dintr-odată că stătea pur şi simplu acolo ca o proastă.
-Aş fi onorat, zise ea slab*
- Mă veţi ierta că nu vă întind bracul? Avănd în vedere circumstanţele?
Diavolul râdea în ochii lui.

Scanned with CamScanner

Harriet rămase în urmii şi făcu o plecflriune, iar Cosway o conduse pe lsidone în salon, UrnU un moment de tăcere dc moarte, apoi sporovăială celor din salun răzbi pană în hol.Eloiw fame*

capitolul 31

în care reputaţia lui Lord Strânge capătă o turnură ciudata

20 fclmuiric I7£H

Noaptea următoare începu din nou - o masă plină de profesori de la Oxtord pe jumătate beţi împreună cu nişte actori stranii şi foarte inteligenţi, Lord Pensickle si
domnul Nashe. .

Vitliers veni la cină şi rămase pentru vinul de 1 or- to. Toată lumea vorbea doar de întoarcerea ducelui de Cosway şî de telul în care îşi luase ducesa la Londra după numai o seară la Fonthill.

-Mi-am dat deodată seama de ceva, zise Harriet către Jem.

El era întins în fotoliu lângă ea. Acum aveau o rutină. De îndată ce plecau doamnele, el se muta mai jos la masă şi se aşeza lângă ea fără vreun cuvânt. îi permitea să facă lucruri deochiate cu mâinile. Se simţeau fericiţi stând aşa împreună. Nu spu* neau asta niciodată, dar răcerea nu făcea să fie mai puţin adevărat-

-Ce anume? întrebă el alene.

Se uita la domnul Nashe, care juca şah cu Lord Pensickle. Pensickle nu prea ţinea la băutură şi tot lua piesele greşite şi le alerga pe tablă,

-Singurele persoane deşănţate din casa ta sunt femeile.

-Oh, n-aş spune asta! zise Jem. Uită-re la Villiers. bunăoară.

- Nu, vorbesc serios, zise Harriet şi se uită prin **cameră.**

Erau poate douăzeci de bărbaţi în jurul mesei. Pe locuri mai încolo, doi dintre profesorii de 1* ·'. M»>rovâiiui despre recenta vizită la colecţia ducesei de Portland de ia ftulslrode Park. Sir Joseph Huik-S preşedintele Societăţii Repale, vorbea despre **ceva** rw se chema Florilegiul lui Banks şi nevoin de a strânge fonduri pentru proiect. Ascultătorii lui nu păreau convinşi. Nashe şi Pcnstckle jucau Adunate morocănoase ?n salon - doamnele se expri- maseră clar că nu le plăcea noul obicei de a-şi petre- cc serile separat - erau Nell, Graţiile, Sophta Grăitor ţi restuL

-Casa ca are reputata asta din pricina femeilor pe care le inviţi.

-Asta e adevărat pentru orice casii, Jem cu o sclipire de supărare în ochi. Este una dintre marile nedreprăfi ale vieţii. Domnul Avery, bunăoară, o susţine pc doamna McMahon tu stil regal. Ea este fora întUmv lâ în salon chiar acum şi se laudă cu micile entiuţe de argint pe care le-a adus cu ea. Dar e repuţapa lui mai proastă! Nu.

- Este grotesc de nedrept.

- Lumea e nedreaptă. Reputaţia e efemeră ţi nedreaptă, De ce ar fi faimoasă duccsa de Beaumpnt pentru avenrurile ei şi totuşi doamna McMahon este o paria?

Scanned with
CamScanner

- Jemma s-a căsătorit înainte sa aibă aventuri, sâti Harriet în apărarea prietenei sale din copilărie. Şi nu a avur aventuri până ce nu descoperit soţul pe birou cu amanraH
-Un moment amar, bănuiesc, lise Jem.
- Foarte, răspunse Harriet. Ai avut şi ru amanta când erai însurat cu Sally?
- Nu. Salty era de ajuns ca sa mă ţinti ocupaL
Harriet îşi luă un moment pentru o înţepătură de neplăcere faţa de Sally cea înaltă, subţire ocupării.
-Despre ce vorbiţi voi doi? înrrebă Lotd Pensiekle ridicându-şi capul dc pe tabla de şah.
-Şah mat, zise adversarul sftn.
Pensickle pufni n dtsapmbare şi se desprinse de tabla de şah.

-De fiecare dară când mă uir în lungul mesei» voi nwţi capetelc apropriate.
Harriet îi oferi o privire rece.
-De fapt, vorbeam despre amante.
-Nu-mî spune că tu ai una! zise Pensickle râzând zgt>- motos. Nu aţ fi zis că instrumentul rău e destul de în vârstă ca să funcţioneze.
Harriet se încorda. Dar, înainte să poată răspundă, Villicrs interveni:
-Acum râde ciob de oală spartă, Pensickle« Judecând după lamentările aşa de generos răspândite de fosta ta amantă, ai şi nu., oarecare dificultăţi, Tonii se datorează vârstei, fără îndoială!
-Trebuie să admit, lise Jem, că am găsit poezia publicată în Gentiemiin's Maga^ne foarte amuzantă. Deşi, fără îndoială, nu avea nimic de-a face cu tine, Pensickle. Trebuie sâ admit câ glumele despre peniţa care nu aruncă cerneală erau destul de amuzante.
Pensickle îşi miji ochii.
-Peniţa meu are destulă cerneală, se răsti el. Şi eu măcar o înmoi în călimara care trebuie, dacă nu te superi „ pentru formulare, Strânge.
Preţ de o clipă, Harriet crezu că Strânge avea să sară peste masă. Dar corpul lui mare deveni dintr-odată foarte calm si apoi el nînjt.
-Eu şi Villiers îl învăţăm pe Harry responsabilităţile bărbatului adult, îi dăm inclusiv lecţii cu privire la tratarea corectă a sexului frumos. Poate că apoi te vom aborda pe tine, dar mă îndoiesc câ lucrurile ar merge la fel de bine. La urma urmei, Harry s-a găsit în favorurile uneia dintre Graţii,
Asta era foarte adevărat. Kitry fusese aşa de întristata de îngrozitorul accident pe ca re-l păţise dragul ei domn Copc, încât o căuta pe Harriet cu fiecare ocazie, agăţând u-sc de braţul ci şi zâmbindu-i trist.

Scanned with CamScanner

-Nu lc pun la îndoială înclinaţiile lui Harry, zise Pensickle şi se ridică de la masă. Cred câ voi plecaJc dimineaţă, SlTangi\ Nu mă deranjează ti casii puţin i-iiidară, dar iuţi nvem nişte ii mire.

-Desigur, îi zăuihi jem, LX⁴ a nu îl rogi pe mujurdo- mul meu te LI jure nevi în/ Nn mv rost să ^ştej^ţi până dimineaţă* Cinuleşte te! Ai puten ft ademenit îiirr-un alt joc de şah pe cure pierii «nu mal rău - una dintre tinerele fete din ceaiului cameră ar putea să solicite sil îţi fuloseuscă peniţa.

Pensickle răsturnă un sc:iun în drum spre uşă.

Harrier se simţi uşor îngrefeşată, La umsâ se lăsase tăcerea, desigur, dar acum sponwliialn fusese reluată, de pa refl nimic JIU s-ar **fi** întâmplat,

Simţea apropierea picionilui tui Jem, deşi el se întorsese ţi vorbea cu bărbii tul din dreapta lui.

Ha se întoarse spre stânga. Frederick Sanders ti ci feri un znmbct vag şt nesigur şi îşi feri ochii de ai ei. Era un bărbat între două vftrsre cu o faţa roşie, bonoma şi pro- prietnnil mai multor mine de cărbune, venitai îl roage pe Jem să investească în cărbuni.

De **fapt,** Harriet **îl** convinsese pe Jem să TUI Investească, bazându-se pe faptul că minele erau periculoase pen^ tru mineri, dar Sanders nu ştia asta, Până acum fusese căr se poate de prietenos eu ea.

Apoi Vili iers se aplecă peste masă.

-Vrei să ieşim la o plimbare» Harry?

Ea se ridică recunoscătoare de la masă. Şi plecă fără sa-ţi ia la revedere de la Jem, deşi nu prea ştiu ce bârfe putea naşte asta.

-Trebuie să încep să umblu, altminteri valetul meu mă conrtă, zise Vili iers cu un mic oftat.

- Arăţi mult maLbine decât acum câreea săptămâni, zise Harriet,

Toţi servitorii STĂ rea LI pe coridor. Căr IMZISERFT oare dir» furin lui Pensicklef Avea să Îi spună ceva valetului său?

- Mă ina&nflroşesc, zise Villters,

Po\y îl înfiişura duce într-o mantie enorma, tar **Harriet** se îmbrăcă în mantia ei.

Păşiră afară în noaptea rece. În aer plutea doar un pic de zăpadă ca o pudră subţire. Se aşeza pe pălăriile lor, nepărând să cadă prea multă, pentru ca apoi să apară deodată rece pe buzele şi nasurile lor.

Ferestrele de la Fonthill revărsau o lumină ceţoasă, portocalie pe zăpadă. Păşiră în tăcere spre porţile mari, apoi Viliiors se opri, sprijintndu-se de unul dintre stâlpi.

- La naiba, sunt umbra unui bărbat, zise el cu o urmă de scuză în glas.

-La fel sunt şi eu, zise Harriet. I-am distrus pentru totdeauna reputaţia, Villiers?

Scanned with CamScanner

-Trebuie să fii idiot să nu-ţi dea seama că voi doi vă culcaţi împreună.
-Nu văd de ce! strigă Harriet frustrată. HI arareori îmi şopteşte ceva sau mă atinge.
-E vorba de ce e în ochii voştri când vă uitaţi unul la altul, zise Villiers. Dar aici, Ia Fonthill, e o adunătură stranie. Cele mai multe femei sunt aici pentru casa şi masa gratuite şi nu o sâ lase un lucru neimportant precum alegerea unui partener de par să stea în calea unei şam pan ii gratis,
-Chiar crezi asta?
-Nu prea sunt cunoştinţe de-ale lui Strânge, zise Villiers. Uneori, ei nici nu ştie numele femeilor. N-am idee de ce îşi deschide casa pentru fiecare fustă uşoară care ajunge aici, dar o face.
-Niciodată pentru adevăratele femei ale nopţii, obiectă Harriet.
-Presupun că are nişte standarde, zise Villiers sec. Cele mai multe se descurcă singure în viaţă - ca actriţe sau ca artiste independente, dacă aş putea folosi termenul.
-Asta le face mult mai interesante decât multe doamne, zise Harriet,
-Exact, confirmă Villiers. Dacă vorbim de bărbaţi, atunci da, unii dintre ci sunt prieteni. Mai e Jocul, desigur, dar cred că bărbaţilor le place casa asta mai ales pentru conversaţia inteligentă 1 n combinaţie cu Tem cile uşoare şi vesele.
- De nsta eşti aici?
-Nu sunt Incâ în poziţia de a mă bucura de compania feminină! răspunse el, în continuare sprijinit de stâlp,
Harrier îşi dSdu capul pc spate şi se uită la stele. Undeva ncolo sus era o planetă nouă, doar ca nu era nouă cu ndevărat, Doar nouă pentru ei. Stelele păreau reci şi fbnrte>fbiirte departe.
-Ar trebui să plec? întrebă ea.
Şi îşi ţinu răsuflarea, pentru că nu voia să plece. Ea voin - cu mate lăcomie - şi mal multe zile ca astea, pltne de exerciţii viguroase, discuţii viguroase, partide viguroase de amor.
-O descopere curând că eşri femeie, îlse Villiers, hr daca desooperă că eşti ducesă, Harrietj atunci chinr că paiele au ajuns pe fbc. Ar fi dezastruos - nu pentru Strânge, ci pentru rine.
- Dar e o glumă, zise Harrlet siab.
-Aţa am **văzut**-o şi eu. Dacă n-ar fî bsr nimic idteeva decăt o scurtă mascaradă, am fi putut scăpa uşor. Dar am crezut că vorbim de câteva iile, Acum t doar o chestiune de timp. Felul în care Strânge se uita Ia tine».
- La naiba! răbufni Harriet.
-Nu i*ai spus cine eşti cu adevărat, a$a-i?
Harrict clătină din cap.
-Nu o să acccpte prea uşor asta. Şi, Hartiet, cu câr mai mult timp îţi ascunzi rangul cu atăt mat mult va simţi dezvăluirea ta ca pe o trădare.

Scanned with CamScanner

-Am încercat sâ-i spun, zise Harrict aproape de În- crimi. N-am putut... O să plec
-După ce îl spui, adevărul, desigur. Mernâ măcar asta,
Villiers zâmbi vag,

-Să t'iu aşa de aproape de o pierdere completă a reputaţiei? întreba ea uluită,
-A? plăti pentru un asemenea amor. Mi-aş da şi ultimele rămăşiţe din reputaţie pentru asta. Mai în-ţi o ultima zi ca să savurezi totul Pleacfl apoi poimâine!
El porni înapoi spre casa, protejând u-şi în mers partea dreaptî ii înaintând încet.
Dar Harriet râmase în urmă, uitând u-se la spatele lui Villiers printr-un val îngheţat de zăpadă. Nu putea să alunge speranţa din piept. Cu siguranţă, Jem nu putea să o vadă plecând. Erau despărţiţi în timpul zilei, desigur. Ea citea în camera ei sau se juca deseori cu Eugenia.
Dar când se întâlneau o făceau cu atâta bucurie, cu o asemenea curiozitate intelectuală, cu o asemenea plăcere fizică! Cu siguranţă nu avea să stea şi să o privească plecând.
Ideea de a-şi lua râmas-bun era la fel de amară ca ste* lele foarte îndepărtate.
El avea să îi spună că nu conta cine era. Că avea s-o urmeze. Eugenia şi el aveau s-o urmeze. Aveau să îşi ia la revedere de la oaspeţi *şi* să vină la domeniul ei.
Cu siguranţă avea să o facă.

capitolul 32

Dublează plăcerea!

21 februarie 17 84
A doua îi, zăpada dispăruse şi ziua era limpede şi rece.
-Călărim? întrebă Jem, uitându-se la ea când intră în salonul de mic dejun.
Ea îi răspunse cu o mică aprobare din cap, apoi se întoarse sâ o sa| ute pe Kitty. Aceasta o trase într^o parte

Scanned with
CamScaniier

■ I CI An > I I . l!-Am auzit totul despre cc s-a întâmplat! şopti ea cu voci încarunta. Ştiu cil tc simţi îngrozitor, dar nu o face. Ltsim spus tuturor că nu eşti fetiţă.
^OK bine, zise Harricr.
-Ştiicc c o fcfiţiS, nivi aşa? întrebă Kitty,
- Da, desigur.
-Asta crede prostul ăla de Peh.sklde, Dc parcă el ar fi în măsură să vorbească! Ştim toate despre ci în fine, le-am spus... începu ea şi sc aplecă pentru a $opti la urechea 1uî Harrict.
- Serios? exclamă Ha triat. Tu...
-Nu doar asta, daT ne-ai făcut şi pe mine, şi pe Roslyn fericire.
Roslyn CTcde că eşti absolut adorabil şi e foarte trist ce ţi s-a întâmplat. Ea le spune tuturor că a fost cu tine, Roslyn e muza poeziei lîiice şi ştu ca poate spune o poveste animată, chicoti Kîtty.
-În aceeaşi noapte?
-împreunăt noaptea trecută! Ai fost doar al meu, dar noaptea trecută ai fost aşa de îngrozit de acele minciuni, încăt te-ai întrecut pe tine!
- Dumnezeule sfinte! zise Harriet destul de slab.
Kitty o sărută pe obraz.
-Sunt prietena ta» Harry, pentru totdeauna, Sâ nu uiţi asta! zise ea şi se duse înapoi la locul ei.
Jem se ridică să pleoe, dar se opri o secundă. Amintirea a ceea ce se petrecuse între eî în miez de noapte sclipi între ci şi Haniet simţi că se îmbujorează. **În** întuneric, îşi dăruiseră unul altuia plăcere pănă ce rămăseseră cu răsuflarea tăiată, implorând, acceptând cu rândul tortura dulce...
- Din ce am auzit, se pare că ar trebui să iau lecţii de bărbăţie de la tine, zise Jem *cu* voce suficient de tare ca
se audă în toată încăperea
Dinsprc Kîtry izbucniră chicoteli înăbuşite,
Harry rânji$_{H}$
- Există momente când tinereţea e în avantaj, zise ea, să-ţi ofer nrşre sfaturi.
Etoisa Inntcs
-Au! făcu Jem şi roară lumea începu să râdă.
„Va dura toată noaptea[41], se gândi Harriet şi se aşează cu genunchii moi. Toţi bărbaţii rânjeau spre ea, Nici unul nu-şi ferea privirea, nimeni nu se simţea prost. Ra, mai mult, se simţeau invidioşi. Ea se îndreptă de spate şi acceptă de la un servitor o bucată de vită în sânge.
Micul dejun trecu într-o clipă. Kitty chicotea de fiecare dată când se uita la Harriet şi la fel făcea Roslyn, care îi tot făcea discret semn cu mâna.
Sanders veni şi se aşează lângă Harriet.
- Am auzit de povestea de noaptea trecută, zise el sub pretextul conversaţiei. Toţi ar fi trebuit să ştim că Pen- sickle e un

Scanned with
CamScanner

idiot. Toată lumea ştie cât de capabil e omul în privinţa asta. Gelos, fără îndoială.
Harriet murmură ceva.
-Am avut un frate care avea un prieten cu orientarea asta, îi mărturisi Sanders.
Harriet îşi dorea să nu o fi făcut. Dar Sanders terminase cu subiectul ăsta şi trecuse la altul.
- Când eram mai tânăr, mi-ar fi plăcut să am aventurile în care ai fost tu angajat noaptea trecută. Se uita la Kitty într-un mod semnificativ. M-am căsătorit prea tânăr, asta s-a întâmplat,
O bătu pe Harriet pe spate aşa de brusc încât aceasta se înecă mestecând o bucată de vită,
- Faci treaba cum trebuie, Cope. împraştie-ţi sămânţa, împraştie-o bine, îţi zic.
-Mulţumesc, domnule, zise Harriet,
Fu o uşurare să scape. Până ce reuşi să scape de toate semnele şi bătăile pe umăr de la bărbaţi, de chicotelile şi invitaţiile voalate de la femei, era aşa de obosită că ar fi vrut să se duca înapoi în pat. în schimb, îşi puse pantalonii de călărie şi se îndreptă spre grajduri. Dimineaţa fusese senină, dar acum părea să se înnoreze din nou şi ziua dădea semne de ninsoare-
- Astăzi chiar lucrăm, zise Jem când intră ea.

Nick o aştepta cu calul pregătit.

-O să verificam «raidurile Jiu noul şi iilî n^urnm ca e totul bine izolat şi avem de tonte. Şeful de la Juri crede câ ar trebui să mai cumpărăm j^riine ca sil trecem iarna,
Harriet se avântă în şa cu un mic pufnit. Era o călăreaţi mult mai bună acum ţi nu creilen cil durerea uşoara dintre coapse putea ii atribuită doar ciilăritului după moda **bărbâreasai.**
Cel puţin nu călaritului de cai.
Gândul o făcu să zâmbească şi se uită tn sus doar ca să descoperc că Jem avea privirea ¿iţintitA asupra ei. El îşi întoarse calul şi ieşi din grajd. îl urmă, scâncind când aerul rece a lovi în fată.
O aşteptă şi se aplecă spre ca capturându'i gura într-un sărut apăsat,
-Să nu mai zâmbeşti niciodată aşa cftrid c altcineva în încăpere.
Inima lui Harriet cânta, **El** nu avea să-i dea **drumul** niciodată.
-Jem... zise ea, dar el dispăruse.
Cu un scurt indeum, ea îţi lasă iapa să gonească dirpâ el De-aciim era o călăreaţi bună, în stare alrerneze galopul, deşi bunul-simţ înnăscut o făcea să-şi încetinească bidiviul Jem pur si simplu se agăţâ de laturilu calului său şi porni mai iute.
În aer era mi ros de zăpada şi gustul acesteia se simţea în vânt.

Scanned wlth CamScanner

Harriet începuse să obosească, dar dco datil un hambar mare apăru în raza lor vizualii, în dreapta. Jem încetini pe dată calul şi **îsi** croi drum prin câmpul îngheţat. Apoi sftri de pe cal **şi 1** conduse înăuntru printre ttşă mici, nu prin uşa mare pe care intrau căruţele cu ftil.
- Haide, Harry! anină el pestu umăr.

Scanned with
CamScaniier

*Harrier d^scâlecă destul de îndiirecsirâ. Gimnastica *ᵘpli menta ri din miez de noapte - deşi era m în ᴇı nat de "iHtracrivfi - ₐL* smifitil.Ętoini frww<*

işi conduse calul la căldurii, departe de vântul de afară. Stive de ian auriu se înălţau în turnuri deasupra capetelor lor, spre podul din lemn aflat foarte sus,

- Asta e cel mai mare hambar pe care l-am văzut vreodată, zise Harriet cu gura căscată,

-Hambarul de provizii al soţului tău nu e aşa de mare! întrebă jem. Din glasul lui răzbătea doar o umbră de satisfacţie care o făcu să zâmbească. Ei nu părea să îi placă Sally, iar lui Jem nu-i plăcea Benjamin. Deşi ea nu Îi spusese lui Jem prea multe despre Benjamin, Nu că ar fi con- rat, nu cu emoţia puternică, adevărată care se simţea între ei dou

Ea avea să îi spună la momentul potrivit. Jem legă caii, apoi o luă de mână şi îşi croiră drum printre baloturile de paie.

-Trebuie să verific stocurile de grâne, zise el.

- Unde sunt?

-Aici, sus în pod. Avem o problemă îngrozitoare cu şoarecii.

-Poate şobolani. Ai avut mare noroc cu muşcătura Eugeniei, zise Harriet cu un fior. Ieri după-amiază abia dacă se mai zăreau urmele de muşcătură,

-Oierul îşi aduce şoricarii în hambar o data pe săptămână, zise Jem. Ironic, nu-i aşa? Am mare grijă de hambarul meu, dar îmi las copilul să fie muşcat.

Degetele lui Harriet se strânseră calde în jurul mâinii lui,

-A fost un accidenr,

- Pare să fie bine. Ţi-a arătat ce s-a întâmplat cu castelul? Harriet râse.

- Doar Eugenia putea transforma un dezastru într-un triumf.

270

Un servitor neîndemânatic scăpase un buştean una din laturile castelului de carton, strivindu-l. Aşa nî Eu gen în declarase prompt castelul ca fiind o ruina si spusese că şobolanii caştigasera.

-Noaptea trecută era foarte ocupării sa decupeze pui de şobolani,

- bam vămt, zise jem. Arătau ca nişte mici budinci cu coadă, dar nu i-am spus asta. Uite si grânelei

El deschise un chepeng şi se uitară În jos într-un grânar imens.

-O sa-t spun să mai cumpere un obroc sau două, decise Jem,

Harriet băgă mâna înăuntru şi lăsa seminţele netede să îi curgă printre degete,

-Miroase aşa de bine!

-Nu Ia fel de bine ca tine.

El se uită Ia ea din nou cu acel dor în privire,

-Crezi că asta va dispărea vreodară? întrebă ea, auzind foamea din propriul glas.

Scanned with CamScaniier

-Mă îndoiesc. Dar de ce să ne facem griji? Ne distrâm aşa de bine în clipa asta!
El îi scoase mantia grea şi îşi trecu mana pe sub cămaşa eî, doar ca să fie frustrat de pieptul ei le^at cu bandaje. Asa ci mâna începu să i se plimbe în jos.
La început statura acolo, sprijiniţi de balustradă, scrută ndu-se pană ce ajunseră să gafele amândoi, până când inima lui Jern bubuia sub mâna lui Harriet,
- Dacă ne-ar putea vedea acum, îise el cu amuzament în glas. Mă tem ca nici un fel de minciună spusa de Kltry nu or mai ajuta.
Dar Harriet nu era interesată să îşi imagineze cum arătau împieunâ. Îşi împleti degetele cu ale lui şi îl trase,
-Hai sa ne întindem, 2ise ea.
-O hârjoneală în paie ca oierii,,. Nu pot,
-De ce nu?
-Paiele îmi dau urticarie, mă mănâncă pielea :Ue înrregi, zise el cu ochii aţintiţi asupra ei. Dar cred că reuţîm şi în picioare» nu crezi. Harriet?
Mâna lui li dezmierda încet şoldul.
272 Eloistt fmnea
- Da, şopti Cil» cred cfl t l+i.
Pmi**;l** secunde mul lârzin, el întfenunclie în faţa d_r cn .se finiţii tic balustrada cu toatfi disperarea, tor oL,
El îsi trst.se ciiput înapoi.
-¡prii, 1 înrriet, zise el jtfrulhor, Uneori am senzaţia t;i ţi-iir plăcea sft ţipi. Pot **Jtil'ji** amintesc cil nu e nimeni pe kilometri întrei*» În Jurul hambarului/
I larriet înghiţi în sec, dar apoi îl trase din nou spre ea si limba aceea riUitâcloasâ îi transformă genunchii în lichid.
în cele din urma, ea nu ţipii cu adeviirar, Era mai mulrca„,
- Hi_t ásta a fost un strigăt, îl auzi pe Jem spunând. Ştiam câ poţi.
Dar acum era rândul ei, aşa ca se Ifusâ în genunchi înaintea lui şi îi dovedi cu mare satisfacţie lui Lord Strânge că nu avea nici urmii de control când era vorba de Harrîet.
Nici urmâ.
Apoi el o întoarse cu abdomenul spre balustradă, mâinile lui largi frâmfinrândiM fundul.
-Dumnezeule, ce frumoasă eşti, HarrietI
Ea voia să spunA cű nu era frumoasa. Şoldurile ei erau prea rotunde, fundul la fel şi sânii erau prea mici, dar ceva din «laşul lui Tt amuţi comentariul în gât
Vocea lui o f;icua frumoasă. Mâinile lui o dezmierdau, iar ea simţea de parcă ar fi fost mâinile ei; el o învăţase ce erau frumuseţea unei $femei_t$ dulceaţa unei rotunjimi sau a unui şuld generos ori a locului delicat şi misterios dintre picioarele unei femei.

Scanned with CamScanner

Erau aşa legaţi încât corpul lui ştia ce voia ea înainte ca min rea ei sâ ştie. Ea]şi arcul spatele^ îl primi şi suspina cânt) catifeaua tare o dezmierd;!. Mâinile lui o tu prímért, pmtvjând-o de balustrada.

Scanned with
CamScaniier

Exclamaţiile nu cran de ajuns. Existau momente când tra nevoie de ţipete, mai »les cftnd Jem îşi strccirră mâna în partea din faţă şi începu un dans răutăcios at degetele. HI 11 călări până când ea se descompuse. O întoarse ca să o pontă săruta din nou, O-ridică pe balustradă, pentru ca picioarele să îi cuprindă şoldurile, spunând că nu voia să se elibereze fără să ii vadă chipul.
Ea plânse. Ce era un ţipăt, la urma urmei, dacă nu un preludiu al lacrimilor?
El era aşa de adânc înfipt în corpul ei încât nu se mai simţeau ca doi oameni,
Ct se simţeau ca unul singur.

capitolul 33

Teamă
Se întoarseră acasă încet, mai mult plimbând caii pe drum pentru că Harriet admise că o dureau muşchii coapselor,
-Te-aş lua în poala mea, zise el, dar am fi văzuţi.
Harriet râse.
-Nu aş putea să irosesc talentul de povestitoare al lui Kitty,
îi dădu recunoscătoare iapa lui Nick şi se îndreptată pc jos spre casă.
Fură întâmpinaţi de POvy,
- E febră, mllord, zise el fără nici o introducere. Domnişoara Eugenia are febră ţi e destul de mare! Am trimis după doctor.
Jem încremenL
-Când?
- De acum o oră. Am trimis vorbă la grajduri, dar au spus că probabil eraţi deja pe drum spre casă.
]cm alergă bubuind pe scări în sus, dispărând într-o ci i pa.

Harriet se întoarse spre Povy.
-Ce aţi făcut?
-Am poruncit cameristelor să facă o baie de zăpadă, O vom folosi dacă e nevoie. Deocamdată c în pat. Sunt sigur că o să fiţi dc mare ajutor,
în acea clipă, ea îşi dădu seama că Povy ştia exact ce era ea - femeie - şi că probabil ştia şi cine era - ducesă, Povy era pur şi simplu genul acela de om,
- Mă duc să văd, zise Harriet şi se îndreptă spre scări,
Ea se gândea cu disperare la muncitorul dc pe domeniul ei, la bărbatul care murise de febra provocata de şobolani. Trecuseră mai multe săptămâni înainte să apară febra - da, ca în cazul Eugeniei. Dar el avusese şi un fel de roşeaţă...
-Are roşeaţă pe undeva? întrebă ea.
Ea văzu aceeaşi înţelegere în ochii lui Povy, El ştia probabil simptomele fiecărei boli.

Scanned with CamScaniier

-Mu încă.
Acel med nu era nici o consolare,

capitolul 34

Iadul

23 februarie 1784

În primele două zile, Harriet încercă să nu-i stea în cale lui Jem. De când îi ştia pe Jcm şi pe Eugenia? De câteva săptămâni, deşi simţea că îi ştia de ani întregi. Ea se ducea dimineaţa şi seara să o vadă pe Eugenia. îl întreba pe Povy dacă avea veşti de fiecare dată când îl vedea.
Se întreba dacă trebuia să plece şi nu putea suporta nici să iasă pentru o plimbare scurtă.
În caz că Jem avea nevoie de ea. În caz că Eugenia avea nevoie de ea. tn caz că se întâmpla ceva îngrozitor, ceva ce nu putea concepe sau pune în cuvinte.
Cei mai mulţi dintre oaspeţii lui Jein mi părură să **observe** că gazda lui nil mai apărea niciodată.
Auzirfl că fiica lui avea febră şt$_t$ după ce aflară că nu era contagioasă, conţinuară activiiăţilc. Graţiile plecară la casa episcopului pentru un spectacol lung de o săptămână. Probabil Jocul continua, deşi Harriet nu ştia şi nici nu-i păsa,
în a treia seară, Harrîet se uită în camera Eugeniei ca sa*l găsească pe Jem prăbuşit pe un scaun lângă patul ei$_t$ adormit. Se trezi brusc, ferele roşii de pc obrajii Eugeniei vorbeau de la sine. Ea nu căzuse într-un somn adânc. Când *şl* când* îşi scutura capul din stânga în dreapta, de parca ar fi fost într-o ceartă.
-Ce face? şopti Harriet
- Se luptă, zise Jem cu vocea încărcată de epuizare. Se luptă cât de tare poate.
Eugenia clătină din rap şi spuse ceva neclar. în mormăi rul ei se auzi undeva şi un nu.
- E o luptătoare, zise Harriet. Unde e infirmiera ei?
- Eugeniei nu-i plăcea. Mâine va trebui să găsesc alra, -Pot sâ te ajut cumva? îotiebă Harriet,
Ea Întrebase şi înainte, dar el refuzase. Acum se uită la ea, tras la faţă şl epuizat.
- Nu am nici un drept să*ţi cer asta. -Te rog, zise ea. Te rog, lasă-mă sa ajut!
-Ei nu-i place infirmiera pe care a trimis-o doctorul. Dar îi place să te vadă pe tine. A cerut să te vadă. Harriet veni grăbîtâ spre el.
-îucercam sâ nu încurc. Ar fi trebuit sa mă chemi când a cerut să mă vadă,
- Era miezul nopţii.
Ei se ridică şi 7gi frecă ochii,

Scanned with

putea să stai cu ea mflear o oră sau două? Am nevoie d$_e$ somn,
Harriet Tl împinse spre uşă.
- Du-te! Vino înapoi dimineaţă!

Scannedv.'ith
CamScanner

Ea sc cuibări pe scaunul Je lăngS patul Eugeniei.
La un moment dat, fetiţa se trezi şi ceru apă. li zâmbi ameţită lui Harriet. Spre dimineaţă, deveni agitata,
- Nu vreau apă, strigă ea. Mâ doare într-o parte. Unde e **/мі/w** al meu?
Intră o cameristă şi vocea Eugeniei deveni şi mai agitată.
-Nu o vreau aici! Fă-o să plece!
Harriet îi aruncă o privire plină de scuze servitoarei, care ieşi grăbită din cameră.
Singurul lucru care o calma pe Eugenia erau cântecele. Aşa că Harriet cânră.
Cânta Be« doar cu mine când Eugenia se trezi din nou. Harriet puse o cârpă rece pe fruntea fetei.
-O sa te căsătoreşti vreodată cu cineva, Harry? întrebă ea adormită,
-Nu ştiu.
- Dacă ai avea un copil, l-aş putea ţine Tn braţe. Când mă fac mare, o să am paisprezece copii.
- Serios.' Chiar paisprezece?
- Doamna Billows din sat are cincisprezece şi *papa* spune că e prea mult.
-Aşa e.„
Eugenia adormi cu un mic zâmbet pe faţă. Poate că visa la cei paisprezece copii. Măcar nu mai scutura din cap. Dar o oră mai târziu se trezi din nou cu febră.
-Vreau alt cântec, zise ea foarte agitată. Un cântec despre *papa*, Cântă-mi despre pafw.'
Harriet intră În panică.
Ea cânta refrenul din Turnid lui *papa se prăbuşeşte* a paisprezecea oară când Jem intră în cameră.
-Am trimis după alt doctor la Londra, zise el în loc de salut. Cum te simfi, dulceaţă?

-Sunt fierbinte, zise Eugenia cu buza de jos tremurând. Urăsc să stau în pat! Urăsc locul acesta! Vreau să merg afară. Să stau în zăpadă.
Harnee se ridica, potiemndu-se de scaun , iar Jem se iişeză. Şi continuara. Parcă ani întregi.
Febrele ţi frisoanele alternau parcă într-un cerc nesfârşit. Harriet cânta cântec după cântec.
Nopţile erau mult mai rele decât silele. Uneori, febra ceda uşor în timpul zilei, dar noaptea clocotea.
Alteori, în timpu! silei, Harriet îi votbea:
-Bună, draga mea!

Scanned with
CamScaniier

Apoi Eugenia deschidea ochii. Din când în când, se trezea şi părea complet raţională. Chiar *şi* când plângea şi spunea că o ducea, ei luau asta drept un semn de forţă.
Dur noaptea nu dormea mai mult dc o ocâ- Când nu dormea, înccpea din nou să se lupte, aşa cum descria Jem asta. Îşi legăna capul dintr-o parte în alta şt ţipa până ce i se frângea glasul. Când **dormea,** nu era **un somn** natural, firesc, ci genul de somn din care oamenii nu se trezesc întotdeauna.
într-o bună zi, Harriet îşi dădu seama ca Eugenia era fcarte-fcarte bolnavă de două săptămâni.
Stătea lângă patul ei, storcând o cârpă rece ca sfi o pnnă pc fruntea Eugeniei când 11 auzi pc Jem în faţa uşii.
-Nu puteţi face nimic? îl întrebă pe doctor pe un ton feroce,
- Dumnezeule, aş vrea să poî[răspunse acesta cu voce joasă. Pur şi simplu nu şrim descuie, Sunt oameni cate studiază febrele, dar au prea puţine de spus în privinţa febrei provocate de muşcăturile de şobolan.
Şi apoi îl auzi pe Jem plecând în jos pe coridor» lu- ând-o la fugii, El nu plâogea niciodată în faţa ei. Dar în fiecare i\ chipul îi era şi mai încordat, liniile din jurul gurii lui şi mai accentuate, crude.
Când Be întoarse mat târziu în ziua aceea, Harriet se duse să facă o baie. Casa era tăcută - doar o casă enormă **Şi** undeva un şobolan carc îi provocase febra lui Harriet,
Doar o casă şî tatăl cu fiica tui muribundă.
Ea sc opri ţi Isi sprij **ini** fruntea de peretele coridorului.
Zilele se transformări într-o săptămână.
Eugenia se topea în fiecare zi. Faţn ei devenea tnt mai ascuţita si mai obosită ţi ochii păreau tot moi mari.
într-o zi, Harriet ieşi să se plimbe, iar când se întoarse, văzu cu alţi ochi ce ştiuse de fapt în sinea ei zile întregi. Eugenia murea, Sim^i cum i se opri inima, dar nu tăcută, ci cu o durere enormă, intensă.
Fata îşi scutura din nou capul dintr-o parte în cealaltă, Avea obrajii roşii şi gemea, murmurând cuvinte de neînţeles, dar Harriet ştia ce erau - o litanie de durere,
Ea se poticni şi căzu în genunchi lângă pat.
Jem era alb ca varul şi cu cearcăne enorme sub ochii.
-Nu scade, O omoară, zise el răguşit.
-Nu poţi să ştii asta, şopti Harriet. Nimeni nu poate şti.
-Nu o să mai poată rezista mult.
Harriet înghiţi în sec şi îşi îngropa faţa în plapumă, de parcă n-ar fi vrut să audă,
-Doctorul zice că se poate întâmpla astăzi.
Vocea lui Jem nici măcar nu mai părea a lui. Suna de ' parcă era o voce care venea de foarte departe,
lacrimile îi ardeau mâinile lui Harriet, îi ardeau nasul, inima.
-Ai vrea să fii singur cu ea? întrebă, ridicând capul.
Lacrimi i se prelingeau pe obraji.

Scanned with
CamScanner

El clătină din cap.
-Stai cu mine! Cu noi.
Aşa că srărură împreună.
Ziua continuă. Spre seară, Harriet se trezi că avea gânduri dintre cele mai stranii: amurgul nu era cu adevărat întunecat. Era cenuşiu. Soarele nu mai era, **lumea** devenea cenuşie, fără emoţie, fără culoare. Părea un moment potrivit pentru o fetiţă să se elibereze de toată durerea, să plece.
Dar Eugenia nu o făcea. Cădea într-o tăcere adâncă, iar Harriet simţea cum inima ti era cuprinsă de panică, apoi ea începea din nou să scuture din cap.
-Se luptíl,zisejcm dintr-odată după ore de ulcere, tar vocca i se frânse.
-Nu vrea să cedeze,
Hwrict reuşi **si**VI ^mbcască Eugeniei.
-Asta e bine, zîsc ea.
-Nu.
-Nuf
- Ea trebuie să ştie că e în regula să plece, E În regulă, dracii în ea. Eîn regulă.
Vocea i sc firănsc *şi* lacrimile i se rostogoliră pe obraji.
-Mama te aşteaptă, E prea multă durere aici, dulceaţă. E în regulă. Poţi să pled, Eugen ia-
- Nu tc aude, zise Harrict,
-Ba da, mă aude.
Et se aplecă peste pat şi îi cuprinse faţa naică (i îi spu* se asta iar ştiar. Şi iar,
Harriet îşi îngropă fruntea în plapumă şi plânse.
Apoi, dintr-odată îl auzî vorbind cu atrS voce.
-Bună, dulceaţa mea,
îşi ridică brusc capul.
Eugenia se uita ameţiră şi iritată la tatăl ei,
- Bună, *papa.*
Erau cele mai frumoase douâ cuvintc pe care le auzise Harriet vreodată.
Eugenia se încruntă.
- încetează să-mî mai spui să plec, *papai* Sunt prea obosiră să plec undeva.
-Sigur că eşti, zise el Sigur ca eşti. Ştiu asta.
-Unde e Harry.[7]
Harriet sări în sus, se încurca în propriile pieioarc *şi* aproape că se prăbuşi pe jumătate peste Eugenia.
-Aici sunt
-Cântă-mi cântecul ăla, le rog, zise Eugenia şi închise ochii dtu nou. Vreau cănoecul ăla, Harry! Cântecul meu favor ir.

Scanner wlth
CamScanner

Aşa că Ha met se aşeză pe pat şi începu sa cănte. Vocea ii tremură şî se frâuse,-Soarbe-mă Jin priviri, doar cu ochii nli$_{p}$ cântă ca. Şi voi fi a ta mereu*

- Pune-mi mâna pe obraz, îi porunci Eugenia. Aşa cum ai făcut înainte, Harry-

Aşa că ea o făcu.

- Dar lasă un sărut în cupă... Nvi reuşi să atingă num de sus şi o luă în jos: Şi nu voi cere vin.

în timp ce ei priveau, Eugenia adormi. De data asta era un somn adânc. Ea era aşa de departe încât pieptul abia dacă i se mişca.

-Nu mai pot să suport, zise Jem dintr-odată şi se ridică în picioare cu greu. Din piept îi răbufni un suspin frânt. Nu pot... Harrier*.

- Du-te sâ te plimbi, 2ise ea şi îşi ridică privirea spre el. Ea nu o să moară, nu acum. Nu în clipa asta.

El stătu încremeni în uşă.

-Nu pot să privesc. Nu pot să... privesc.

- Du-te, îi zise ea de dragul lui, de dragul Eugeniei. Îţi promit că voi veghea şi nu va muri. Nu încă.

El ieşi din cameră poticnindu-se. Ea minţea, minţise. I se părea evident, aşa cum înţelegea şi Jem, fără îndoială, că Eugenia îi părăsea. Dacă nu în clipa aceea, în cinci minute sau într-o oră.

capitolul 35

Dar voi lâsa un sărut în cupă *15 manie 1784*

Harriet o ridică pe Eugenia şi o duse la **balansoarul** de lângă foc. Corpul ci micuţ era numai oase.

Stăm cu ea lângă foc, tcgânându*e înainte şi înapoi, cu lacrimile care căde au uneori pe faţa Eugeniei. **Fetiţa** stranie şi amuzantă, cu o minte logică şi care îşi dorea mulţi copii i se vârâse în suflet.

Când Benjumin era în viaţa abia se căsătoriseră, **L-EI** crezu« că sigur urmau să aibg copîL Acei ai pil ncnâscuţi se rostogoleau prin vîsdc-ei, rnzflnd piese de $_{s}$ah, păşind în felul în care o făcea Benjamin, tâmbindu-i cu ochi ca ai lui.

Dar apoi copiii nu veniseră şi cumva acele vise se estompaseră şi obosiseră, precum cîlsnicia lor

Mai molie lacrimi căzură pe părul Eugeniei. Ea găsise un copil doar ca să îl piardă din nou.

La un moment dat$_{}$ Eugenia se agită, dar Harriet o cal™ sîirutăivd-o pe frunte cântând câteva masuri. Şi fetiţa alunecă la toc în somnul greu.

Harriet încă se legăna când Jem se întoarse.

El paşi în cameră, iar ea văzu întrebarea din ochii lui ţi clătina iute din cap.

- E încă aici, c încă aici.

Scanned with CamScanner

El se uita în jos - disperarea îi era întipăriră pe fiecare centimetru din corp*

- O să iac o baie şi apoi o voi ţine în braţe, zis< el cu voce lipsită de expresie.

„E ID stare de şoc. Incfl nu poate să înfrunte realitatea."

Harriet continua sâ se legene, cu braţele îndurerate de oboseală. Printre draperii pătrunse o geană de lumină peTtatâ, Sosiseră zorile.

Lumina nu maî era cenuşie. Rozalie, pudrată cu alb perlat, juca peste ochii închişi ai Eugeniei. Ea nu se clin- ti. Harriet îşi elibera un braţ şi puse o mânii pe trunrea Eugeniei.

Jem intră În camera, învelit Tntr-o părură de lăM- P&- refi un om de îâpadă trezit la viaţii ₜ rece, lipsit de emoţii, pălind prin cine ştie ce miracol.

Harriel înrii era lăngă foc, dar se oprise dm legănat. Lui i se păru asta ca un semn rău şi se apropie de ele. Harriet avea cearcttne suh nciti ca nitfte vănătăi. Parul ¡i era ltiₖnr la apate cu o panglicii »Lniplă ji şuviţe din părul

Eloisn Jantes

mătăsos şi ondulat îi cădeau în jurul obrajilor. Eugenia ea făcută ghem în braţele ei ca un pui de arici.

Ceva în privirea tui Harriet.., El se uita din nou la fiica lui. Puse mâna pe fruntea Eugeniei.

Zâmbetul lui Harriet era a^a de frumos încât îl simţi până în măduva oaselor. Pătura în care se învelise căzu, jar el se clătină, Lumina dimineţii veni spre el ca o explozie de culoare.

- Febra, şopti el. Oare să fie...

încă de la început febra cedase puţinₜ dar nu dispăruse niciodată. Doar că fruntea Eugeniei era rece. Rece,

Harriet încerca să spunâ ceva, dar plângea.

Eugenia deschise ochii.

-Pafja, şopti ea.

El o luă în braţe.

-Cum te simţi?

îşi auzi \ocea cum se frânse, fără sâ se ruşineze,

- Mi-e foame, oftă Eugenia şi-şi puse capul pe umărul lui.

Chicotitul minunat, răguşit al Lui Harriet era doar o umbră a ceea ce fusese, dar nu mai răsese de săptămâni întregi.

Nici Eugenia nu ceruse de mâncare de săptămâni bune.

Ea protestase la fiecare lingura de supa pe care ¡-o dăduseră. Jem răse şi simţi ceva umed pe obraji - îşi dădu seama că plângea,

-O să re faci bine, şopti el şi îşi strânse braţele în jurul fetiţei firave, Harriet, o să se facă bine!

Harriet râse din nou.

El o privi. Bucuria era aproape dureroasă.

-Te iubesc, zise el dintr-odată. Ştii asta.

Scanned with CamScaniier

Harriet se îm bujori* uşor. -Oh„.
282

Scanned with
CamScanner

-Şi eu, şi Eugenia te iubim. Pe 1 larry a noastră.Eugenia adormise din mur, aşa cn o puse În loc în pat şi o luă P^e^ Harriet în braţe.
Ea îţi puse capul pe umărul lui şi rămaseră aşa, pri^ vi ml focul care ardea duhuri tot.
Fu nevoie de o oră, poate. Dar în celc din Urmă el îi auai vocea ca un sărut. -Şi eu te iubesc, Jem, El o strânse în braţe.

capitolul 36

Jocuii

16 martie, seara următoare

Jem iesi din camcra Eugeniei şt paşii i se îndreptară singuri spre dormitorul lui Harriet, Eugenia era bine.
Ea avea &ă trăiască. Doctorul era de acord. Ea avea să trăiască.
Domnul Avery se plimba pe coridor. -Ţi-arn simţit lipsa la joc, zise el. Cum se simte fiica ta?
- Mai bine. Pbate mă alătur în aeara asta. -Copiii sunt creaturi enervante. Sunt chiar foarte
mândru că nu am fâcur copii. O să vină şi Cope?
- Desigur.
Avery accepta asta fnră să clipească. Inima lui Jem cânta. Totul putea să se întoarcă la nor* fnal acum. Doar că, desigur, nu avea fie niciodată la fel- Acum o avea pe Harrier. Deschise uşa dormitorului fără să mai hară, .speratul o găsească dezbrăcată, Făcând baie. Ca scria o scrisoare, HI ştia că era un zămlxr hi ochii ^lu^i ii îl vii ni reflectaL într-ai eL Veni din spate şi îi scoase Panglica <jin păr.

-Am nevoie de line, zise cl sălbatic.
Ea rímase în braţele lui şi se întoarse, tăcută şi mătăsoasa.
El o trase spre marginea patului, stă tui în picioare în faţa ei ca să poate face dragoste cu ea, ti ar sa o şi vadă cu toate rotunjimile et dulci şi delicioase. Harriet nu avea nici o timiditate, nici o jenă.
Stătea întinsă în faţa lui ca un festin splendid, picioarele ei cu prinzând **LH** şoldurile.
Fiind Harriet, nu se oprea din vorbit,
-Mai adânc, zise ea.
Buzele ei sângerii şi pline îi atraseră atenţia. Se aplecă în faţă, acoperindu-le fără să rateze nici o mişcare.
Să facă dragoste cu Harriet era ceva ce nici nu putea descrie.
Aşa că nu încercă, doar o trezi din moţăiala câteva ore mai târziu.
- Haide, Han-y! În picioare.
Ea se rostogoli pe pernă. Buzele îi erau umflate de la sărutările lui.
Corpul lui se trezi la viaţa şi făcu unul dintre calculele acelea rapide pe care bărbaţii le puteau face şi în somn. Sâ o facă din nou? Să aştepte? Să aştepte.

Scanned with
CamScanner

- Pune-ţi pantalonii, zise el. Ne aşteaptă băieţii.
- Care băieţi?

-Jocul, zise el **şi** o sărută. Le-am lipsit. **Am promis** că vom merge în seara asta.

Ea clipi spre eL

- Jocul a continuat? Fără tine?
- Desigur.

-Şi ei cred că o să mergem sâ ne alăturăm?

- Ei cred că gazda lor şi domnul Cope vor veni. l-am spus lui Povy că vom ocupa locurile şapte şi opt.

Coapsele ci erau irezistibile. îşi trecu mâna în sus pe piciorul ei drept, oprindu-se unde începea **rotunjimea** ei dulce.

Ea se încruntă şi se întoarse. Dar asta însemna ca el îi văzu posteriorul rotund.

El îşi trecu mâna încet peste şoldul ei.

-Ai j"C^{aT} vreodată stăpânul şi fata sclava? întrebă el **fără să** se aştepte la un *da*.

Oricine fusese fermierul cu care fusese Harriet căsătorită. el nu păruse un stăpân.

fa îi aruncă o privire şi se ridică.

-Chiar vrei sâ îmi spui că toată cohorta de bărbaţi netrebnici care sunt interesaţi doar de Joc sunt încă aici .şi tu ai fost de acord să te vezi cu ci În seara asta?

El se gândi că ea formulase lucrurile destul de succint. Şi apoi tăcuse.

- Dacă ai prefera să stai aici, zise Jem$_t$ schimbându-şi antudinea, eu nu am nimic împotrivă. Pot să te învăţ un joc minunat numit stăpân şi sclav.

-Oh, sigur! zise ea. Presupun că tu eşti stăpânul, iar eu sclava.

- Invers, zise el şi îi trase picioarele la marginea patului, căzând în genunchi,
- Porunceşte-mi, stăpână!

El iubea chicotitul ei. îi făcea inima să cânte, îl făcea mai tare decât o stâncă.

Dar ea era insistentă.

-Ridicâ-te, Jem! Nu crezi că o să ne întoarcem la... Joc în fiecare seară?

-Te-ai săturat de prîmero? El se ridică în picioare. Por să mă duc singur, deşi o să-mi lipseşti. Povy poate foarte uşor sâ găsească pe cineva pentru al optulea loc. El se duse spre şemineu. Eugenia a mâncat două oua la cină în seara asta,

-E minunat, zise ea.

Dar ccva i se strecura acum în minte. Cunoştea tonul Fiecare bărbat din lume ştia tonul acela.

'Harriet? zise el prevăzător.

Ea stătea cu braţele încrucişate.

-- Doar nu crezi că totul va fi ca înainte, nu?

Scanned wlth
CamScanner

[1:1] drese glasul.

Scanned with
CamScaniier

*' Jcm, făcu ea după un moment sau două.*EtofVri *Itinics*
-Sigur ci lui vn mai li la fel. Te iubesc, l larrict. Te iubeam şi înainte să ştiu că te iubesc. Asia e diferit.
- Deci crezi ci domnul Copc va veni să joace pritncro în seara asta?
începea să^i dea seama dl fusese o decizie proasta să o trezească. Ochii lui Harriet se întunecaseră. Deşi era aşa de furioasă, ea stătea acolo goală,
Nu putea să nu observe.
Iar ea văzu că el observase. Ochii ei alunecară în jos pe corpul lui, apoi se îngustară*
- Presupun că există o alternativă la o noapte de primero.
- Da, zise el prevăzător, simţind că păşea într-o capcană.
Continuă iute: Am putea juca alt joc. Şah, bunăoară.
- Sau stăpân şi sclav,
-Şi asta,
-Viaţa nu e doar despre jocuri, Jem,
Nu putea să controleze ce credea corpul lui, aşa că apucă un halat şi se îmbrăca cu el.
-Ai spus că mă iubeşti, declară ea,
-Aşa e.Te iubesc.
-Nu vezi câ lucrurile trebuie să se schimbe?
-Cum?
El simţea tensiunea care i se aduna în piept.
-Nu pot să fiu domnul Cope pentru totdeauna, zise ea.
El simp cum îl cuprinde uşurarea. Apucă alt halat şi i-l întinse, pentru câ nu se putea concentra.
-Sigur, nu vreau să fii domnul Cope. Vreau să tii Harriet. Am o idee în privinţa asta. O să-l ucidem p* domnul Cope într-un accident nefericită de trăsură. O să plec câteva zile şi ne întâlnim. Apoi poţi sâ vii acasă cu mine şi siî lii doar Harriet.
-Nu pot fi doar Harrier,
- De ce nu?

El simţea câ se bâlbâia, dar ea avea o expresie ca re nu-i plăcea.
^Nu pot trăi aşa.
-Dat."
-Aşa, Jem! zise ea tăios. Cu Jocul *şi* Graţiile care sc vântură prin casă când nu distrează episcopL Eu nu sunt,.
Adevărul îl lovi ca un *zid* de cărămidă. Sigur că ea voia să se mărite. Şi el intenţiona să facă asta! sigur că da, O ceruse doar o dată, iar atunci din uşă, şl ea nu răspunsese.
Se duse la ea şi îi cuprinse chipul tn mâinL
-Ştiu ce vrei să spui, zise eL Nu trebuie afi îmi ceri.
-Nu trebuie?
Ea părea destul de uimiţi

Scârnă wtth
CamScanner

El intenţionase aă o ceară de soţie din nou pentru că ştiuse din prima clipă în care fâcuscră dragoste că era a Lui. Că nu avea să o mai scape vreodată din ochi.
-Ştii, când nvam căsătorit prima dată, am considerat căsnicia ca pe un fel de închisoare. Ca o cuşcă. O pedeapsă cu închisoarea.
-Fermecător, zise ea, iar lui li plăcu umorul ei sec aşa de mult, incât aproape că zâmbi, dar momentul eia prea important
- Să mă căsătoresc cu tine va fi complet diferit
-Nu ca o pedeapsă ai închisoarea?
Ea părea uşor ofensată.
-Te lubesc, Am iubito pe Saily, dar nu când ne-am căsătorit.
- Dar Sally era o companie aşa de amuzantă 1
-Da, dar.„
- Presupun că ei îi plăcea Jocui dacă avea voie să joace.
'Ei bine, de fapt era foarte,..
j-Bunâ la primero, nu-i aşa?
Lui nu-i plăcu felul în eare sprâncenele ei se ridicară, v[1] cum Dumnezeu ajunsese la subiectul Saiiy?
Iubirea pe care o simţea pentru Hâtriet era mult Profundă decât ce simţise pentru Sally. Ea părea o ^^ de joc din trecut.
Eíoi&i lumea
-Nu-mi amintesc ducii jticn bine primero sau nu, zise el alegând varianta soirii, Eram ca doi căţeluşi împreună, Harrict, Nu ca nor doi.
-Oh! Şi noi cum suntem?
-Adulţi, zise el ferm.
-Adulţi, rosti ea încet, de parca ar ii gustat ciiyintelc. Şi cum se comporta oamenii aşa în vârstă, ca noi.'
Ea era în mod evident furioasa.
Instinctul lui de autoconservare se instală, în sfârşit
-Cred că ar trebui sâ discutăm asta mai târziu.
-Ai purea să rate:i Jocul dacă ne apucăm să discutăm despre viitor» zise ea.
-Sunt bucuros să discutăm despre viitori
-Deci... viitorul. Harry Cope moare. Harriet, care se întâmpla **sâ** semene neobişnuit de mult cu Harry Cope, apare pe domeniul tău, îar după un flirt scurt, ne căsătorim. Un miracol de noua zile.
- Ar putea să funcţioneze, zise el, dar simţea şi el cum se aduna furia. Ce făcuse oare ca să merite supărarea ei.[1] ii ceruse sâ se căsătorească? Doar asta. îi ceruse să se căsătorească cu el.
-Ne-am petrece zilele învăţând să ne duelăm, să călărim, să facem schimh de poante cu Graţiile şi cu cele ca ele, sâ salutăm orice noi persoane cârc apar aici neinvitate...
- Eu invit pe toară lumea care vine aici! zise el rănit.
-Ne ducem jos să ne salutam oaspeţii la apus, mâncăm ceva, începem Jocul.,. Oh, stai, eu nu voi mai fi parte din Joc, nu-i a>a?

Scanned with
CamScaniier

Presupun că o să le învăţ pe Graţii cum să brodeze sau altceva potrivit unei lady.
bl simţi cum îl cuprinde tandreţea. Ar fi urât să i se arate libertăţile de care se bucurau bărbaţii şi apoi să fie obli¡¡ar & renunţe la ele.
Un fi frânt inima.
Evident efl era la fel cu Harriet.
-Osă schimbăm rejţulik zise el si îi cuprinse obrazul în palmă. Totj bărbaţii,., si I larriet.'
288

Scanned with
CamScanner

Ea î. lovi mâna ţi „ dfidu la ti parte, întoroliuiu se.Surprins, el se poticni şi se dădu înapoi.
- Nu înţelegi absolut deloc.
£1 reuşi să se reechilibreze cu ajutorul unui scaun,
- Va trebui să fiu dc acord, zise el În cele din urmă. -p-am cerut să te măriţi cu mine. M-am oferit să schimb reguli te casei pentru ca tu să popi participa la Joc pentru di şriu că iţi place.
-Nu înţelegi nimic.
El simţi cum se înfurie, dar se abţinu*
- De ce nu încerci să îmi explici?
-Cu tine e vorba numai despre jocuri. Viaţa nu e un jocJ
-Sugerezi cumva ca nu muncesc destul de mult* zise cU ia* buzele păreau sa-i fie amorţite. Te asigur că îmi administrez singur proprietăţile.
-Sunt sigur că o faci, zise ea pe un ron usturăior.
EI aşteptă să vadă dacă ea voia să îi explice.
-E nevoie de multă muncă pentru a ţine un domeniu aşa de mare şi un ven ir ca al meir la suprafaţă, Har net. Nu poţi să înţelegi asta, dar nu vad de ce ignoranţa ta să ducă la o asemenea supărare,
-Şi eu administrez un domeniu, zise ea.
Desigur, fermierul probabil Lisase un domeniu.
Probabil nu eia cu titlu, ceea ce sugera că soţui tui Harriet nu fusese de viţă nobilă. Nu că asta ai fi contat pentru el.
- E vorba de felul în eare abordezi viata, zise ca. De parcă ar fi un joc lung,
Fa pa ei avea o expresie împietrită.
- Nu îţi înţeleg critica. Te asigur că nu mă avânr în riscuri inutile cu domeniul meu.
- Doar cu copilul tău! se răsti ea.
El si mţt cum se alheşte.
Ea îndrăznea - îndrJţnea - să spună ca el îşi asuma riscuri cu Eugenia?
Cu toate astea, se forţă să răspundă calm. Era aproape ᵘn miracol, dar îşi ansi propria voce cu un ton blând.
EJo/ffl James
-Si cum a* fi putut ssl o protejez pe Eugenia de muşcătura şobolanului?
-Nu vorbesc despre asta! Oricui i se putea întâmpla asta, dar ea era singură când s-a întâmplat,
- înţeleg că îmi critici abilitatea de a-i găsi guvernanta.
-Guvernanta aia era nepăsâtoare şi frumoasă, asemenea celorlalte femei din casa asta, spuse ea plat. Nu îi păsa de Eugenia şi nu avea grijă deloc de ea.
-Era îndrăgostită. Asta i se poate întâmpla oricui.
Deşi începea să se întrebe dacă lui Harriet chiar i se întâmplase,
-Ea era parte dintre femeile care vin să te viziteze! se răsti Harriet. Mama ar fi numit-o un linge-blide. Nu era nimic altceva decât o târfuliţâ în căutarea următoarei mese.

Scanned with CamScanner

Jem simţi cum se încordează şi simţi un fior de gheaţă pe şira spinării.

- îmi pare rău că eşti de părere că am angajat cu bună-stiinţă o târfuliţâ care să aibă grijă de fiica mea.

-Nu ai angajat-o cu bună ştiinţă, strigă Harriet. Bănuiesc că pur şi simplu nu ştii cum arată o femeie cuminte.

-Nu sunt un pustnic, sublime el şi începu să numere în gând. Vizitez Londra adesea, care este plină de femei plicticoase şi care trebuie să fie, drept consecinţă, virtuoase.

-Oh, sigur că virtutea e plicticoasă!

-Exact, Şi are asemenea pretenţii. Doar mirosul virtuţii face ca o femeie să fie obositoare şi, în acelaşi timp, teribil de îngâmfanl.

-Eu sunt o femeie virtuoasă, zise Harriet printre dinţii încleştaţi.

-Va trebui să fim de acord că tu eşti excepţia, zise Jem. Vibra de furie din pricina criticilor ci cu privire la modul în care avea grijă de fiica lui. Mă voi strădui foarte rare să angajez o guvernantă virtuoasă pentru Eugenia. Sau altfel voi încerca să găsesc una exact ca tine.

290

-Ce vrei sâ spui cu asta?

-Ai venit în casa mea sub un mi mc fals, îmbrăcaţii rn pantaloni, precizii cl, Când ii devenit clar cil eram compatibili, iii căzut în par cit mine fiiriţ sil dai dovadă de prea multa virtute. Slavă Domnului!

-Te scurt» crezi că sunt a stricată.

- Doar în cel mai bun sens al termenului. -O târfa.

HI simţi cum înţepeneşte şi îşi încorda maxilarul.

-Nu e nimic îngrozitor în a fi o pasăre de noapte. Harriet

-Aşadar» ăsta e viitorul la care te gândeşti pentru Eugenia? De asta c închisă în aripa de vest, fără gn se poată bucura de aer curat» în timp ce păsările rale dc noapte umblă pe tor domeniul?

- Niciodată nu am ţinuto pe Eugenia să nu respire aer proaspăt. Nici nu am ascuns-o în mod ne rezonabil de oaspeţii noştri, A cunoscut mai multe tinere.

îşi dădu seama că asta fusese o greşeală.

Ochii lui Harriet sclipiră. Ea scoase un sunet ca un mârâit carearfipumtfîal unui bărbat

- Deduc că ambiţia ta este să o transformi într-o pasăre de noapte, având În vedere că îî asiguri n aseme* nea companie.

-Poţi, te rog, sii găseşti alt termen pentru conver saţia asta?

-Ibovnică?Tonul ei era delicat, dar tăios ca un cuţit, Târfuliţâ? Stricată? Sunt aşa de multe cuvinte potrivitei

-Şi, ca o femeie virtuoasă, tu le ştii pc toate, zise el împins dincolo de limita suportabilitaţii. Femeile cuminţi sunt încântate sa arunce cu termeni din ăştia spre cele mai puţin norocoase, chiar dncâ ele se comportă cxncr la fel.

Ea păli şi el ştiu ca lovitura îşi nimerise ţinta.

- Presupun că ai dreptate, zise ea o secundă mai târziu.

Scanned with CamScanner

Voi, femeile virtuoase, vă uitaţi urflt îa cele pe carc 1« considernţi mal slabe şi mm puţin cuminţi. Şi totuşi,..Eloiw /iiwrs

-Vrei să spui al nvatr» jucat de-a târfa la tine în casa şi acum nu am dreptul să te condamn pentru «justul în materie de tovarăşii. La urma urmei, m-am transformat exact în ceea ce ţi-ai dorit mereu.

HI nu fusese niciodată bun în a gestiona uri asemenea vârtej de emoţii şi se simţi trăsnit de ele.

-Nu sunt sigur...

-Din fericire, eu sunt. Ai dreptate.

Ea aşteptă până ce el spuse prevăzător: -Oh!

-Nu am avut nici un drept să îţi cer să te schimbi sau sâ cred că ai fi capabil de asta. Am crezut - ceva sclipi în ochii ei - că mt-ai citit inima. Am crezut că mă cunoşti. Ce proastă am fost!

Ultimele cuvinte aproape că le şopti.

-Nu te întrista, zise Jem şi o apucă de braţ. Te cunosc, Harriet. Te iubesc!

Ea nici nu îl ascultă.

-Am ţesut totul în capul meu, desigur, ca o proastă. Eu mă jucam de-a tărfa şt tu m-ai văzut ca pe o târfă, iar asta...

-Nu re-am văzut niciodată aşa! Niciodată!

-Asta e, termină ea.

- Despre ce vorbeşti?

Ea în sfârşit se uită din nou la el.

- Pricep foarte greu, Jem.

-Şi eu la fel, zise el. Pentru că habar nu am ce se petrece aici.

- Asra o să te facă să râzi.

Ochii et se goliseră de expresie într-un fel care îl făcea să vrea sâ ţipe la ea.

- Chiar am crezut că te vei... te vei schimba.

- Mă voi schimba! Ţi-am spus că mă voi schimba. Vreau să mă însor cu tine.

292

-Nu asra.

^Nu am ccrur niciodată cuiva aă «u mffritc cu mine din proprie voinţă ţi impuls, Nu credeam că ar fi o ofer^ ni refniatí cu uşurinţa.

- Am crezut ci ştii ce fel de femeie sunt. Am crezut că **al** vrea,,, *dk* vei deveni acel gen de băriuit.

-Dumnezeu te ifi 11 te! zise el, Eu sunt genul dc bărbat potrivit pentru tine, Hiitrict, Nu înţelegi asta?

Ea clârinâ din cap*

- Eşti un rovarig minunat. Am crezut că ai putea fi ceva ce nu eşti. Am crezut ca ai putea fi genul de bărbat care se însoată cu o femeie ca mine - eu, cea adevărata, nu domnul Cope₊ Nu cu femeia cu un nume fals care a te o aventură sălbatică, CI cu mine, cea care administrează o moşie, Jem! Cea care sta şt judecă în tribunalul

Scanned wlth CamScanner

comitatului. Chiar m-am purtat ca o pasăre de noapte. Ea probabil îl văzuse tresărind. Dar am crezut că ştii că nu eram cea adevărată, am creznt că vei veni cu mine acasâ.
El râse şi îşi auzi propriul râs ca pe un lătrat
- La ferma mică pe care ţi-a lăsat-o soţul tiu? -Nuc mica,
-Oricare ar fi dimensiunile, draga mea, zise el Încercând să'ţi tempereze nerăbdarea, Fonthill are sure de acri. Nu e foarte practic să îmi abandonez moşia şi sa mă mur pe a ta.
-Voiam să spun... nu doar sa vii fizic cu miue. Sa vii cu mine în alte feluri,
-Să devin un fel de gentilom de ţara, ca soţul tihi?
-Soţul meu nu a fost Un gentilom de ţ;\ră.
-Orice ar fi fost, zise Jem pierindLt^i răbdarea* Un iîenriiom fermier, care a triîit de pe unna moşiei cu por
lui, Nu-mi pasă dacă n-a fost gentleman, Harriet. Nu roi'a pS&ar niciodată de rang. Ar fi trebuii să şrii asta despre mine,
- Wleg a.sm$_t$ spuse Harriet. Dat, Jem, eu rvain fost cinsrítá eu rine, M-am jucar de-n rărfa, dar nu sünt.
Ehisn ¡awes
M-am distrat cu turaţiile şi ti>am ftcnr an crezi cil aş putea trai roata viaţa în felul ăsta.
Pe faţa ei apăru o expresie aproape resemnată, care îl tacu să se sLmtă înnebunit.
-Nu-mL pasa.
-Am minţit prin omisiune, zise Harriet plat. Soţul meu a fost duce. Iar eu sunt ducesa.
în clipa în care ea tostt asta, el ştiu În străfundurile lui că era adevărat. Sigut că ca era ducesa. Avea coloana vertebrală a unei ducese şi tonul firesc al cuiva care poruncea.
Ea nu se aştepta ca oamenii să o iubească, se aştepta ca ei să se teamă de ea. Să facă plecăciuni dinaiutea ei. De asta Si plăcea aşa de mult să fie Cope, O elibera în acelaşi fel în care o elibera să uu fie femeie*
-O ducesă, zise el şi furia îşi croi dtum, arzând în inima lui.
Ea îşi înclină capub Era aprobarea unei ducesa Dai pe obraz i se prelingea o lacrimă,
- Ai pretins a fi altceva decât erai... De ce? D**BT** el ştia. Ştia. Nu sunt suficient de bun pentru o ducesă, M-ai înşelat zi după zi din cauza rangului?
- Nu e vorba de rang. Tu eşti.., tu insuţi$_f$ zise ea. Şi eu sunt diferită, oricât am pretins că sunt ceea ce mi sunt.
-Spui, aşadar, câ m-am îndrăgostit de o iluzie,
- Ceva de genul ăsta*
-Şi tu? Şi tu te-ai îndrăgostit de o îluaie, Harriet.'
-Nu. Tu nu m-ai minţit niciodată. Nu cred că eşti capabil de minciună, Jem.

Scanned with
CamScanner

El îşi încrucişă braţele la piept pentru că nu era frumos să strângi pumnii în **timpul** unei **conversaţii** politicoase,
În spcrial cu o ducesa.
294

Scanned with
CamScaniier

-Oricât de ironic ar părea, fi considerat sub demnitatea mea să pretind un rang mai mic decât al ni eu- M-am dăruit aşa **cum** sunt.- Ştiu astaî strigă ea. Ai fost cât se poate de cinstit cu ₘine. Asta e viaţa ta şi... e minunat. Tu îţi iubeşti viaţa. Şi asta e minunat. Serios. Iar eu sunt o proastă, asta etor.

-Ai vrea să îmi explici de ce te vezi

Ea **sн** uita o clipă la el^ de parcă L-ar fi memorat cbv pul. Inima lui sc zvârcoli. Ea chiar avea să o facă. Avea sil-l pâtăsească.

-Tu eşti singurul gentleman pc care lam cunoscut căruia niM pasă cu adevărat de rang.

- Aşa, şi?
- Respect asta. Dar nu pot trăi aşa,

jcm simţi cum tonul i se înăspreşte chiar înainte să vtirbeasciL Ştia de ce nu putea locul într-o casa făta tang: era duccsă, pentru numele lui Dumnezeul Ar fi fast ca şi cum ar fi renunţat la cea mai valoroasa proprietate a ei.

-Aşa cum?

-Incr-o castf în care oamenii vin şl pleacă, precum într-im fel de schimbări dc scenEu Nici mâcar nu îi cunoşti pe **Uiţi,** Jem!

-Nu sunt suficient de buni penttu o ducesă. înţeleg.

- Nu e votba de faptul că sunt buni sau nu. în fine, poate că e.

El văzu cum ea luă o decizie şi ridică privirea spre el.

-Eu simt o persoană conservatoare, Jem, Tot ce am vrut de fapt în viaţa mea au fost copii *şi* un soţ care sâ 111 â iubească Asta a fost tot. Eu niciodată... Ea se întoarse, dar el văzu din nou sclipirea lacrimilor şi ÎL frânse inima, N-am visat niciodată că voi fi aşa de sălbatică precum am fost aici. Să joc primero cu mize aşa de mari, sa am o aventură... Eu nu sunt aşa. Dar, de asemenea, nu por trăi cu oameni precum Graţiile, nu pe termen lung. Nu vreau si fiu într-o casa plină de jucători itineranţi şi jongleri beţi, ca să nu mai vorbesc de oameni de ştiinţă îi politicieni. Dar am iubit fiecare dipfl petrecută aicL M-a schimbat, mi-a schimbat viaţa. Nu îl mai învinuiesc PC soţul meu că a murit,

Gheaţa şi furia il lovirii direct în inima.

-Mă luieur că eu şi Eugenia ţi-am putut ft de folos.

-Nu, nu... strică ea şi îi întinse mâna. Să nu pleci supărat! . . .

-M-ai minţit. Am crezut că eşti o vaduva de *fermier,*

scuipă el. Şi în a* timpul ăsta te jucai cu noi. Te amuzai cu mine.

-Nu a tbsr aşa!

El simţi cum il gâtuie amărăciunea. -Ştii ce cred eu, Harriet? Cred că minciuna cea mai rea nu a fost când ai pretins că eşti o văduvă bondoaca. Am nimerit expresia corectă, nu-i aşa? Chipul ei se albi ca hârtia. -Eu...

Scanned with CamScanner

-încetează! zise el cu dinţii încleştaţi, A fost când ai pretins că eşti soţia unui gentilom de la ţară. Villiers îşi punea în practică jocurile ducale aducând doua ducese cu el. Nu ştiu de ce nu mi-am dat seama de asta; e exact genul de umor sucit pe care oamenii de rangul tău îl apreciază.
-Nu a fost o glumăî
- A fost genul de glumă pe care doar un duce o poate aprecia! zise el pe un ton lipsit de expresie. Ştiu că Eugenia nu o va face.
-Oh, nu trebuie să îi spui asta! Nu e adevărat. El & privi, apoi tăcerea deveni amară şi apăsătoare între ci- O să încerc să ţin părţile urâte ale adevărului departe de Eugenia. Tu întoarcere în ducatul tău. Eu voi rămâne aici. Şi sper, Dumnezeule, că nu ne vom mai întâlni vreodată!
ridkail[Ul d br5Z(ıat dc bcrimi‧ dlir ca ^ ĵinu MfKl
- Nu vad ce lucru atât de îngrozitor am făcut ca tf merite o asemenea furie.
-Te-am iubit Am crezut că te cunosc. Furia ar trebui să fie îndreptară asupra mea, nu asupra ta. Mă voi
strădui să fie aşa. Dacă nu te superi, am o îmâlnire, adăugi el.
- A^tcapta Í
El aşteptă în timp ce ea încerca sa spun3 cevn, Dar cuvintele i se agă ţară de un suspin si en îţi ridică din nou privirea,
-Eşti sigur că nu ai putea veni cu mine, Jem? Eu te iubesc. Te iubesc aşa de tarei
Era înnebunitor să ît para rău pentru ea. Şi încă să simtă iubire pentru ea. Éra o mincinoasa care intrase în casa lui şi se distrase cu cL
- Eu nu sunt o jucărie care să poată fi cumpărată, Ti spuse în cele din urmă. Sunt un bărbat cu un domeniu uriaş şi cu un copil.
-Şi cu o petrecere de casa, zise ea cu un pic de amărăciune. Nu uita de toţi oaspeţii tăi!
-Am o viaţă- Nu e o viaţă perfectă *şi* nu e o viaţă de duce, dar e viaţa mea. Eu sunt Lord Strânge, mî-am câştigat reputaţia şi...
Ha îl întrerupse.
- Nu e adevărat! Şi ştii că nu e adevărat! Nu cred ca te-ai culcat cu vreo femeie de când a murit Sally* Nu*i aşa?
-Amantele mele sunt irelevante,
- Nu-i aşa? strigă ea spre el.
- Doar o dată.
-Atunci de ce, de ce nu puteai doar să mă iubeşti pe mine în tocul atâtor oameni,[7] Ha simţi că i se gâtuie vocea. De ce ai nevoie aşa de mult de Joc?
-Am iubit persoana care pretindeai a fi - o persoană amuzantă, inteligentă, căreia Ti plăceau scrima şi cătăria Şi sa joace **pocher.** Dar persoana asta nu e reală, nu-i aşa? Ei se simţea lipsit de compasiune şi tutuşi trebuia să o spună. Tu **eşti** c ducesă. Nu tşti Harry.
- Şriai că nu sunt Harry.

Scanned with
CamScanner

-Am crezut că eşri o femeie pe care aş putea să o iutasc, zise ei plat, Şî căreia să i placă să fie aici ni mine.Par ai dreptate, O ducesă tiu portic avea clf-n face cti Lord Stranie. Nici o ducesîl tui ar trebui să deschid* vreodată uşa ucesrci case. Nu ar fi trebuit sâ vii, til lasă chipul ci alb şi palid în urma şi pleca. Vocea ei îl opri hui;!.

-Te iubciC, zise ea şr vocea nici măcar nu îi tremură. E adevărat ci în ani dat drept altcineva şi presupun că nu poţi s3 mă ierţi. Sau că nu vrei să mă ierţi. Dar Fim vă:ur cine oşti ţi cine ai putea să fii, Jem, şi tc-am iubit. Vreau să ştii asta.

Ochii îl anleau, aşa că nu se întoarse,

- M-ai văsuţ ca pe un nebun care acceptă oameni fără rang În casă. Tu nu vrei asta.

-Te-am văzut drept un bărbat cu inima prea generoasă ca să refuze pe cineva pentru un motiv aşa de frivol ca rangul. Un bărbat care îşi iubeşte fetiţa aşa de mult încât a smulso din ghearele morţii. Un bărbat care şi-a onorat smintirea soţiei neavând aventuri nepăsătoare, indiferent cât de multe ocazii i s-ar fi oferit. Vocea îi tremura, dar ea se controla.

-Un bărbat care m-a iubit. El se întoarse.

-Soţul tău nu teii iubit, aşa e?

-Ob, ba da, m-a iubití

- Dar nu destul.

-Nu la fel de mult cum a iubit şahul. A fost mereu cinstit în privinţa asta. Şi tu eşti la fel de cinstit. Se parc că am talentul de a găsi bărbaţi cărora le pasă mai mult de un joc decât de mine,

- Sunt sigur că vei jjăsi pe cineva de rangul tău. se au:i el spunând.

Sclipirea din ochii ei ar fi putut să fie agonie - sau antipatie aşa că el deschise uşa.

1:1 nu pleca, pentru că de fapt ea ¡1 părăsise.

Nu era suficient de bun pentru ea. Şi ea nici **măcar** nu ştia totul. Ricu o grimasă» Valetul lui doar îl privi şi practic aruncă hainele spre el,

Apoi plerfi pe tlmmul altmeuw, ur!huk> pe ea, iMn- tliKse pe sine, cu inima săriţi ■ni tul pentru Lujieniu. Qim puma sfi ii explice muie astea? „lîsi tui ne-a iubit destul? Ce sfi îl spui urci fetiţe care cred*:.,." De faitt, ce credea liuj^nia? I:a şl iu crt Harrlct era femeie, Dnr mn spusese nicio- Jrttfl mai mult, **N**lh spusese cil Intenţiona si **sɛ** însoare cu Har net.

Deşi întotdeauna avusese de «¡lud, îşi dădu seama, simţind cum i se r£fcueeşte stomacul. Aproape inconştient, el decide eu mult timp în urmă ci avea slT îi faefl a favoare kii Marriet înfiLirându^e cu ea ca să o salveze de viaţii ei plicticoasă de la ferma >

Scanned with CamScanner

Să îî ofere n vţnrH uxoasâ. îşi îndemnă calul ¿¡a alerge şl mai repede, până când vântul începu să îi urle în urechi.

Îi oferea o viaţă de lux, Într-o casă ţipătoare» plina de oameni st ni ini şi de jocuri prtmero. În ti mp ce ea probabil încuia într-un castel.

Dacă ar fi plâns, ceea oe el nu făcea niciodată, lacrimile i s-ar fi transformat în ţurţuri pe obraji.

capitolul 37

Să fii mat bun decât un Joc

martie F7S4, -referinţei *de ia tară a* chtcchu *de* Bmou?

Harriet ajunse ncasa, doua ai le mai tăiziu, Omul lui Villierfit Fincliley, îi împachetase hainele, iar Harriet îşi adunase rămăşiţele stimei de sine şi iubirea şi le dusese pe toate acasă în trăsură cu ea.

Nici măcar lui plătise pilnă când apa meiul ei$_T$ Dna Custard, mi îi alergă în întâmpinare. Apoi se Lisă ?n fiemmehi în praf şi îl îmbrâţi^ Şi coada lui flutura sällmir.

-A verificat uşa din faţă în fiecare si să vadă dacă veniţi, Excelenţă, Vise majordomul ei, Wîkon, de undeva dinspre umărul ei drept,

Harriet îşi muşcă tare buza. Nu putea să plângă în faţa servitorilor Ea nu plânsese niciodată în faţa servitorilor, nu când murise Benjamin, nu când- Când se întâmplase oare ceva mai rău de atât? în afară de n fi respinsă de a i se frânge intma$_t$ azvârlită apoi în ţărână la picioarele ei.

Ai fi zis că era obişnuită cu asta. Benjamin nu o iubise cu adevărat. Nici Jem nu o făcuse. Amândoi îşi iubeau mai mult jocurile - jocul de sah cu toate complicaţiile lui şi jocurile de putere, Jocul de a fi Lord Strânge. Cu roată generozitatea lui stranie, cu camaraderia masculină, petrecerile şi jocul de primero cu toate detaliile sale complicate, pariuri şi lupte pentru putere.

O lacrimă căzu **pe** blana încărunţită a **câinelui-** O dară, măcar o dată şi-ar fi dorit să o iubească cineva mai mult decât un joc, În fehil în **care** îl iubea ea. **-Servitorii** va aşteaptă, Excelenţă, zise majordomul Voia să spună că erau toţi înşiraţi dincolo de uşa de la intrare, aşteptând să facă reverenţele.

-Dumnezeule afmtei Wîlson, zise ea, încercând să folosească un ton lejer. Nu e ca şî cum aş fi fose plecată luni în şir. Dă-le voie să plece, te rog! -Dar,..

-Dă-le voie Nă plece... Ea nu folosea acel ton prea des. -Aveţi un musafir, continuă majordomul Educaţia lui nu îi permitea să trădeze un ton rănit, dar ea îşi dădea seama că ar fi vrut

-Un musafir? **Ce** straniul Nimeni nu ştia că **veneam** aîi acasă.

Scanned with
CamScanner

- -A sosit în urmă cu două iile şi a aşteptat sosirea dumneavoastră, zise Wilscm,Şi? intrcbii Harriet, ridicâiulu^c şi **crini** ţându-şi palmele de Tire de blană, Cine *c!*
Majordomul se ridial în poziţie dc drepţi,
- E ducesa de Beau mont,
-Oh, Dumnezeule! risc Harrîet şi ne îndreptă spre arcada mare de piatră care ducea spre curtea interioară, Unde sc află acum?
- Cred că în salonul de musică* Excelenţă,
Harrlet intră În curte şi trecu prin uşa de vest care du-
cea spre salonul de muzică, evitând intrarea principală ţi servitorii care aşteptaţi, Îşi dădea seamn că avea resentimente. Nu vota să o vadă de Jemma, oricât de draga îi era. Voia să cadă în cel mai apropiat pat şi să plângă. Voia să plângă până când o cuprindeau sughiţurile şi nu mat putea să se oprească. Voia să verse la fel de multe lacrimi ca pentru Benjamin,
Ceea ce era ridicol,
Jem nu era morr El doar nu o iubea destul. O tragem die pentru ea$_t$ dar pentru nimeni altcineva. Şi, cu toate astea, îşi simţea sângele pulsând în ritmul lacrimilor pe care voia Nă le verse.
Pentru că ea crezuse, chiar crczuse ca el avea să vină cu ea acasă. Că o iubea cu adevărat, că o vedea cu adevărat. Dar el nu o făcuse,
O g&si pe Jemma în partea cu fotolii din salonul de mujică pe care Harrict H numea pavilionul cu portocali, Încercase să cultive portocali, dar aceştia înfloreau, însă nu făceau fructe. Dar nu suporta să sc despartă de pomi, aşn că stăteau într-un colt, cu frunzele lucioase şi parfumate.
Până ce ajunse să o vadă pe Jemma, lacrimile îi atârnau pe pleuape.
Jemma era aşezată pe o banei sub alr portocal, jucând şah, singură după cum se părea.
Hartiet se apropie încct. Se simţea straniu îmbrăcară în rochie. Pantofii erau mult maî râeuti decât cizmele.

în timp cc privai, Jemma mută o picnă albii ¡j! apnluna neagră. Ha ridica privirea ţi sfiri în picioare.
- Drng» men Harriet, ai venir acasa!
Apoi Jemma o prinse în braţe, scoase n batista albă 3i Harriet **ic** prăbuşi în braţele el,
-E doar... E doar...
-Ştiu, şriti, murmura Jtimrna. Isidore mi-a spus.
-Ţi^a spus cil el nu mii iubeşte' Ştia? De ce sunt doar eu aşa de proastă? De ce sunt singura care nu şrîe niciodată?
- isidore nu TTIHI spun nstn* zise Jemma, A zis că vă simţeaţi foarte bine împreună, doar câ.„
-El nu mă iubea, ¿iseHarriet.
- Pot doar sâ vâd un bărbat plin dorinţă, zise Jemma. N*am idee cât re puţi baza pe I^idore în chestiuni din astea,

Scanned with CamScanner

»Era plin de dorinţă, zise Harriet sughiţând. Dar am crezut ci mă iubeşte, Cuvintele şi le smulse dtn adâncul sufletului. Fiica lui s-a îmbolnăvit, iar el m-a rugat stau cu ca. Şi am crezut câ o face penrru câ«.ţ Am fost aşa de proastă!
-Poftim? făcu Jemma ţi o legănă un pic.
-Am **CTCIUC** câ se gândea c& aş putea fi mama Eugeniei,
- Sunt siguiă di gândit la asta, zise Jemma-
-Am fost suficient dc bunâ, făcu Harriet, Cel puţin cat am purtat pantaloni. Spunea ci o să anunţe moartea lui Harry Gopc, apoi se va însura cu Harriet şi eu aş putea să mă întorc să joc prîmero în fiecare se ari cu bărbaţii.
- Un fraier, dociae Jemma.
-Iar apoi, când am zis că plec şi chiar şi când.., când tain implorat sâ vinii cti mine, el nu a vrut. Eta a$a de furios pe mine! A *zis* că c tipic pentru o ducesa, că aveam impresia că era o jucărie care putea fi cu m păr ară. Nti a fost aşa, chiar im a (bsr aşa! Ea pingea aşa de torc îneflr se aplecare, cu mikinile strânse În jurul ei, **plângând** în hohotc şi scoţând sunete stranii, Ura iubit, r^r el uu **NVN** iubit destul, **AI** se apoi **CIT** voce frânta. M-am săturat, irKim siitur.it îngrozitor sâ fiu pe loctfl doi, să nu fiu ***ni*** ciodată de ajuns. Din momentul În ca re a aflarea sunt ducesă* totul s*a a eh im bat.

-Oh! iacu jenmia uşor şl se opri o clipă ca să o mân- paie pe Harriet pe păr. Oamenii Întotdeauna **tratează** ducesele diferit, O ducesn este cel mai înalt rang din regat. Exista mulţi băteaţi care nu ar flirta niciodată cu o ducesă.

-El nu trebuia să flirteze cu mine, zise Harriet, ridicând tFse din nou şt ştergându-şi nasul. Trebuia doar sâ se însoare cu mine! Şi atunci nu aş mai fi fost ducesă. Aş fi fost doar Lady Strânge!

-Poate că.voiaj dar nu-ţi putea imagina aşa ceva, su- geră Jemma.

-Nu rn-a iubit destul. Şi ştii ceva? M-am săturat de oameni care nu mâ iubesc destul, to&ti Harriet cu voce tot mat puternică. Eu nu sunt chiar aşa de neînsemnată. Chiar nu sunt Mama Gâscă. Nu voi fi niciodată de frumoasa ca tine, Jemma, dar sunt frumoasă. Sunt Arăt mult mai bine în haine de bărbat» iar el m-a văzut În haine de bărbat. Şi nrăt şi mai bine fără nici un fel de haine!
jemma chicoti. -Tected.

-Şi sunt deşteaptă. Poate nu aşa deşteaptă ca tine.,. Ha se opri« Oh, Dumnezeule, ascultă cum vorbesc! Am îis^j chiar eu. Tu eşti frumoasă şi inteligentă, iar eu pur şi simplu nu sunt suficient de bună» de deşteaptă.

- Hu chiar nu am cine şrie ce inteligenţă, lise Jemma foarte pragmatică. Nu reuşesc să înţeleg prea mufre în afară de şah. Şl ce mi<i adus asta? Am căştigat o sumedenie de partide de şah. Şi unde am ajuns din pricina a*ra?

Scanned with
CamScaniier

Amărăciunea din glasul Jem mei o ;mui[;i pe I huriet pe moment.-Şaluit nu l*a oprit pe soţul meu să îşi în amantă. Şahul im m-a oprit pe *în* în te să distrug o potenţiala lori circ răzbună ndu-mâ şi culcându-mâ cu air bărbat. Şahul nu l-a» iâcut pe Elijnh aă m;1 iubească sau să îi pe$$_c$ că am plecat în l'tanţn, Şahul nu mi-a adus nimic, făcu ca pe un ton feroce. Nu exista nimic special la o minte pricepută la şah.

Harţi or îşi suflă nasul.

-Strânge c un prost, zise Jcmma. Tu eşti minunat de inteligentă şi superbă, şi îmbrăcată, şi dezbrăcată, şi nici măcar nu joci şah - ce şi-ar mai dori un bărbat? l-ai fi fost loială...

- L-aş omori dacă şi-ar lua o amantă, zise Harriet feroce. Te drumul de întoarcere am început să mă gândesc că ar putea să-şi ia o amantă şi aproape că am întors trăsura din drum.
- Vezi la ce renunţă el? zise Jemma. La a fi căsătorit cu cineva care îl iubeşte suficient de mult ca să devină criminală. Ai inima frântă, dar inimile frânte se vindeca. Eşti liberă să găseşti un bărbat care ştie exact ce persoană splendidă, inteligenta şi frumoasă eşti.

Harriet îşi trase nasul.

Nu părea să mai fie ceva de spus pe această temă, aşa că după o vreme se retraseră amândouă în camerele lor.

Harriet se prăbuşi pe pat şi aşteptă ca nefericirea să se reverse peste ea - dar nu se întâmplă.

în schimb, continuă să se gândească la faptul că merita ceva mai bun. Furia o împiedica să stea liniştiră, aşa cS se ridică şi ieşi din cameră. Ea merita pe cineva care o iubea,

En nu era neînsemnată, chiar nu era. Poate că era mai neîndemânatică în rochiile cu crinolină, darjem nu ştia asta. El ştia că ea era foarte abilă la scrimă.

Şi poate că arăta ca o potârniche în haine de femeie - dar, din nou, el nu ştia asta. El o văzuse în toată splendoarea ei. lar ea se simţise frumoasă când făcuseră dragoste. Chiar şi gândul la după-amiaza aceea în hambar o înduioşa, dar o şi înfurie. Cum putea el să dea la o parte ceva arâr de preţios, aşa cum ce avuseseră ei'
Ea aproape că se mpi Je lacrimi, amintihdu^r cum Ti cuprinsese el faţa ?i ii spusese eíS aven să facă cir,-isisre cu ea În gr.ijduti caml nveu să împlinească fíŰ de ani.
Şi îi spusese cel mai important lucru - chúrr reuşise să-i spună că îl iubea. îl implorase să nu o părăsească.
Şi el rot Ti permisese să plece*
Asta era tot ce conta, nu cu ui se simţise el când ílfl^^^c ca ea era ducesă sau darii era de părere că ea fusese o mincinoasă ori alte lucruri pe care le spusese el,
Era ca un cuţit rece, dar era bine. Dacă tir fi avut timp să î! implore pe Benjamin să nu o lase, el ar fi luat aceeaşi decide. Ea ştia asta.

Scanned with
CamScanner

Dar kir fi plăcui sâ aibă «caria de a<i spune pentru ultima dată că îl iubea.
Era acelaşi lucru, iar şi iar, doar că Jem era în viaţă şi probabil prefera Jocul flirtând cu Graţiile...
Era acelaşi lucru, iar şi iar.
El era mort pentru ea.

capitolul 38

Definiţia bărbăţiei, din nou în discuţie

21 **martie** *1784*

Era timpul pentru Joc, aşa cii Jem se duse în birou. Lord Brouncker sosise cu vestea despre o mare ceartă între Compania Ind iilor de Est şi un bărbat pe nume Stallybrass, care inflama Parlamentül- Lui Jem IUH pasa.
Paria ¡rilbaLíc ţi fără prea mare chef. Sfârşi parii iul că Fox nu avea sil împiedice adoptarea le^ii î mp orr Eva revoltelor, deşi ura sñ cheltuiască banii în felul ăsta, la întâmplare.
jocul se transformă tn amintiri de hi beţie, conte im- plîcftnd-o pe o anume cântăreaţă de ^>peră Nucile Cray, care părea aibă un temperament iţe ne roti, ca să nu spunfj altceva.
Jem îşi putea controla Iritarea,
Villiers îi zâmbea misterios din **par** tea cealaltă **a** mesei îl provoca.
Se răsri pe un ton războinic:
-Păstram o tăcere plină de demnitate, remarcă Villiers.
-Ce urât! se răsti **Jem, Domnilor,** rnaî jucam **o** rundă:
-Nu, făcu Brouncker, clătinând din cap. Nu fac faţa. Am stomacul răscolit. S-ar putea sâ dau la raţe.
Jem decise că nu avea să-l mai invite niciodată pe idiot. Se uită prin încăpere. Nu voia sâ-i mai vadă vreodată pe bărbaţii ăştia cu râgăiturile şi micimea lor. Lord Oke iar urina la perete, deşi ştia foarte bine că erau oale de noapte pe coridor. Acum avea sâ pretindă că văzuse.,-
- La naiba dacă nu am văzut acolo o oală de noapte! răcni Oke.
-îţi lipseşte ceva? întrebă Villîers,
Tonul lui era suficient de dur ca să usture. Jem se întoarse şi se răsti iar la el.
- Dacă vrei sâ spui ceva, atunci fă-o! Fii bărbat măcar o dată!
- Nu e ăsta tocmai subiecml despre care vorbim? Ce e un bărbat, la urma urmei? întrebă Viltiers încet.
Era îmbrăcat superb,
cu o haină de culoarea **zmeurei.** tivită cu un fir împletit elaborat. Avea părul strâns la spate şi fără pudră, desigur. Doar fraierii precum Oke se osteneau sâ-şi pudreze părul înainte de Joc.
- Un bărbat, zise Jem, nu e o femeie.
- Concis.

Scanned with
CamScaniier

- Bărbaţii nu sunt proşti care.,.

-Care?

-Care se dovedesc a fi ce nu sunt.

-Ah, frumuseţea logicii, făcu Villiers înţelegător. Cu adevărat mă minunez de ea. Se aplecă mai mult spre el. uni lipseşte Harriet. Ea dădea dovadă de un remarcai spirit de apreciere pentru cineva de sexul ei,

-Şi tiv rangul ei

Scanned with
CamScanner

- .Ahl fatu Villiers, lăsăndu-tfe la loc pe spate. Şi iată că apare şarpele din CrAdina Raiului, nu-i aşa?
-Trebuie să adm iţi că există o oarecare discrepanţă în felul în cate mi-a fost prezenratâ,
-Nu am ţinut cont de rang, zise Villiers ţi îşi flutură mâna pe care purta un rubin.
-Nu, tu nu,
-Şi totuşi, dacă o judeci pe Hatriet corect, nimeni nu spune că ia rangurile în serios, la fel ca miue şi, în mod straniu, aşa cum pari şi tu să faci.
-Am crezut că e văduva unui gentilom de ţară, lise Jem şi-şi frecă faţa cu mâinile. Putea la fel de bine să îi spună lui Villiers, Am crezut că îi fac o favoare şi o scoc din exîsrenţa ei banală de femeie de la ţară.
Villiers izbucni înt\ râs.
-Exact, zise jem. Ce prost am foşti
-Ducatul Bernow nu e uri cătun, **zise** Villiers,
-Rerruw? repetă Jem si ridică brusc capul. Berrou'7
- Despre ce dueat crezi că discutam?
- N-am întrebat niciodată.
-Nu suntem aşa de mulţi, remarcă Villiers*
Inelul lui de rubin părea să-L facă lui Jem cu ochiul.
-Atunci satul ei-,
-Benjamin.
-A venit o dată ia Joc, lise Jem.
-Nu l-ai mai invitat, ghici Villiers.
- Nu. Nu era cu adevărat interesat.
- Benjamin a fosr unul dintre cci maî dragi prieteni ai mei, deşi nu am înţeles asta până după moartea lui- Poţi să faci greşeli teribile când vine vorba de iubire, să ştii.
Jem scrâşni din dinţi. Ultimul lucru de care avea nevoie em o predica din partea cuiva faimos pentru copiii săi ilegitimi,
-Eşti un irvor improbabil de asemenea înţelepciuni, lise cL
-Sunt cât se poatii de acord * N-am fost niciodată îndrăgostit de o femeie, bunăoară.

Jeni se uită lo el uimit*
-Nu, nici de un bărbat, zise Villiers şi clătină din cap. Dar am iubit. Aici, acolo şi dincolo. Ştiu valoarea unui sentiment.
-Am iubit-o pe Sally, ziseJem.
Dar Villiers îl ştia de mulţi ani, din acele iile de demult, şi nu spuse nimic.
-Foarte bine* într-un fel n-am iubit-o. Dar Harriet e ducesă.
-Am stabilit asta.
Villiers îşi împinse paharul cu vin roşu spre Jem cu un deget.
- Uite, nu l-am atins.

Scanned with CamScanner

Jem se uită la paharul său gol şi îl luă pe al lui Villiers, ţinându-l în mână.
- E o femeie bună. O femeie cumsecade. A zis că Jocul ar trebui să înceteze, iar eu ar trebui să o urmez. Dar ea n*are habar. Nu ştie nimic despre familia mea.
-Enervante familiile asta!
-Reputaţia mea ar putea să o distrugă. Ea ar ajunge să mă urască.
- Presupun ca îmi spui toate astea pentru că va trebui să renunţ: la a mă mai îndrăgosti,
- De ce ai face asta? întrebă Jem şi dădu vinul pe gât.
- Oh, am nişte copii din flori! Dar tu?
-Nu.
-Poftim? O singură fiică de care ai avut grijă aşa de bine? Arată o stare de spirit deosebit de conservatoare, Strânge.
Jem pufni,
-Sugerezi că din cauza lipsei mele notorii de interes faţă de progeniturile mele din flori şi a reputaţiei care o însoţeşte nu trebuie să mă îndrăgostesc niciodată?
întrebarea lui Villiers era uşor înţepătoare.
-Nu înţelegi. Nu pot. Jocul..
-Ah, Jocul...
Villiers se uită prin încăpere.
Mirosi a urină mu lţ umilii Kii Okc şi acrul era parfumat cu miros dc trabac,
-O tradiţie încântătoare.
-Ain încheiat majoritatea contractelor aici. Eu.,.
-Sigur, întotdeauna e bine să ai mai multe fonduri, zise Villiers. Mă întreb cum se multiplică averea şi domeniile **mele cund** le **acord aşa de** puţină **atenţie.**
Jcm îi aruncă o privire extrem de anriparică,
-As ghici şi că Hamet nu e foarte încântată de Graţii şi de celelalte doamne de teapa lor.
El ridică un deget spre un servitor care se grăbi şi îi aduse alt pahar dc vin.
-Nu e ca şi cum le-ar dîspreţui, *zise* Jem şi mai luă o gură zdravănă de vin,
- Nu vrea să ia mitul dejun cu ele? Trebuie să recunosc că râsul lui Chloe m-a iritnt destul de mult mai devreme în scara asta. Povestea pc care a spus-o la cină despre episcop şi baia de şampanie,.. Nu prea e de bun gust, nu crezi? Mai ales cu acele detalii... Despre mitra lui vorbea$_t$ nu-i aşa?
Jem mai luă o gură de vin,
-Nici o femeie **cumsecade** nu m-a iubit, zise Villiers, punând paharul jos cu un mic clinchet. Am fost logodit, să ştii. Anul trecut. Foarte frumoasa fata. Sa îndrăgostit de contele de Gryffyn şi a renunţat la mine. Ştii cum am descoperit? Se uita la el **În** felul acela, Avea în ochi expresia aceea.

Scanned with
CamScanner

- Ce **fel de expresie?**
-O văd din când în când, ridică Villiers din umeri.
Jem ştia unde o văzuse VEllicts. în ochii luL Harriet, când se uita la el.
-Ştiu că Harriet nu iubeşte> zise el aspru. Dar l-ar distruge viaţa, nu înţelegi asta?
-Şi se zice mereu că femeile sunt sexul care se sacrificii mai mult, zise Villiers. Ce impresionantă e toată învinovăţirea asta! ML-aş dori ca Roberta să fl luat în considerare un asemenea sacrificiu, dar ea s^a dus

şi s-a milntur ai Grylfyn. Şi cred cit «mt Cos»rte fericiţi împreună.
Icni mArăi.
-Am crezut că domnişoara Charlotrc InMock s-ar pu- tea îndrăgosti dc mine, zise Villiers, M-a vizitat când am fost bolnav.
- Pentru Dumnezeu, pari a ii un caz demn tle milă!
-Un lucru sigur când re afli în pragul morţii este că
îţi pierzi dorinţa de a-ţi mai ascunde propriile slăbiciuni, remarcă Villiers.
Jem mulţumi în tăcere lui Dumnezeu ai era sănătos
- Domnişoara Tatlock s-a îndrăgostit de moştenitorul meu, continuă Villiers,
- Efti blestemat în dragoste, zise Jem. Mai trebuie să îmi spui că te interesează Harriet.
Villiers nu zise nimic.
Jem simţi cum îi creşte o dogoare în piept.
-Glumeşti, da? zise el cu voce înăbuşita.
-Nimeni nu ar putea să nu fie interesat de Harriet, zise Villiers şi se uită la Jem. E absolut adorabilă, după cum ştii, în special în pantaloni. Ştii că aproape am avut o aventură cu ea !a un moment dat?
Jem crezu că avea să vomite. Clătină din cap.
-Am abordat-o, dar ea m-a pălmuit. Era măritată pe atunci, desigur.
-Am crezut că ai spus că Benjamin a fost unul dintre cei mai apropiaţi prieteni ai tăi.
-Enervant, nu-i aşa? Pare că am o constituţie care nu poate să fie atentă la pretenţiile prietenilor. Dacă tu ai, bunăoară, pretenţie la Harriet, mă voi strădui- Dar, desigur, adăugă el blftnd, tu nu ai.
Jem îi aruncă o privire pătrunzătoare.
- încetează!
-Ce să încetez?
-încercările tale jalnice de a mă manipula.

Scanned with
CamScaniier

- -Vai de mine! făcu Villiers sorbind din vin. Probabil îmi pierd îndemănaren.DnciV„ daca mâ duc dup» Harriet, no voi face pentru că roii tem câ mw vei fura tu, Ea oricum nu te vrea,
-O lovitură puternică! murmură Villiers. E nevoie de un prieten cure să re doboare la pământ.
- Esi,„ începu el, dar se opri,
- Presupun că ar putea să se întâmple să te iubcască şi prin urinare nvar respinge, trase Villiers concluzia. Cât de nefericit, având în vedere circumstanţele! Din fericire, sunt obişnuit cu circumstanţele. în fine, trebuie să mă duc la culcare. A fost o conversaţie absolut fermecătoare, Strânge,
El se ridica şi fileu o plecăciune absolut magnifică.
- Jem, zise Strânge şi se uită în sus spre el.
- Dumnezeule, numele mici sunt aşa de intimei în cazul ăsta, numele meu e Leopold, dar ţwş fi recunoscător daca nu kii folosi.
- Leopold, rosti jem$_t$ încercând să vadă cum suna. Ţi se potriveşte, are un aer regesc.
- îmi displace, zise Villiers.
-Trebuie să îmi spui Jem. Atâtea sfaturi date cu o asemenea precizie otrăvitoare,», Cred că suntem cei mai buni prietenL
Villiers făcu o pauză şi apoi un zâmbet îi încălzi oebii iernatici,
- într-adevăr, zisti el. Asta e şi impresia mea*
Se întoarse cu o răsucire a hainei sale superbe şi plecă.
Brouncker vomita într-un colţ,

capitolul 39

Originile paradisului 21 martie ***i?S4***

- Harriet a zis că ti pot vizita, îl informii Eugenia. Pot sâ mă duc, nu-i aşa, ***ptipa?*** Şriu că an; pisoi în hambar pentru că mi-u spus că are.
Efai&i Jtwu|<
-Desigur.
Eufonia i se sui în poalil şi inima Ivii Jcm începu să bată mat tare când simţi cât era de uşoară.
-Ai mâncat bine de pninz.[7] întrebă cl.
- Friptură, răspunse Eugenia. Şi un ou special făcut pentru mine de bucătăreasă.
-Ce era aşa de special la *cil*
- Era amestecat cu o brânză foarte rafinată numită *fvomagc* biete« îi explică Eugenia.
- Mănânci ca o lady de SO de ani, zise Jem şi îşi strânse braţul în jurul ei.
- îmi place *fromage>* zise Eugenia, savurând în mod evident sunetul silabelor în franceză. îmi place şi Harry. Sau Harriet. Mi-e dor de ea.
- Şi mie.

Scanned with
CamScanner

De fapt, dorul de ca era aproape ca o durere în piepc. Nu-şi putea imagina cum mai putea trece peste încă o zi.
-Am crezut că ar putea sâ rămână cu noi, zise Eugenia.
El îşi drese glasul.
-Aşa am sperat şi eu, dulceaţa mea. Dar ea e ducesă şi are lucruri importante de făcut,
-Am întrebat-o care sunt.
-Şi ce a spus?
-A râs într-un fel şi a spus că trebuie să aibă cineva grijă de oamenii de pe domeniu! ei, aşa cum şi tu ai grijă de oamenii tăi aici. Şi are un câine foarte bătrân care i-ar simţi lipsa. Il cheamă Dna Custard.
Jem deschise gura - şi o închise la loc.
Harriet avea un câine foarte bătrân care o aştepta. Se ducea înapoi la o casă goală. Simţi asta ca pe o lovitură de cărămidă în cap.
Eugenia se uita îngrijorată la eL
Ml
- Nu te teme, papa, zise ea dulce. Eu n-o să re Ins niciodată singur. Când mă fac mare, o să am o casă şi o să poţi veni să stai cu mine.
Hm tm idiot. 13ra mai mtiltdecăt tm idiot O iubea pe Vhirrîer. ŞÎ iubirea însemna ci\ uu lăsa» pe cineva să se întoarcă la o casă flosilă şj un câine ta:1tr;ln, chiar dacă sc dovedise a fi ducesă. Şi chiar ducii era miii enervant şi mai sfântă dccăt orice.
Şt chiar dacă».
El se uită în jos h Eugenia ţi brusc înţelese ceva aşa de evident încăt nu-i venea sn creadă că mi î^i dăduse seama mai devreme. Durerea din irlma lui, cea care ern aşa de adftncă înc^t îl dureau pănă şi oasele din pricina ei era din vina tui. El o acuzase pe Harrîet că mînţise, Dar, în realitate, el era cel care îi ascnnscse cîne era. Era un prost, un idîot, un copil care nu înceta să cau* te aprobarea tătăl ut său - chiar dacă ^ria efi rarfil său era mort şi fusese imoraL
Din ce alt motîv transformase casa asta în versiunea despre paradis a tatălui său? De ce nu era ei genul de tată pc care chiar îl admit a - un tată care dădea n casS sigură?
Pentru că voia aprobarea tatălui său, uu bărbat mort demult, care înainte fusese un beţiv şi un desfrânat.
Eugenia îl trăgea de mânecă.
-Râpa, arăţi aşa de trist! îţi promit că vei putea locui mereu cu mine.
El o luă în braţe şi îşi îngropi faţa în părul eî,
-Ştiu asta, dulceaţa mea. îmi pare răih
-Pentru ce îţi parc rău? întrebă Eugenia, cuibărită aproape de el, dar, ca întotdeauna, întrebarea fiind logică,
- îmi pare rău că rui am fost un tată mai bun. Pentru efl am permis să te muşte un şobolan şi pentru că te-am ţinut în aripa de vest ca să nu îmi cunoşti musafirii.

Scanned with
CamScaniier

-Nu e vina ta că şobolanul a venit în casă dîn pricina frigului, fascii Dumnezeule!
Cum putuse să fie aşa de prost înriSt sil mi vadn în ce fel îşi croise viaţa? Fonthill era creat şi mănat
3M *Elohn Jiwws*
de dorinţele Ini de bMat. Nu era rnşinnr din pricina dorinţei profunde din tinereţe, pe care o avusese mereu, ca viaţa surorii lui sfi nu li fost distrusă de circumstanţe care ii scăpaseră de sub control, să se fi putut căsători şi să li avut copii, aşa cum merita,

Dar era ruşinat de faptul că luase vinovăţia şi dragostea pe care le avea pentru ea şi le permisese sjVl orbească şî să nu vadă în ce fel de casă îşi creştea propriul copiL

Dar era şi mai ruşinat pentru felul în care permisese tatălui său să-i croiască viaţa, chiar şi când, adult fiind, înţelegea firea coruptă a tatălui său. Felul în care atitudinea superficială, nepăsătoare faţă de femei dusese la violarea propriei fiice.

El nu putea oferi adăpost fiecărci femei în pericol, iar ratai lui nu avea să se trezească niciodată la viaţă ca să recunoască Fonthill drept versiunea sa de paradis.

Dacă Harriet l-ar fi acceptat din nou, el nu s*ar mai fi aşezat la masă să joace vreodată Jocul. Şi fiecare cărămi- * dă din Funthill putea să se sfărâme şi să cadă la pământ dimpreună cu bordelul din turn.

- Eugenia, zise el, crezi că, dacă ne am duce la casa lui Harriet, ea ne-ar primi?
- Sigur ca da, ţ*apa.

hi simţi că îl cuprinse disperarea. Ea voia un Jem care nici măcar nu exista.

-Nu putem doar să mergem să o aducem aici, zise el gândind cu voce tare, Va trebui să ne mutăm la ea acasă.

-Harriet are pisoi, zise Eugenia foarte raţional.

Dar dacă ea nu aveţi sâ-l accepte? Oare cum putea sâ îl accepte ea, o ducesă? Cu casa, cu reputaţia, cu obiceiurile şi,..

-Asia o va face pe 1 larriet foarte fericită, zise Euge* nia. Vedeam că nu voia să mă părăsească, fwfw. Ea m< are o feti\ft a ei, să ştii.

Scanned with
CamScanner

-Ştiu.Harriet îi spusese că îl iubea spre final. Il implorase, iar el îi ar uncu se asta în faţă. Ii diirulse cel mai de preţ dar din lumea asta, iar el M aruncase la pkicxirc.
jem se simţea de parcă ar fi primit n lovitură în cap şi ar fi început d în t rodară să nândeascA raţional, O iubea pc Harrier. Dar o rănise foarte tare, Daca ar fi existat măcar o şansă să îl prim cască înapoi,..
El ar fi tăcut orice pentru ea. Şi-ar fi vândut casn$_{h}$ ar fi dispersat jocul, şi-ar fi luar rămas-bun de la Graţii,
Toate acele lucruri nu însemnau nimic în comparaţie cu posibilitatea de a trăi o viaţă întreagă fără ea.

capitolul 40

30 martie 1764

Ducesă ia lumina silei

Domeniul Berrow era la fel de mare ca FonthilL Probabil terenurile nu erau aşa de vaste, dar nu se putea păcăli singur Conacul vechi din plarrâ era bine instalat pe pâmânr şi înconjurat de livezi bătrâne. Făcea ca Fonthill să arate ca un ipotetic vecin mai tânăr.
-Nn vreau să re simţi îngrozitor dacă Harriet decide să nu ne primească, risc el car re Eugenia.
Ea îl fîxă cu privirea ei serioasă şt foarte ditcctă.
-Nu fi caraghios, **Jм/jaî** Harriet mft iubeşte.
Servitorii deschiseră trăsurii, iar el le-o tiu tuse pe Eugenia, Fură anunţaţi. Aşteptară.
Dup5 cincisprezece minute, Eugenia deveni nerăbdătoare şi începu să ţLipitie prin încăpere.
>m simţi ciS t su făcea greaţă. Era alsurd. Probabil HatriLt se întorsese pe domeniul ei frumos îţi dăduse seama cât de klioiită fustse să *sE* gândească doar la *κUvA* tle a se o^urt tu îrn indiviil eu n n-purnţit priusrâ ca a lui.
Ehis rr *¡mea*
Dintr-odată se deschise o uşă. Ducesa de Bciiumonr. ŞL. ducesa dc Etarrow. Diură femei superbe cu cel mai înalt rang, gătite cit bijuterii şi îmbrăcate în mătase şi satin,
Jem o clieniă pe Eugenia la el şi făcu o plecăciunc,
Harriet eia ti femeie splendidă. Părul îi era strâns, cu toate buclele ţinute în frâu. În tochlc, era chiar mai senzuală decât în pantaloni. Acum nu avea lavaliera h gât, ci un decolteu generos la rochie, care îi dezvăluia pielea mătăsoasă, ralia mică, iar fustele legănare îl făceau să vrea să o răstoarne ca să-i descopere secretele.
Gchii ei îi întâlniră pe ai lui, în el citindu-<îe primirea călduroasă pe carc pucea să o facă o simplă cunoştinţă,
- LordStrange, zise ea şi întinse n mană ca să-i fie sărutată. Imî faci o mane onoare. Nu mă aşteptam la o vizită anunţată din scurt.

Scanned with CamScanner

Apoi se întoarse spre Eugenia şi îi oferi un zâmbet adevărat. Şi o sărutare adevărată.
Eugenia se aplccd şi şopti ceva la urechea lui Harriet,
-Sigur ca dai zise Harriet şi, fără să se mai uite la el, o luă pe Eugenia de mână şi plecară. Pisoii sunt în hambar» zise ea în timp ce pleca.
Ducesa de Beau mont rămase.
Jem stătea în centrul încăperii,
-De ce ai venit?
Jem se uirâ la ea,
-Ştii, nu-i aşa?
-Ai venit pentru Harriet. Nu o să renunţi În ea.
-Niciodată.
-Am ştiur că nu eşti aşa de prosr O s-o fac să se întoarcă înăuntru.
El se aşează şi aşreprâ. Şi ¡îşreptă.
316
Probabil Harriet încerca o formă de răzbunare- Sa[11] în ie rea să Îşi adune curajul. Nici măcar nu se mai enerva. Simţea un fel de calm straniu. întreaga lui viaţă fuse* se definiră de grade de disipare. Îl depăşise pe tatăl s^v ptîmru că nu păşise în nki *tui* burdel, dar cu siguranţă
p^isc pe urmele lui Tn alte privinţe, Hin momentul în care împlinise 14 ani, ac etalase ţie sim: şj viaţa |ru ta un desfrilnat

Harriet era singura icoană pe cure o cunoscuse tare era de patere că el merita ceva mai hun deolt un bordel Ea merita moarrea domeniului Funthill. Aşa cil aşteptă

În ceie din urmă, după două ore, ea pă$i În salon închise încet ieja în urma el, sprijin induce Je ea.

- Eugenia face baie- A alunecat Tn adăpătoare« cailor. El se ridică în picioare. Ea era de cincizeci de ori mai
senaualâşi mai delicioasa în rochic decătîn pantaloni, -Te iubcsc.
- Ştiu că mă iubeşti, răspunse ca destul de neaşteptat. Dar nu sări în braţele lui, în felul în care o făcuse la
grajduri. în schimb, rămase acolo în pidoaru. El se gândi cu

disperare la ce putea să spună. -Îmi place rochia ta, zise ci.

Chipul ei era al unei ducese. Politicos* -Am crezut câ nu^ţl place să-ţi ridici părul în coc. -Am întâlnire cu judecătorul Truder în dimineaţa asta ca să audiem cazurile pe rol El închise gura-

- Puterile administrative ale ducatului le exccd pe cele ale guvernului, desigur, zise ea stând dreaptă şi demnă, ducesă din cap pânâ-n picioare. Şi ale unui judecător. Cum ştii de altminteri.

El se foi, încercând a se gândi cum să înceapă. -Nu am vrut să spun ce am spus. ^E În regulă, făcu ea cu o înclinare rece a capului, înţeleg foarte bine. Irt agitaţia momentului, se fac adesea comentarii mni dure, Nu o să mă mai gândesc la asta.

Scanned with
CamScanner

- Dar ştii pentru ce îmi cer scuze, **zise** el privind-o îndeaproape.

Pleoapele ei fluturară, iar el ştiu câ ca nu era aşa de cai mit cum pretindea a fi.

Efti/sn Jautcs

- **Presupun** că re referi la lucrurile dureroase pe care le-ai spus după ce ţi-arn dezvăluit rangul meu, zise ca, Crede-mă, nici măcar nu mi le amintesc!

-Eu îmi amintesc ficcare cuvănt,

-Eu tenor lucrurilc oribile pe care le-ai spus pentru că eşti un prost ignorant, zise ea cu hotărâre.

- Sunt. Sunt, Harriet, chiar sunt!

Ea îşi feri privirea.

El trebuia să îi spună totul. Şi apoi tor ea urma să aibă o mie de motive să-l alunge, dar el avea să fi înccrcat. Aşa că se lăsă în genunchi, pentru că atunci când un bărbat voia să implore.»

Aşa trebuia să o facă.

-Nu face asta! zise ea şi se încruntă.

-Trebuie.

Ei ii tremură gura, apoî i se întinse într-o linie fermă.

- Foarte bine, făcu ea *şt* îşi încrucişa braţele la piept.

Podeaua era foarte dură sub genunchii lui şi chipul ei era chiar mai dur. El ştia, ştia în inima lui că nu avea să funcţioneze. Ea nu îl mai iubea,

-Nu am ştiut că te iubesc, nu cu adevărat. Bărbaţii pur şi simplu nu gândesc aşa.

-Ştiu, zise Harriet.

- Pentru că soţul tău nu te-a iubit cu adevărat?

-Am stabilit deja asta. Cam în acelaşi timp când tu mi-ai indicat căt sunt de neatrăgătoare ca femeie şi căt de proastă am fost să cred că aş putea să mă dau drept domnul Cole.

Jem simţi cum i se strănse inima de durere.

- Nu am vrut să spun asta.

Apni nu mai putu să rămână în genunchi, deşi acolo trebuie să stea un bărbat. Sări în picioare şi îi duse manile la buze.

- Eram furios că erai ducesă. Dintr-odată nu mai erni de atins - de nimeni. N-am putut suporta. Tot timpi'[1] m-am gândit... Ştii la ce?

Scanned with CamScaniier

Ea clătină din cap.-Că n-ci să te mai am niciodată. Ştiam cât ar fi tânjit ficcare bărbat dc la pctrecenea casei după tine dacă ai fi fost femeie. Iar ef puteau sâ plece U Londra şi să te airtese, fără să aibă reputaţia mea,

- Ai crezut că uvaş mărita cu următorul bărbat pe ci re ii vedeam?

Ha se uită Ia el mai mult cu o expresie curio^ă decât ai altceva.

- Nu nvam putur abţine, zise et tresărind, dar fâră sâ dea drumul mâinilor ei. Aveam în cap imaginea ta În pat cu altcineva şi mi-am vărsat frustrarea pe tine. Dar, Dumnezeule, Harriet, eşti aşa de frumoasă! În rochie, în pantaloni, doar cu pielea ra pe tine. Orice bărbat de pe lumea asta ar vrea să facă dragoste cu rine.

Ea reuşi să îşi tragă mâinile.

-Asta e bine de ştiut.

El o privi şi simţi câ o iubea aşa de taie încât percepu cum i se adună cuvintelc în piept fără să b poată da drumul Nu În ordinea corectă.

~Nu crezi că re iubesc.

-De fapt, chiar cred, zise ea. Dar nu cred că vrei să fii cu mine. Cn mine, Harrier. Eu sunt doar o văduvă plictisitoare. Am purtat negru un an întreg. Nu am cunoscut o curtezană înainte să întru În casa ta si, chiar dacă am găsit experienţa interesantă, nu sunt înnebunită după această experienţă. Sunt plictisitoare, Jem, iar tu nu eşti

-*Am* trimis pe toată lumea acasă, Graţiile, musafirii. Pe toată lumea.

Ea îl privi,

-Şl săptămâna asta se dărâmă rumul, El ii apucă mâinile din nou, le să tură şi încercă să îi spună toate tacturile pe care nu le putea pune în cuvinte. LtMivn spus să dărâme turnul, tar Eugenia îţi va spune că am o guvernantă, O urăşte.

Pentru prima dară, Harrier simţi *o* rază de speranţă.

-Cum efiuvernanfa/întrehă ea ptevăzătoare.

- E o figura remarcabilă. Nn pot să o descriu decât spunând că e la fel şi în faţă, şi în spate. Toartă negru în onoarea soţului ei. El e mort de ceva vreme.
- Câtă vreme?
- Douăzeci şi şase de ani. Nu pot să mă gândesc la ni**mic** altceva în afară de tine, Harriet. Ai plecat si nu mai avea nici un rost Jocul Nu mă mai interesa să călăresc. M-am trezit plimbându-mă în sus şi în jos în galeria de tablouri de patru ori pe zi. Visam numai Ia tine. O trase din nou spre el şi îi captură buzele în cel mai pasional sărut pe care îl trăise ea vreodată. Nu pot să simt asta singur» zise el cu voce joasă. Nu-mi spune asta, Harriet. N-am mai simţit aşa

Scanned with
CamScanner

ceva niciodată. Eu şi Sally... râdeam. Eram ca nişte copii împreună. Ea nu mă certa niciodată şi nici nu observa care sunt greşelile noastre. Ea nu a făcut niciodată dragoste cu mine aşa cum ai făcut tu.

Harriet zâmbi.

- N-aş fî putut să fac dragoste cu ea aşa cum am făcut cu tine, zise el, cuprinzându-t faţa în mâini. Ceva s'a întâmplat de când am făcut dragoste în hambar. Nu pot să mâ gândesc decât la tine. Intenţionam să te las în pace. Eşti ducesă, pentru Dumnezeu! Familia şi reputaţia mea sunt Ia fel de negre. Îţi dai seama de asta, nu-i aşa?

- Nu*mi pasă.

Adevărul trebuie să fi răzbătut de undeva din vocea ei.
măi ni le în poală ca sa mi tremure. Inrr-o hună si te vei sătura de mine şi îţi va fi dor dc Jocul tiui,
Ei a privi cu ticlui tni de un albastru-inchis şi limpede*
-Crezi ca mă **тоі** sil tura vreodată dc liujjeninf
Ei îi scăpă un niîc puftiet.

- Atunci de ce ni crede cft mă voi sătura de tine? între bă el nu provocator, ci Interesat, ca în momentele când era vot ba dc o chestiune de logica. Te iubesc, Harriet, iubirea nu e ceva simplu pentru mine.

Zâmbeaţi ei eia tremurai.
-Nu am vrnt să te iubcsc, Mal ales când am crezut câ eşti bărbat, Şi În special după ce am aflat că eşti ducesă. EI ridică din umeri. Dar iata-ne aicil Am încercat să mi re scor din inimă, dar te iubesc. Cum aş putea să-ţi dau drumul? Mi-am pus aceeaşi întrebare în cazul Eugeniei, ca să fii avertizata. Nu aş putea o trimit niciodată la şcoală,

- O să mă ţii încuiată În aripa de vest?

El facu un pas şi se uită în jos spre ea.
Expresia lui...
-Cred câ aripa de vest e prea mare pentru tine. Mâ gândesc mai mult la o singură cameră.

- Oh! şopti ea.

Era prea mult pentru ea- El o iubea pur şi simplu pe ea, pe Harriet văduva, EL o iubea.
Iar ea îl cunoştea pe Jem. Nu avea să renunţe la ea niciodată.

I Încă nu ştii ce e mai rău, zise el, dar ceva se domoli în ochii lui.
Ea era tentată să îl sărute, dar se obligă sa se tragă de lângă el şi să se aşeze pe canapea.
El rămase acolo, un bărbat înalt, zvelt şi nedumerit, cu chipul lui subţire şi măsliniu, care îl făceau să arate ca un rege al ţiganilor,
Dacă îţi vor lipsi toţi prietenii răi? întrebă ea. Problema e că nu ar fi trebuit să renunţi la toţi prietenii tai ca să fii cu mine. **Şi** într-t» bună zi... Ea îşi împreună

Scanned with
CamScaniier

Se întinse spre ca exact în clipa în care ţăşni spre el. Sc sărutară,..
Harriet nu ştia căr timp. îşi vorbeau unul altuia în tăcere.
- N-n să mă părăseşti niciodată, mt-i aşa? şopri ea când se despărţiră.
El şria ce voia să spună şi o sărută din nou.
-Am renunţat la Joc şi nu a fost aţa de important pentru mmCn Ce întâmplat cu Benjamin rvo să se În tâmpit; niciodată cu mine. Niciodată. Eu rămăn cu tine oriunde ai fi, Harritt!
¡loh a Jmues
carul nepotul meu va fi destul dc mare, îşi va lu;i domeniul înapoi.
-Până atunci vom avea Fonrliill transformat întF-o casă perfectă pentru o dticesfl, zise el prompt,
-Nu o ducesă, şopti ea. Luly Stranie*
El începu să o sărute din nou şi se opri doar ca sâ spună lucruri caraghioase - cum aveau să fie împreună până la de ani, când părul ci avea sa fie nlh ca zăpada, iar ea avea sâ fie o babă iară dinţi.
Ea trebui sâ-l sărute ca sâ-l fiică să tacă.

capitolul 41

Un capitol al revelaţiilor - despre taţi şi bordeluri
O băşarâ amândoi pe Eugenia în pat doar ca să descopere un mieunat disperat care se auzea de sub plapumă. Pisoiul fu salvat şi dus înapoi la mama lui. Apoi Harriet se gândi să mai ridice plapuma o dată şi descoperi un accident nefericit în care fusese implicat pisoiul.
După ce veniră şi plecară cameristele, Jem o răsuci spre perere pe coridor.
-Nu por să fac asta fără tine, zise el cu voce răguşită.
- Da da, poţi şi ai făcut-o, zise ea fără să pretindă că nu ştia la ce se referea.
Se simţea de parcă putea sâ răspundă gândurilor lui n ertjsti re tot restu I vieţ i i.
-Eşti un rară minunat.
El clătina din cap.
-Am nevoie de rine. Nu mă gândesc la şobolani, la pipi de pisică şi la turnuri care pot să cadă, Nu... Nu am fost un tată prea bun şi cred că dc asta nu ştiu ce să fac.
322
Ei nu mai putu sâ îi spună nimic, iar abia după miezul nopţii, când stătea Întins în pat, încă gâfâitul, \ larri et se propti într-un cot ţi se uirft la el.
-Vreau sa ştiu de ce ai fost aşa de furios când m-al găsit la grajduri cu Nick,
El Închise ochii* dar ea avea o teama îngrozitoare pe care voia să o exprime.
-Ţi-a făcut rău cineva când erai băîat? întrebă ea încet. El deschise ochii, -Nu, slavă Domnului! Ea aşteptă.

Scanned with CamScanner

- Dar wr fî putut întâmpla, Oricine eu o poveste sau o glumă era primit la noi în casă. Uneori, stăteau cu săptămânile, iar tatăl meu credea că era foarte distractiv. Noi eram cei norocoşi* obişnuia el să spună.
-Ai locuit la Fonthill?
-Nu, locuiam În Lîncolnshire- Unul dintre acei bărbaţi era un ticălos pe nume Sattaway. Sora mea avea 13 ani. Poare 12. Nn-mi amintesc, -OK, nul strigă Harriet
-A plecat după câteva săptămâni, dat era prea tâniu. AnăKUtun copil -Şi apoi?
- Copilul a murit pentru că el tei dat sffilis, o boală. Harriet înghiţi în sec. Jem nu mai spuse altceva, -Şi după asta a fost răpită de alt bărbat?
-Da.
-A murit curând după aceea? se aventură Harriet.
- Oh, nu! Nu e moartă.
Ha ţi puse capul pe pieptul lui» iar ei continuă să o mângâie pe păr.
-Chiar s-ar putea să nu vrei să te măriţi cu mine, zise el în cele din urma, Şu. Ea îşi ridică privirea.
M-at fesa să pleci În ochii lui apâru un râmbet, -Aş fi de condamnat dacă îti fac asta. Ha se rostogoli deasupra lui, de parcă ar ii fost o saltea.
Eloisa James
-Tu eşti rotii 1 pentru mine, Jem Strânge. Să nu îndrăzneşti să mă mai alungi! Niciodată.
-Sora mea deţine un mic borde! seleet În Bel fast, Irlanda, comitatul Antrim. E foarte fericita sau cel puţin aşa susţine în scrisori.
Bordelul se numeşte Pasărea de Noapte, adăugă el.
- Pasărea de Noapte!
- îmi pare rău că am reacţionat aşa de rău când ai vorbit despre oaspeţii mei ca despre păsări de noapte. Asta sunt, desigur.
Harrict rămase nemişcată, moment în care adevărul vieţii lui Jem îi deveni limpede.
* Cum puteai să nu le primeşti? zise ea feroce. Nu am înţeles. Eşti un om minunat, ştii asta? Sunt mandră de tine.
El făcu o grimasă,
-Ce motiv ai să fii mândră de mine?
-Nu ai respins niciodată o femeie care îţi amintea de sora ta, nu-i aşa?
-Nu, zise el înghiţind în sec.
-Tatăl tău mai trăieşte?
- Nu ar fi drăguţ dacă aş spune că a murit de vină parentală?
Grimasa lui o făcu pe lui Harrîet să lăcrimeze, A murit în urmă cu patru ani după ce a băut prea mult şi a decis că trebuie să arate că poate merge pe zidul de piatră care înconjura grădina lui de legume din Bath. N*a putut.

Scanned with
CamScaniier

Ea îl sărurfi din nou.

- Dar mi-am dat seama după ce ai plecat de la Fonthill că am creat locul ala pentru el... El a fost cel care mi-a tot spus toată copilăria că o casă plină de femei uşoare, un bordel, este paradisul bărbatului.

-Ai creat o casă, dar nu ai profitat niciodată de pe urma acestor aspecte, zise Harriet încet.

Scanned with
CamScanner

Nu mă simt confortabil să profit de femei care trebuie să-şi ofere favorurile pentru următoarea masă.Harriet îşi puse din nou capul pe pieptul lui $ \\ ns# culta bătftile regulate ale inimii.
-Tot vom putea sa ajutăm femei la ananghie, zise ea. ín orlcc fel posibil. Doar poate mi la noi în casă.
-După ce ai plecat, mi-am dat seama că Fonthill devenise de fapt un bordel Eu am un bordel. Eu care nu am Intrat niciodată de bunăvoie într-un bordel, nu de când ra-a obligat tatăl meu k vârsta de 13 ani.
- Fonîhill nu e un bordel, zise Harriet.
- Dar e pe aproape, făcu el cu **voce** întunecată.
-Nu, deloc, zise ea ferm şi se ridică pentru a se putea uita în ochii lui. Sora ta conduce im bordel. Tu nu. Tu ai avut o petrecere de casă minunată, exuberantă» la care ai invitat tot soiul de oameni, de la cercetători la femei. Şi dacă unii dintre ei au încheiat prietenii sub acoperişul râu, tu nu ai profitat de asta, Ei au făcu t-o.
El rămase tăcut.
-Jocul nu depindea de distracţiile feminine, zise ea blând.
-Sunt o afacere foarte proastă, Harriet, zîse eh Eşti sigură ca vrei asta?
Ea nici măcar nu mai putea vorbi, atăt de plină îi era inima,
-Tu eşti, zise ea şi înghiţi în sec, al meu. În sufletul meu sunt o văduvă obositoare de la ţară.
El se rostogoli aşa de repede încât vorbele îi dispăru- ră, înghiţite de buzele lui.
-Tu eşti Harriet a mea, cea mai inteligentă, cea mai amuiantă fiinţă din câte am cunoscut. Şi» deşi nu con- teazn, eşti singura femeie care a reuşit să mă înnebunească complet de dorinţă cu frumuseţea ei.
Ea nu se pntu abţine sa nu îi zambcască.
-Vrei şi tu o listă similară?
El clătină din cap.
- Nu-mi pasă de toate astea. Dacă tu creai«-
Dar nu reuşi să se exprime în cuvinte.

Scanned with CamScanner

Eloign fames

-Tu eşti totul pentru mine, şopti ea cu lacrimi în ochi. Iubesc fiecare părticică din rine, de la ridurile din **jurul** ochilor la planurile tale arhitecturale nebuneşti, la **generozitatea** şi dulceaţa ta. **Eşti** un tată minunat, care nu şi-a dezonorat ratai alungând idcea lui despre paradis, dar a ţinuto pe Eugenia la căldură, în siguranţă şi iubită. Primeşti în casă fiecare femeie care are o viaţă ca a surorii tale şi totuşi nu profiţi de ele. Cum aş putea să nu te iubesc, Jem?

Ea plânge, iar el o săruta. Dar avea şi el ceva de spus, aşa că o făcu să se oprească din plâns şi să îl asculte.

- Benjamin a fost un prost, Harriet. Un prost. Nu am mai întâlnit o femeie cu veselia, frumuseţea, senzualitatea ta. Dar ce iubesc cel mai mult este sentimentul tău profund de dreptare, judecata limpede care îţi permite să vezi oamenii aşa cum sunt, fie că sunt infractori sau proşti ca mine» Villiers ori NelL.

Nu prea mai rămăsese altceva de spus.

Aşa că vorbiră cu mâinile. Şi cu buzele.

Şi, în cele din urmă, cu cel mai mare dar dintre toate. Cu trupurile lor.

epilog

Braţele Eugeniei Strânse începuseră să obosească. Fratele el mai mir era nuili mai greu decât părea. Se lăsase greu în braţele ei, pregătit sâ doarmS, deşi nu părea să o încă. Era teribil de frusrrant. Şi, într-adevăr, cum se oprea din mers, el deschid dea ochii si îi. zâmbea larg. Colin avea ochii căprui şi catifelaţi ai mamei sale. Şi* cum era îmbrăcat într-o cămăruţă albastră, aveau o sclipite violet

-Toate doamnele o să fie îndrăgostite de tine, Ti spuse ea.

El oftă şl închise ochii.

-Ai dreptate, zise Eugenia, E un pic obositoare toata adoraţia asta.

Bunăoară, ea se întâmpla să ştie că exact acum se aflau opt gentlemeni În salon. Povy îşi tot **baga** capul în cameră şi ridica degetele ca să-i arate în tăcete numărul.

Dar ea nu cunoscuse un singur bărbat care să o poată lua de lângă Colin.

-De ce nu vrei sâ dormi? îi cântă ea. Oh. de ce nu vrei sâ dormi?

Uşa se deschise şi ea se întoarse, crezând că era Povy, poate ridicând uite degete. Dar era p^a al ei.

El arăta obosit, dar fericit. Eiigenia avea senzaţia că draga şi adorata el mamă vitregă trebuie să fi profitat din plin de ora în care dispăruseră după prânz. Nu că ea dwervasc unde plecaseră, desigur,

-Nici în nu voiai niciodată să dormi, remarcă ta răi ei, im rând în camera. Ai fost un copilaş îngrozitor.

Eugenia pufni,

-Si tum ai şti asta, Lord Stranie? Având în vedere că **în** copilăria mea alergai prin casă după curtezane şi bărbaţi maidanezî?

- Bărbaţi ma ¡danezi? zise el Haide, dă-mi mie copilul! Colin îşi ridicase căpşorul şi gângurea la auzul vocii tatălui său.

-Tocmai încercam să-l adorm, se plânse Eugenia şi i-l întinse.

Scanned with CamScaniier

-Araţi foarte elegantă pentru camera copilului, făcu tatăl ei şi o studie din cap pânâ-n picioare. Rochie nouă? Şi nu vreau să fiu indiscret, dar porţi ceva pe dedesubt? Eugenia îşi ridică nasul în vânt. -Asta e cea mai grozavă creaţie a lui Madame Carême, *papa,* şi te-aş ruga să nu o insulţi. Ori să pui întrebări care nu te privesc. Dar ea zâmbi spre rochia ei superbă de dimineaţă. Era făcută din cea mai fină tafta. Cădea drept de la sân» şi apoi se aduna într-un volan fermecător la poale.
-Ei bine, du-re! zise papa. Domnii aceia de la parter nu sunt aici ca să mă vadă pe mine, să ştii.
-Ar putea fi, zise Eugenia şi îşi privi imaginea din / oglindă. Tatăl ei pufni.
-Le-ar plăcea sâ se dea bine pe lângă cel mai nou marchiz din Londra, zise ea.
Dar tatăl ei nu o asculta. El îi fredona lui Colin şi îl legăna în braţe într-un fel pe care Eugenia aproape că şi-l amintea.
Se duse la el şi îşi puse capul pe umărul ei. -Te iubesc, *papa.*
- Şi eu pe rine, draga mea, zise el. Şi eu pe tine.
Şi apoi ieşi pe uşă, ştiind exact de ce nu-i păsa de domnii aceia din salon. Pentru că nici unul nu era nici pe departe ca *papa* al ei, de asta.

Scanned with
CamScaniier

Se întâlni cu Harriet pe coridor. Iubita şi dulcea ei mamâ vitregă nu arăta nici pe departe la fel de **obosită**ca fnif'<i ^ ^trăhltrîro cu re u Iacii
pe Eugenia să rânjească în sinea ei,
-Cred că />ii|**w** va teuşl **sĂ-L** facă în siărşir pe Colin **sɛī** Jmrmăi ţopti Eugenia. Iin no am rcni^il. Tocmai voiam iă renunţ şi sa cbeni doica. Hftrrier fiu r ură mă na spre salon.
-Acum sunt doisprezeeo acolo, şopti ea drept răspuns.
Eugenia oftă, dur se întoarce şi coborî scările.
Harriet rămbu privind-o cum plecă. Copilul ei ciudat cu nasul mare se transformase în cea mai fermecătoare fără pe care o văzuse înalta societare debutând îti ultimii am Ea avea toţi gentlemenii eligibili Ea picioare, ba chiar şi pe unii neeligibili, în genunchi dacă nu la picioare, Ku că i-ar fi păfiat
Jem ridică privirea din pătnţnl în care tocmai îl pusese pe Colin.
-Eşti un miracol, zise Harrierblând.
Colin scoase un mîc sforăit şi se Inroarse.
Ea se uită în jos spre el
- E aşa de frumuşel, nu-i aşa?
Jem o prinse în braţe,
-Nu aşa de frumos ca tine. Seamănă cu tatăl său. Deja văd că o să facă riduri la ochi.
Harriei îi dădu tandru parul din ochii rfoăiori. Corpul ei încă era înfiorat de la plăcerea care şki oferi se n\ unul altuia şi ştia t:a şi el simţea asta.
-îţi amimeşri d\nd te^im cunoscut? Am crezut că crai cel mai frumos ierbar pe care-t văzusem vreodată şi, cum sosisem în casa ta împreună cu Villiers, nsta spune ceva.
- Primul meu gănd a fosr că, dacă VHliers avea vreo intense să schimbe taberele şi să te seducă, aveam să-l nmor. Ar fi trebuit să ştiu din clipa aia, Niciodată nu nva interesat unde îş| găseau bărbaţii plăcerea şi din- trKxlată eram ca un căi ne cu osul.
- Un us foarte ciudat, rftse Hurriet
El o să rufă.

.Trebuie 5« spun că mi bucur că ai renunţ la
de îndată ce mi-airi dat seama dS tot în pantaloni as putea să fac şi în rochie. * leSi tu nu stai niciodată cuminte « cum ar trebui să facă doamnele în timpul conversaţiilor la ana.
- Nu, zise ea rănjind. .....
-Şi eşti cea mai epuizantă călăreaţă din cina regiuni,
deşi nimeni nu ştie că ducesa iese la apus îmbracara m
mod scandalos în pantaloni.
- Hai să nu uitam faptul că te-am dovedit la ultimele
două dueluri.
-Dar gata acum, şopti el cu mâna pe pântecul ei rotunjit. Fără călărie şi săbii, Harriet.
-Nu pentru o vreme, zise ea şi îi zâmbi.

Scanned with CamScanner

-De unde crezi că a venit copilul ăsta? se întrebă el.
- De unde se obişnuieşte. El îi adora râsul.
- Dar am fost căsătoriţi ani întregi fără să avem copii. Apoi Colin şi acum... N-am crezut că pot.
Sub mâna lui se simţea un mic tremurat de viaţă. -Nu obişnuiam să plâng înainte să te cunosc pe rine, nici mâcar nu mi se umezeau ochii, zise el acuzator.
Ea îl sârurâ până când nu se mai simţi sentimental, ci înfometat. Dar nu voia să o obosească pe Harriet, aşa că nu duse sărutul spre concluzia firească.
- Povy mi-a spus că a sosit ci scrisoare de ia sora ta, zise Harriet. Cred câ sora ta **c** fericită la **Londra,** nu crezi?
bl aprobă din cap,
- îi place sfl fie matroană la Magdalen I louse. Felul '^ «rbeţte despre şeful PcJ^i metropolitane... Ce crezi, Harner? h posibil?
Harriet rânji.
sdmw!! T'a;'S:Y'U;'1-l n" » •«•«««■ Ser ist ta rea de
un din rV"" d,m;i re care le-a

Scanned with
CamScaniier

- •urat dintrun Ixmlel, din ce iim ,,,,,,, ¡„^Ea nu c întotdeauna prudentă în privinţa propriei sipuranţe.
-Mi-a spus că poartă un pumnal în fiecare cizmă, zise Harriet şi îşi trecu mana peste obrazul lui. Mă aştept ca şi Eugenia să înceapă să poarte arme din clipă în clipă. O adoră pe sora ta, să ştii.
El tăcu o clipă.
-Nu mi-aş fi imaginat viaţa noastră aşa când ne-am întâlnit prima oară şi erai în pantaloni.
Harriet se întinse. Corpul ei era plin de fericire. Sarcina nu o făcea nici morocănoasă si nici nu îî era rău. în schimb, cânta de fericire.
-Te-am ruinat. Acolo erai fericit ca un purice în salteaua regine^ înconjurat de concubine, curtezane şi actriţe...
- Fără să am o relaţie cu vreuna dintre ele.
-Probabil mă aşteptai pe mine, zise ea, Ştii, cineva
trebuie sa poarte pantalonii în familie,
Ea se uită în sus spre el, dar el râdea.
în tăcere, desigur.

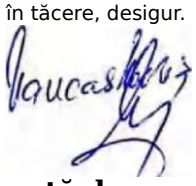

notă despre jocurile de cărţi, vicii la modă şi tribunale de familie

Acost roman începe cu o scenă din sala dc judecară a judecătorului Truder. Jndecăronil Ttuder nu a existat, dar au existat infractorii pedepsiţi la tribunalul său. Biata Loveday Billing s-a căsătorit de două ori cu doi bărbaţi (deşi au existat multe cazuri în care se făcea referire la şapte soţii sau soţi), dar a faur achitată, exact cum sa întâmplat aici. Aranjamentul prin care Harriet a stabilit sentinţa era neobişnuit, dar nu ncînrillmt (deşi era puţin probabil **св о** femeie să fie judecător). Zona rurala din Anglia era plină de mici jurisdicţii şi de tribunale ale căror proceduri nu urnuiu dictatele stabilite de guvernul englez, dar erau modelate după tradiţii locale, stabilite în funcţie de necesitaţi.

La un moment dat, Jem spune că fiecare curte regală are un Joc precum cel condus de el - fie că are loc la curte, la o reşedinţă de la ţara sau într-o tavernă. Am inventat Jocul dupa ce am citit minunatul jurnal al lui Samuel Pepys. Pepys, care a trăit între 1633 şi 1703, a ţinut un jurnal, detaliind totul de la certuri cu soţia la pasiunea eî pentru rochiile cu dantelă! la aventurile lui cu diferite femei (detalii scrise codat)* la variile poziţii ocupate în guvernul **englez.** Am fost fascinată de felul relaxat în care sc făceau afacerile, adesea datorită unei întâlniri întâmplătoare sau la un joc de c^rţi, Li un moment dar, flepys descrie cum regele a chcmat un gentleman să joace cărţi cu el, iar acesta a pierciut 50 de şilingi dar

Scanned wlth
CamScanner

a **zis** că e mulţumit pentru că favoarea de n juca un **joc** de **cărţi** la nivel înalt merita pierderea a 50 de **şilingi.** Aţa s-a nSscur Jocul lui Jem.

Ebhi Itmics

Pepys a trăit până în perioada georgiană, ilar moravurile din jurnalul său, în care domnii aveau în mod con* srnnr amante şi doamnele amanţi, erau la fel de întâlnite în epoca georgiana. Am putea s A ne uitam şi la alt jurnal pentru a vedea cum se derula viaţa unui gentleman în acea epoca. James Boswell, care a trăir între 1740 şi 1795, la vârsta de de ani detaliase deja seducerea a trei soţii, a patru actriţe, a amantei lui Rousseau» a trei femei burgheze şi a peste şaizeci de prostituate.

334

Să iii un gentleman de viţa nobilă în perioada georgiană însemna să trăieşti într-o vreme când adulterul era un viciu la modă, nu ceva rău. Lord Byron, un englez din epoca georgiană nebun şi vicios, a scris: „Cea mai dulce amintire e sărutul primei iubiri*.

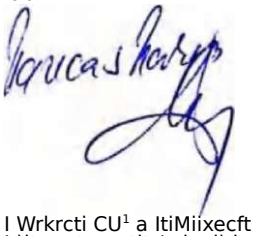

I Wrkrcti CU[1] a ItiMiixecft Naţionali? a RoniAniei J AM 1:5, ELOISA
l)itcewt nupţit / nioui) jnmcn
trud, din Ut. cnuJezfli Ancj MfltâHenai - nticuruţlb Litera, 2021 ISUN
97Ét606-3í-8017*4
L. MiliTnlrM11, Aıu.ı (trad») 821.111

Scanned with
CamScaniier